Table of Contents

பொருள் அடக்கம்

INTRODUCTION.

The Government of Madras took up for consideration the question of publication of the various manuscripts in different languages on subjects like Philosophy, Medicine, Science, etc., early in May 1948. Important Manuscripts' Libraries in the Madras Presidency were requested to send a list of unpublished manuscripts with them for favour of being considered by the Government for publication. The Honorary Secretary of the Tanjore Maharaja Serfoji's Saraswathi Mahal Library, Tanjore, alone complied with this request. This list as well as a similar list of unpublished manuscripts in the Government Oriental Manuscripts Library, Madras, were carefully examined and a tentative selection of manuscripts suitable for publication was made. The Government in their Memorandum No 34913/48-10, Education, dated 4th April 1949, constituted an Expert Committee with the Curator of the Government Oriental Manuscripts' Library, Madras, as the Secretary, for the final selection of manuscripts suitable for printing and for estimating the cost of publication.

The following were the members of the Committee :—

1 Sri T. M. Narayanaswami Pillai, M.A., B.L.
2 ,, R. P. Sethu Pillai, B.A., B.L.
3 ,, C. M. Ramachandran Chettiar, B A., B.L.
4 ,, R. Kishnamoorthy (Kalki).
5 Dr. N. Venkataramanayya, M A , PH D.
6 Sri M. Ramanuja Rao Naidu, M A.
7 ,, V. Prabhakara Sastri.
8 ,, N. Venkata Rao, M A.
9 ,, H. Sesha Ayyangar.
10 ,, Masti Venkatesa Ayyangar.
11 ,, M. Mariappa Bhat, M A., L.T.
12 Dr. Achyuta Menon, B A., PH.D.
13 ,, C. Kunhan Raja, M.A., D. Phil.
14 ,, A. Sankaran, M.A., PH.D., L.T.
15 Sri Polakam Rama Sastri.
16 ,, S. K. Ramanatha Sastri.
17 Dr. M. Abdul Huq, M.A., D. Phil. (Oxon.).
18 Sri Afzul-ul-Ulama Hakim Khader Ahamed.
19 ,, P. D. Joshi.
20 ,, S. Gopalan, B.A., B.L.
21 ,, T. Chandrasekharan, M.A., L.T., Curator.

With the exception of Sri Masti Venkatesa Ayyangar and Dr. C. Kunhan Rajah, the above members continued to be members of the

KANNADA.

12 Captain G. Srinivasamurthi, B.A., B.L., M.B. & C.M
13 Sri M. Mariappa Bhat, M.A., L.T.
14 „ H. Sesha Iyengar.

MALAYALAM.

15 Dr. S. Krishnan Nayar, M.A., PH.D.

MARATHI.

16 Sri P. D. Joshi.

ISLAMIC LANGUAGES.

17 Professor S. A. W. Bukhari, M.A., L.T.
18 Dr. M. Abdul Huq., M.A., D. Phil (Oxon).
19 Sri S. M. Fazlullah, M.A., L.T.

OTHERS.

20 Sri S. K. Ramanatha Sastri, Sanskrit & Malayalam.
21 „ T. V. Subba Rao, M.A., B.L., *Music in all languages.*
22 The Principal, College of Indigenous Medicine, Madras-10 *Medicine in all languages.*
23 Sri S. Gopalan, B.A., B.L., Sanskrit, Tamil and Telugu.
24 „ T. Chandrasekharan, M.A., L.T., *In all languages* (Secretary of all the Committees).

The members of the Committee met at Madras and at Tanjore to examine the manuscripts and make a selection. The recommendations of the Committee were accepted by the Government and they decided to call these publications as the "MADRAS GOVERNMENT ORIENTAL SERIES" and appointed the Curator, Government Oriental Manuscripts Library, Madras, as the General Editor of the publications under this series.

The following manuscripts were taken up for publication till now:—

"A" FROM THE GOVERNMENT ORIENTAL MANUSCRIPTS LIBRARY, MADRAS.

TAMIL.

1 Kappal Śāttiram.
2 Anubhava Vaiddiya Murai. Vols. I and II.
3 Āttānakōlāhalam.
4 Upadēśa Kāṇḍam.
5 Cōḻan Pūrva Paṭṭayam.
6 Śivajñāna Dīpam.
7 Daṭcaṇāyanār Vaiddiya Aṭṭavaṇai.

8 Vaiddiya-k-Kaḷañciyam.
9 Anubhava Vaiddiya Muṟai, Vol. III.
10 Saptariṣināḍi, Vol. I, Mēṣa Lagna.
11 Karnāṭakarajākkaḷ Savistāra Carittiram.
12 Bharata Siddhāntam.
13 Piḷḷai-p-pinivākaṭam, Vol. I.
14 Anubhava Vaiddiyamuṟai, Vol IV.
15 Māṭṭuvākaṭam.
16 Saptarisināḍi, Vol. II—Viruṣabha Lagna.
17 South Indian Temple Inscriptions, Vol. I.
18 Saptariṣināḍi, Vol. III, Mithuna Lagna.
19 South Indian Temple Inscriptions, Vol. II.
20 Piḷḷai-p-pini Vākaṭam (on infantile disease), Vol. II.
21 Saptariṣināḍi, Vol. IV, Kaṭaka Lagna.
22 Pērūr-k-Kōvai.
23 Siddhāntaviḷakkam.
24 Sāmudrikālakṣaṇam.
25 Ānandaraṅga-k-Kōvai
26 South Indian Temple Inscriptions, Vol. III, Part I.
27 Saptariṣināḍi, Vol V (Simha Lagna).
28 Māghasnānapurāna Ammānai.
29 Kōlācala Stala Purānam.
30 Dina Kavitai.
31 South Indian Temple Inscriptions, Vol. III, Part II.

SANSKRIT

1 Viṣanārāyanīyam (Tantrasārasaṅgraha).
2 Bhārgava Nāḍikā.
3 Hariharacaturaṅgam
4 Brahmasūtravṛtti—Mitākṣarā
5 Nyāyasiddhānta Tattvāmṛtam.
6 Ārogyacintāmani.
7 Tatavsāra with Ratnasāriṇī.
8 Sūtrārthāmṛta Lahari.
9 (a) Ratnadīpikā
(b) Ratnaśāstra.
10 Devakeraḷam-Candrakalā Nāḍi, Vol. I.
11 Pātañjala Yogasūtra Bhāṣya Vivaraṇa by Srī Śankarācārya.
12 Nyāyaratnam with the commentary Dyutimālikā.
13 Cikitsātilakam.
14 Nṛttaratnāvali.
15 Daivajñābharaṇa.

16 Ābhoga—Kalpataru-Vyākhyā.
17 Aumāpatam.
18 Mahābhāskarīyam.
19 Devakeraḷam—Candrakalā Nāḍi, Vol. II.
20 Nayadyumaṇi.
21 Bhāvabodha—Tattvaprakāśikā-Vyākhyā.

TELUGU.

1 Auṣadayōgamulu.
2 Vaidyanighaṇṭuvu.
3 Dhanurvidyāvilāsamu.
4 Yogadarśanaviṣayamu.
5 Khaḍgalakṣanaaśirōmaṇi.
6 Śaivācārasaṅgrahamu.
7 Anubhavavaidyamu.
8 Abhinayadarpaṇamu.
9 Brahmavidyāsudhārṇavamu.
10 Rāgatāḷacintāmaṇi.
11 Vaidyacintāmaṇi.
12 Kumārarāmunikathā.
13 Kāṭamarājukathā.
14 Śārīramu.
15 Bharatasārasaṅgraha.
16 Bobbiliyuddhakathā.
17 Haidarcaritramu.
18 Āryabhaṭīya Siddhāntam.

MALAYALAM.

1 Garbha Ciktisā.
2 (a) Vāstulakṣanam.
(b) Śilpaviṣayam.
3 Māhāsāram.
4 Kanakkusāram.
5 Kriyākramam
6 Kanakkusāram (Bālaprabōdham).
7 Aśvacikitsa.
8 Phalasārasamuccaya.
9 Kiḷivaṇḍusamvādam.
10 Advaita Vēdāntam.
11 Bārhaspatyasūtra with Malayāḷam commentary.
12 Karaṇapaddhati.
13 Vidyāmādhavīyam.
14 Sarvasādhāraṇa Cikitsā.

15 Viṣacikitsā and Viṣappāṭṭusāram.
16 Jñānapīyūṣam.
17 Vetāḷapañcavimśati.
18 Yudhiṣṭhiravijayam.
19 Kathakaḷimañjari.
20 Vaidyagrantham.

KANNADA.

1 Lōkōpakāram.
2 Raṭṭamatam.
3 Aśvaśāstram.
4 Vividhavaidyaviṣayagaḷu.
5 Sangītaratnākara.
6 Sūpaśāstra.
7 Vaidyasārasaṅgraham, Vol. I.
8 Sadgururahasyam.
9 Vaidyasārasaṅgraham, Vol. II.
10 Manmathavijayam.
11 Abhidhānaratnamālā
12 Vyavahāragaṇitam
13 Jīvasambōdanam.
14 Kāmandakanītisāra.

ISLAMIC LANGUAGES.

PERSIAN.

1 Jami-Al-Ashya.
2 Tibb-E Faridi.
3 Tahqiq-Al-Buhran.
4 Safinat-Al-Najat.
5 Baharistan-i-Sukhan.
6 Nuskha-E-Shajahani.
7 Tufa-E. Khani.
8 Ruqa'at-e- Wālājāhi.

ARABIC.

1 Shawakil-Ul-Hur.

"B" FROM THE TANJORE MAHARAJA SERFOJI'S SARASWATHI MAHAL LIBRARY, TANJORE.

TAMIL.

1 Śarabhēndra Vaiddiya Muṛai		(Diabetes).
2	do.	(Eyes).
3	do.	(Anaemia).
4	do.	(Svāsakāśam).

5 Agastiyar 2000.
6 Koṅkaṇarśarkku Vaippu.
7 *Tiruccirrambalakkōvaiyār with Padavurai.*
8 Tāḷasamudram.
9 Bharatanāṭyam.
10 (a) Pāṇḍikēḷi Vilāsa Nāṭakam.
 (b) Purūrava Cakravartti Nāṭakam.
 (c) Madana Sundara Vilāsa Nāṭakam.
11 *Percy Macqueen's Collection of Folklore in the Madras* University Library.
12 Rāmaiyan *Ammānai.*

TELUGU.

1 Kāmandakanītisāramu.
2 Tāladaśāprāṇapradīpika
3 Raghunātha Nāyakābhyudayamu.
4 Rājagōpāla Vilāsamu
5 Rāmāyaṇamu by Kaṭṭa Varadarāju.

MAHRĀṬHI

1 Nāṭyaśāstra Saṅgraha.
2 (a) Book of knowledge.
 (b) Folk songs.
 (c) Dora Dārun Vēṇi Paddhati.
 (d) Aśvāsa Caṭula Dumāṇi.
3 (a) Pratāpasimhendra Vijaya Prabandha.
 (b) Śarabhēndra Tīrthāvali.
 (c) Lāvaṇi.
4 Devendra Kuravañji.
5 Bhakta Vilāsa.
6 *Śloka Baddha Rāmāyaṇa.*

SANSKRIT

1 Aśvaśāstra with Tricolour illustrations.
2 Rājamṛgāṅka.
3 Ānandakandam.
4 Āyurvedamahodadhi.
5 Gita Govinda Abhinaya.
6 (a) Colacampu.
 (b) Sāhendra Vilāsa.
7 *Dhrmākūtam-Sundra Kāṇḍa.*
8 Jātakasāra.

9 Viṣṇutattvanirṇaya Vyākhyā
10 Sangīta Darpaṇa.

The Government in their G.O. Ms. No. 1620, Education, dated 4th August, 1952, sanctioned a grant of Rs. 9,000 to the Dr. V. Swaminatha Aiyar's Tamil Library, Adyar, towards the publication of the following manuscripts as part of the "Madras Government Oriental Series":—

1 Tiruvācaka Vyākhyānam.
2 Mahābharata Cūḍāmani.

It is hoped that the publication of most of the important manuscripts will be completed within the next few years.

Some of the manuscripts taken up for publication are represented by single copies in the library and consequently the mistakes that are found in them could not be corrected by comparing them with other copies. The editors have, however, tried their best to suggest correct readings. The wrong readings are given in round brackets. When different readings are found, they have been given in the foot-notes except in the case of a few books in which the correct readings have been given in the foot-note or incorporated in the text itself.

The Government of Madras have to be thanked for financing the entire scheme of publication although there is a drive for economy in all the departments. My thanks are due to the members of the Expert Committee who spared no pains in selecting the manuscripts for publication. I have also to thank the various editors, who are experts in their own field, for readily consenting to edit the manuscripts and see them through the press. The various presses that have co-operated in printing the manuscripts in the best manner possible also deserve my thanks for the patience exhibited by them in carrying out the corrections made in the proofs.

The present edition Sāmudrikālakṣaṇam is based on the following manuscripts, preserved in the Government Oriental Manuscripts Library, Madras:—

1. A palm leaf manuscript bearing D. No. 2026 16¾×1½ inches in size, containing 14 pages, having 7 lines on a page.

2. A palm leaf manuscript bearing D. No. 2027 16¼×1 inches in size, and containing 94 pages, having 5 lines on a page.

3. A palm leaf manuscript bearing R. No. 238 (J) 15×⅞ inches in size, and containing 46 pages, having 4–8 lines on a page. This manuscript was purchased in the year 1914-15, from Sri M. Kesava Pillai of Nungambakkam.

4. A palm leaf manuscript bearing R. No. 924 (a). 11¼ × 1 inches in size, containing 56 pages, having 5-7 lines on a page. This was purchased in 1927-28 from Sri P. S. Svaminatha Bhattar Avarkal, Shoranur, South Malabar.

5. A palm leaf manuscript bearing R. No 1799, 8¼ × 1¾ inches in size, and containing 58 pages, having 13 lines on a page. This manuscript was presented in the year 1948-49 by Sri Mṛdangam Subbaiyar, Chattapuram village, Kalpathi (P.O.) Palghat.

6. A palm leaf manuscript bearing R. No. 1800, 8¼ × 1¾ inches in size, and containing 88 pages, having 13 lines on a page. This was presented in 1948-49, by Sri Mṛdaṅgam Subbaiyar.

7. A Palm leaf manuscript, bearing R. No. 2706, 9 × 1 inches in size, containing 36 pages, having 5-6 lines on a page. This manuscript was presented in 1951-52 by Sri K. Shanmukam, Uralkuttara Street, Kumarakuppam, Valavanur post, South Arcot District.

8. A palm leaf manuscript bearing R. No. 2707, 9 × 1 inches in size, Containing 3 pages having 6 lines on a page. This was presented in 1951-52 by Sri K. Shunmukam of Kumarakuppam, South Arcot District.

9. A palm leaf manuscript bearing R. No. 3665, 10 × 1¼ inches in size, containing 36 pages, having 7 lines on a page. This manuscript was presented in 1952-53 by Sri S. Mahalingam Pillai, Astrologer and Magician, Watrap

10. A palm leaf manuscript bearing R. No. 4386, 14 × 1¼ inches in size, containing 52 pages, having 8-9 lines on a page. This was presented in 1953-54, by Sri C. M. Ramachandran Chettiyar, B.A., B.L, Editor, 'Siddhāntam', Coimbatore.

11. A paper manuscript bearing R. No. 4791, 12 × 10 inches in size, containing 27 pages, having 24 lines on a page. This was transcribed in 1953-54 from a manuscript of Ñāniyār Mutt, Cuddalore.

This is a treatise describing what would be the characteristics and fortunes of a person as ascertainable from certain distinguishing marks or signs found in body.

Government Oriental Manuscripts Library, Madras-5.
13-10-1958.
Samu.—B

T. CHANDRASEKHARAN, M.A., L.T.,
General Editor,
Madras Government Oriental Series.

PREFACE.

The desire to know the future, not only of themselves but also of those near and dear to them, is present in the minds of the human beings, both men and women, all over the world. This is not of recent origin; it has been in existence from very early times. It may be said that even the primitive man had this desire. The various sciences of fortune-telling such as astrology, palmistry, physiognomy and the like are the outcome of the above desire.

These sciences were not created in a day. Each of them should have had a long history of evolution and development before attaining its present position Personal observations and the experiences of others should have played a prominent part in the origin and evolution of these sciences The time and place of birth of an individual; the planetary positions at that time; and their transition during the lifetime of the person; the features of physical formation and the marks or lines on the body of the individual; occupation of the person, the surroundings and happenings at a given time; dreams, omens and other indications; all these should have contributed to make up the art of prognosticating not only the course of events in the lifetime of the person, but also the immediate future These would have necessitated the evolution of different systems of the science at various places until they were all collected, collated and put in an orderly form divided into different branches. Eight such branches collectively designated as the *Ashṭāṅga-Mahānimittas* were known to the ancients.

The evolution of these sciences appears actually to have taken place on the above lines This becomes clear from what is given in the *Bhagavatī-Sūtra*, a Jaina work, about the origin of the scriptures of the Ājīvaka religion. There it is said that the six *diśācharas* "extracted the eightfold *Mahānimitta* in the *Puvvas* (i.e., *Pūrvas*), with the (two or *ubhaya*) *Maggas* making the total up to ten, after examining hundreds of opinions", and that this was approved by Gōsāla Maṅkhaliputta after brief consideration. The names of the eight *aṅgas* of the *Mahānimitta* are given by Abhayadēva, the commentator, as follows:—

1. *Divyam*, "of the Divine".
2. *Autpātam*, "of portents".
3. *Āntarikṣam*, "of the sky".
4. *Bhaumam*, "of the earth".
5. *Āṅgam*, "of the body".

6. *Sudram*, "of sound".
7. *Lākshaṇam*, "of characteristics", and
8. *Vyāñjanam*, "of indications".

These eight *Mahānimittas* are listed in the *Sthānāṅga Sūtra*, another Jaina work, with the variation *Suviṇe* (dreams) for *Divyam*; here the commentator Abhayadēva makes it quite clear that they are systems of prognostication. Another Jaina work, the *Uttāradhyayana Sūtra* also gives a similar list. An inscription from Śravana Beḷgōḷa in the Hasan district of the Mysore State, dated in 1398 A.D mentions these eight as *vyañjana*, *svara*, *nabha* (sky), *tanu* (body), *lakṣana*, *chhinna* (piece), *bhauma* and *śakuna* (bird) (*Epigraphia Carnatica*, Vol. II S B No 254).

It is true that there are some slight variations in the names of the eight components of the *Mahānimittas* But we do not know what exactly was divulged by each of the above eight branches, except what we may hazard to conjecture, depending on the names, as to the nature of each The Ājīvaka religion has now completely vanished from our midst and along with them their scriptures also have been lost to us Very likely, these eight denoted only those recognized branches though under different names

There are many references in literature to the Ājīvakas being adepts in the science of prognostication and their successfully practising them. The Buddhist sources mention that an Ājīvaka mendicant correctly prophesied the future greatness of Aśōka to his mother long before he became king, when he was not even the favourite prince of his father, king Bindusāra The commentary on the *Takka-yāga-p-paraṇi* mentions that the Ājīvakas in the Pāndyan court at Madurai challenged the Śaiva saint Tiru-Jñānasambandha to a religious dispute after consulting his stars and other omens and satisfying themselves that he would sustain defeat at their hands only to find that their calculations had proved incorrect and that they had been let down by their own sciences This part of the commentary was evidently intended to ridicule the art of fortune-telling practised by the Ājīvakas But many others including even their religious rivals appear to have become experts and practised these arts, sometimes learning them from the Ājīvakas.

The *Uttarādhyayana Sūtra* states that the Jaina ascetics should not practise these arts; but the Jaina saint Kālaka is said to have learnt the eighfold *Mahānimittas* from the Ājīvakas Another saint, Bhadrabāhu, according to an inscription of *circa* 600 A D at Śravana Beḷgoḷa, "knowing the eightfold *Mahānimitta*, seeing past, present and future foretold in Ujjayinī, a calamity of twelve years' duration." (*Ep. Car.*

had not curdled; the butter did not melt; the lambs did not leap and gambol; the oxen in the pen shed tears; and the bells tied to the necks of the cows fell to the ground of their own accord. The shepherdesses became frightened on seeing these. (Canto XVII, *Āychchiyar-Kuravai*).

There are also stories indicating that the voice of a person will reveal the status and the features of that individual. The story of Kumbhakōśaka in the commentary of the Buddhist work *Dhammapada* may be cited as an example. Kumbhakōśaka, a man of vast riches, buries his wealth underground, disguises himself in rags and earns his livelihood by doing menial service as a servant of servants. The king, happening to hear his voice, remarks it as "the voice of a richman," which is finally is proved correct after a series of adventures.

The story of Mūladēva in the Jaina work *Kathākōśa* is another. Mūladēva, an adept in all the arts, once wants to win the favour of a courtesan who is beyond his ordinary reach He therefore disguises himself as a hideous dwarf and seating himself very near the house of the courtesan sings in the night. The melodious voice attracts the attention of the courtesan who decides from the voice that he should be a beautiful person and fetches him to her house through the agency of her maid She is not deceived by the repulsive make-up of Mūladēva who finally wins her favour.

These instances will give us an idea of the manner in which the different branches of the *Ashṭāṅga Mahānimittas* were used in the art of prognostication in the early period of our history. It may be said that many of these are still observed even now sporadically, though regular treatises pertaining to these branches have not come down to us

So far as physiognomy is concerned the earliest treatment of the subject available to us is that contained in the chapters on the *Purusha-lakshaṇam* (Characteristics of Man) and the *Strīlakshaṇam* (Characteristics of Woman) in the *Bṛihat Saṃhitā* of Varāhamihira.* These give the features of the superior class of persons like the royalty and also indicate the deviations therefrom as being the inauspicious or bad ones. Later literatures on the subject have more or less expanded what is contained in the *Bṛihat-Saṃhitā* and have also given the import or significance indicated by such deviations or the inauspicious marks.

These texts generally give the physiognomy of man in the first instance, many of the features being common for both man and woman, and give only the special features pertaining to woman later in the section relating

* There is also another chapter describing the qualities of certain classes of persons according to the house occupied by the planet in power at the birth of the person.

The physiognomical features of Sītā are described by Vālmīki in the *Yuddha-kāṇḍa* (48th *sarga*) as expressed by Sītā herself when she was brought in the aerial chariot *Pushpaka* from the place of her captivity to the battle-field by the Rākshasas to see the 'dead' bodies of Rāma and Lakshmaṇa lying unconcious as if dead having been struck down by Indrajit. There she lamented how that could have been true when she possessed the auspicious marks in her body and when the sages after seeing them had predicted that she would be coronated as queen along with her husband as king. She says that she has the mark of a lotus flower in (the sole of) her foot which indicates that a woman possesing that mark will be coronated with her husband, the king; that the hair on her head is soft, even and long; that her eyebrows do not meet in the middle; that her hip is round (broad) without being hirsute; that her teeth are close set (and in rows); that her eyes, cheeks, arms, legs, calves and thighs are even and uniform; that her nails are big, round and uniform; that her breasts are hard, big and close (with no or slight interval) with the nipples hallow; that her navel is deep with the sides thick and high; that her chest is thick and broad; that her complexion is of red colour; and that her body hair is soft. In addition to the above twelve auspicious marks noticed by experts on her body she says that she has the marks of a wheat in the middle portions of her fingers; that her fingers do not have crooked or intervening space; that (the soles of) her feet have the same complexion as of her body and that beautiful smile is her ornament. These are all the features of a woman of the superior class.

But in the later *kāvyas* the description of the physical beauty of the heroes and heroines are regularly given. The description of the beauty of the Goddess Pārvatī from the feet to the head given by Kāḷidāsa in his *Kumārasambhava* may be mentioned as an example of this.

A convention has come to be established in the mode of describing the physical charms of the heroes and heroines in the *Kāvyas*: in the case of man the description commences with the head and proceeds downwards to the feet, while in the case of woman it is in reverse order, beginning with the feet and proceeding upwards to the head. It may be noted here that the texts included in this publication also follow the above convention.

The *Purāṇas* also contain occasionally such physiognomical particulars though in a restricted form.

Another class of literature, treatises relating to the Art of love (*Kāmaśāstra*) also deal with this subject. The classification of women into four divisions, *Padminī*, *Chitriṇī*, *Śaṅkhinī*, and *Hastinī* depending on

navel) majestic; three folds (in the neck, abdomen and probably also on the wrist); three (breast, nipple and the lines on the sole) low or bowed down; four (veins not percepticle in the leg, piliferous pores with single hair, small prepuce and lower belly without fat) only hinted at, (according to some this would indicate the four stout ones, the neck, membrum virile, buttocks and the knees); head with three features (even, round and broad or three whorls according to some); four *kalas* (lines underneath the thumb indicating that he knows the four *vedas*); four lines on the forehead; body of four cubits (ninety-six finger-breadths in height indicating divinity); four (arms, thighs, knees and cheeks) equal; fourteen pairs (brows, nostrils, eyes, ears, lips, nipples, elbows, wrists, knees, testicles, sides of the hip, arms, legs and the nates) uniform and even; four teeth (strong beautiful and pointed); four gaits (resembling the gaits of the elephant, lion, tiger, and bull); prominent (or plump and great) lips, cheeks and nose; five (eyes, teeth, skin, soles and the hair on the head) smooth and shining, eight (body, back, arms, legs, fingers, or the nose according to some others, eyes, ears and the membrum virile) long; ten (face, mouth, eyes, tongue, lips, cheeks, breasts, nails, palms and soles) red in colour like a lotus flower, ten (chest, front portion of the head, face, neck, shoulders, arms, navel, hands, back and voice) big or large; three (splendour, fame and wealth) pervasive, two (eyes and teeth) white; six (arm-pits, abdomen, chest, nose, shoulders, forehead) high or elevated, nine (hair on the head, nail, thumb, moustache, body-hair, skin and joints or membrum virile according to some in addition to the eyesight and intelligence) fine, and pervasive or spreading through in three (i e doing the proper acts at the three times of the day or alternately in the *dharma, artha and kāma*). *

---

*This may profitably be compared with an analysis of Arab woman given by E. W Lane from an unknown author quoted by El-Ishakee: "four things in a woman should be black—the hair of the head, the eye-brows, the eyelashes, and the dark part of the eyes, four white—the complexion of the skin, the white of the eyes, the teeth, and the legs; four red—the tongue, the lips, the middle of the cheeks and the gums; four round—the head, the neck, the forearms and the ankles; four long—the back, the fingers, the arms, and legs, four wide—the forehead, the eyes, the bosom, and the hips; four fine—the eyebrows, the nose, the lips, [illegible] thighs, the [illegible] the hands, [illegible] 6.)

The French novel *Carmen* has the following: "That a woman may be beautiful, say the Spaniards, she must unite thirty *si*, or if you must please she must merit description by the use of ten adjectives, each of them applicable to three parts of herperson. For example, she should have three things black: eyes, lashes, and eyebrows; three things elegant: hands, lips and tresses—etc. For the rest, see Brantôme."

The physiognomical features of Sitā are described by Vālmiki in the *Yuddha-kāṇda* (48th *sarga*) as expressed by Sitā herself when she was brought in the aerial chariot *Pushpaka* from the place of her captivity to the battle-field by the Rākshasas to see the 'dead' bodies of Rāma and Lakshmana lying unconcious as if dead having been struck down by Indrajit. There she lamented how that could have been true when she possessed the auspicious marks in her body and when the sages after seeing them had predicted that she would be coronated as queen along with her husband as king. She says that she has the mark of a lotus flower in (the sole of) her foot which indicates that a woman possesing that mark will be coronated with her husband, the king; that the hair on her head is soft, even and long; that her eyebrows do not meet in the middle; that her hip is round (broad) without being hirsute; that her teeth are close set (and in rows); that her eyes, cheeks, arms, legs, calves and thighs are even and uniform; that her nails are big, round and uniform; that her breasts are hard, big and close (with no or slight interval) with the nipples hallow; that her navel is deep with the sides thick and high; that her chest is thick and broad; that her complexion is of red colour; and that her body hair is soft. In addition to the above twelve auspicious marks noticed by experts on her body she says that she has the marks of a wheat in the middle portions of her fingers; that her fingers do not have crooked or intervening space; that (the soles of) her feet have the same complexion as of her body and that beautiful smile is her ornament. These are all the features of a woman of the superior class.

But in the later *kāvyas* the description of the physical beauty of the heroes and heroines are regularly given. The description of the beauty of the Goddess Pārvatī from the feet to the head given by Kāḷidāsa in his *Kumārasambhava* may be mentioned as an example of this.

A convention has come to be established in the mode of describing the physical charms of the heroes and heroines in the *Kāvyas*: in the case of man the description commences with the head and proceeds downwards to the feet, while in the case of woman it is in reverse order, beginning with the feet and proceeding upwards to the head. It may be noted here that the texts included in this publication also follow the above convention.

The *Purāṇas* also contain occasionally such physiognomical particulars though in a restricted form.

Another class of literature, treatises relating to the Art of love (*Kāma-śāstra*) also deal with this subject. The classification of women into four divisions, *Padminī*, *Chitriṇī*, *Śaṅkhinī*, and *Hastinī* depending on

their physiognomical features in these treatises is well-known. This classification is not found in the *Kāmasūtras* of Vātsyāyana, where he divides both men and women into three classes each according to the dimensions of their genital organs, without taking into consideration the other physiognomical features even though he cursorily refers to them when enumerating the girls who are to be rejected as brides. But this fourfold classification of women ascribed to Nandīśa and Gōnīputra, authorities earlier than Vātsyāyana, is found in all the later treatises on the subject and this appears to have become popular from the time of Kokkōka, who has given it in his *Rati-rahasya*. Other kinds of classification of women and the physiognomical features of each of them according to different ancient authorities are also given in some of these later works

Very likely these were responsible for the popularity and the larger number of works on the physiognomy of woman than those of man and also for the prominence given to sex aspects in delineating the character of persons in those works In fact, the prose version of the *Strī-lakshaṇa* included in this volume states at the beginning that it has been expounded as a reply to the question, 'since it is said that a man should marry only a chaste woman, how is he to know before marriage whether the particular woman will be chaste or otherwise in her life ? '

The study and cultivation of this science is not restricted to our country alone, but is spread all over the world It appears that this was very popular among the Ancient Greeks and later on spread to various European countries The names of Aristotle and Plato figure among the early authors of this science in the West Lavatar and Charles Darwin have also written treatises to establish physiognomy as a science Since then many scholars have contributed works of value The book of Samuel Wells entitled *The New Physiognomy* in which he has included summaries of the observations and systems of his predecessors is considered the most up-to-date and reliable

the sensitiveness and feeling of the skin are influenced by the same. Thus whole body is physiognomically expressive, the head, face, trunk, hands, feet, walk, voice, texture of hair and skin. In this connexion it may also be mentioned that only those parts of the body ordinarily visible, like the face, hands and feet, claimed greater attention.

The other is that every part of the body corresponds with the whole and the whole to every part. It is this principle that in olden times enabled artists and sculptors to attain harmonious portions in their works. Each part of the body is formed in certain proportion to the other parts. The hand from the wrist to the tip of the middle finger should measure the same as the face from the edge of the hair to the bottom of the chin. Again, the face may be divided into three equal parts the first from the edge of the hair on the forehead to the eyebrows, the second from the eyebrows to the nostrils and the third from the nostrils to the chin-point. Similarly, the height of a person should equal the width to the tip of the middle fingers on each hand when the arms are extended. There are many more such proportions described in the *Śilpa-Śāstras*, minute variations of which indicate the characteristic features of such persons. There are also stories in our folk-lore testifying to the draughtsmanship of certain persons to correctly portray the features of even unknown persons having only seen a portion or fragment of their person Sītā who had looked only at the feet of Rāvana and not his face during the period of imprisonment in the *Aśōkavana*, is said to have drawn a realistic picture of him long after at Ayōdhyā at the request of her sister-in-law, a daughter of Kaikēyi. In one story the hero is made to draw the picture of a beautiful woman having seen a single hair from her head washed away while bathing in a river and swept away along with the current.

These will show that the study of physiogmony is closely related to the ideal of beauty as it is generally held that only a person of the superior class is endowed with matchless beauty evoking the admiration of one and all.

This wide world is peopled with different races and nations, each having its own peculiar traits and features. The standard of an attractive figure varies with each of them. Some of the African tribes have a marked preference to the steatopygia or the prominent and protruding nates in their women while some others to the hanging or pendulous breasts. The Chinese consider that the feet of a woman should be very small. From the *Arabian Nights* it is seen that the Arabs admired the eyebrows of their women joined in the middle. It is also known that artificial methods were adopted by the various races and tribes to attain such standards.

But the ideal of beauty appears to be fundamentally the same throughout the world. This is best seen from the few fairly typical descriptions of a beautiful woman as she appears to the men of the various nations gathered and given by Havelock Ellis in his *Studies in the Psychology of Sex*, Volume III, *Sexual Selection in Man*, pp 140-151. That even the aborigines, the so-called uncivilised people, have the same ideal will be evident from what Mr. Verrier Elwin says of the opinions and comments of the Baiga to whom he showed the photographs of the people from a wide range like the Melanesian, the Tikopia, the Sema Naga, the Zande, etc. (*The Baiga*, pp. 240–243).

According to Start, who argues that the ideal of beauty is fundamentally the same throughout the world, the physical features of a beautiful and well—developed woman are as follows :—

Delicate bony structure.
Rounded form and breasts.
Broad pelvis.
Long and abundant hair.
Low and narrow boundary of pubic hair.
Sparse hair in armpit.
No hair on body.
Delicate skin
Rounded skull.
Small face
Large orbits
High and slender eyebrows.
Low and small lower jaw.
Soft transition from cheek to neck.
Rounded neck.
Slender wrist.
Small hand, with long index finger.
Rounded shoulders
Straight, small clavicle.
Small and long thorax.
Slender waist
Hollow sacrum.
Prominent and domed nates.
Sacral dimples
Rounded and thick thighs.
Low and obtuse pubic arch.
Soft contour of the knee.
Rounded calves.

Slender ankle.

Small toes.

Long second and short fifth toe.

Broad middle incisor teeth.

Havelock Ellis says (*op. cit.*, p. 164) that this agrees at most points with his own and it will also be seen that this similarly agrees at most points with that described in our *Sāmudrikā-lakshaṇa* texts.

The fact that to a considerable extent beauty is the expression of health has been recognized for a long time. A well and harmoniously developed body, tense muscles, an elastic and finely toned skin, bright eyes, grace and animation of carriage—all these things which are essential to beauty are the conditions of health. The followers of the *Rasēśvara-darśana*, already referred to, appear to have laid stress on this aspect, as will be clear from the fundamentals of their faith which may be summarised as follows: "The salvation is the goal of every human being and this can be attained only with wisdom, which in turn can be obtained by intensive learning. A sound and healthy body is essential to pursue the learning. Mica and mercury are the two things which ensure such a sound and healthy body." We have a large number of works written by them on Alchemy, Medicine, Magic arts, Physiognomy, Palmistry and similar subjects in addition to those on worship and Philosophy. They have also insisted that a person should have a good and healthy body for being initiated into the mysteries of their faith and have also prescribed the physiognomical features a novice should possess. In fact, the heads of some of the Śaiva institutions are forbidden even to look at dwarfs, deformed or diseased persons, being inauspicious and requiring atonement.

The principal teachers of this school of faith are generally known as *Siddhas* and their numbers vary. The *Siddhas* of the Tamil country are traditionally reckoned as eighteen in number, even though their individual names when added exceed that number. We have similar works on different subjects as mentioned above ascribed to various Siddhas.

The prose version in Tamil of the *Sāmudrikā-lakshanam* included in this volume states that it was expounded by God Subrahmanya, variously called as Śiva-subrahmaṇya and as Kumārasvāmin, to his disciple, Sage Agastya, on the latter's request. We have also many works in Tamil verse, in the popular and easy diction of the peculiar type found in the works of the other Siddhas, relating to medicine, astrology and the like ascribed to Sage Agastya. And his name is also found occupying a top position in the list of the eighteen Siddhas of the Tamil country. The *Periyapurāṇam* states that Tirumūlar, one of the Śaiva saints

who was also a Siddha, came to the South from the northern regions for the sole purpose of meeting Agastya. Under the circumstances, it is very likely that the texts of the *Sāmudrikā-lakshaṇa* included in this volume belong to the literatures of the Siddha school.

The present volume contains the texts in Tamil, both in verse and in prose, of the *Purusha-lakshaṇa* and the *Strī-lakshaṇa*, as also the text in verse of *Nandinūl* otherwise known as *Śaranūl*. The latter contains some formulas for the measurement of the body and its component parts with strings together with the characteristics indicated by the results of such measurements It also gives, in addition to a few particulars relating to Physiognomy, some informations usually found in the books on the science of palmistry. It may be mentioned in this connection that palmistry originally formed part of physiognomy and as such some portions of palmistry are usually found in the works on Physiognomy. Later on, this branch developed into a separate section; but still we find some aspects of the physiognomy of hand included in the works on Palmistry Two appendices are also included One contains the 37th chapter entitled *Makaḷir-ilakkaṇam* (characteristics of women) in the *Kāśi-Kāṇḍam* in Tamil by Ativīrarāma Pāṇḍya, sometimes used as an independent work, together with its paraphrase , and the other contains the Tamil translation of the chapters on the *Purusha-lakshaṇa* and the *Strī-lakshana* in the *Bṛihat-Samhitā* of Varāhamihira.

The manuscript materials from the library used in the edition of t'ı texts included in this volume are as follows :—

Purusha-lakshaṇam—
Verse: R 4386, R 2707, D 2026, R 1800
Prose · D. 2027, R. 3665, R. 1800.

Strī-lakshaṇam—
Verse · R. 1799, D 2027.
Prose: R 238, R 4791, R. 3565, R. 1799.

Nandi-nūl—
R. 924, R. 1800.

Makaḷir-ilakkanam (Appendix I)—
R. 2706.

In addition, one palm-leaf manuscript containing the prose versions of the *lakshaṇas* for both man and woman, and another containing the *Nandi-nūl*, privately obtained through Sri E. S. Narasimhachariyar, Sanskrit Pandit, Madras Progressive Union High School, Madras, were also utilised. But all of them were defective in one way or the other.

In the poetic version of the *lakshaṇas* the major portion is in the metre *āśiriya-viruttam* with six *śīr* in each foot. But there are also some others in different metres. Many of the latter do not fit in the context and thus appear to be out of position. Some of the verses included here appear also in the *Nandi-nūl* either in the same form or with slight variations. The opening portion in the latter, i.e., *Nandi-nūl* which are in verses of *āśiriya-viruttam* metre with eight *śīr* in each foot is of the *antādi* type which also recurs in some of the verses in the middle. But this *antādi* form is not observed in many of the verses. Very likely such of them are either misplaced from their original order or included here from some other work. There are also some two or three verses not relating to the subject proper but more appropriate to the works on the *Kāmaśāstra* and these have been left out. Some of the verses are very corrupt and it is not possible to restore them. These have been indicated in the footnotes to the respective verses. Sri K. V. Jagannathan, M.A., Editor, *Kalaimagaḷ*, Mylapore, Madras helped me in fixing the metrical form.

As regards the prose version, individual manuscripts contained large omissions mainly due to slip of the scribes on account of the stereotyped expressions used, and as such it had to be restored from the different manuscripts. Still there are certain lacunae.

I should thank both Sri E. S. Narasimhacharya and Sri K. V Jagannathan for their help. I have also to thank Sri T Chandrasekharan, M.A., L T., Curator, Government Oriental Manuscripts Library, Madras, for having entrusted the work of editing this volume to me, for affording me all facilities in the course of the work, and for his forbearance of the delay in the completion caused by the sudden breakdown of my health in the middle.

T. N. SUBRAMANIAM.

முன்னுரை.

உலகத்தில் மனிதனாகப் பிறந்த ஒவ்வொருவனும் தன்னுடைய எதிர்காலம் எவ்விதம் அமையும் என்பதை அறிய மிகவும் ஆவல் உள்ளவனாக இருக்கிறான். அதனோடு தனக்கு மிகவும் வேண்டியவர்களான மனைவி மக்கள், உற்றார் உறவினர் ஆகியோருடைய எதிர்காலத்தைப்பற்றியும் தெரிந்துகொள்ள விரும்புகிறான். அந்த ஆசை இன்று நேற்று ஏற்பட்டதல்ல; மிகப்பழங்காலத்திலிருந்தே—ஏன், மனிதன் தோன்றிய நாளிலிருந்தே—இருந்திருப்பதாகத் தெரிகிறது.

மனிதனுடைய இந்த ஆசையை நிறைவேற்றுவதற்காகவே எதிர்காலத்தை முன்னதாக அறிந்து கூறுவதற்கான வழிமுறைகள் பலவற்றை நம் முன்னோர்கள் வகுத்தனர். ஜோதிஷம், ரேகை சாஸ்திரம், சாமுத்திரிகா லட்சணம், சகுன சாஸ்திரம், கனா சாஸ்திரம் என்பன போன்றவை இவ்வகையைச் சார்ந்தவை.

இந்தச் சாஸ்திரங்கள் எல்லாம் திடீரென்று ஒரே நாளில் ஏற்பட்டவையல்ல. ஒவ்வொன்றும் இப்போதுள்ள நிலையை அடைவதற்கு நீண்டகாலம் பிடித்திருக்கும். சொந்த அனுபவங்களையும், நேரில் கண்டவைகளையும், பிறருடைய கூற்றுக்களையும் ஆதாரங்களாகக்கொண்டே அவை ஏற்பட்டிருத்தல் வேண்டும். இவ்விதம் தோன்றியவை பூரண வளர்ச்சிபெற்ற வரலாறே மிக்க ரசமாக இருக்கும். ஒருவனுடைய எதிர்காலத்தை நிர்ணயித்துக் கூறுவதற்கு அவன் பிறந்த காலமும் இடமும், அப்போது வானத்துக் கிரகங்களின் நிலை, பின்னால் அவ்வப்போது அவைகளுக்கு ஏற்படும் மாறுதல், அவன் உடல் அமைப்பு, அதிலே காணும் குறிகளும் லட்சணங்களும், அவற்றுள் பின்னால் உண்டாகும் மாற்றங்களும், ஒரு குறிப்பிட்ட காலத்தில் அவன் செய்யும் தொழில், சூழ்நிலை, அவனைச்சுற்றி ஏற்படும் நிகழ்ச்சிகள், கனவு, சகுனம், இன்னும் இவைபோன்ற சம்பவங்கள் முதலிய பலவற்றையும் கவனித்துக் கருத்தில் கொண்டே அவர்கள் அந்த முறைகளை வகுத்து, அவ்வப்போது நிகழ்பவை, நீண்ட காலத்துக்குப்பின் நிகழக் கூடியவை ஆகிய பலன்களை அறிந்து சொல்லியிருத்தல் வேண்டும். இவ்விதம் கணித்துக்கூறுவதில் நாட்டின் பல்வேறு பகுதிகளிலும் பல வேறு முறைகள் ஏற்பட்டு நூற்றுக்கும் மேலாக இருந்திருக்கும். காலக் கிரமத்தில் அவற்றைத் திரட்டித் தொகுத்து, ஒப்பிட்டு, ஒழுங்குசெய்து பல கிளைகளாகப் பிரித்திருக்கவேண்டும்.

உண்மையில் அதேபோலத்தான் அவற்றின் வளர்ச்சி ஏற்பட்டதெனத் தெரிகிறது. பகவதீ ஸூத்திரம் என்னும் ஜைன நூலில் ஆஜீவக மதத்தைச் சேர்ந்தவர்களுடைய கிரந்தங்கள் உண்டான விதத்தைக் கூறியிருப்பதிலிருந்து இது தெரியவருகிறது. ஆஜீவக சமயத்தின் முக்கிய புருஷரான மக்கலி கோசாலர் (தமிழ் நூற்களிலே மற்கலி என்று வழங்கப்

பற்பவர்) முனிவரில் ஒருசமயம் ஆறு திசாசரர்கள் ஒன்றுகூடி நூறுக்கும் மேற்பட்ட புவ்வம் (அதாவது பூர்வம்) என்னும் தொன்னூல்களை ஆராய்ந்து அஷ்டாங்கமஹாநிமித்தங்களையும், உபயமார்க்கங்களையும் தொகுத்துப் பத்து உறுப்புக்களாகச் செய்தனராம். மற்கலியும் அவற்றைச் சிறிது ஊன்றிக்கவனித்துவிட்டு அவற்றுக்கு ஒப்பம் அளித்தாராம். அவை அவர்களுடைய மதக்கிரந்தங்களாயினவாம். எனினும், அந்த நூல்களோ, அவற்றுக்கு ஆதாரமாக விளங்கிய பூர்வங்களோ இப்போது நமக்குக் கிடைக்கவில்லை; யாவும் மறைந்தொழிந்தன. இந்த விவரமே ஆஜீவகர்களுடைய மதத்தை மறுத்துரைக்கும் ஜைன நூல்களிலிருந்துதான் நமக்குத் தெரிகிறது.

அந்த எட்டும் எவ்வெவற்றைக் குறிக்கும் என்பதும் வெவ்வேறு விதமாகக் காணப்படுகிறது. பகவதீ ஸூத்திரத்துக்கு உரை எழுதிய அபய தேவர் என்பார் மஹாநிமித்தத்தின் எட்டு அங்கங்களையும் பின்வருமாறு கூறுகிறார்—

1 திவ்யம் — தெய்வம்பற்றியது.

2 ஔத்பாதம் — உற்பாதங்கள்பற்றியது.

3 ஆந்தரிக்ஷம் — ஆகாயம்பற்றியது.

4 பௌமம் — பூமிபற்றியது

5 ஆங்கம் — உடல் அல்லது உறுப்புகள்பற்றியது.

6 ஸ்வாரம் — குரல் பற்றியது.

7 லாக்ஷணம் — இயல்புபற்றியது

8 வ்யாஞ்சனம் — துணைப்பொருள்பற்றியது.

ஸ்தாநாங்க ஸூத்திரம் என்னும் மற்றொரு ஜைன நூலிலும் அந்த எட்டு அங்கங்களின் பெயர்கள் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன. எனினும், அவ்விடத்திலே ‘திவ்யம்’ என்பதற்குப் பதிலாக ‘ஸுவிணே’ (அதாவது ஸ்வப்நம் அல்லது கனவுபற்றியது) என்ற பெயர் காணப்படுகிறது. அந்த நூலுக்கும் அபய தேவர் உரை எழுதியிருக்கிறார். அங்கே அந்த எட்டும் ‘வருங்காலப் பலனை எடுத்துரைக்கும் முறைகளாகும்’ என்பதைத் தெளிவாகக் கூறுகிறார். ‘உத்தராத்யயந ஸூத்திரம்’ என்னும் ஜைன நூலிலும் இந்த எட்டு வகைகள் அதேபோலக் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன. மைசூர் ராஜ்ஜியத்தில் உள்ள சிரவணபெளகொளத்தில், கி. பி. 1398-ஆம் ஆண்டு பொறிக்கப்பட்ட ஒரு கல்வெட்டில் அந்த எட்டும் வ்யஞ்சனம், ஸ்வரம், நபஸ் (ஆகாயம்), தநு (உடல்), லக்ஷணம், சின்னம், பௌமம், சகுனம் என்று வேறுவிதமாகக் குறிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. (எபிகிராபியா கர்நாடிகா, இரண்டாம் தொகுதி, சிரவணபெளகொளம், 254-ஆம் நெ. கல்வெட்டு.)

இவ்விதம் மஹாநிமித்தத்தின் எட்டு அங்கங்கள் எவை எவை என்று கூறுவதிலே வேற்றுமை காணப்படுகிறது. அன்றி, அவற்றின்

பெயர்களைக்கொண்டு ஒவ்வொன்றும் எதைப்பற்றித் தெரிவிக்கிறதென்பதை ஊகித்துக்கொள்ளலாமே தவிர, அதை நிச்சயமாகச் சொல்ல முடியாது. நம்மிடையிலிருந்து ஆஜீவகமதம் முற்றிலும் மறைந்து போனதோடு அந்த மதக்கிரந்தங்களும் அழிந்துவிட்டன. எனினும், வெவ்வேறு பெயர்களில் கொடுக்கப்பட்டிருப்பினும் அவை எட்டும் வருங் காலப்பலன் உரைக்கும் சாஸ்திர நூல்களே என்பது விளங்கும்.

நடந்தது, நடப்பது, நடக்கப்போவது என்னும் முக்காலப்பலன்களையும் அறிந்து உரைப்பதிலே ஆஜீவகர்கள் நிகரற்று விளங்கினார்கள் என்பதைத் தெரிவிக்கும் குறிப்புகள் நம் நாட்டு இலக்கியங்களிலே பல இடங்களில் காணப்படுகின்றன. மௌரிய சக்கரவர்த்தியான அசோகன் அரசனாவதற்கு முன்னதாகவே அவன் பிற்காலத்தில் பெரும்புகழோடு விளங்கப்போகிறான் என்று அவனுடைய தாயாருக்கு ஆஜீவகத்துறவி ஒருவர் கூறினாராம். அந்நாளிலே அசோகன் தன் தந்தையின் பிரிய புத்திரனாகக்கூட இருக்கவில்லையாம். இந்த விவரங்கள் புத்தமதக்கிரந்தங்களிலிருந்து தெரியவருகின்றன. இதேபோன்ற மற்றொரு விவரம் தக்கயாகப் பரணியின் உரையிலிருந்து தெரியவருகிறது. திருஞானசம்பந்தப்பெருமான் மதுரையிலே பாண்டியன் அவைக்களத்திலே சமணர்களுடன் சமயவாதம் நடத்துவதற்கு முன்னதாக ஆஜீவகர்கள், "பிள்ளையார் நக்ஷத்திரத்தின் நிலைமையைப் பார்த்துத் தோற்பரென வந்தவர்கள்", என்று அவ்வுரையாசிரியர் கூறுகிறார். 'ஆனால் அவர்கள் ஜோஸ்யம் பலிக்கவில்லை; அது அவர்களைக் கைவிட்டது. அவர்கள் தோற்றுப்போகச் சம்பந்தர் வெற்றிகொண்டார்' என்பதைக் கூறி ஆஜீவகர்கள் நிமித்தராக விளங்குவதைப் பரிகசிக்கவே உரையாசிரியர் அவ்விதம் எழுதினார்போலும்.

எனினும், ஆஜீவகர்களைப்போலவே அவர்களிடம் பகைமை பாராட்டியவர்கள் உள்பட, பிறமதத்தவர் பலரும் அந்தச் சாஸ்திரங்களைப் பயின்று நல்ல தேர்ச்சிபெற்று வழங்கிவந்திருக்கிறார்கள். அதற்காகச் சில சமயங்களில் அந்தச் சாஸ்திரங்களை அவர்கள் ஆஜீவகர்களிடமே கற்றுத் தேர்ந்திருக்கிறார்கள்.

ஜைனத்துறவிகள் இந்தச் சாஸ்திரங்களைக் கையாளக்கூடாது என்று அவர்களது உத்தராத்யயன ஸூத்திரம் தடை விதித்திருக்கிறது. ஆயினும் காலகாசாரியார் என்னும் ஜைனமுனிவர் ஆஜீவகர்களிடமிருந்து அஷ்டாங்க மஹா நிமித்தங்களைக் கற்றுக்கொண்டார் என்று கூறப்படுகிறது. சிரவண பெள்கொளத்தில் சுமார் கி.பி. 600-ஆம் ஆண்டுக் கணித்தான எழுத்துக்களால் பொறிக்கப்பட்டுள்ள சாசனம் ஒன்றில் பத்திரபாஹு என்பவர் அஷ்டாங்க மஹாநிமித்தத்தின் தத்துவத்தால் இறந்தகாலம், நிகழ்காலம், எதிர்காலம் ஆகிய திரிகால ஞானத்தையும் பெற்று உஜ்ஜயினி நகரத்தில் பன்னிரண்டு வருஷகாலத்துக்குக் கொடிய பஞ்சம் ஏற்படப்போகிறதென்பதை முன்னதாகவே அறிந்து கூறினார் என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. (எபிகிராபியா கர்நாடிகா, இரண்டாம் தொகுதி, சிரவணபெள்கொளம், முதல்

இராமாயணத்திலே கூறப்பட்டுள்ளது. அசோகவனத்திலே சிதைக்குக் காவலாக இருந்துவந்த திரிஜடை கண்ட கனவையும், அயோத்தியிலே இராமனுக்கு மகுடாபிஷேகம் செய்யவேண்டுமென்று தசரதர் ஏற்பாடு செய்துவந்த சமயம் தன் தாயவழிப் பாட்டனான கேகய மன்னனிடம் சென்றிருந்த பரதன் கண்ட கனவையும் முக்கியமானவைகளாக எடுத்துக் காட்டலாம். இன்னும் இராமனுக்கு மகுடாபிஷேகம் செய்யவேண்டுமென்று திடீரென்று அவசரமாக முடிவு செய்ய நேர்ந்ததைப் பற்றிக் கூறும்போது தசரதர், இடியுடன் கூடிப் பெரும கோஷத்துடன் ஆகாயத்திலிருந்து தம் முன்னிலையில் கொள்ளி விழுந்ததாகவும், ஜோதிட சாஸ்திரப்படி தம்முடைய நக்ஷத்திரம் குரூரக்கிரகங்களால் பீடிக்கப்பட்டிருப்பதாகவும் அதனால் ராஜமரணமோ அல்லது ஏதாவது பெரிய விபத்தோ நேரிடும் என்று அறிஞர்கள் உரைப்பதாகவும் காரணம் காட்டியிருக்கிறார்.

சிலப்பதிகாரத்திலே, சிலம்பு விற்கப்போன கோவலன் மதுரையில் கொலையுண்டதையடுத்து அவன் மனைவி தங்கியிருந்த புறச்சேரியிலே உற்பாதங்கள் ஏற்பட்டனவாம்.

" குடத்துப் பால் உறையாமையும்
குவி இமில் ஏற்றின
மடக் கண் நீர் சோர்தலும்
உறியில் வெண்ணெய் உருகாமையும்
மறி முடங்கி ஆடாமையும
மால் மணி நிலத்து அற்று வீழ்தலும்
வருவது ஓர் துன்பம் உண்டு, "

[ஆய்ச்சியர் குரவை.]

" குடத்துப் பால் உறைய வில்லை ; வெண்ணெய் உருகவில்லை ; கன்றுக்குட்டிகள் துள்ளி ஆடவில்லை ; பட்டியில் எருதுகள் கண்ணீர் சொரிந்தன ; பசுக்களின் கழுத்தில் கட்டியிருந்த மணிகள் தாமாகவே அறுந்து விழுந்தனவாம்." இவற்றைக்கண்ட மாதரியும் மற்றோரும் பெருங்கவலை கொண்டார்களாம்.

மனிதர்களுடைய குரலும் அவர்களுடைய நிலையை எடுத்துக்காட்டிவிடும் என்பதை உணர்த்தும் கதைகளும் வழக்கில் இருந்திருக்கின்றன. புத்தமத நூலான " தம்மபத " த்துக்குப் புத்தகோசர் எழுதியுள்ள அட்டகதை என்னும் உரையில் காணும் கும்பகோசகன் கதையை இதற்கு உதாரணமாகக் காட்டலாம். கும்பகோசகன் (குடப்பணக்காரன்) பெரும்பணக்காரன். அவன் தன் செல்வம் முழுவதையும் புதைத்து வைத்துவிட்டுக் கந்தல் துணியை உடுத்து யாரும் அறியாதபடி தன்னை உருமாற்றிக்கொண்டு கூலியாட்களுக்கு ஊழியனாகக் குற்றேவல் புரிந்து அதன் வருமானத்தைக் கொண்டு தன் வாழ்க்கையை நடத்திவந்தானாம். ஒரு சமயம் அவன் குரலைக் கேட்ட அரசன், 'அது ஒரு பணக்காரன் குரல்," என்று கூறினானாம். அரண்மனைப் பெண் ஒருத்தி அவனைப் பலவிதமாகப் பரிட்சித்துக் கடைசியில் அரசன் கூறியது சரியே என்பதை நிரூபித்து அவன் வேஷத்தைக் கலைத்துவிட்டாளாம்.

Samu.—D

சாஸ்திர நூல்களை அவர்கள் மதக் கிரந்தங்களாகக் கொள்ளவில்லை. நாகார்ஜுன கொண்ட என்னும் நாகார்ஜுனர் குன்றில் கிடைத்துள்ள கல்வெட்டு ஒன்றிலிருந்து அங்கே புத்த பகவானுடைய திருவடி சாமுத்திரிகா லட்சணப்படி அமைக்கப்பட்ட செய்தி தெரியவருகிறது; புத்தமதத்தின் பல பிரிவுகளில் ஒன்றைச் சேர்ந்தவர்கள் சாமுத்திரிகா லட்சணத்தை நன்குகக் கற்றவர்கள் என்றும், அத் திருவடியை நிறுவியதற்கு அவர்களே முக்கியஸ்தர்கள் என்றும் கூறப்படுகிறது. சைவ மதத்தின் ஒரு பிரிவான 'ரஸேச்வர தாசன'த்தைச் சேர்ந்தவர்களும் சாமுத்திரிகா லட்சணத்தில் நல்ல தேர்ச்சி பெற்றவர்கள். இப்போது நமக்குக் கிடைக்கும் சாமுத்திரிகா லட்சண நூல்கள் பெரும்பாலும் அவர்கள் இயற்றியவே.

இன்னும் ஆடவர் மகளிர் ஆகியோருடைய சாமுத்திரிகா லட்சணத்தை எடுத்துக்கூறும் நூல்களைத் தவிர வேறு வகையான இலக்கியங்கள் சிலவற்றிலும் அது விரிவாக உரைக்கப்பட்டிருப்பதையும் நாம் காண்கிறோம்.

நம் நாட்டுப் பழைய காவியங்களிலே, அவை எந்த மொழியில் எழுதப்பட்டனவாக இருந்தாலும், காவியத் தலைவன், காவியத் தலைவி ஆகியோருடைய அங்க வருணனைகள் ஒவ்வொன்றிலும் விவரிக்கப்பட்டிருப்பதைக் காணலாம். அவ்விதம் வருணிக்கப்பெறும் இடங்களிலெல்லாம் அவர்கள் உத்தம லட்சணங்களைப் பெற்றிருந்ததாகவே காணப்பெறுவர். ஆதி காவியம் எனப்படும் வால்மீகி இராமாயணத்திலும் இராமன் சீதை ஆகியவர்களின் அங்க வருணனை காணப்படுகின்றது.

இராமபிரானுடைய சாமுத்திரிகா லட்சணம் காவிய ஆரம்பத்திலேயே காணப்படுகிறது. காவிய கர்த்தாவான வால்மீகியின் கேள்விக்குப் பதில் கூறும் இடத்திலேயே நாரதர் எல்லாக் குணங்களும் பொருந்தியவனான இராமனை வருணிக்க ஆரம்பித்துவிடுகிறார். இதே விஷயம் மறுபடியும் சுந்தரகாண்டத்தில் பிரஸ்தாபிக்கப்பட்டுள்ளது. அசோக வனத்தில் துயரமே வடிவாக அமர்ந்திருந்த சீதையைக்கண்ட அனுமான் அவளுக்குத் தன்னை அறிமுகப் படுத்திக்கொள்ளும் கட்டத்தில் இராமபிரானுடைய அங்க லட்சணங்களை எடுத்துக் கூறுவதாக ஆறு சுலோகங்கள் (35-ஆம் ஸர்க்கம், 16—21 சுலோகங்கள்) உள்ளன. முதல் இரண்டு சுலோகங்களிலே இராமன் நீண்ட கரங்கள், சங்கு போன்ற கழுத்து, அழகிய முகம், செவ்வரி படர்ந்த கண் முதலியவற்றை அடைந்தவர் என்று சம்பிரதாயமான முறையில் வருணிக்கப்பட்டுள்ளார். பின்னால் உள்ள நான்கு சுலோகங்களிலே அவருடைய லக்ஷணம் சுருக்கமாகக் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. சாமுத்திரிகா லட்சணம் அறிந்தால் தான் அந்த நான்கு சுலோகங்களுக்கும் சரியான பொருள் காணமுடியும்.

அவர் மூன்று (அதாவது, மார்பு, மணிக்கட்டு, முஷ்டி ஆகிய இடங்களில்) உறுதியானவர்: அவருடைய உடலிலே (புருவம், கை, கண்டம் ஆகிய) மூன்று இடங்கள் தொங்குபவை; (மயிர் நுனி, பீஜம், முழங்கால் ஆகிய) மூன்று இடங்கள் சமமாக அமைந்தவை: (வயிறு, நாபி, மார்பு ஆகிய)

மூன்று இடங்கள் உயர்ந்திருப்பவை ; (உள்ளங்கால், உள்ளங்கை, கடைக்கண் ஆகிய) மூன்று இடங்கள் சிவந்திருப்பவை ; (கவிலுள்ள ரேகை, தலை மயிர், லிங்கம் ஆகிய) மூன்றும் மழமழப்பானவை ; (பேச்சு நடை, நாபி ஆகிய) மூன்றும் கம்பீரமானவை (இம்மூன்றுள் நடையென்பதற்குப் பதிலாக விடா என்றும் சிலர் கூறுவர்); (கழுத்திலும் வயிற்றிலும், பனிக்கட்டிலும்) மூன்று மடிப்புகள் காணப்படும் ; (தைலம், அதன் துளி, பாதத்தில் உள்ள ரேகை ஆகிய) மூன்றும் ஆழ்ந்திருக்கும் ; நான்கு இடங்கள் நான்கு வெளியே தோன்றாமல் குறிப்பாகக் காட்டப்பெற்றவை (நரம்பு தோன்றாத கால், ஒரே மயிரையுடைய ரோமகூபம், மேட்டுமுடி, தசைப்பற்று இல்லாத நாபியின் கீழ்ப் பிரதேசம் ஆகிய நான்கும் என்பர் ஒரு சாரார். கழுத்து, குறி, பின்புறம், முழங்கால் ஆகிய நான்கு இடங்களும் குறுகி இருப்பதைக் குறிப்பதாகவும் கொள்வர் வேறு சிலர்) ; (சமம், குண்டு, விசாலம் ஆகிய) மூன்று லக்ஷணங்களையுடைய தலை (மூன்று சுழிகள் கொண்ட தலை எனவும் சிலர் கூறுவர்) ; (கையின் கட்டை விரல் அடியில் நான்கு வேதங்களையும் அறிந்தவர் என்பதைக் குறிப்பனவாக உள்ள ரேகைகளான) நான்கு கலைகள் ; (நெற்றியில் காணும்) நான்கு ரேகைகள் ; நான்கு முழம் (அதாவது தொண்ணூற்றாறு விரற்கடை உயரம் உள்ள) தேகம் ; (கை, முழங்கால், தொண்டை, கன்னம் ஆகிய) நான்கும் சமமாக அமைந்தவை ; (புருவம், நாசித் துவாரம், கண், காது, உதடு ஸ்தன நுனி, முழங்கை, மணிக்கட்டு, முழங்கால், பீஜம், இடுப்பின் பக்கம், கை, கால், பிருஷ்ட பாகம் ஆகிய) பதினான்கு இடங்களில் ஒன்றுக்கொன்று சமமான ஜோடி; நான்கு (அழகும், உறுதியும் வாய்ந்த) பற்கள் ; (யானை, சிங்கம், புலி, எருது ஆகிய) நான்கின் நடை ; பருத்து அழகான உதடு, தாடை, மூக்கு ; (தலை மயிர், கண், பல், சருமம், பாதம் ஆகிய) ஐந்து இடங்களில் பளபளப்பு ; (உடல், முதுகு, கை, கால், விரல் —அல்லது மூக்கு என்றும் சிலர் கொள்வர்—கண், காது, லிங்கம் ஆகிய) எட்டு இடங்கள் நீண்டிருப்பவை ; (முகம், வாய், கண், நாக்கு, உதடு, கன்னம், ஸ்தனம் நகம், உள்ளங்கை, உள்ளங்கால் ஆகிய) பத்து இடங்களில் தாமரை மலர் போன்ற சிவப்பு ; (மார்பு, முன் தலை, முகம், கழுத்து, தோள், பாஹு, நாபி, புஜம், பிருஷ்ட பாகம், குரல் ஆகிய) பத்தும் பருத்தவை ; (தேஜஸ், செல்வம், புகழ் ஆகிய) மூன்றில் எங்கும் பரந்தவர் ; (கண், பல் ஆகிய) இரண்டில் வெண்மை ; (அக்குள் வயிறு, மார்பு, மூக்கு, தோள், நெற்றி ஆகிய) ஆறு இடங்களில் உயர்வு பெற்றவர் ; (தலை மயிர், புறமயிர், மீசை, நகம், கட்டை விரல், சர்மம், கணுக்கால்—அல்லது லிங்கம் என்பர்

சிலர்—ஆகிய எழோடு கண் பார்வை, புத்தி ஆகியவை சேர்ந்த) ஒன்பது கூர்மையாகப் பெற்றவர் ; மூன்றில் விய பிதரவர் (நாள்தோறும் மூன்று வேளைகளிலும் செய்யவேண்டிய கிரியைகளை முறைப்படி செய்வர் என்றும் ; அறம், பொருள் இன்பம் ஆகிய மூன்றில் நிறைந்தவர் என்றும் இருவிதமாக இதற்குப் பொருள் கூறுவர்.) *

சீதையின் லட்சணத்தையும் வால்மீகி யுத்தகாண்டத்திலே (48-ஆம் சர்க்கத்தில்) வருணித்திருக்கிறார். அதை அவள் வாயாலே உரைப்பதாகக் கூறியிருக்கிறார். இந்திரஜித்தினால் அடிபட்ட இராமலக்ஷ்மணர்கள் உணர்வு இழந்து, உயிர் அற்றவர்களைப் போல யுத்தகளத்திலே கிடக்கையில், அவர்கள் இறந்துவிட்டார்களென்று கூறி அந்தக்காட்சியைக் காட்டுவதற்காகச் சீதையைப் புஷ்பக விமானத்தில் ராட்சஸர்கள் யுத்தகளத்துக்கு அழைத்து வருகிறார்கள். அப்போது அவள், "ஸதிரீ ஸாமுத்திரிகா லட்சணம் அறிந்தவர்கள் என்னிடம் எல்லா லட்சணங்களும் இருப்பதாகச் சொல்லி, நான் என் கணவருடன் பட்டாபிஷேகம் செய்துகொள்வேன்

---

* அரபு நாட்டுப் பெண்களைப்பற்றிப் பழைய ஆசிரியர் ஒருவர் எவ்விதம் எழுதியுள்ளாரென்று எல்—இபுஷி என்னும் ஆசிரியர் பின் வருமாறு வருணிக்கிறார். "பெண்களுக்கு நான்கு இடங்கள்—தலை மயிர், புருவம், கண் இமை, கண்ணின் கருவிழி—கறுப்பாக இருத்தல்வேண்டும்; நான்கு—சருமத்தின் நிறம் கண்ணின் வெள்ளைப் பாகம், பல், கால்—வெண்மையாக இருத்தல் வேண்டும்; நான்கு—நாக்கு, உதடு, கன்னத்தின் நடுப்பகுதி, பல் ஈறு—சிவப்பாக இருத்தல் வேண்டும், நான்கு—தலை, கழுத்து, முன் கை, கணுக்கால்—வட்டமாக இருத்தல் வேண்டும் ; நான்கு—முதுகு, விரல், கை, கால்—நீண்டிருத்தல் வேண்டும்; நான்கு—நெற்றி, கண், மார்பு; இடை—அகன்றிருக்க வேண்டும் ; நான்கு—புருவம், மூக்கு, உதடு, விரல்—மென்மையாக மெலிந்து இருக்கவேண்டும் ; நான்கு—முதுகின் அடிப்பாகம், தொடை, முழங்காலுக்குக் கீழே உள்ள ஆடு சதை, முழங்கால்—கனத்து இருக்கவேண்டும் ; நான்கு—காது, கொங்கை, கை, பாதம்—சிறுத்து இருக்கவேண்டும்." (லேன் என்பார் எழுதிய "மத்திய காலத்து அரபு வாழ்க்கை", பக்கங்கள் 214—216.)

'கார்மென்' என்னும் பிரெஞ்சு நாவலில் பின் வருமாறு காணப்படுகிறது. "மங்கை ஒருத்தி நல்ல அழகாக இருக்கிறாள் என்று கருதப் பெறுவதற்கு அவள் முப்பது லட்சணம் (வரி) பொருந்தியவளாக இருத்தல் வேண்டும் என்று ஸ்பெயின் தேசத்தவர்கள் கூறுவர். அதாவது மூன்று மூன்றாகப் பத்து அடைமொழிகளால் குறிப்பிடக் கூடிய லட்சணங்கள் வாய்த்திருத்தல் வேண்டும். உதாரணமாக, மூன்று இடம் கறுப்பாக இருத்தல்வேண்டும். அவை ; கண், இமை, புருவம் ஆகும். மூன்று—கை, உதடு, கேசம்—மென்மையாகச் சிறந்திருக்க வேண்டும். இவ்விதமே நான் மற்றவைகளும். ...வாதத்துக்கு பிராந்தோம் பார்க்க".

மற்றொரு வகையான நூல்களிலும் அதாவது காமசாஸ்திர நூல்களிலும், சாமுத்திரிகா லட்சணம் விவரிக்கப்பட்டுள்ளது. பத்மினி, சித்திரிணி, சங்கினி, ஹஸ்தினி என்று நான்கு வகையாகப் பெண்கள் அவர்களுடைய தேக அமைப்பின்படி காம சாஸ்திரங்களிலே பகுக்கப்பட்டிருப்பதை பலரும் அறிவர். ஆனால் இப்போது நமக்குக் கிடைப்பவற்றுள் மிகவும் பழமையானதான வாத்ஸ்யாயனருடைய காமசூத்திரத்திலே இந்த நான்கு வகைப் பாகுபாடு காணப்பெறவில்லை. அதிலே ஆண்களும் பெண்களும் அவர்களுடைய ஜனனேந்திரிய அளவின்படி மூன்று மூன்று வகைகளாகப் பிரிக்கப்பட்டுள்ளனர். இந்தப் பாகுபாட்டிலே அவர்களுடைய மற்ற லட்சணங்கள் கணக்கிடப்படவில்லை. எனினும் சாமுத்திரிகா லட்சணத்தைப்பற்றி அவர் குறிக்காமலும் இல்லை. எந்த எந்தப் பெண்களை மணக்கலாகாது என்பதைக் கூறும் இடத்திலே அதைப்பற்றி அவர் குறிப்பிட்டிருக்கிறார். இந்த நான்கு வகைப் பாகுபாடு வாத்ஸ்யாயனருக்குப் பூர்வாசாரியர்களாக விளங்கிய நந்திசா, கோணிபுத்திரா ஆகியோர்கள் வகுத்தது என்பர். இது பிற்காலத்திய நூல்கள் எல்லாவற்றிலும் காணப்படுகிறது. கொக்கோகர் எழுதிய ரதிரகசியத்தில் விவரிக்கப்பட்டுள்ள இந்தப் பகுப்பு பிற்காலத்தில் பிரபலமாகிவிட்டது. இவைகளேயன்றி, பெண்களின் சத்துவம் முதலியவற்றைக்கொண்டு அவர்களை வெவ்வேறு வகைகளாகப் பிரித்து அவற்றுள் ஒவ்வொரு வகைப்பெண்ணும் எவ்விதம் இருப்பாள் என்று கூறும் அவளுடைய சாமுத்திரிகா லட்சணத்தையும் பிற்காலத்துக் காமசாஸ்திர நூல்களில் காணலாம். இவ்விதமான பிரிவுகளும் பூர்வாசாரியர்கள் செய்தவைகளே என்பர்.

இத்தகைய நூல்களாலேயே போதும் ஆண்களுடைய சாமுத்திரிகா லட்சணங்களைக் கொடுக்கும் நூல்களைக்காட்டிலும் பெண்களைப்பற்றிய நூல்கள் பிற்காலத்தில் அதிகமாகத் தோன்றியுள்ளனவென்றும், சாமுத்திரிகா லட்சண நூல்கள் எல்லாவற்றிலுமே சிற்றின்பம் நுகர்வதைப் பற்றிய மனப்பான்மையும் குணங்களும் அதிகமாகக் கொடுக்கப்பட்டுள்ளனவென்றும் சொல்லலாம். உண்மையில் இந்தப் பதிப்பில் அடங்கிய ஸ்திரீ லட்சணத்தின் உரைநடைப்பகுதியில் அது, "பூலோகத்திலே பிறக்கிற பெண்களிலே பதிவிரதையாயிருக்கிறவளையே விவாகம் பண்ணவேண்டுமென்று திருவுள்ளம் பற்றினீரே! அந்தப் பெண்கள் வாழ்க்கைப்படுகிறதுக்கு முன்னே பதிவிரதை என்கிறதும் விபசாரி என்கிறதும் எப்படி அறிகிறது?" என்ற கேள்விக்குப் பதில் கூறுவதாக எழுந்தது என்று அதன் ஆரம்பம் உரைக்கிறது.

சாமுத்திரிகா லட்சணத்தை அறிந்து கையாள்வது நம் நாட்டில் மட்டுமே காணப்படுவதென்று கொள்ளவேண்டியதில்லை. உலகம் முழுவதிலும் அது வழக்கில் உள்ளதென்று சொல்லலாம். பண்டைக்காலத்தில் கிரேக்கர்களிடையே அது வழங்கிவந்து பின்னால் ஐரோப்பிய நாடுகள் பலவற்றிலும் பரவியிருக்கிறது. அவ்விதம் மேலை நாட்டிலே சாமுத்திரிகா லட்சணத்தை அறிந்து நூல் எழுதியவர்களுள் அரிஸ்டாட்டில், பிளேட்டோ ஆகியவர்களை முக்கியமானவர்களாகக் கூறலாம். விஞ்ஞான முறைப்படி சாமுத்திரிகா

லட்சணமும் ஒரு சாஸ்திரமேயாகும் என்பதை நிரூபித்து லவாதர், சார்லஸ் டார்வின் ஆகியோர் எழுதியிருக்கிறார்கள். பிற்காலத்திலும் எத்தனையோ நூல்கள் வெளிவந்துள்ளன. அவற்றுள் ' புதிய சாமுத்திரிகா லட்சணம் ' (தி நியூ பிஸியாக்ராமி) என்ற பெயரில் சாமுவேல் வெல்ஸ் என்பவர் எழுதிய புத்தகமே சிறந்ததென்பர். அதிலே ஆசிரியர் தமக்கு முன் அந்தச் சாஸ்திரத்தைப் பின்பற்றவர்கள் கண்ட முறைகளையும் கொண்டிருந்த கொள்கைகளையும் சுருக்கமாக எடுத்துக் கூறியிருக்கிறார்.

சாமுத்திரிகா லட்சணம் உடற்கூறு சாஸ்திரத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டது. நவீன விஞ்ஞான முறைப்படி அதை ஆராய்ந்தால் இரண்டு விஷயங்கள் தெளிவாகும். 'உள்ளத்து இயல்புகளில் காணும் வேறுபாடுகளுக்கு ஏற்பவே புறத் தோற்றத்தில் காணும் வேறுபாடுகள் அமையும்' என்பது ஒன்று. உதாரணமாக, நாம் எத்தனையோ மனிதர்களைப் பார்க்கிறோம். சிலருடைய முகம் அழகாகவும், சீராகவும் அமைந்திருந்தும், களையற்றுக் கவர்ச்சி இல்லாமல் இருக்கிறது. மற்றுஞ் சிலருடைய முகமோ, நல்ல அழகு என்று சொல்லமுடியாமல் இருந்தாலும், களை பொருந்திக் குறுகுறுப்பாக இருக்கிறது. அவர் அவர் உள்ளத்தில் தோன்றும் மனவெழுச்சிகளும் அவற்றால் ஏற்படும் மனநிலையுமே அவர் அவர் முகத்திற்காணும் களையையும் குறுகுறுப்பையும் உண்டாக்குகின்றனவென்பர். 'அகத்தின் அழகு முகத்தில் தெரியும்' என்னும் பழமொழியும் இதை ஒட்டியே ஏற்பட்டது போலும். உடலின் ஒவ்வோர் உறுப்பின் அசைவையும் மூளை அல்லது உள்ளம் என்னும் அறிவு கட்டுப்படுத்தி நடத்துகிறது என்றும் அதனால் ஏற்படும் மாறுபாடு அந்த அந்த உறுப்பில் பிரதிபலித்து நிலைபெறுகிறதென்றும் சொல்வர். சருமத்தின் தோற்றம், உணர்ச்சி, மென்மை ஆகியனவும் அதனால் பாதிக்கப்படுகின்றனவாம். இவ்விதம் உடலின் ஒவ்வொரு பாகமும்—தலை, முகம், மார்பு, கை, கால், நடை, குரல், இன்னும் சருமம் ரோமம் ஆகியவற்றின் அமைப்பு, தன்மை எல்லாம்—சாமுத்திரிகா லட்சணத்தின் சின்னங்களாகவே விளங்குகின்றன. எனினும் ஒரு விஷயத்தை நாம் இவ்விடம் குறிப்பிடவேண்டும். முகம், கை, கால் போன்று எளிதில் பிறர் கண்ணுக்குப் படக்கூடிய இடங்களையே பிரதானமாகக் கருதிச் சாமுத்திரிகா லட்சணத்தைத் தொகுத்திருக்கிறார்கள். மற்ற உறுப்புக்களைப் பற்றிக் கூறியிருப்பினும் அவை குறைந்த அளவிலேயே உள்ளன எனலாம்.

' உடலின் பொது அமைப்புக்கு ஏற்பவே ஒவ்வோர் உறுப்பும் அமைந்திருக்கும்: அதே போல ஒவ்வோர் உறுப்பும் உடலின் மொத்த அமைப்பின் ஒரு பாகமாகும்' என்பது இரண்டாவது. இந்த உண்மையை நன்றாக அறிந்திருந்ததாலேயே முன்னாளில் ஓவியர்களும் சிற்பிகளும் தங்கள் கலைத்திறன் நன்கு மிளிர அருமையான உருவங்களைச் சமைக்க முடிந்தது. உடலின் ஒவ்வோர் உறுப்பும் மற்ற உறுப்புக்களோடு ஒப்பிட்டுப் பார்க்கும்போது ஒரு குறிப்பிட்ட அளவில் அமைந்திருக்கக் காணலாம். மணிக்கட்டிலிருந்து நடு விரலின் நுனி வரையில் உள்ள கையின் அளவு மோவாய்க் கட்டையிலிருந்து நெற்றிமயிர் வரை வரையில் உள்ள முகத்தின் அளவுக்குச்

சமமாக இருக்கும். இன்னும் முகத்தை மூன்று சமபாகங்களாக வகுக்லாம். நெற்றியுச்சியில் உள்ள மயிர் வகிட்டிலிருந்து புருவம் வரையில் ஒரு பாகமும், புருவத்திலிருந்து மூக்கின் நுனிவரையில் மற்றொன்றும், மூக்கின் நுனியிலிருந்து மோவாய் வரையில் மூன்றுவதுமாக அவை அமையும். இம்மாதிரியே, ஒருவன் தன் இரு கைகளையும் பக்கவாட்டிலே நீட்டி நின்றால் ஒரு கையின் நடுவிரல் நுனியிலிருந்து மற்றொரு கையின் நடுவிரல் நுனி வரையில் உள்ள அளவு (ஒரு மார்பு நீளம் என்று பாமர வழக்கில் குறிக்கப்படுவது) அவனுடைய உயரத்துக்குச் சமமாக இருக்கும் என்றும் சொல்வர். இதேபோல இன்னும் எத்தனையோ வகையான அளவுகள் உள்ளன. அவை சிறப் நூல்களில் விவரிக்கப்பட்டுள்ளன. மனிதர்களிடையில் காணும் இந்த அளவுகளிலே அவர் அவர் இயல்புக்கு ஏற்பச் சில சமயங்களில் நூல் பிரமாணத்தனவாக வேறுபாடுகள் காணப்படும். உவை அவர் அவர் லட்சணத்தை எடுத்துக் காட்டுவனவாக அமையும். இத்தகைய அளவுகளை நன்கு அறிந்ததாலே போலும் நேரில் காணாத ஒரு மனிதனுடைய உறுப்பு ஒன்றை மட்டும் பார்த்து விட்டு அவனுடைய முழு உருவத்தையும் சிருஷ்டித்துக் காட்டியதாகக் கூறும் சம்பவங்கள் நாடோடிக் கதைகளில் காணப்படுகின்றன. சீதை அசோகவனத்தில் சிறை இருந்த காலத்தில் அவள் இராவணனுடைய முகத்தை ஏறிட்டுப் பார்த்ததே இல்லையாம். குனிந்த தலை நிமிராமல் இருந்த அவள் அவனுடைய பாதங்களை மட்டுமே பார்த்திருந்தாளாம். எனினும் இராவணவதம் ஆகி நீண்டகாலத்துக்குப் பிறகு அவள் அயோத்தியில் இருந்த நாளில் தன் நாத்தனார், அதாவது கைகேயின் மகள், ஒருத்தியின் வற்புறுத்தலால் இராவணனுடைய உருவத்தைத் தத்ரூபமாகப் பூமியில் வரைந்து காட்டினாளாம். அதுவே அவள் இரண்டாவது தடவை வனவாசம் போவதற்குக் காரணமாயிற்று என்று ஒருகதை உண்டு. இன்னும், நீராடிக்கொண்டிருந்த ராஜகுமாரி ஒருத்தியின் தலைமயிர் ஒன்று உதிர்ந்து நீரோடு அடித்துச் செல்லப்பட்டதாம்; அதைக்கண்ட ராஜகுமாரன் ஒருவன் அந்த ஒற்றை மயிரைக் கொண்டு அவளுடைய முழு உருவம் எவ்விதம் எழில் பெற்று விளங்கும் என்பதை மனத்தால் உருவகப்படுத்தி அவளைப்போன்ற சித்திரத்தை வரைந்தானும்; அதைக் கொண்டு கடைசியில் அவன் அந்த ராஜகுமாரியையே அடைந்தானும். இம்மாதிரி எத்தனையோ கதைகள்.

இவற்றைக் கவனித்தால் சாமுத்திரிகா லட்சணத்துக்கும் அழகின் உருவத்துக்கும் நெருங்கிய தொடர்பு இருப்பது விளங்கும். சாமுத்திரிக சாஸ்திரப்படி உத்தம லட்சணம் பொருந்தியவர்களே யாவரும் கண்டு வியக்கும்படி அசாதாரணமான அழகு பெற்றிருப்பர் என்று கூறுவர்.

பரந்த இவ்வுலகத்திலே எத்தனையோ தேசங்கள் உள்ளன. ஒவ்வொரு தேசத்திலும் பலவகையான மக்கள் வாழ்கின்றனர். அவர்களிலே ஒவ்வொரு வகையாரும் அழகு என்பது எப்படி இருக்கவேண்டும் மென்பதைப்பற்றி வேறுவேறான அபிப்பிராயங்களைக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆப்பிரிக்கா தேசத்து மக்களில் சிலர் பெண்மக்கள் மிகவும் பருத்த

பிருஷ்பாகத்தைப் பெற்றிருக்கவேண்டும் என்று விரும்புகின்றனர்; மற்றுஞ் சிலர் தளர்ந்து சரிந்த கொங்கைகளையே விரும்புவர். சீனதேசத்தில் பெண்களின் பாதம் மிகவும் சிறத்திருக்கவேண்டுமென்று கொள்வர். அரபுதேசத்திலே பெண்களின் இருபுருவங்களும் நடுவில் கூடியிருப்பதையே விரும்புவர் என்று அரேபிக்கதைகளிலிருந்து தெரிகிறது. அந்த அந்த நாட்டுப் பெண் மக்கள் அந்த அந்த நிலையை அடையப் பல விதமான செயற்கை முறைகளையும் கையாண்டுவந்தனர் என்று கூறுவர்.

அவ்விதமாயினும், அழகின் லட்சணம் எது என்பதைப் பற்றி உலகம் முழுவதும் ஒரே விதமான கொள்கையே இருந்து வருகிறது. பலவேறு தேசங்களின் ஆசிரியர்கள் தங்கள் இலக்கியங்களிலே அழகினை வருணித்துக் கூறுவதை ஒப்பிட்டுப் பார்த்தால் இது நன்கு விளங்கும். இத்தகைய வருணனைகள் பலவற்றைத் தொகுத்து ஹாவலக் எலலிஸ் என்னும் ஆசிரியர் தம்முடைய நூலில் கொடுத்திருக்கிறார்.

நாகரிகம் இல்லாதவர்கள் என்று கருதப்படும் பூர்வீகக்குடிகளும் அழகின் லட்சணத்தைப் பற்றி இதுமாதிரியேதான் நினைக்கிறார்கள். திரு வெர்ரியர் எல்வின் என்னும் ஆசிரியர் செய்த ஆராய்ச்சிகளிலிருந்து இது தெரியவருகிறது. மலேநேசியா தீவுகள், ஆப்பிரிக்கா தேசம், அஸ்ஸாம் மலைப் பிரதேசத்தில் நாகர்கள் வாழும் பகுதிபோல ஒன்றுகொன்று வெகுதூரம் விலகியுள்ள நாடுகளில் வாழும் மக்களினிடையே அழகுவாய்ந்தவர்களென்று அந்த அந்த நாட்டார் கருதுபவர்களுடைய புகைப்படங்களைச் சேகரித்து அவர் மத்திய இந்தியாவில் வாழும் 'பைகா' என்னும் பூர்வீகக் குடிகளிடம் காட்டினாராம். அவற்றைப் பார்த்த பைகர்கள் செய்த விமர்சனமும் அளித்த பதிலும் இந்த உண்மையை எடுத்துக்காட்டியதென்று அவர் கூறுகிறார்.

உலகம் முழுதும் அழகின் லட்சணம் ஒரேவிதமாகத்தான் கருதப்பட்டு வருகிறதென்னும் உண்மையை ஆராய்ந்து நிலைநிறுத்திய ஸ்ட்ராட்ஸ் என்னும் ஜெர்மன் ஆசிரியர் பூர்ண வளர்ச்சி அடைந்து அழகுவாய்ந்த பெண் ஒருத்தியின் அங்க அமைப்பு எவ்விதம் இருக்குமென்பதைப் பின் வருமாறு விவரிக்கிறார்.

மென்மையான எலும்பு அமைப்புக் கொண்ட கூடு,
உருண்டு திரண்ட அங்கங்களும் மார்புகளும்,
அகன்ற அடிமுதுகுப் பகுதி,
நீண்டு அடர்த்தியான கேசம்,
தாழ்ந்து குறுகிய பிரதேச அளவே கொண்ட அல்குல் ரோமம்,
குறைவான அக்குள் ரோமம்,
தேகத்தின் பிறஇடங்களில் புறமயிர் இல்லாமை,
மென்மையான சருமம்,
உருண்டையான் மணிக்கட்டு,
சிறுமுகம்,
அகன்ற கண் பள்ளம்,

உயர்ந்து மெலிந்த புருவம்,
தாழ்ந்து சிறுத்த மேற்றாடை எலும்பு,
கன்னத்திலிருந்து கழுத்துக்குச் சரிவான அமைப்பு,
வட்டமான கழுத்து,
சிறுத்து மெலிந்த மணிக்கட்டு,
சின்னஞ்சிறு நகங்களும் நீண்ட ஆள்காட்டி விரல்களும்,
உருண்டையான தோள்,
(வளைவில்லாமல்) நேராகச் சிறுத்துள்ள தோள் எலும்பு,
சிறுத்து நீண்ட உடற்பாகம் (கழுத்திலிருந்து இடைவரையுள்ளது),
சிறுத்த இடை,
குழிவான பிருஷ்டத்தின் மேற்பாகம்,
வட்டமாகப் பருத்து எடுப்பான நிதம்பம்,
வளைந்து குழிந்த நிதம்பத்தின் கீழ்ப்பாகம்,
உருண்டு திரண்ட தொடைகள்,
மழுங்கிய விரிகோண வடிவில் தாழ்ந்த அடிவயிற்றுக் கூடல்,
மிருதுவான முழங்காலின் சில்லு,
வட்டமான கணைக்கால் ஆடுசதை,
சிறுத்த பாடு,
சிறுத்த (கால்) விரல்கள்,
இரண்டாவது விரல் நீண்டும், ஐந்தாம் விரல் சிறுத்தும் இருத்தல்,
அகன்ற முன் பல்.

மேலே கண்ட பட்டியல் தாம் கொண்ட முடிவையே பெரும்பாலும் ஒட்டி இருக்கிறதென்று ஹாவ்லக் எல்லிஸ் கூறுகிறார். இம்மாதிரியே நம் நாட்டுச் சாமுத்திரிகா லக்ஷணத்தில் விவரிக்கப்பட்டுள்ளதையே அது பெரும்பாலும் ஒத்திருக்கிற தென்பதையும் காணலாம்.

அழகு என்பது திடமான ஆரோக்கியத்தைக் குறிப்பதாகும். ஆரோக்கியம் இல்லாவிட்டால் அழகும் நலிந்து விடும். இந்த உண்மையை நீண்ட நாளாக யாவரும் அறிவர். அழகை எடுத்துக்காட்டும் நன்கு வளர்ச்சி பெற்ற உடல், பிடிப்பான தசை, மினுமினுப்புடன் கூடிய அழகிய சருமம், ஒளிபெற்ற கண், மிடுக்குடன் கூடிய நடை, இவையெல்லாம் நல்ல ஆரோக்கியத்தின் அறிகுறிகளே. சிவனைப் பரதெய்வமாக வழிபடுபவர்களுள் ரஸேச்வர தர்சனத்தைப் பின்பற்றும் பிரிவினர்களைப் பற்றி நாம் முன்னரே குறிப்பிட்டிருக்கிறோம். அவர்கள் இந்த உண்மையை நன்கு அறிந்து அதைத் தங்கள் மதக் கொள்கைகளுள் முக்கியமானதாக வலியுறுத்தியிருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய மதத்தின் அடிப்படைத் தத்துவத்தைப் பின்வருமாறு சுருக்கமாகச் சொல்லலாம். "மனிதனாகப் பிறந்த ஒவ்வொருவருக்கும் வீடு பேறு அடைவதே லட்சியமாகும். அதை அடைவதற்கு ஞானம் அவசியம். வித்தையின் மூலமே ஞானத்தைப் பெறமுடியும். ஆனால் வித்தை பயில்வதற்கு நோயற்ற வாழ்வு அத்தியாவசியமானது. உடலை நல்ல ஆரோக்கியத்துடன் வைத்து கூடிய சித்திகளைப் பெற உதவுபவை அப்ரகம், பாதரசம் ஆகிய இரண்டுமே." இதை யொட்டியே அவர்கள் வழிபாடு, தத்துவம்,

வேதாந்தம் ஆகிய விஷயங்களை மட்டுமல்லாமல், ரஸவாதம், வைத்தியம், மாந்திரிகம், சாமுத்திரிகா லட்சணம், ரேகை சாஸ்திரம் போன்ற பல வேறு விஷயங்களைப் பற்றியும் நூற்கள் எழுதியிருக்கிறார்கள். அவர்கள் தங்களைச் சார்ந்தோர் அனைவரும் நல்ல திடகாத்திரர்களாக இருக்கவேண்டு மென்பதை விரும்பி இன்னும் சில கட்டுப்பாடுகளையும் விதித்துக்கொண்டனர். தங்களிடம் தீக்ஷை பெறுகிறவர்கள் குறை ஏதும் இல்லாத திடமான ஆரோக்கியம் பெற்றவர்களாகவே இருத்தல் அவசியம் என்பதை அவர்கள் வற்புறுத்தியிருக்கிறார்கள். அது மட்டுமல்லாமல் அவ்விதம் சிஷ்யர்களாகச் சேருபவர்களுக்கு இன்ன இன்ன அங்க லட்சணங்கள் பொருந்தியிருக்க வேண்டுமென்பதையும் அவர்கள் நிர்ணயித்திருக்கிறார்கள். அதே போலத் தான் சைவ மடாலயத் தலைவர்களில் சிலர் குறளன், குறை அங்கத்தவன், நோயுற்றவன் முதலியவர்களைப் பார்க்கவும் கூடாதென்றும், அவ்விதம் பார்க்க நேரிட்டுவிடுமாகில் அதற்காக உடனே பிராயச்சித்தம் செய்துகொள்ள வேண்டுமென்றும் விதிக்கப்பட்டுள்ளது.

ரஸேச்வர தரிசனத்தின் முக்கியமான ஆசாரியர்களைச் சித்தர்களென்றும், நாதர்களென்றும் நாத சித்தர்களென்றும் குறிப்பிடுவர். அவர்கள் எத்தனைபேர் என்பதிலே வேறுபாடு உண்டு. அவர்கள் தொகை ஒன்பது முதல் அறுபத்துநான்கு வரையில் பலவிதமாகக் காணப்படும். அதற்கு மேலும் கொள்வாருமுளர். தமிழ் நாட்டிலே காண பரம்பரையாகச் சித்தர்களைப் பதினெண்மர் என்று சொல்வர். எனினும் அத்தகைய சித்தர்கள் என்று கூறப்படுபவர்களின் பெயர்களைச் சேர்த்துப் பார்த்தால் அவர்கள் தொகை பதினெட்டுக்கும் அதிகமாகவே காணப்படும். அவர்களும் மேலே கூறிய விஷயங்களைப் பற்றித் தமிழிலே தங்களுக்கே உரித்தான எளிய தனி நடையில் பல நூல்களை எழுதியிருக்கிறார்கள்.

தமிழில் காணும் சாமுத்திரிகா லட்சண நூல்கள் எல்லாம் முருகக் கடவுள் தம் சிஷ்யரான அகத்திய முனிவருக்கு உரைக்கப்பட்டனவாகவே காணப்படுகின்றன. அவருடைய பெயர் சுப்பிரமணியக் கடவுள் என்றும் சிவ சுப்பிரமணியக் கடவுள் என்றும் குமாரசுவாமியார் என்றும் பலவிதமாகக் குறிக்கப்பட்டுள்ளது. அவரிடம் கேட்டு அறிந்தவற்றை அகத்திய முனிவர் பலருக்கும் உபயோகப்படும்படியாக எழுதி வைத்தாராம்.

அகத்தியர் எழுதியனவாகச் சாமுத்திரிகா லட்சணத்தைத் தவிர வைத்தியம், ஜோஸ்யம், மந்திரிகம் போன்ற வேறு பல துறைகளிலும் அநேக நூல்கள் உள்ளன. இவையாவும் தமிழ் நாட்டுச் சித்தர்கள் எழுதியனவாகக் காணும் ரகத்தைச் சார்ந்தவை. அகத்தியரும் பதினெண் சித்தர்களிலே ஒருவராவர்; அவர் பெயரே முதலில் காணப்படுவது. அவரே தமிழ் நாட்டுச் சித்தர் பரம்பரைக்கு முக்கியமானவர் என்றும் சொல்லலாம். அவரைத் தரிசிப்பதற்காகவே வடக்கிலிருந்து தமிழ் நாட்டுக்கு வந்த ஒருவர் திருமூலர் என்னும் சிவனடியாரான சித்தராக ஆனார் என்று பெரிய புராணம் கூறுகிறது. இவற்றைக் கவனிக்கும்போது இந்தச் சாமுத்திரிகாலட்சண நூல்களையும் சித்தர் வர்க்க நூல் வகையைச் சேர்ந்தனவாகவே கொள்ளவேண்டுமோ என்று தெரிகிறது.

இந்தத் தொகுப்பிலே புருஷலக்ஷணம், ஸ்திரீலக்ஷணம் ஆகிய இரண்டுக்கும் தனித்தனியே உரையுடன் கூடிய செய்யுள் பகுதி ஒன்றும் உரைநடைப் பகுதி ஒன்றும் உள்ளன. இன்னும் செய்யுள் வடிவில் அமைந்த சர நூல் என்னும் நந்தி நூலும் இதில் அடங்கியிருக்கிறது. அதிலே உடலையும் அதன் உறுப்புகள் சிலவற்றையும் கயிறு கொண்டு அளப்பதற்கான விதிகள் உள்ளன; இன்னும் சாமுத்திரிகா லக்ஷண விவரங்கள் சிலவற்றோடு, சாதாரணமாக ரேகை சாஸ்திர நூல்களில் காணும் விஷயங்களும் அடங்கியுள்ளன. உண்மையில் ரேகை சாஸ்திரம் சாமுத்திரிகா லக்ஷணத்தில் அடங்கியதே. அதனால் சாமுத்திரிகா லக்ஷண நூல்களில் ரேகைகளைப் பற்றிய விவரங்களும் காணப்படுவதே. பின்னால் அது தனிப் பிரிவாகப் பிரிந்ததாயினும் கைகளின் லக்ஷணங்களும் அதிலே இடம் பெற்றிருக்கும்.

இன்னும் இந்தத் தொகுப்பிலே இரண்டு பிற்சேர்க்கைகள் உள்ளன. அதிவீரராமபாண்டியன் இயற்றிய காசி காண்டத்தில் மகளிர் இலக்கணம் எனப் பெயரிய முப்பத்தேழாம் அத்தியாயம் ஒன்று. தனி நூல் போலவே வழங்கப் பெறும் அது பொழிப்புரையுடன் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. வராஹமிஹிரர் எழுதிய பிருஹத் ஸம்ஹிதையில் காணும் புருஷலக்ஷணம் ஸ்திரீலக்ஷணம் ஆகிய இரண்டு அத்தியாயங்களின் தமிழ்மொழி பெயர்ப்பு மற்றொன்று.

இந்தப் பதிப்புக்கு ஆதாரமாக இந்நிலையத்தின் சுவடிகளுள் பின்வருபவை உபயோகிக்கப் பெற்றுள்ளன:

புருஷலக்ஷணம்,

செய்யுள் பகுதி—ஆர் 4386, ஆர் 2707, டி 2026 ஆர் 1800.
உரைநடைப் பகுதி—டி 2027, ஆர் 1800, ஆர் 3665.

ஸ்திரீலக்ஷணம்:

செய்யுள் பகுதி, ஆர் 1799, டி, 2027,
உரை நடைப்பகுதி, ஆர் 238, ஆர் 4791, ஆர் 3665, ஆர் 1799.

நந்தி நூல்:

ஆர் 924, ஆர் 1800.
மகளிர் இலக்கணம் (பிற்சேர்க்கை I) ஆர் 2706.

இவை தவிர, ஸ்திரீ புருஷலக்ஷணங்களின் உரைநடைப்பகுதிக்கான ஓலைச்சுவடி ஒன்றும் நந்தி நூலுக்கான சுவடி ஒன்றும் சென்னை புரொகிரஸிவ் யூனியன் ஹைஸ்கூல் ஸம்ஸ்கிருத பண்டிதர் ஸ்ரீ ஈ. எஸ். நரஸிம்ஹாசாரியார் அவர்களுடைய உதவியால் ஒப்பிட்டுப் பார்ப்பதற்குக் கிடைத்தன. எனினும் சுவடிகளில் ஒவ்வொன்றும் ஒவ்வொரு விதத்தில் குறைபாடு உள்ளதாகவே இருந்தது.

சாமுத்திரிகா லக்ஷணங்களின் செய்யுட்பகுதி பெரும்பாலும் அறுசீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தப்பாவினால் ஆயது. வேறுபாவினங்களில் அமைந்த செய்யுள்களும் சில உள்ளன. அவற்றுள் பல சந்தர்ப்பத்துக்கு ஏற்றனவாகவும் இல்லை; இன்னும் சில அந்த உருவத்திலோ அல்லது திரிந்த வடிவத்திலோ நந்தி நூலிலும் காணப்படுகின்றன.

நந்திநூலும் ஆசிரியப்பாவினால் ஆனதே. எனினும் எண்சீர்க்கழி நெடிலடி ஆசிரிய விருத்தமே அதிகம். வேறு வகைகளும் உண்டு. அதன் ஆரம்பப் பகுதி அந்தாதி முறையில், அதாவது முன் செய்யுளின் ஈற்றுப் பகுதி அடுத்த செய்யுளின் ஆரம்பமாகும் முறையில், அமைக்கப்பட்டுள்ளது. நடுவிலும் சில இடங்களில் இம்முறை காணப்படுகிறது. பல இடங்களில் இது காணப்படவில்லை. இதைக் கவனித்தால் ஒன்று அந்தச் செய்யுட்கள் முறை பிறழ்ந்து இருத்தல் வேண்டும்; அல்லது வேறு ஏதோ நூலிலிருந்து எடுக்கப்பட்டனவாக இருத்தல் வேண்டும். இன்னும் எடுத்த விஷயத்துக்குப் பொருத்தம் இல்லாமல் காமசாஸ்திர நூற்களிலே காணக்கூடிய செய்யுள்கள் இரண்டு மூன்றும் சேர்ந்திருந்தன. அந்தச் செய்யுள்களை இவ்விடம் கொடுக்கவில்லை. செய்யுள்கள் சில இடங்களில் சரியான பாடத்தை நிர்ணயிக்க முடியாதபடி மிகவும் சிதைந்த உருவத்தில் காணப்பட்டன. அவற்றை அந்த அந்த இடங்களில் கீழ்க் குறிப்புகளில் காட்டியிருக்கிறேன். செய்யுள்களின் சரியான வடிவை அமைப்பதற்குச் சென்னை 'கலைமகள்' ஆசிரியர் ஸ்ரீ கி. வா. ஜகந்நாதன், எம். ஏ., அவர்கள் உதவி செய்தார்.

உரைநடைப் பகுதி கொண்ட ஏடுகளில் ஒவ்வொன்றிலும் சில பாகங்கள் விடுபட்டுப்போயிருந்தன. ஒரே மாதிரியான சொற்கள் திரும்பத் திரும்ப வருவதே இவ்விதம் விடுபட்டுப்போனதற்குக் காரணம்போலும். ஒன்றில் காணப்படுவது மற்றொன்றில் இல்லை. அவ்விதம் அந்த அந்த ஏடுகளில் காணும் பகுதிகளை ஒன்றுசேர்த்தே இந்தப் பாடம் அமைக்கப்பட்டது. அப்படியும் சில இடங்களில் குறை பூர்த்தி செய்யப்படவில்லை.

இந்தப் பதிப்புக்கு உதவி அளித்த ஸ்ரீமான்கள் ஈ. எஸ். நரஸிம்ஹாசாரியார், கி. வா. ஜகந்நாதன் ஆகியவர்களுக்கு நான் நன்றி செலுத்தக் கடமைப்பட்டுள்ளேன். அதனோடு இந்த நூலைப் பதிப்பிக்கும் பொறுப்பை எனக்கு அளித்து, அதற்கு வேண்டிய வசதிகள் பலவற்றையும் செய்து கொடுத்து, இடையில் திடீரென்று எதிர்பாராத வகையில் என்னுடைய உடல்நிலை கெட்டதால் ஏற்பட்ட அசாதாரணமான காலதாமதத்தையும் பொறுத்து, இந்நூல் நல்ல முறையில் வெளிவருவதற்கு உதவிசெய்த இந்த நிலயத்து அதிபர் ஸ்ரீ கி. சந்திரசேகரன், எம்.ஏ.,எல்.டி. அவர்களுக்கும் நன்றிசெலுத்த நான் கடமைப்பட்டுள்ளேன்.

தி. நா. சுப்பிரமணியன்.

PHYSIOGNOMY OF MAN.

Every man will have thirty-two signs or characteristics.

Five organs of his body should be long and these are the eyes, hands, cheeks (or alternatively, according to another version, the ears), knees and the nose.

Five others which should be soft are the hair, fingers, nail, skin and tooth.

Six places should be lofty or elevated (high): these are the forehead, shoulders, belly or paunch, arm-pits, chest and back of the palm.

Seven places should be red and they are the soles of the feet, palms, corners of the eyes, tongue (or alternatively, uvula or prepuce as variants), nails, lips and palate or roof of the mouth.

Three places which are to be broad are the hip (alternatively, the testicle according to another version), chest and the forehead.

Three others are to be thin, viz., the neck, portion below the knee (shank) and the *membrum virile.*

Three other places should be low or depressed and these are the navel, the joints and the knuckles. (These three are variantly given as the middle of the chest, the lower half of the forehead and the joints.)

One possessing all these thirty-two will rule the world under one umbrella.

The characteristic features of the several parts of body and the resultant effects indicated thereby are as follows :—

HEAD.

The head of a person should be round and proportionate. If it is round and big he will have wealth; if round and small he will have beauty and riches. If it is elongated he will have poverty. (According to another authority if the head is long and if the skull is broad, he will have long life.) Poverty is indicated if the skull-bone is not even on both the sides. If it appears as a double-head with a dent in the middle he will not have wealth and his mind will be bent on sinful actions.

Hair on the head.

The hair on the head should be black, soft, long, dense, and of uniform growth with the end unsplit and this indicates royalty. If it is short, rought, sparse, not of uniform growth, brown in colour or with split end he will have to endure extreme poverty If the hair is long he will have greatness and dignity; if thick and black he will have wealth; and if thick and brown, poverty. Dense hair-growth indicates long life. If the hair is short and red he will be lascivious; if curly, he will be not only libidinous but also have stealthy goings; and if too long he will have to endure too much of reproach and slander. Split end indicates heavy expenditure and that, even if wealthy, he will not have enjoyable diet. If the hair resembles that of a cat (or an elephant according to a variant reading) he will suffer ill-health, but have wealth.

this is also considered ill-omened. It is considered bad if the forehead is small, crooked, uneven or with a depression in the middle and he will have poverty.

Five lines on the forhead indicate that he will live for a hundred years; four lines, eighty years; three lines sixty years; two lines forty years; and only a single line, his life will be very short for twenty years.

A nerve or vein running up across the forehead in the middle like a chord indicates that he will be a king, lord over hundred persons or a commander. If two such are seen he will be a person of noble character, and if there are many he will have to endure disease and poverty.

Profuse hair (down) on the forehead indicates that he will be highly deceitful and if it is devoid of hair he will have greatness.

Eyebrow.

The eyebrows should be even, arched, equal to one another without joining in the middle and tapering at the outer ends with the hair soft, black and following the course. Such a person will be the ruler of the world. Thick hair indicates the strength. It is considered bad if the brows are very thick, slender, crooked, brown in colour or with breaks in the middle and poverty will attend such person. If it is a very small he will have to endure sorrow. If the brow has a dent in the middle he will have connection with forbidden women. The brows joined in the middle indicate the death of father, mother and uncle or father-in-law. If the hairs face down he will have ill-health.

Eyelid.

Both the eyelids should be uniform with eyelashes dense and black. This bestows beauty and wealth on the person. If one is big and the other small, he will have ill-health.

Eye.

The eyes should be broad, *equal to one another, placed* on the same level, the apple of the eye dark with the *portion surrounding* it white having red streaks and the corners red like the *Lōvai* fruit. Such a person will be ruler of the world. If the apple of the eye is small he will have long life and if it is deep dark in colour he will embrce many women. A squint eye indicates that

he will have poverty and will also be a liar, while a blinking eye, that he will embrace many women. It is considered bad if the eyes are brown, deep red, sunken or with too much of intervening space or if they are staring or goggle eyes. If they are like the petals of a lotus he will have many riches and if they resemble red water-lily he will be a second Rama, i.e., a hero. If the eye resembles that of a cat he will run after others' wives and if it resembles that of an elephant he will have vast riches. Those resembling the eyes of a snake, tiger or fowl are bad Congenital blindness indicates that he is a sinner and will have to endure heavy sorrow, while blindness without any defect in the eye, i.e., *amaurosis*, perverted intelligence of a high degree. If the eye has the colour of honey, he will be highly lascivious and also deceitful; and if white he will be deceitful and also be an adept in the art of (prognostication) looking at the magic black pigment (i.e.), a crystal-glazer. (According to another verse if the eye is white in colour he will be a scholar, poet or artist.) A freckle in the white portion of the right eye indicates that he will have a sharp intelligence, while that in the left eye indicates that he will be lascivious and enjoy women always A mole of the colour of honey in the eye denotes prosperity.

FACE.

The face should be round, proportionate and beautiful. This is considered best. If it is small he will have beauty. If it is broad and like that of a lion, he will have riches and also be a ruler of the world. Very small, crooked or square faces are considered bad.

FACIAL HAIR.

If the facial hair of a person is black and thick he will have riches and if soft, beauty. If it is red (i.e., brown) he will be deceitful. Curly hair indicates that he will speak effectively and that his words will prevail. If the hair-pores are close, he will be highly lascivious. Sparse hair in the face indicates that he will have early orgasm.

CHEEK.

The cheeks should be round, even and fleshy. If it is long he will be deceitful (or very rich according to a different reading). It is considered good if it appears as single (and not divided) and

he will be wealthy. An elevated cheek is good and if it has too much of flesh he will have wealth and also good enjoyment. Sunken, emaciated or dried up cheek indicates that he will have distress. A clockwise whorl on both the cheeks indicates that he will speak effectively and that his words will prevail, while a counter-clockwise one, that he will have to endure poverty.

NOSE.

The nose should be elevated, of four finger-breadths by his own hand, broad at the lower end and tapering upwards, the nostrils small and both the sides symmetrical with the tip like the flower of *kumil* (*kamilampū*). Such a person will rule the earth. If it is of three finger-breadths in length he will have riches and also long life and beauty. A nose too long indicates that he will take a long time to reach orgasm while a short one, the reverse. If it is big he will have wealth and if there is a depression in the middle he will be deceitful and poor. If one side is big and the other small he will have ill-health. If the tip of the nose is curved like the beak of a parrot he will be a ruler, strong and intelligent.

A freckle in the centre at the tip of the nose indicates that he will commit adultery, while one on the right side that he will have riches and on the left side, poverty. A congenital scar or mark on the nose indicates that he will rule over the world.

MOUTH.

A small mouth red in colour is considered best. A small mouth indicates riches while the red colour beauty. The broad one indicates the tenacity of the person. If the mouth is black he will be deceitful and if it is very black he will have distress.

If there are marks of a discus (*chakra*) and conch (*śankha*) on both sides (inside) the mouth he will be ruler of the world. If the marks of *svetai* (? *svetaka*—wood-aple fruit; or a creeper) are found he will have wisdom. If there are marks of a lotus, he will be a scholar; those of a pair of fly-whisks, long life and beauty; an elephant goad indicates victory, while an umbrella, riches and also kingship. The mark of a snake indicates poverty and deceit.

LIP.

Small lips indicate beauty and wealth. He will have vast riches, if it resembles the lotus petal.

TOOTH.

The teeth, thirty-two in number, should be small resembling the bud of *mullai* plant, polished and white in colour, uniform and evenly set without gaps Such a person will have vast riches and beauty. If the teeth are big he will have to endure poverty and the riches, if any, already possessed will be squandered. If the teeth are separate with gap intervening each, he will be highly lascivious and will reach orgasm before his partner attains it. Snagged teeth indicate scholarship which will be lost while carious ones disease. If they are brown in colour he will have to endure mental pain and suffering. A small tooth in the middle of either the upper or the lower row indicates that he will have wealth and progeny and also sharp intellect.

TONGUE.

The tongue should be thin, long and red. Thick, broad or rough ones or of brown colour are considered bad. A black tongue indicates poverty.

VOICE.

A hard harsh voice indicates the irascibility of the person and also his cunningness, while a soft one his cunningness but also of his favourable disposition If the tone is low he will be deceitful and also ungrateful.

It is also said that that if the voice resembles the rumbling of clouds, roar of an elephant or lion, beating of the drum, trumpet or a musical instrument, he will have wealth and also be a commander of great valour

Congenital blindness indicates that he is a sinner (in previous births).

When laughing if the face appears beautiful, he will have wealth and if not beautiful, no wealth, but poverty

EAR.

The ears should be uniform and placed on the same level. They should be long, hanging, soft and with a good twist. If the outer ear is broad he will have quick temper and if it is turned or bent inside he will be deceitful; if small it indicates poverty. If the inner ear, i.e., the opening, is small he will have riches and if broad poverty. If the inner ear is formed with a clockwise twist

he will be ruler of the world. If the ear is hirsute, having thick dark hair with pores closely situated and also pointing upwards he will be strong and valiant. If the hairs point downwards he will have poverty, sorrow and affliction.

Chin.

If the chin is thick and divided into two, he will be cunning and if it is single he will have riches. A clockwise whorl on the chin indicates that he will have good food and enjoyment, while a counter-clockwise one indicates poverty. If the whorl is clockwise and situated underneath the chin he will have good food. A counter-clockwise whorl on the left side indicates that his head will become separate, i.e., decapitated while one on the right side indicates that he will have wealth for some days and poverty for some days. A clockwise one on the right side denotes that he will be ruler of the world. If there are clockwise whorls on both the sides he will rule the world and if they are counter-clockwise he will suffer from disease and poverty.

Neck.

The neck should be thick, round, having the shape of a conch, with the veins not perceptible (when singing) and of four finger-breadths measured by his own hand in height. Such a person will have long life, wealth, beauty and kingship. If the veins are visible and knotty (thick) he will have distress If the neck is too long, he will have poverty and also be deceitful; and if too short, what he thinks will not be accomplished. A thick neck indicates wealth. Necks resembling those of a camel, donkey and the like are bad.

If there are four lines in the neck, he will have long life and prosperity and if three lines, beauty and long life. Two lines in the neck indicate that he will be deceitful, but also be sole enjoyer. If there is only one line or fold in the neck whatever he thinks will not be accomplished. If no line is seen in the neck, he will have mental pain and distress (or wealth according to a variant reading). Hair in the neck indicates short life.

Nape.

If there are two lines or folds in the nape he will enjoy good food. If the nape is high he will have riches and if low (or dried up according to a variant reading) poverty. A whorl on the nape is considered bad.

Shoulders.

The shoulders should be broad, strong and slightly curved. If both the shoulders are high he will have riches and if low long life. If both of them are equal to one another he will have wisdom. If both are hirsute whatever he thinks will not be accomplished.

Arm-pit.

The arm-pit should be elevated, plump, with the hair short and black and without any bad odour. Such a person will be ruler of the world. If the odour is bad resembling the smell of aloe he will be highly lascivious. If it is like the odour of slaked lime he will have distress. Pungent odour like that of the urine of an elephant indicates that he will reach orgasm easily, while that of coconut-water the opposite, i.e., that he will take a long time. If the odour is like that of a lotus flower many women will always surround him. If the hair is red, dense and low he will be a vagabond due to poverty and if there is no hair he will reach orgasm very quickly and easily.

Arm.

The arms should be long and descend below the knee. Such a person will have vast riches, long life and kingship. If they reach the knee-bend he will have wealth If they descend only up to the level of one finger-breadth above the knee, he will have good food; if up to two finger-breadths, his words will prevail; three finger-breadths he will have long life and beauty; and four finger-breadths meagre wealth. If they stop at five finger-breadths or more above the knee, he will have poverty and suffering and will also be deceitful.

If the arms are soft, round and moderately thick he will have long life and beauty If they are too thick he will have mental pain and grief; and if short, distress.

If the upper-arm from the elbow to the shoulder is without hair he will have beauty and if hirsute distress.

Elbow (forearm).

If the elbow is too thick he will have wealth and also deceit, and if very thin poverty If the hair on the forearm is short and black he will enjoy woman always If it is red or brown in colour

he will have poverty and if thick strength. If the joints are deep he will have wealth. If the bones are prominent he will have affliction and if the veins are prominent he will have poverty, grief and suffering. A clockwise whorl either in the elbow joint or in the forearm indicates that he will be generous while a counterclockwise one there miserliness.

Wrist.

Three lines or folds, known as *yavāmāl* 'garland of barley-grains', are to be seen at the wrist. Such a person will have wealth and kingship. If these are seen on the backside also, thus completing the circle, he will have wealth, beauty, kingship, intellect and progeny. If only two are found he will have good mind and a single one, wealth of grains.

The joint should be well fixed without the bones being perceptible and easily flexible. If the joints are weak or small he will become wounded and if they are loose, he will have poverty.

Back of the Palm.

The back of the palm should be soft and elevated (plump). He will have wealth. If the veins are prominent he will have poverty and if hirsute he will not have compassion and will not give anything in charity.

Palm.

The palm should be like that of a monkey, i.e., with the fingers closely knitted and the palm depressed hollow. Such a person will have vast riches. If the palm is elevated without being sunk he will give away his wealth. The palm should be red and it indicates wealth. If it is brown or yellow he will embrace forbidden women.

A smoky palm indicates that he well earn his livelihood committing sinful deeds and that he will also be stealthy. If it is small or crooked he will do low action. Rough and uneven palms are also bad.

Palm-lines.

One should not have too many lines on the palm and those visible should be thin and red. Such a person will have wealth, long life and kingship. If they are red and long he will be considered as the God of Love (*Manmatha*) to women and will enjoy

all the pleasures of life; but if they are broken he will have misery. Thick lines also indicate misery. If they are dim and broken he will lose his wealth, and if they are thick and smoky he will be unlucky and a great sinner.

Among the lines on the right palm if there appears the mark of a conch (*śaṅkha*) or discuss (*chakra*) he will always be receiving money and also giving it away; the sign of a fish, he will have vast riches, but close fisted. An umbrella indicates generosity; kettle-drum (*damaruka*) glory and vast riches with close fist; a moon (*chandra*) scholarship; sword, valour; water-pot (*kumbha*) greatness; fly-whisk (*chauri*) life surrounded by many persons; lotus flower, that the Goddess of Prosperity, Lakshmi, will be staying with him for ever: The mark of a garland indicates that he will enjoy carnal pleasures throughout; a spear, victory; *Liṅga* devotion to Lord Siva and a religious-mind, and a bull (*rishabha*) indicates that he will enjoy vehicular conveyances. The sign of a *makara* indicates that he will be a monarch with prosperity and progeny.

The signs of the river Gangā, elephant, flag, circular ear-ring (*kundala*), ocean, fly-whisk (*chāmara*), *vimāna* kettle-drum, *tōrana*, umbrella, conch, trumpet, creeper, elephant goad (*aṅkuśa*), battle-axe (*maḻu*), crescent moon, conch, discus, lotus flower, spear *vēl*), *makara*, garland, *pārijata* flower, *muraśu* drum, pot and the like are all considered as indicating royalty. It is also said that royal persons will have one or more of these signs on their palms, soles or inside their mouths.

If there is a line without any break from the middle of the wrist to the tip of the middle finger he will have great wisdom and will be a philosopher; and if it stops at the base of the middle finger he will be a scholar (and also the possessor of vast riches and land according ot another authority). If that line reaches the base of the little finger he will have wealth (and enjoy kingship and choice gathering of women according to another authority). If it reaches the base of the ring finger he will wear ornaments; but will also have mental suffering. (Another authority says that he will be king and the treasures known as *śaṅkha-nidhi and padma-nidhi* will reside with him.) If it reaches the base of the index finger he will be lascivious and also commit adultery; and of the thumb enjoyment of many women and that his words will

prevail. If such a line stops in the middle of the palm he will have wealth and progeny. If that line after stopping in the middle of the palm, branches off into three lines each reaching the base of the middle finger, ring finger and little finger respectively, he will have twin treasures *śaṅkha nidhi* and *padma nidhi*; and if it branches into two he will have vast riches or be a religious head, adept in all the arts. If this line is absent he will be a lame person (or a fool according to a variant reading).

If there is one line below the little finger at the edge of the palm he will have one marriage; two lines two marriages; likewise up to five; beyond that these lines indicate only concubines and not married wives.

Similar lines below the thumb indicate sons, progeny.

The line of wisdom, if it reaches the base of the middle finger, indicates wisdom and if it reaches the base of the thumb, riches with twin treasures in addition.

If the line starting below the little finger reaches the base of the index finger (or the thumb according to one authority) he will live for hundred years and will also have wealth. If it reaches the base of the middle finger he will live for eighty years; the ring finger fifty years; if it does not go beyond the little finger his life will be only twenty years.

If the lower joint of the thumb has the line like a chain he will not be married up to his fortieth year, but will have two wives after that and six children.

Fingers.

The fingers, when stretched, should be even on the same level with no gaps between them. Gaps, if any, indicate that whatever he earns will be spent and that he will not have any savings. If the middle finger is not on the level but lower he will not have any patrimony.

The fingers should be long, thin and straight. If long, he will have long life and if thin, beauty and wealth in addition. Thick fingers indicate poverty and stealthiness while short ones slavery; crooked fingers are bad and straight ones indicate prosperity. Six fingers in the right hand indicate vast riches while in the left hand affliction and grief.

If the little finger is of the length of the ring finger he will live for hundred years, if it reaches above the third joint of the ring finger, his life will be ninety years; if it reaches third joint, eighty years, if it is below the third and above the second, seventy years; if it reaches the second joint sixty-five years. The span of life will be sixty years if it reaches below the second and above the first; while short life with distress is indicated if it is below that.

FINGER JOINTS.

The lines and other marks on the finger joints also indicate the nature and future of the person.

Thumb.—If there is a chain-like line in the first joint he will do various and odd jobs. A single line in the middle joint indicates that he will roam about while many lines there denote that he will be rich in grains, i.e., agricultural products. A single line at the top joint shows that he will have religious devotion while many lines indicate that he will be deceitful. A clockwise whorl on the top portion indicates vast riches while a counter-clockwise one long life. If it is folded he will have poverty.

Index finger.—If there is a single line in the first joint he will have poverty and if more than one, victory. In the middle joint if there is a single line he will be economical and if more than one he will have generosity. One line in the top joint indicates scholarship, while more than one deceit A clockwise whorl above the third joint indicates that he will be a minister to a ruling monarch, while a counter-clockwise one indicates his intelligence and cleverness. If it folded he will have long life (or wasteful expenditure according to a different version).

Middle finger.—A single line in the first joint denotes wealth; many lines there grief. One line in the middle joint indicates that he will have scholarship and more than one, enjoyment of woman! while a single line on the top joint, meagre enjoyment (or insufficient food according to a variant reading) and many lines varied enjoyment (or great fortune as a variant reading). A clockwise whorl on the top portion denotes comfortable food and a counter-clockwise one, no good food and if it is folded wasteful expenditure.

Ring finger.—In the first joint if there is a single line, he will have many ornaments and if many lines, scholarship. (According to a different reading single line denotes enjoyment, two lines many ornaments and many lines victory). A single on the middle joint denotes that he will roam about; and more than one line, he will protect his fold or community. If there is a single in the top joint he will travel in many lands and if there are many lines he will be highly lascivious. A clockwise whorl on the top portion indicates that he will help everyone (or he will be respected by one and all according to a different reading) while a counter-clockwise one, that his words will prevail (or that he will be very talkative according to another version).

Little finger.—A single line in the first joint indicates that he will be deceitful; more than one, he will have poisonous conduct (*visha-guna*) (or a humourous trait, *vikata-guna* as a variant reading). One line in the middle joint denotes that he will have beauty; many lines long life. A single line on the top joint indicates that he will hold fast to his views and carry them out; and many lines his poverty. A clockwise whorl on the top portion denotes long life, while a counter-clockwise one his strength; and if folded, heavy expenditure.

Many of the above are common for both man and woman. In the case of man the right hand should be examined for these signs and the left hand for woman. The left hand of man or the right hand of a woman should not be examined as the results will not be correct.

FINGER NAIL.

The finger-nails should be soft, arched, polished and red. If it is soft he will have wealth and if hard beauty. Arched nail indicates lasciviousness. If it is thin he will have beauty and wealth and thick strength. A long one denotes good behaviour and prosperity while a short one distress. If the nail is red he will have wealth; if white (pale) affliction; and if dark, ill-health. A broad nail is considered a favourable sign. If the nail is separate the woman dear to him will become separated and later on turn hostile.

Chest.

The chest should be broad, elevated and even, covered with thin hair and having a small nipple. If the chest is twenty-four finger-breadths measured by his own hand and has a line across from one arm-pit to the other he will rule over the world and everyone will bow to him; if the breadth decreases from the above, wealth and intelligence will also decrease to that extent. If the hair on the chest is thick and dense he will have poverty and if thin and dense, beauty, and if with a split-end he will be deceitful. Uneven, bent, crooked, sunken or compressed ones and those having sparse hair or too long and crooked nipples are considered bad. A clockwise whorl on the chest indicates vast riches and a counter-clockwise one poverty. If the nipple is small he will have beauty and if thick he will not reach orgasm easily and will also have ill-health.

Belly.

If the belly is big (paunch) of the shape of a pot he will have vast riches, and if like a pumpkin he will enjoy (or eat as a variant reading) much If it is soft he will have a large progeny and if hard he will talk much and earn slander or evil fame. If the belly is cool he will have diseases due to wind (*vātar ga*) and if warm he will be a bilious person and also lascivious and if dry he will have too much of internal heat (and incidentally fire of hunger). If the belly is round he will have disease and if elongated breadthwise he will be sterile Too big or uneven ones are bad. If it is elevated he will be eunuch A belly like that of a snake indicates that he will have poverty, hard labour and gluttonous appetite.

If there are five folds in the belly he will be compassionate and if four, he will have enmity with everyone. Three folds indicate intelligence, two victory and only a single fold that he will not have comfortable food. If there is no fold he will roam about and suffer.

[According to a different version a single line or fold on the belly indicates that he will have good progeny and also enjoy comfort and pleasures. If there are two folds he will have wealth and enjoyment of carnal pleasure; if three scholarship; if four vast riches and if five kingship and authority.]

BUTTOCKS (*Jaghana*).

The buttocks should be round, fleshy and uniform. A clockwise whorl on the right buttock indicates victory while a counterclockwise one on the left buttock, long life. If they are reverse he will have ill health and affliction. A freckle or mole on the right buttock indicates that he will enjoy wealth and a congenital scar there will have the same effect.

MEMBRUM VIRILE.

It is considered best if the member is short and small. If the length is six finger-breadths by the hand of the respective person he will have beauty and wealth; seven finger-breadths kingship; eight, long life; nine, scholarship; ten, strength and also that he will take along time to reach orgasm; eleven, poverty; twelve, poverty with ill-health, anxiety and anguish; if it is of thirteen finger-breadths in length he will be very unlucky and a great sinner.

A short one shaped like the bud of *champaka* flower indicates kingship and wealth, while a small one like a very immature coconut (*tennañ-kurumpai*) or a pointed one denotes vast riches. A stout and uncomfortably long one indicates grief while one long and broad with the veins visible denotes that his wealth and longevity of life will be diminished. An organ stout and short with perceptible veins indicates hunger and so also one long like the belly of a snake. If the middle portion is thin and the head or tip is thick he will have poverty and if the middle portion is broad he will lose his wealth. If the organ is like the head of a snake he will have vast riches while if it is like (the back of) a camel or that of a monkey he will have grief. If the organ hangs down to the right all his progeny will be males and if to the left females.

If the veins are visible and prominent on the organ he will have poverty. Veins and hairy on the member denote that he will have no wealth. If there is no hair on the organ he will have enjoyment and pleasure (*bhōga*). Dense pubic hair indicates valour and strength.

NAVEL.

A large navel indicates that he will always enjoy comfort. It is good if the navel is in conformity with the belly. He will be highly affluent if there is no hair in the navel and if the hair-line rises spreading upwards from the navel. If the hairs surrounding the navel face the same (screening it) he will have wealth. If the navel is deep he will have good conduct and temperament and if elevated material prosperity (One version gives the effect of these two in the reverse order). If it faces down he will be tormented by the fire of hunger. If the navel is formed as a clockwise whorl he will have kingship and if counter-clockwise, poverty. Protruding, uneven, crooked or very deep ones are considered bad.

SIDES.

The sides should be fleshy, soft with the viens and hairs not prominent. Such a person will be endowed with riches. If the hairs are prominent and the veins visible he will have poverty. A clockwise whorl on the right side indicates that he will enjoy carnal pleasures in plenty while a counter-clockwise one there indicates that he will lose his wife and also have ill-health. A clockwise whorl on the left side indicates that he will be subjected to ridicule and slander while a counter-clockwise one there denotes fame.

BACK.

If the back is divided and appears as two with a depression in the middle (along the vertebra) he will have beauty, long life and victory. If the back is flat and appears as a single plank (or crooked or bent according to another authority) he will be a dullard. A hirsute back indicates that he will be valourous; and one with scanty hair his timidity. If there is no hair in the back he will have beauty and wealth and if the hair is very thick he will have grief. A clockwise whorl in the middle of the back indicates long life; while two such, victory. If the whorl is counter-clockwise he is a sinner while two such indicates his lasciviousness. One whorl clockwise and another counter-clockwise indicate that he will wander all over the world. Three whorls or more on the back denote extreme poverty. If there is no whorl on the back he will be sterile.

If the tip of the organ (*mani*) is small he will not have retention of orgasm (i.e., he will have quick orgasm) and if thick the reverse (he will take a long time to reach orgasm). An elongated one indicates that his first progeny will be a female, while a thick and round one, male. If it is red he will enjoy ease and comfort for all days; if black sorrow; and if white meagre wealth and ill-health.

If the organ emits a fragrant odour he will have material prosperity. If it is like the smell of a (lotus) flower, aloe, sandal, civet, and the like he will have vast and innumerable riches. If it resembles the odour of fish, mutton and similar things he will have good and prosperous progeny. The odour of honey indicates wealth while that of putrefied matter poverty; of slime,, grief; and if the odour is very bad he will have to labour as a slave.

SEMEN.

If the semen is white in colour he will have beauty; if brown he will be deceitful and if blue he will be a good talker and his words will prevail. If it is like the juice of unripe plantain fruit he will roam about and if like gruel he will reach orgasm immediately on contact.

If it smells like a lotus flower he will be a ruler of the world; of blood, repository of many diseases. The odour of coconut water is considered very good, while that of beautiful hair indicates that he will have ease and comfort and also the affection of woman. If it has the odour of slaked lime he will have poverty; and if that of mire, he will have heavy loss of wives, also of his honour and status and have no satisfaction in his sexual desires.

(It is also said by one authority that the male attaining orgasm earlier than his partner indicates wealth; and if simultaneously, grief and if later than his partner, the longevity of his life will be shortened.)

If, during sexual excitement, his body emits the fragrant smell of jasmine flower and the like he will have prosperity, wealth and progeny. If it is like the odour of slaked lime he will have no wealth and if that of honey he will live in ease and comfort.

affliction; if thick lasciviousness; if dense deceit; and if with split-end poverty. If there is no hair on the thigh he will have only meagre enjoyment. A mole on the right thigh is considered benefical and good while on the left thigh bad giving evil effects. A clockwise whorl on the right thigh indicates kingship while a counter-clockwise one on the left wealth; and if they are reversely placed he will roam about.

Knee.

If the knee (cap) is round he will have beauty and if elongated poverty If it is sunk he will have wealth and if elevated ill-health and poverty. If it is hirsute he will wander and suffer. A clockwise whorl on the right indicates that his life will be in ease and comfort while a counter-clockwise one on the left shows that many women will bow their heads to him.

Shank.

A shank tapering like a *varāl* fish, sometimes it is also compared to the stem of a young plantain, is considered best. Such a person will rule over the world. If the hair thereon is short, black and sparse he will have wealth and if thick and dense lasciviousness; if red he will have grief and if with split-end he will roam about and suffer. A clockwise whorl on the right shank indicates that he will be wealthy while a counter-clockwise one on the left a victor. A mole on the right shank indicates beauty, while on the left affliction.

Ankle.

The ankle should be formed like the dish of the weighing scales, and this indicates that he will rule over the world. If it is elongated he will roam about and if thick, be lascivious. If veins are visible on the ankle he will have poverty and if hirsute his parents will die. A mole indicates the death of his father.

Heel.

A heel having the shope of a ball indicates that he will be a ruler and if there are veins or hair on the same he will have poverty. A mole on the right heel indicates wealth and on the left deceit.

Instep.

The instep should be like the back of a tortoise and like a book with elevated middle having short, black and sparse hair. Such a

person will rule over the world. If it is curved like the hood (of a serpent) he will be either a pontiff or a king. If there is no hair on it, it indicates poverty. A clockwise whorl on the right instep denotes wealth, while a counter-clockwise one on the left that he will deny whatever he had said earlier; and if reverse he will have great strength. A mole on the right instep indicates that whatever he wants will be accomplished while that on the left that his thoughts will not fruition.

Foot.

Both the feet should be big, equal to one another and red in colour without exuding perspiration Broad and white ones indicate that the Goddess of Prosperity will not favour them while very big ones indicate poverty It is also bad if they are too hairy with prominent veins. So also are those having the shape of a winnowing fan or crooked ones

If there are lines formed in the shape of conch (*śaṅkha*) and discus (*chakra*) he will rule over the world; and of a lotus flower he will have scholarship; creeper (or a flag), increase of life; garland, vast riches (or alternately according to a variant reading *yōgi*, mystic philosopher); sword, strength and valour; and *yāḷi* (the mythical lion or the elephant according to an alternate reading) vast riches. The mark of an umbrella is considered good as bestowing beneficial aspects. The sign of a kettle drum (*ḍamaruka*) indicates that he will speak effectively and that his words will prevail. The mark of a pot (*Kumbha*) indicates strength; of a drum (*maddala*) fame; moon (*chandra*) intelligence; fish wealth and of fly-whisk (*chāmara*) that he will enjoy carnal pleasures daily.

TOE.

All the five toes should be properly formed in the diminishing order beginning with the big toe, should be close-set and rest on the ground firmly and red in colour. Such a person will be ruler over the world. It is considered bad if the toes are formed separate with intervening gaps or elevated, not resting on the ground or bent forward. If all the toes are of the same length it is said that the Goddess of Prosperity will not favour him and if they are formed with intervening gaps he will live seperated from his relatives. Thick toes indicate poverty while big ones truthfulness.

If the toes are close he will have material prosperity and wealth and there is too much of intervening space he will not have any savings and his earnings will drain away.

If the big toe is short and the one next to it is elongated he will commit adultery. If the little toe and the one next to it are elongated he will have to bear revile and slander.

If the toe next to the big toe is very elongated he will bear many ornaments. If the middle toe is elongated he will live for hundred years. Dense hair on the toes indicate that he will accumulate wealth. If the toes are curved he will have wealth and if they ride on one another poverty.

Six toes on the right foot indicate substantial wealth while on the left foot wandering.

A clockwise whorl on the big toe of the right foot indicates kingship while a counter-clockwise one there he will roam about.

MOLE.

A mole or freckle in different parts of the body also indicates the nature and future of the person and these are given below.

A mole on the big toe of the right foot indicates kingship, while that on the left foot wealth and those on the other toes poverty. A hairy mole, bulbous mole, or an even one with a clockwise whorl on the big toe of the right foot indicates kingship while a similar one with a counter-clockwise whorl wealth. Clockwise ones on the other toes indicate wealth while counter-clockwise ones that he will accumulate wealth. Counter-clockwise one on the big toe of the left foot indicates that whatever work he takes up will be accomblished while a clockwise one that he will have to approach persons lower than him. Counter-clockwise ones on other toes indicates that he will accomplish whatever he wants and clockwise ones lasciviousness All the three varieties of the mole seen on the toes indicate wealth.

Sole of the foot.—A mole in the middle of the right indicates that he will live for hundred years while on the left that he will commit sins.

Instep.—If in the middle of the right, whatever he thinks will be accomplished and if in the middle of the left his desires will not be accomplished and he will also have affliction

Ankle.—On the right beauty and on the left affliction.

Knee.—On the right wealth and on the left roaming about.

Thigh.—On the right good, and bad if on the left.

Buttocks.—On the right wealth and if on the left wealth, but he will also wander.

Scrotum.—If on the right he will always have an eye on others' wives and if on the left he will not have much desire for women.

Membrum virile.—A mole either in middle or to the right indicates that he will always be thinking of sexual pleasures, while to the left he will not think of carnal pleasures, but will have wisdom.

Back.—A mole in the centre indicates kingship, while on at the right wealth, and at the left poverty.

Sides.—On the right many and varied enjoyments (*bhāgas*); on the left no such enjoyment.

Navel.—If in the centre kingship, while on the right side victory and on the left no food.

Belly.—If on the right side wealth, on the left ill-health and in the centre deceit.

Chest.—A mole in the right side indicates kingship and wealth while one on the left wealth and also revile or slander.

Breast.—If on the right, the woman who had joined with him will not leave him and if on the left he will have good food, but aversion for it.

Shoulder.—On the right vast riches and victory, on the left waste of wealth and also fear.

Arm above the elbow.—On the right arm bestows attraction and on the left creates enemies.

Forearm.—On the right wealth; on the left strength.

Palm.—On the right generosity and on the left poverty.

Fingers of the right hand.—On the thumb wisdom; on the index finger intelligence; on the middle finger long life; on the ring-finger ornaments and on the little finger progeny.

Fingers on the left hand.—On the thumb he will have (or commit) sins; on the index finger, sluggish mentality or small in intelligence; on the middle finger short life; on the ring finger poverty and on the little finger sterility.

Back of the palm.—If on the right hand greatness and if on left mental pain and suffering.

Arm-pit.—If on the right arm-pit he will have generosity and if on the left he will be highly deceitful.

Neck.—If on the right he will enjoy sexual pleasure always and if on the left his sexual enjoyment will become restricted and even that will be very meagre.

Chin.—A mole on the right side of the chin indicates that he will have sexual enjoyment; on the left side mental distress and suffering; and in the middle long life.

Cheek.—On the right vast riches and prosperity; and on the left poverty.

Lower lip.—At the right he will have comfortable food; at the left no enjoyment of food and at the centre sumptuous food.

Upper lip.—At the right adultery; at the left he will have to endure revile and slander; and at the centre his thoughts will be quite different from what he says.

Ear.—A mole on the right ear indicates that he will be bestowing gifts and doing meritorious actions at all times and also hear enthusiastically religious stories like Sivas' sports; and on the left ear that he will always revile and slander others, willingly hear obscene and wicked words and do unmeritorious or irreligious actions. If there is a clockwise whorl or mole within the right ear he will be capable of a massing nine crores of wealth and if a counter-clockwise whorl or mole within the left ear he will have poverty without comparison [If reverse he will commit some thefts. If it possible to interpret this sentence as relating to the counter-clockwise whorl on the left ear as meaning he will become Māl, i.e , Krishna and commit some thefts of women] A mole on the rim of the ears between the upper and lower lobes indicates that he will have sumptuous food.

Face.—A mole on the right side indicates that he will feed many persons and will be very prosperous, while on the left side that he will have grief.

Nose.—On the right wealth; on the left poverty; at the middle adultery; at the tip very intelligent person, on the bridge vast riches and at the extremity of the left nostril indicates that his thought will be quite different from what he says.

Eye.—In the white portion of the right eye, intelligence and also adultery while of the left eye highly lascivious.

Eyebrow.—If on the right it will make him look at good and beautiful women; if on the left will make him look at bad and wicked women; and if at the middle (i.e., between the two) too much of talk will emanate about him.

Forehead.—At the right wealth, at the left poverty, and at the centre long life.

Head.—A mole on the right side indicates that he will live as a *crowned monarch*; while that on the left will make him beg wearing matted hair and if in the centre he will have poverty in the middle of his life.

Whorls, moles and congenital scars are seen in parts of the body ordinarily visible and also not ordinarily visible; and of these such of them as are seen on parts not ordinarily visible will be more effective.

Many of these are common for both man and woman.

Body odour.

If the body odour is fragrant it is good and if stenching it is considered bad.

Hair pores.

The pores of the body hair will be in rows. If they are in single rows, i.e., if each pore has a single hair he will have scholarship; if two, pleasure and enjoyment; if three grief; and if four disaster.

Similarly if the whorls are made up of single *rows* of hair he will become a king and if of two hair he will become a great scholar expert in all sciences and arts, four or five hairs indicate that he will have to endure too much of grief and that he will have to meet his death having committed theft and impaled at stake.

General.

The following persons are considered bad : one who is very black in colour, dwarf, one who sees with one eye or has blinking eyes, one whose ears do not have proper shape, deaf person, one with cats eye, one who has any form of deformity, dumb persons, lame person, hunch-back, blind man, one with a very *big mouth* (like a cave) and one with a quick and lasting temper.

Measuring with a chord or tape.

This is common for both man and woman. In the case of a woman it is to be observed between the ages of twelve and fifty and in the case of man between sixteen and fifty. [Some authorities fix the lower limits as nine and fifteen for woman and man respectively.] Measurements made either before or after (i.e., earlier or later than) the limits fixed above will not be accurate.

The height of the person is to be measured from the big toe of the foot to the hair line on the forehead and to this one-fourth of the circumference of the body at the chest is to be added. The whole length thus obtained is to be measured in the finger-breadths of the respective person. If it is of one hundred and eight finger-breadths, he will rule the whole world under one umbrella. Different results are indicated if the length falls short or exceeds that given above.

[As a variant, one manuscript gives the following: With the length measured from the toe to the hair line on the forehead is to be added the breadth of the person at the chest. If the total length is of one hundred and eight finger-breadths, he will rule all the world; one hundred a minister; ninety good; eighty mediocrity; average effects; seventy-five poverty; seventy, will be a destitute; sixty-five a sinner; and sixty a treacherous person or traitor.]

There is also another method.

The lengths of all the five fingers of the right hand are to be added and the total length should be measured from the elbow to the finger. If it comes to the tip of the middle finger, he will be a ruler of the world; to the third joint of the same a minister endowed with wisdom; the middle of the finger, will have goodness and prosperity; the base of the same, a vagaband roaming about; and if to the middle of the palm destitution and complete poverty.

The lengths of life may also be ascertained by another way which is as follows: The length measured from the right shoulder to the tip of the middle finger of the right hand is to be doubled. The total length when drawn from the big toe of the foot, if it reaches the forehead he will live for one hundred years and have great riches; to the middle of the brow, eighty years and will be wealthy; to the nose seventy years and will be compassionate; to the mouth sixty years with meagre enjoyment or prosperity; to the neck, fifty years and will also have distress; and to the chest, forty years with eternal poverty.

The measuring thread should be smeared with any one of the following: sandal, saffron powder, *śāndu* (*tilaka* paste), *civet* or turmeric. If this is not observed it will affect the longevity of life of the respective person. The above will apply for both man and woman.

PHYSIOGNOMY OF WOMAN.

Woman has many characteristics and some of them ordinarily visible to others and some others not so. It is also to be noted that many of the features are common for both man and woman. The important and specific characteristics of the woman are as follows :—

Foot.

It is considered good if the foot is small, equal to one another, with the toes in good shape, resting on the ground properly and agreeable to the instep. A long or broad foot is considered bad and it will have evil effects on the parents as well as her husband.

Gait.

While walking, if a woman places her foot sending a tremor to the ground, she will bring ruin to wherever she treads, and it is inauspicious even to look at her face; if a crackling sound is produced from her heel, she will not have affection on any person; if the stride is short or too long she will bring ruin and as such should not be kept in the house. A woman having the gait of a swan will become queen.

Sole.

The sole of the foot should be warm and should rest fully on the ground. A woman having that will be the possessor of great riches; if cold, poverty. When resting the foot on the ground, if there is space enough in the middle for an ant to crawl, she will have violent temper, but only meagre wealth. If the sole is soft, she will reach orgasm quickly; if hard (thick) the opposite; and if of middling variety, she will have a meagre wealth and will also roam about and suffer. If the colour of the sole is white she will be an adulteress. A woman having a mole on her sole will lose her husband.

Lines on the sole.

The lines on the sole of the foot should be like creepers and a woman having such lines will be very beautiful. A long line running throughout the length of the foot from the heel to the middle toe is considered auspicious. The Goddess of Prosperity will stay with the woman having such a line. Whatever such woman treads will be turned into gold and her husband will be lord of many men. It is really auspicious to look at her face. But if there is a break like a cross in the line, then she will have lifelong poverty.

If the lines on the sole contain the shape of a fish she will be highly lascivious; if a discus (*chakra*) she will have many riches of which there will be further accumulation; a conch (*śaṅkha*), she will live for hundred years; a kettle-drum (*ḍamaruka*), her words will prevail; a pot (*kumbha*), she will be highly deceitful; a drum (*maddhaḷa*), an open mind, a sword, she will kill many persons; a fly-whisk (*chauri*), protect many; a moon, an adulteress, a sun, a chaste woman; a snake, rat or vulture, poverty which will follow her footsteps wherever she goes. It is considered very bad to have the lines in the shape of a square; she will be insatiable in her union with mate and will require artificial means of satisfaction, she will have bad conduct and also become a widow.

If the lines are red, she will stay in homeland and if black, roam in foreign countries

If no lines are visible on the sole she will have enjoyment only in dreams.

Heel

A heel in the shape of a ball gives long life to its possessor; if it is elongated, poverty, while a thick heel shows that the woman is guile A whorl or a freckle (mole) on the heel indicates that whatever she touches will turn into gold

All the above are to be seen in the left foot of the woman; if on the right foot, the effect will be quite opposite

intervening space, not even a single pie will be saved by her; stout ones indicate short life and if they ride one another, widowhood with no occasion for any to embrace her more than once.

If the toe next to the big one, i.e., the index toe, is longer than the *big toe, she will in her youth embrace her companions*, and enjoy, but will be chase later and also comfort her husband. If the big toe is longer she will maintain her husband and serve him.

It is considered good to have the index toe longer than the middle one and much a woman will become queen; if it conforms to the middle one, it indicates good conduct and she will become the wife of the ruler possessing diamonds and pearls.

If the little toe and the next one are in a line she will commit adultery, but it will be secretive.

All the toes should rest on the ground firmly. If the big toe does not rest on the ground, while all the other four rest, she will live deserting her relatives and her husband will be subservient to her *or she will be an adulteress. If the little toe does not rest on the* ground, she will very much trouble and detest her husband, while if the other four do not rest she will become a widow and endure poverty. If the ring toe does not rest on the ground, it is not good; wealth will diminish; she will desert her husband and will live with another. (*One authority says she will lose two husbands and will* live with the third.) If all the toes do not rest on the ground she will be very poor and will do service as a menial.

If all the five toes are bent and curved, she will be highly lascivious, but will not have unions; otherwise she will have to endure poverty.

If there is hair, stout and dense, on the big toe, she will have to do hard labour; if small, thin and crowded it indicates widowhood; if red and dense, she will have too much of suffering; it *also indicates prison life or* she will be ill-treated by her husband, mother-in-law and sister-in-law. If all the toes are hirsute, she will have mental pain and *suffering*.

Visible veins on the toes indicate poverty; otherwise she will go to a distant place. If the toes are very dry her beauty will vanish soon; and *if whorls are found on the toes*, she will have innumerable riches.

Toe-nail.

The toe-nail, round in shape like a coin or a serpent- hood, is considered beautiful and if red in colour will bestow long-life to the woman; white colour indicates that she will fall low or demean herself and also that she will be widowed. The nail, if soft in texture, indicates that she will enjoy her mate continuously; if hard she will be without modesty; if elongated she will desire any and everybody but with no affection.

It is considered very good and beneficial if the toe-nail is separated and red like a bunch of flesh. If it is stuck to the flesh of the toe and of the colour of a sprout it will bring sorrow to the woman, and if the tip is flattened or split and if it is white in colour she will suffer from sorrow and poverty.

Instep.

It is good to have the instep fleshy and muscular. Whorls on the instep indicate wealth and a mole is beneficial. If hirsute she will be a very angry person and if veins are visible she will have to endure poverty or will be an adulteress. If it is dry she will have sorrow. A depressed one indicates that she will contradict and oppose her husband.

Ankle.

A woman having the ankle shaped like the pan of a balance will be the possessor of many riches If the ankle is round or elongated, she will have suffering and distress. A small one indicates beauty; while a very thick one, poverty and also her sojourn in a foreign country. If the ankle is hirsute she will be unnecessarily killed.

Shank.

A shank shaped properly and without hair is considered good. One tapering like a *varāl* fish indicates that she will be the head of many women; and a hard or muscular one, great wealth. A hirsute shank indicates that she will be lascivious and also an angry woman. If the hairs are stout, dark and dense she will be barren; if red, she will disdain her husband. If the hair has split end, she will disregard her parents-in-law and act independently. If the shank

is dry like the legs of a crow and covered with hair she will suffer from poverty and widowhood and will also do menial service. Visible veins also indicate poverty.

Knee.

A round knee (cap) is considered beautiful and if it is small she will have wealth. A big one is not good and will bring poverty. An elongated one indicates that she will be an adulteress. If there is a whorl on the knee nobody can satisfy her sexually, she will exceed the limit and order and will also require artificial phallus.

Thigh.

A woman having both the thighs uniform, set close together without any intervening space and shaped like the stem of a plantain tree will be beautiful and will also have long life and wealth. If there is a (big) gap between the two thighs she will have sorrow and mental suffering. If they are hirsute, she will become a widow and if the hairs are long, poverty. A woman will be highly lascivious if the thighs are hard; and if the veins are visible she will have poverty. A whorl on the thigh indicates that she will be highly deceitful.

Outer orifice (Anus).

If there is hair on the outer orifice, she will be a barren woman If the texture (of the orifice) is soft she will have wealth and if hard, she will kill many. If the orifice is twisted like a conch, she will be a barren woman.

Pudendum Muliebre.

The *pudendum* should be depressed being well placed in the groin, broad, beautiful, having the shape of a *pipal leaf*, red and with thin hair-growth like the plantings of sesame. The treasures known as *śaṅkha-nidhi* and *padma-nidhi* will always remain with her, i.e., she will be very prosperous.

If it is six finger-breadths broad, measured by the hand of the respective person, she will have many riches; five finger-breadths indicate that she will have numerous progeny; four, a barren woman; if three, all her children will either run away or die; if only two, life-long poverty.

If the organ is triangular in shape, the Goddess of Prosperity will go and stay with her; if it is of the shape of a *pipal* leaf, she will have vast riches and live in comfort and further she will not be lascivious; if it has the shape of the seed of a bean (*avarai*), she will voluntarily embrace any and everybody. A square shape indicates that she will commit sins, while a round one vouches that she will be courageous and conquer foes.

The organ should be broad, fleshy, fattish, prominent and arch-shaped. This is considered auspicious and such a woman will never be separated from her husband. If it is elongated she will be separated from her husband and also suffer distress. If it is emaciated and looks like the cloven hoof of a deer, she wil lhave to endure poverty and suffering. If it feels like the tongue of a buffalo, i.e., rough, it will not easily become moist, i.e., not easily excitable and she will have no pleasure.

Of the two sides, *labia*, if the left one is high, her first child will be a male and if the right is high, it will be a female; if both of them are on a level, she will be a barren woman. If they are thick she will become separated from her husband.

A single whorl, counter-clockwise, on the left side indicates that she will be the queen of a ruler, if clockwise she herself will be the ruler (having lost her husband). If the whorl, counter-clockwise is on the right side, she will have to endure poverty; and if clockwise, she will have only meagre wealth, but will be highly lascivious. Black, thin and sparse hairs on the pubes denote that the woman will have happy and life-long wedded life and wealth. If the hairs are black, stout and dense she will have widowhood and poverty; if red and dense she will be highly adulterous. If the hair is soft like the rat's down she will be a chaste woman. If there is no hair and if the organ is like the cloven hoof of a deer, she will protect her relations and community.

URINE-FLOW.

The flow of urine also indicates the characteristics of the person. If it flows in a single stream with right twist, she will have wealth, long life and progeny, while she will rule over the world if with a left twist If the flow is in a spray with a left twist, she will be chaste, while that with a right twist indicates that she will roam

she will kill many persons; and if soft she will have wealth; one twisted like a chain indicates barrenness. If it slants to the left she will be a chaste woman and to the right, a debauchee; if on a level in the centre, she will have long life.

Waist.

A small waist in the shape of a kettle-drum (*damaruka*) is considered good

Abdomen (Lower belly).

If the abdomen (the lower belly) is broad at the bottom and tapers above, she will have wealth and kindness; if the bottom is small and converges above, beauty and hard-heartedness. If both the abdomen and the belly are big like a pumpkin, she will be lustful and gluttonous A flat one like a plate indicates that she will be a queen. If the line of hair on the abdomen runs up to the pudendum with hair facing down, she will have a son honoured by the entire world; if it faces upwards she will speak contemptuously and laugh at everybody. If she is devoid of the line, she will be a chaste woman.

Navel.

A woman having a navel depressed and with a counter-clockwise twist will have good character, charity and wealth, while with a clockwise twist, distress and debauchery. An elevated one indicates distress, debauchery and thieving. If it emits a bad smell she will have mental suffering; that of slaked lime, utter nothing but falsehood; and of tender-coconut water, poverty and lustfulness. If it has the smell of fragrant flowers, those looking at her will desire her; one having embraced will not be separated from her, and if separated will languish and die.

Belly.

If the belly is flat she will have mental pain and if it protrudes, widowhood. A spacious one indicates suffering and a big paunch, death of maternal uncle or father-in-law. If the veins are visible she will have poverty. A hirsute one indicates widowhood and if the hairs are close-set, debauchery.

Folds in the belly.

The *folds* in the belly, if they are odd in number, one three and five, indicate that she will have vast riches, and no craving for sexual enjoyment; even numbers, two and four, indicate riches and flasciviousness. If the fold is small, joined as single one in the middle and branching into two at the ends, she will have great learning but with an angry temper. When treaded with two fingers if it shows a chord inside, she will be barren. If there is no fold she will have many progeny.

A whorl on the bottom fold indicates that all her progeny will prosper in wealth, while one on the second fold denotes that all of them will die. If it is on the third fold all her progeny will be girls; on the fourth fold, she will be tempestuous and quarrelsome; on the fifth fold, she will wander, suffer mental pain and be guile. If there is no whorl on the belly she will be chaste and also lascivious, but will have no union.

Hairline.

If the line of hair from the navel to the breast is in a single streak, uniform, with hair formation facing down and dense at the bottom near the navel she will have long life, beauty and wealth; if it is prominent and thick, adultery; and if bent in the middle widowhood. If the hair is red, she will be an angry woman and also addicted to thieving (and also vulgar words). A break in the middle indicates that she will become poor, losing her wealth (and then regain it).

Chest.

The chest of a woman should have both its sides uniformly elevated and with no hair. Such a woman will have beauty and long life. Hair on the chest indicates that she will lose her husband and become a debauchee.

The chest having a breadth of seventeen fingers when measured by her hand is considered the best and such a woman will rule over the world. Eighteen finger-breadths indicate that she will rule over the world and also commit adultery; nineteen long life, beauty, chastity and good character; and if twenty, she will have thousand women serving under her. Any chest more broad than twenty finger-breadths indicates short life and less than seventeen, her wealth will be diminished to that extent.

Samu.—G

Breasts.

The breasts of a woman should be well proportioned, equal to one another and placed on the chest like cups inverted. Such a woman will have riches in plenty. If they are like caskets inverted, she will live in ease and give pleasure. If one is big and the other small, she will be deceitful and have poverty and also commit adultery. If the breasts are broad (based), her words will prevail; she will be praised by others and her husband will live long. When they are broad at the base (occupying more space) and very soft, they will hang down completely very soon and she will be a fit person for enjoyment; and if broad occupying the entire chest, she will be a wicked woman, with constant sexual desire which will not be accomplished and her husband will be demeaned. If they are fleshy and with a freckle on the left, she will have wealth and also be a meritorious person. If they are big and have spreading spots of beauty in yellow (*tēmal*), she will have good character and love her husband ardently. If they are large and face up, she will have discriminating intelligence and love for her mate, but not have much of union.

If the breasts are close to one another, she will have good progeny and prosperity and her mate also will not desert her; if the space between the two is broad, she will have widowhood in two or three years (after marriage) and also wickedness; and if the space is of four finger-breadths, she will be highly deceitful. If they are situated higher up or lower down (in the chest) she will be very poor and a kleptomaniac. If it is high and pointed, she will be contemptible and everybody will slight her. A woman with a double-breast, i.e., having one over the other, will be highly lustful and she should not be trusted. Such a woman should not be touched even in a dream as the longevity of life of the person embracing her will become shortened.

If the breasts are broad, big and point upwards, she will be very bold and when faced with poverty, having lost her wealth, will do wicked and harmful deeds. If the breasts are big like paunch, she will have mental pain and suffering for half the period, (the other half being comfortable) and will be highly lustful; if big and hanging like a paunch, much of sorrow and poverty. If they

are big at the sides, she will have poverty and her progeny will be small or limited. When seen from behind, while walking, if they appear bulging on both the sides, her vaginal secretion will increase with the number of unions and also produce sound.

Breasts having the shape of a bael (*vilva*) fruit indicate that she will be a chaste woman, having good conduct and favoured by the Goddess of prosperity; while those big, having the shape of a gourd (*śurai*), indicate that she will suffer from the diseases of the wind (*vāta*), also indicating obesity, and emit too much of bad odour during sexual excitement. When big and long, she will be highly lascivious, enticing, very wicked and naughty and also control her husband. If the breasts are slightly pendulous, she will always be bent upon sexual union; she will commit adultery in secret, and have good enjoyment, but hard to be satisfied. If they are flat like pasted cotton, she will be enticeable easily and have too much of bile secretion. When dried up like the teats of a bitch, she will suffer great sorrow and pain and widowhood in the prime of life; and if they are dry, she will have ill-health.

If the right breast is high, her first progeny will be male and *if the left is high it will be female. If the right one is broad she will have a large progeney.*

If the aurola and the nipple are black always, she will have long life, beauty and children. If the breasts are big and the aurola red, she will commit adultery in secret. A depressed aurola indicates barrenness of the woman while a thick one, deceit and debauchery; if hard she will have no affection on any person and if soft good enjoyment, but will take long to reach orgasm.

A thick nipple indicates that she will be lustful and embrace whomsoever she pleases; she will be very slight in chastity and befriend many, but have only small wealth and poverty at the end. If, when treaded with the finger, a short is found in the aurola *like* a nail, she will be barren. *If a vein is visible, she will have progeny* and also prosperity *(bhāgya). If no vein is visible, she will be barren, suffer much sorrow and pain and should earn her livelihood with hard labour.* It is also said that if veins are visible on the breasts, the man embracing her will lose his excitement.

MOLE AND WHORL ON THE BREAST

A woman having a mole or congenital scar or freckle of the size of a sesame seed or a counter-clockwise whorl on the breast will rule over the world. A mole o nthe left breast indicates chastity and clockwise whorl, debauchery as also her rule over the world. If the mole or clockwise whorl is on the right breast, she will be deceitful and also suffer from poverty and mental pain; while a counter-clockwise one indicates that she will be murdered. If hairs appear on the breast, she will wander as a debauchee.

If there is a mole—either, congenital scar, freckle, bulbous mole, scar, fishlike mole or hairy mole—in the space between the two breasts she will have learning and intelligence; and one embrace of her will be enough, no second will happen. If there is a clockwise whorl there, she will be very poor and destitute and if it is counter-clockwise she will have wealth.

A mole, either a freckle or a hairy mole on the right breast either below, above or at the sides, indicates great loss and a similar one on the left breast, good gain

A mole or congenital scar on the aurola or the nipple indicates wealth, and moderate sexual desire and union

If the back appears as two separate portions she will be chaste, but will have unnecessary and unavoidable ill-fame; and if single, a chaste woman. If the vertebra is long like a stick, she will be separated from her husband and if zigzag (bent back) she will have great sorrow and also commit adultery.

Sides.

A counter-clockwise whorl on the left side indicates that she will be an adulteress and that she will also wander, but not have much of sexual satisfaction. A clockwise whorl on the right side indicates that she will be a chaste woman. Two or more clockwise ones indicate poverty and if reverse adultery.

Arm-pits.

A plump and elevated arm-pit with thin hairs is considered good. An elevated one indicates that she will have wealth, while a depressed one, poverty. If it emits the smell of tender coconut-water, she will have good dresses; of a lotus flower, good food and enjoyment; of the urine of elephant, strong desires and also that she will be a songstress. If it has the smell of putrified matter she will be strong in sexual enjoyment; and of slaked lime, poverty. If it does not emit any smell, she will rule over the world and have moderate sexual enjoyment. If the hair is red, she will have poverty; if black, wealth; and if stout, strength. It is considered bad if the arm-pit is depressed or has red hairs or visible veins and also profuse sweat.

Shoulder.

The shoulders should be plump, beautiful, equal to one another, neither broad nor short, and shaped like a soft bamboo. These are considered good. Hairs or veins visible thereon indicate that she will become a widow. If the shoulders are too broad she will have vast riches, chastity and good conduct; if high, long life; if low, distress. Thick ones indicate wealth and thin ones, great sorrow. Hairs on the right shoulder indicate adultery and a counter-clockwise whorl on the left shoulder, that she will rule over the world.

The joints should be fleshy without prominent depression.

Arm.

It is considered very auspicious if the arm descends below the knee and she will have many riches. If it reaches the knee-cap she

MOLE AND WHORL ON THE BREAST

A woman having a mole or congenital scar or freckle of the size of a sesame seed or a counter-clockwise whorl on the breast will rule over the world. A mole o nthe left breast indicates chastity and clockwise whorl, debauchery as also her rule over the world. If the mole or clockwise whorl is on the right breast, she will be deceitful and also suffer from poverty and mental pain; while a counter-clockwise one indicates that she will be murdered. If hairs appear on the breast, she will wander as a debauchee.

If there is a mole—either, congenital scar, freckle, bulbous mole, scar, fishlike mole or hairy mole—in the space between the two breasts she will have learning and intelligence; and one embrace of her will be enough, no second will happen. If there is a clockwise whorl there, she will be very poor and destitute and if it is counter-clockwise she will have wealth.

A mole, either a freckle or a hairy mole on the right breast either below, above or at the sides, indicates great loss and a similar one on the left breast, good gain

A mole or congenital scar on the aurola or the nipple indicates wealth, and moderate sexual desire and union.

BACK.

The back should be compact like a book, such a woman will have sweet enjoyment of all pleasures, royalty and good conduct. If it is too high, she will have to carry heavy burden on her shoulders and if too low, suffering If the ribs are visible she will have poverty, if the ribs and the veins are visible, distress. If the back is highly hirsute, she will steal and will not be afraid.

If the vertebra is (hidden) not visible and there is no hair on the back, she will have wealth. If the vertebra is visible, she will have poverty and if the veins also are seen on the same, ill-health. Hair on the back indicates the strength or firmness of the person and if the hair is stout, black and dense at the lower portion of the back, she will be highly deceitful and also have long life, beauty and wealth. One clockwise whorl at the back, denotes that she will be adulterous, while a counter-clockwise one that she will rule over the world. Many whorls clockwise on the back, indicate that she will be a sinner and counter-clockwise ones a barren woman.

If the back appears as two separate portions she will be chaste, but will have unnecessary and unavoidable ill-fame; and if single, a chaste woman. If the vertebra is long like a stick, she will be separated from her husband and if zigzag (bent back) she will have great sorrow and also commit adultery.

SIDES.

A counter-clockwise whorl on the left side indicates that she will be an adulteress and that she will also wander, but not have much of sexual satisfaction. A clockwise whorl on the right side indicates that she will be a chaste woman. Two or more clockwise ones indicate poverty and if reverse adultery.

ARM-PITS.

A plump and elevated arm-pit with thin hairs is considered good. An elevated one indicates that she will have wealth, while a depressed one, poverty. If it emits the smell of tender coconut-water, she will have good dresses; of a lotus flower, good food and enjoyment; of the urine of elephant, strong desires and also that she will be a songstress. If it has the smell of putrified matter she will be strong in sexual enjoyment; and of slaked lime, poverty. If it does not emit any smell, she will rule over the world and have moderate sexual enjoyment. If the hair is red, she will have poverty; if black, wealth; and if stout, strength. It is considered bad if the arm-pit is depressed or has red hairs or visible veins and also profuse sweat.

SHOULDER.

The shoulders should be plump, beautiful, equal to one another, neither broad nor short, and shaped like a soft bamboo. These are considered good. Hairs or veins visible thereon indicate that she will become a widow. If the shoulders are too broad she will have vast riches, chastity and good conduct; if high, long life; if low, distress. Thick ones indicate wealth and thin ones, great sorrow. Hairs on the right shoulder indicate adultery and a counter-clockwise whorl on the left shoulder, that she will rule over the world.

The joints should be fleshy without prominent depression.

ARM.

It is considered very auspicious if the arm descends below the knee and she will have many riches. If it reaches the knee-cap she

king and have children. If she has the sign of a *svastika* in the palm she will be chaste. The sign of a *nandyāvarta* indicates that she will be the queen of a king while that of a weighing scale indicates that she will be a merchant's wife. Yoke and discus denote that she will be the wife of an agriculturist and have good conduct. The signs of conch, tortoise, or umbrella indicate that she will become the mother of heavenly persons and enjoy unbounded prosperity. Those of elephant ,horse, bow, thunderbolt (*vajra*), bull, flying whisk (*chauri*), elephant-goad (*ankusa*), flag or discus indicate that she will be queen and enjoy wealth, while those of a spear (*vēl*), mace, trident, sword and the like indicate that she will be benevolent making gifts always. Similarly the signs of pot (*kumbha*), garland, ear rings (*kundala*), peacock, crown, lotus-creeper, kettle-drum (*ḍamaruka*) and the like are good ones indicating that she will be a queen and possess good conduct. Those of a snake, camel, frog, wolf, vulture, donkey, cat, jackal and similar ones are bad and indicate that she will have to endure great hardships.

A sign in the shape of a brick on the thumb indicates that her husband will die.

FINGER.

The fingers should be proporationately thin, long and tapering, shaped like a fish or the pod of the green-gram bean, without intervening space. If the finger is thin and long she will have beauty; if thick and long, great strength; if thin and short she will have suffering and if thick and short, she should do hard work or labour. If the finger is crooked, bent, hard or with hairs and veins visible, it will bring misery. It is bad if the fingers are not set close and have intervening space.

The thumb should be shaped like the bud of a lotus flower.

FINGER-NAIL.

The finger-nail should be long, convex in shape, bright and red like coral. A woman having such nails will possess riches and prosperity. If it is pale and convex she will have distress; if black and convex ill-health. The nail should not be broad and flat. If it is flat and red in colour it indicates suffering; if the same is white she will not live with her husband and if black she

will become a widow. Brown or pale nails, without any polish and depressed ones indicate suffering. If it is white, i.e., pale having dots, she will embrace many. The hard nail indicates that she will take a long time to reach orgasm and a soft one the reverse.

LINES AND JOINTS OF FINGERS.

The lines on the three joints of the fingers and the whorl on the top portion are considered as indicating the nature and characteristics of the persons. Detailed predictions have been made by the ancients but only portions of the same are available and even in the available portion it is very likely that some of the values have become mixed up.

Thumb.—A single line in the top joint indicates that she will have meagre enjoyment, while many lines there indicate that she will be strong in sexual enjoyment, but will have distress. A clockwise whorl on the top joint of the thumb indicates that she will have wealth, while a counter-clockwise one, long life; and a fold adultery

In the top joint, a single line indicates that she will enjoy comfortable food and many lines there show that she will have no good eating.

A clockwise whorl on the top portion shows her to be a good woman, while a counter-clockwise one shows her to be an irate woman. If there is a fold she will be affectionate.

Ring-finger.—If there is a single line in the first joint, she will wear ornaments and if many lines are there she will have fame.

In the middle joint, if there is a single line she will commit adultery with many persons in dream but not in the wake, while many lines indicate that she will have riches.

A single line in the top joint denotes that she will have to work hard and many lines there inciate comfort.

A clockwise whorl in the top portion indicates her long life; a counter-clockwise one that she is a haughty woman; and a fold there her barrenness.

[Details for the little finger are not available in *the extant* manuscripts.]

Neck.

The neck should be properly formed and shaped like the stalk of a young areca-palm, without hair or visible vein. Such a woman will have great beauty, long life, and good enjoyment to satiate her desires; she will wear many ornaments and enjoy wedded life for long. When the neck is moderately long (four finger-breadths) she will have full and lasting riches; if too long or thin, great distress and debauchery; if short and thick, she will be very poor and also a bad or low woman. Hairs on the neck indicates poverty and visible veins ill-health. A thick neck indicates widowhood. It is also considered bad if thick hairs or veins are seen at the smalls of the sides and if the neck is crooked or dried up or emaciated very much. Such women will not have prosperity.

Lines on the Neck.

It is considered good to have three lines or folds in the neck like those of a conch with a right twist beautifully formed and two finger-breadths in length. Such a woman will be chaste

with good conduct and rule over the world. Four lines indicate she will live for hundred years and five lines distress. A woman having only two lines will suffer hardships and if only a single line she will be barren. She will become a widow if no line is seen.

If there is a mole or congenital scar in the middle of the third line, she will have beauty, wealth, long life and also adultery.

If the line is formed in such a way that one-fourth of it is on the left, she will be disliked by her husband and if in the other way, i.e., one-fourth is on the right, she will become a widow. If it is in the middle of the nape, she will rule over the world, but have no sexual enjoyment. If there is a line round the neck, those who embrace her will die. Small sundry lines in the neck indicate that she will voluntarily get ashamed and commit suicide taking poison. Blood-shot line indicates long wedded life. If the lines are joined lengthwise in the middle, she will be barren.

Two counter-clockwise whorls on the neck indicate that she will have many children and if they are clockwise, both husband and wife will be separated and live in different lands. Three clockwise ones indicate that she will be a debauchee.

FACE.

The face should be bright, beautiful and round like a full-moon, emitting the mild smell of a lotus flower. Such a face is considered the best, and a woman having that will enjoy royal pleasures, with many riches and progeny. If it appears like the sun (*sūryamaṇḍala*) she will have great prosperity, long life, good conduct and many children. It should be small and proportionate when it is considered highly beneficial bestowing chastity, intelligence and wealth. If the face is like that of a lion, she will have hardships and sorrow; while if it is flat, she will be a sinner enduring poverty and it is considered inauspicious to look at such a person.

Two counter-clockwise whorls in the face indicate long life of hundred years and wealth, while three such whorls indicate that she will always be surrounded by many women. If there is one clockwise whorl, her mother will die and she will survive while three such indicate that her father will die and she will live for hundred years.

Cheek.

Cheeks should be fleshy, plump and polished like a mirror without veins or down percepticle. Such a woman will always have prosperity. It is considered bad if they are too long, lean, emaciated or depressed or covered with hairs and veins. While smiling if a dimple is produced in the cheek without bearing the teeth or contracting the eyes, she will have prosperity. It is considered faulty otherwise.

Similarly it is good if she sneezes softly and slowly twice or thrice in succession. Otherwise it is bad.

Mouth.

The mouth should be small and red. If it is flat, she will be wicked. It is not good if the mouth appears black in colour.

Lips.

The lips should be red, small and uniform. This indicates that she belongs to the superior class of women and will have wealth and good conduct.

If the lower lip is plump like a full-grown coral with a thin line in the middle, she will be the queen of a ruling monarch. A woman having a thick lip or a thin one like a chord or with a line making it appear as double will lose her wealth. A thick and black lip indicates widowhood and suffering while a hanging one indicates lasciviousness and poverty.

The upper lip should be slightly raised in the middle and it indicates beauty. *If it is broad*, dry or with long hairs, she will have to endure great distress and suffering.

Thick lips indicate that she will undergo great suffering and also commit adultery, while *deficient* ones point that she will be always bent on lascivious matters and will also be deceitful.

high tongue denotes that she will speak low of anything and everything. If the tongue is split into two at the tip like that of a snake, she will suffer great hardships and sorrow.

UVULA.

It is good if the uvula is red and soft like flesh. Long, high or erect ones and those of a brown colour indicate that she will go to foreign places If it is hard she will become the wife of a thief and if white, a widow. If it is black she will become separated from her husband and suffer hardships.

TEETH.

The teeth, thirty-two in number, should be close-set and arranged in line like a string of pearls, white, polished and brilliant. Such a woman is considered the best and she will enjoy royal pleasures, bearing exemplary character and conduct. It is considered bad if the teeth are too big, broad or protruding; brown, green or black in colour; not in a line, some of them entwining, ride on one another and have intervening space Such persons will have distress, sorrow and poverty If the teeth in the upper row are big, her mother will die If they are entwining her husband will die and if there is intervening space or gaps in the row she will have connection with many males If both the rows are very small or very big she will be very wicked and a sinner always having lascivious thoughts.

VOICE

A woman's voice should be sweet, gentle and pleasing like the voice of a swan parrot, or cuckoo and the lisping of a child. If it resembles the rumble of clouds or the thunder it is not good. A voice resembling that of a crow, donkey and the like is considered very bad A low tone indicates that she will have poverty and do manual labour and will be a sinner.

NOSE

The nose should have the shape of a sesame flower and be long, not hanging low, taper upwards, with the nostrils small and symmetrical on both the sides, and having the nose-bone slightly protruding. She a woman will be resplendent like the Goddess of Prosperity. If it is depressed, low, bent, too big or

prominent, with a crooked or bent tip, or a thick and broad tip, or having deep-red or black colour, she will become a widow. If it is folded or flat she *will become a servant*. *A worn-out and very small* nose indicates the Goddess of Misfortune. A flat nose, one with a broad tip, and one with both the nostrils closely set indicate that she will be very wicked, guile and vicious.

EYE.

The eye is compared variously to the purple Indian water-lily *(kuvaḷai)* flower or lotus petal, the tender mango and spear *(vél)*. The eye should be elongated, equal to one another and placed on the same level, with the pupil black, the portion round it white having red streaks and the corners red. An elevated eye is considered bad and it will end her life. A round one indicates that she will *have connection with many males*. Very small and round eyes indicate widowhood. Sunken ones denote that she will become a menial servant and suffer-squint eyes are not good. Looking with one eye closing the other or with side glances indicates that she will desert her husband and be an adulteress. If her look is slanting to the left she will become a servant and if to the right she will be barren. Lean and narrow eyes, blinking as well as goggle eyes and eyes widely apart are considered not good. Women having wet eyes on account of hair growth inside and women whose eyes are like those of a tiger should be avoided. It is better to discard a woman having the eye like that of an elephant.

If the eye has the colour of honey she will have prosperity and fame. If it has the colour of a dove she will not have good character. If it is deep red she will be death to her husband. It is also not good if the eye is *brown or not bright*. An eye resembling that of a cow indicates that she will be lascivious. Similarly if the eye resembles that of a goat, buffalo, cat and the like it is also not good. Such women will not shine.

EYELASH.

The eyelash with hairs thin, closely-set, not too short, beautiful and black indicates prosperity to the person. It is not good if the hairs are thick, brown in colour or with gaps.

EYEBROW.

The eyebrows should be curved like a bow, symmetrical to one another, black, radiant like a creeper and not joined in the middle. It is considered bad if the two brows join together and if the hairs are thick, long, brown in colour or with gaps; great distress will befall such persons. It is better to avoid women having brows highly hirsute or without hairs.

EAR.

The ear having a spiral inside is considered good. Such a woman will have prosperous children. If the ear is not prominent as if non-existant, high, or pointing upwards, hairy or with visible veins, she will have misfortune.

FOREHEAD.

The forehead should be three finger-breadths in width, without small hairs or visible veins and shaped like a crescent. A woman having such a forehead will have wealth The sign of a *svastika* there indicates that she will be a queen. If there are hairs and visible veins she will have connection with many persons. A whorl in the forehead between the brows indicates that she will be queen to a ruling monarch.

HEAD.

The head should be round and elevated. This is considered good. If it is too big she will become a widow. If long she will have desire for everyone If it is without beauty she will have to beg so as to be despised by everybody. A counter-clockwise whorl in the middle of the head indicates that she will have vast riches, but will be a sinner.

HAIR ON THE HEAD.

The hair on the head should be black, long, soft, dense, straight and thin with the end unsplit. This is considered best. It is also good if it has the colour of a bee. If the hair is thick, i.e., stout, not soft, not uniformly grown, has split-end and gaps and is of brown or red colour, she will have to endure great distress. If the hair is too short she should be avoided.

If the hair is of thirty. . finger-breadths (*aṅgulas*) long her husband will help many persons.

The partition of the hair at the top of the forehead should be well-formed. Such a woman will prosper.

If the hair emits the smell of flesh and blood she will have distress and suffering. If it emits sweet smell like those of flowers she will have prosperity and enjoyment.

Body-odour.

If the body emits the smell of jasmine, *kāngu* (common caung) or lotus flower she will become queen. If the smell resembles margosa or aloe and is pungent like that of sweat or saline, she should be avoided as the Goddess of Prosperity will leave her. It is considered good if the body-odour resembles the smell of camphor, eagle-wood (*agaru*), musk, civet, coconut blossom, mahua flower, lemon, fragrant screw pine and the like, the Goddess of Prosperity will reside with her.

Mole, dot or whorl in different parts of the body.

Congenital scar, small beauty dots or red mole on the left side of a woman will indicate that her wealth will increase and she will prosper. A scar or beauty-freckle on the right breast indicates that she will give birth to one son who will become famous and four beautiful daughters. Only a queen will have a red mole inside the nostril at the tip of the nose. A black one there indicates that she will suffer and become a widow; otherwise she will wrong her husband and commit debauchery so as to be slandered by others. A mole on the left hand, neck, both the ears or the cheek indicates that she will have good progeny. If small scars or dots like the sesame seed or mosquito appear above the instep up to the navel it indicates extreme poverty and suffering. A trident line on the forehead indicates that she will live like the Goddess of Prosperity with thousand women serving her.

A clockwise whorl on the hand, chest and navel as also on the right side of the back is considered good. Two such on the rear portion indicate long life and progeny. A clockwise one on the lower portion of the *pudenda* indicates that she will become queen, while a circular one there shows that she will have long life and progeny. One big whorl extending from the waist (*Kati-tala*) to the *pudenda* indicates that her husband and children will die. A long one from the waist (*kati-tala*) to the belly indicates that her

husband will die, while two such there show that she will lose her chastity and be an object of ridicule for others. A whorl in the eye indicates widowhood or loss of chastity while one on the nose that she will be a chaste woman. A clockwise one on the ear or on the partition of hair indicates that she will be the death of her husband while one or two such at the top of the head widowhood. It is better to discard a woman with a clockwise whorl on the forehead. One whorl, both clockwise and counter-clockwise, in the neck indicates that she will lose her husband in one year.

While sleeping, if a woman grinds her teeth, she is to be discarded even if she possesses all the other good signs. Similarly a woman with a whorl at the waist is to be discarded even if she has all the good signs enumerated, as she will be a foreigner to chastity.

General.

The following women should be avoided; one who very often laughs, or loses and ties her chignon, or changes her dress; one who walks haughtily, or speaks harsh words or gets anger quickly; and one having a big navel.

So also a woman with short arm or small fingers or joining eyebrows and two whorls or big ears should be avoided; otherwise the man's wealth will vanish and he will get disease.

Similarly a woman having hirsute legs, speedy and resounding gait, thick neck, freckle with a clockwise twist or night-blindness, or whose body emits the stench of fish should be avoided as the person who embraces her daily will lose his life.

A woman having a long nose, screwed up face, contracted or raised abdomen, red hair, mouth or tongue in black colour or split nails should also has to be avoided and discarded as she will reduce to dust whichever place she goes to.

So also should be avoided a woman whose sole of the foot does not rest fully on the ground having an arch in the middle, as poverty will be following her.

A woman whose sole of the foot is soft like cotton or whose body emits the smell of lotus is considered good and the whole world will bow to her.

சாமுத்திரிகா லட்சணம்

காப்பு.

(கலி விருத்தம்.)

கணபதி என்றிடக் கலங்கும் வல்வினை
கணபதி என்றிடக் காலனும் கைதொழுங்
கணபதி என்றிடக் கருமம் ஆதலால்
கணபதி யல்லதோர் கருமம் இல்லையே. (க)

(வெண்பா.)

இரவி தனைவணங்கி எப்போதும் ஈசன்
திருவடியே சென்னியின்மேற் சேர்த்து—மருவினிய
சாமுத் திரிகந் தமிழால் விரித்துரைப்பம்
நாமுத திரையால் நயந்து. (உ)

புருஷ லட்சணம்.

(ஆடவர் இலக்கணம்.)

[பின்வரும் நான்கு பாடல்களும் சில பிரதிகளில் காணப்பெறவில்லை; ஆயினும் உரைநடையில் அமைந்துள்ள சாமுத்திரிகா லட்சண நூலைக் கவனிக்கும்போது இந்தப் பாடல்கள் ஆரம்பத்திலேயே இருக்க வேண்டும் என்பது விளங்கும்.]

(அறுசீர்க்கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்.)

ஐந்துநீண் டைந்து நேர்ந்தா றிடமுயர்ந் தேழ்சி வந்து[1]
முந்துமூன் றகன்று மூன்று குறுகிமூன் றாழ்ந் திருக்கும்[2]
அந்தமில் குணங்கள் முப்பா னிரண்டொடும் அமைந்த[3] மாந்தர்
இந்திரர் திருவி ளங்கி இனிதுவீற் றிருப்பர் மாதோ[4].

(என்பது) எல்லாப் புருஷருக்கும் முப்பத்திரண்டு லட்சணம் பொருந்தி யிருக்கவேண்டும். அஞ்சு இடம் நீண்டிருக்க வேண்டும். அஞ்சு இடம் மிருதுவாக இருக்கவேண்டும். ஆறு இடம் உயர்ந்திருக்க வேண்டும். ஏழு இடம் சிவந்திருக்க வேண்டும். மூன்று இடம் விசாலமாயிருக்க வேண்டும். மூன்று இடம் குறுகி இருக்கவேண்டும். மூன்று இடம் அழுந்தியிருக்கவேண்டும். இப்படிப் பிரதானமான முப்பத்திரண்டு லட்சண முள்ளவன் பூலோகம் எல்லாம் ஒரு குடையின் கீழே ஆளுவான் (என்றவாறு.) (ங)

(பாடபேதம்) [1] ஏழு சேந்து. [2] மூன்றாழ்ந்திருக்கும். [3] அமர்ந்த ; இருந்த. [4] இருப்பார் என்றே.

நீண்டிடும் ஐந்து கண்கை கதுப்புநீள் முழந்தாள் மூக்கும்
ஆண்டுநேர்ந் திருக்கும் ஐந்து மயிர்விரல் உகிர்தோல் வெண்பல்
ஈண்டுயர் ஆறு நெற்றி தோள்வயி றிருகை மூலம்
பூண்டுயில் கொள்ளு மார்பம் பொற்புடைப் புறங்கை ஆமால்.

[நீண்டிருக்க வேண்டிய ஐந்து இடம் : கண், கை, கதுப்பு, முழங்கால், மூக்கு. மிருதுவாக இருக்கவேண்டிய ஐந்து இடம் : மயிர், விரல், நகம், தோல், பல். உயர்ந்திருக்கவேண்டிய ஆறு இடம் : நெற்றி, தோள், வயிறு, அக்குள், மார்பு, புறங்கை ஆகியவை.] (ச)

ஏழிடம் சிவத்தல் அங்கை இணையடி கடைக்கண் அண்ணம்
கீழிதழ் தாழ்நாக் காகும் கிளர்ந்திய வதனம் மூன்று
தாழ்மருங் கொக்கல் நெற்றி குறுகுமூன் றிடங்கள் சாற்றில்
சூழ்புனல் கனமு ழந்தாள் கீழ்தாண் குறியும் சொல்லும்.

[சிவக்க வேண்டிய ஏழு இடம் : உள்ளங்கை, உள்ளங்கால், கடைக்கண், அண்ணம், அதரம், உள்நாக்கு, வாய். விசாலமான மூன்று இடம் : மார்பு, இடுப்பு, நெற்றி. குறுகிய மூன்று இடம் : கழுத்து, முழங்காலின்கீழ், ஆண்குறி ஆகியவை.] (ரு)

மூன்றிடம் ஆழ்தல் உந்தி மொழியுடன் மூட்டும் இன்ன
ஆன்றவச் சிறுவன் தன்பால் அமர்ந்தன வன்றி யேயுந்
தோன்றநன் மேன்மை யாகத் தோன்றலா ளங்கை வன்மை
என்றுஇயல் பாத லால்மற் றியாண்டும் யாகு மென்றே.

[தாழ்ந்திருக்க வேண்டிய மூன்று இடம் : தொப்புள், சந்து, மொழி ஆகியவை. இவை பொருந்தியவன் மேன்மையாக வாழ்வன.] (சு)

(வெண்பா.)

நெற்றிவரை ஐந்தாகில் நூறுகும் நால்காகில்
பெற்றவய தெண்பதென்ப பேசுங்கால்—உற்ற
தொருமூன்றுக் கறுபதாம் ஈரண்டு நாற்பதாம்
திருஒன்றுக் கிருபதெனச் செப்பு.

(எ-து) நெற்றி வரை ஐந்தானால் வயது நூறு; நாலு வரையானால் வயது எண்பது; மூன்று வரையானால் வயது அறுபது; இரண்டு வரையானால் வயது நாற்பது; ஒரு வரையானால் வயது இருபது (எ-று.) (எ)

(அறுசீர்க்கழிநெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.)

அஷ்டமி மதியம் போலும் அழகுறு நெற்றி யாகில்
பட்டமும் கட்டு மென்று பாங்கினுள் நாம்பொன் னுகில்
விட்டில நடுவு தானே விளக்கி ,ய வேந்தர் தம்மா
லொட்டிய சேனைக் கெல்லாம் ஒருவனே ஆள்வா னென்றே.

(எ-து) நெற்றியானது எட்டாம் நாள் சந்திரனைப் போன்று முகம் மகிழ்ச்சியுண்டாய் நெற்றியின் நடுவே கயிறு போலே ஒரு ரேகையுண்டாகில் பட்டாபிஷேகமுள்ளவன் ஆவான் (எ-று.) (அ)

தாமரை யுடைய கண்ணன தனமிக உடைய ஞகும்
தேமறு உடைய கண்ணன திருவினை யுடைய ஞகும
பூமது உடைய கண்ணன பொருநதுரை புலவ ஞகும.
காமரு கழுநீர்க கண்ணன கலியுக ராம ஞமே.

(எ-து) கண்ணனது தாமரைக் கமலம போனறிருநதால வெகு திரவிய முண்டானவன். கண்களுககுளளே தேன நிறமாய் மறு உண்டா கில் மகாலட்சுமி குடிகொண்டிருப்பாள். கண்ணனது வெணமை பிறந திருந்தால நூல், கலை வல்லவனுவான். கண்கள செஙகழுநீர்ப் பூப்போன றிருந்தால் அவன் இராமவதாரமெனறு சொல்லபபடும் (எ-று.) (௯)

கவிதரு செவியு மானைக கணணுமுண டாகில மணமேல்
தவனெனத திருவுண் டாகும் தலைவரும் வணஙக வாழ்வா
மலைபிறை மாாபி லுண்டேல அணஙகினுக கனஙக ஞவன்
ரவிபிறை நாலு வெறறி மணணினமேல் திணணம நன்மை.

(எ-து) வானரததின செவிபோலவும ஆனையின் கணணைப் போலவும இருந்தால் மகாலட்சுமிகரம் உணடாம். மார்பிலே சந்திர பிறையைப் போனறிருந்தால அவன மன்னியனுவான ; ஸதிரீகளுக்கு மனமதனுவன. நாலு பிறைபாயிருநதால வெறறியுணடாயிருப்பான (எ-று.) (௰)

அதரநதா மரையே யொக்கில் அருநிதி கோடி யுணடாம்
புகலிரு செஙகை யாகில புகலிரு கோடி யாகும
நிகரிலா நேமி யாகில் நீளபுவிக் கரச ஞவன
மருவளர் குழலி ஞளே மறைவழி யுரைத்த வாறே.

(எ-து) அதரமானது தாமரையிதழ போனறிருநதால கோடி திரவியம் உணடாம். கையானது செநதாமரை போனறிருந்தால இரு கோடி தன முண்டாம். கையில் சஙகு சககரம் போனறிருநதால் பூமிக்கு அரசனுவன (எ-று.) (௰௧)

சிரிப்பினுல் அழகு தோனரு தாயிடிற் செல்வ மில்லை
அருக்கிய நகையுந் தானே அழகதா யிருக்கு மெனனுய்
முருக்கிதழ் அதரந் தனனில முததுப்பல் லுடைய னெனனும்
உரைதரத் திருவுண் டாகும்[1] உயர்பெறும் செல்வ ஞமே.

(எ-து) சிரிப்பினுலே அழகு தோனருமல இருந்தால் செல்வமில்லை ; வறுமையுடையவன. நகை அழகாயிருந்து பல்லும் முத்துக்கோவை போலிருந்தால் செல்வ முண்டாகி அதிக வாழ்வு உண்டாயிருப்பன் (எ-று.) (௰௨)

காரியல் மேகம் போனறும்[2] கரியரி முழக்கம் போனறும்
சீரிய முரசு போனறும திகழ்குர லுடையா ஞகில்
பாரிய செல்வ மனனும் பருமணிப் பெரிய தென்றும்
ஆரியன[3] உரைத்த நூலின் நற்பொருள உரைத்த வாறே[4].

(பா—ம்.) [1] உரைத்தாரைத் திருவுண்டாகும். [2] காகீருன மேகம் போறும். [3] ஆரியம். [4] உரைத்தார் நந்தி.

(எ-து) கண்டத் தொனியானது மேகத்தின் குமுறுதல் போலவும், ஆனையின் சத்தம் போலவும், அரிமுழக்கம் [சிங்கத்தின் கர்ஜனை] போலவும், இன்னிசை வீணைத்தொனி போலவும் இருந்தால் ஐசுவரியமும், வீரகங்கணமும் உடையவனும் ; சேனாபதியாவான் (எ-று.) (௰௫)

கழுத்துறு வரைகள் நாலு காணவே பிரி தன்னில்
அழுத்தமாய்த் தோன்று மாகில் அறுநிதி யாகு மென்னில்
கழுத்தின்கீழ் முதுகு மீது கலந்துற நிற்கு மாகில்
வழுத்துறு செல்வ முண்டு வயதொரு நூறு முண்டே[1].

(எ-து) கழுத்தைச்சுற்றிவரை நாலு பிரியில் தெரிவதாக இருந்தால் தரித்திர முடையவனாவன். அந்த நாலு வரை முதுகின் மேலிருந்தால் வெகு செல்வத்தையுடையவனாய்ச் சகல கல்வி, புராண சாத்திரங்களும் வல்லவனாய் வயது நூறும் உண்டாயிருப்பான் (எ-று.) (௰௬)

கொக்கென மிடற்றி னோடுங் கோழிமுட் செவியில் தோன்ற
மிக்கதோர் வயது மில்லை மிடற்றினில் மயிருந் தோன்றில்
தக்கதோர் ஆயு சில்லை தாள்விரல் அங்கை தன்னில்
சிக்கென வுடைய ராகில் செல்வமுண் டாகு மன்றே.

(எ-து) கழுத்தானது நீண்டு மிடறு தெரிய அழகியதாயிருந்தால் அறிவுண்டு. அழகில்லாமல் நீண்டிருந்தால் ஆயுசு இல்லை. மிடற்றில் மயிர் தோன்றில் ஆயுசு இல்லை. முன்சொன்ன கோழி முள்போல் செவியாகில் ஆயுசு இல்லை. கால்விரல், கைவிரல் நெருங்கியிருந்தால் தனம் உடையவனாவான் (எ-று.) (௰௭)

(கலி விருத்தம்.)

தோளொடு நடுவிரல் தொட்டி டடித்து
நீளம தாக்கியே நெற்றி யுற்றிடில்
காளைதன் உயிரொடு கண்ணுஞ் செய்யவாய்[2]
கோளறுஞ்சதாயுவாய்க் குலாவும் செல்வமே.

(எ-து) யாவனொருவனுக்குக் கயிற்றைத் தோளில் நிறுத்திக் கையில் நடுவிரல் அளவும் அளந்து அந்தக் கயிற்றை இரட்டித்துக் கால் பெருவிரலில் நிறுத்தில், நெற்றியில்[3] நின்றிடில் வயது நூறு உண்டாம், ஐசுவரியம் உண்டாம் என்பது. கண்ணும் செவ்வரிபோன்று அதரமும் வாயும் சிவந்து தோன்றினால் வெகு செல்வத்தை உடையவனாவான் (எ-று.) (௰௮)

மனைவிய புருவமேல் மருவில் ஆயுசும்
பனைவிய எண்பதாம் பகரும் செல்வமும்
அவனது வாயுநீல் அறுபத் தஞ்சொனச்
சொன்னவிச் செல்வமும் சுருக்கம் என்பரே.

(பா—ம்.)[1] வயதுமே நூறுக் காமே. [2] கையைக்கவே செல்கிறாய். [3] நெற்றியில் மேலே.

(எ-து) முன அளந்த கயிறு புருவ மததியில் வந்தால வயது எணபது; செல்வமுணடாம். அநதக் கயிறு வாயளவு வநதால் வயது அறுபத்தருசு, செல்வம் மட்டு (எ-று.)

இதன் வேறு பாடம்

மனனிய நெறறி தனனில வயதுதான தொண்ணூ றெனறும்
எண்ணிய புருவில நினறுல் [அவனவயது] ஏன்ப தாகும்
மினனிய மூகநில் சேர்நதால் மெய்பபுடன எழுப தெனறூ
சனனமாய அறுபத தருசு தாடையில் நிறப தாமே.

நெறறியளவு வந்தால் வயது தொணணூறு. புருவத்தில் நினறுல் வயது எண்பது. மூக்களவு ஆனுல எழுபது. தாடையில் நின்றுல் வயது அறுபததைநது.] (மஎ)

அக்குறி கழுததைவந தண்டு மாயிடில்
துக்கிய ஆயுசு சொல்லில் ஐமபதாம்
மிக்கது நெஞ்சுறில வறுமை மேலிடும்
புககதோர் வயதெனப புகல்வா புத்தியால்.

(எ-து) முன அளந்த கயிறு கழுத்தைச சேருமாகில வயது ஐம்பது; ஐசுவரியம் குறையும. நெஞ்சில கயிறு வந்தால அவன் வய தில்லை (எ-று.)

இதன் வேறு பாடம்

அககுறி கழுத்தைவந் தணையு மாயிடில்
துக்கிய ஆயுசு சொலலில ஐம்பதாம்
மிக்கவே நெஞசினில் விளங்க முப்பதாம்
பக்கமாம் மார்பினில் பருவம் இருபதே.

அந்தக் கயிறு கழுத்தை அடைந்தால் வயது ஐம்பது; நெஞசில் நினறுல் வயது முபபது; மார்பு மட்டுமே வருமாஞல் வயது இருபது ஆகும்.] (மअ)

(அறுசீர்க்கழிநெடிலடி பாசிரிய விருத்தம்.)

மறுவது தோளி ளுளளுமபுயத்தினுந் தோனறிற் பொல்லா
செறிதரும் இடையி னுளளே சேர்ந்திடு மறுநன றுரும்[1]
குறியது விழியில தோனறில் கோலமாம் அரச ஞகும்[2]
மறுவது வலத்தி னுண்டேல் மணிவண்ண னுரு மன்றே.

(எ-து) யாவன ஒருவனுக்கு மறு தோளிலும் இடது பக்கத்திலும உண்டானுல் செல்வமில்லை. அரைக்குள எல்லைபபுறத்திலும வலது பக்கத்திலும் மறுவுண்டானுல் ஐசுவரியமுண்டாம். வலது விழியில மறுவுண்டானுல் மகாவிஷ்ணுவுக்குள்ள பதவியுண்டு (எ-று.) (மகூ)

(பா—ம்) [1] சேர்ந்திடில் அகன நன்றாம். [2] கோலமாம் அரசன் தானும்.

(வெண்பா.)

மார்போடு நெற்றி அகலிலதான வாழ்வடுக்கும்
பாருடைய வேந்தன் பணிமகனும்—சீருடைய
தொப்பூழும் மூக்குங் குரலும் பெரியனெனின்
எப்போதும் இன்பந் தரும்.

(எ-து) மார்பும் நெற்றியும் அகன்று விசாலமாயிருக்கில் ராசாக்கள் கூட வணங்கத்தக்க ஐசுவரியத்தை உடையவன் ஆவான். தொப்புளும் மூக்கும் குரலும் பெரியன என்னில் எப்போதும் சுகத்தை அனுபவிப்பன ; ஆயுசுமுண்டு (எ-று.) (௨௰)

(அறுசீர்க்கழிநெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.)

ஒன்றுல காள நிற்கும் இரண்டுநல் லார்கள் இன்பம்
நன்றுதான் மூன்று கல்விக் கிறைவனும் நாலு நண்பால்
ஒன்றிய மக்கள் செல்வம் உடையனா ஐந்தும் கொள்ளச்
சென்றுதான் வயிற்றி லென்று திருவினால் அரச னாமே.

(எ-து) யாவன் ஒருவனுக்கு வயிற்றின்மேல் ஒரு வரையுண்டாகில் மக்கள் செல்வமுண்டாம் ; ராசபோக முண்டானவன். இரண்டு வரையுண்டாகில் நல்ல ஸதிரீ போகமும் செல்வமும் உண்டாம். மூன்று வரையாகில் கல்வியுடையவனுவன். நாலு வரை யுண்டாகில் மகா செல்வமுண்டாம். அஞ்சு வரையாகில் அதிகாரபலன [உடையவன] (எ-று.) (௨௰௧)

மன்னிய உதரந் தானும் மருவிய சுழியை யொத்துத்[1]
துன்னிய ரோமம் நாபி மேலுமேல் நோக்கி யேறில்
அன்னவன் கைகள் தம்மில் அங்குலி சிவக்கு மாகில்
துன்னிரை யிணைத்த தாகில் சொல்லரும் செல்வந் தானே.

(எ-து) யாவனொருவன் வயிறும் தொப்புளும் ஒத்திருந்தால் நல்லது. நாபியில் ரோமமில்லாமல் நாபிக்கு மேல் மார்பில் ரோமம் மிகவு முண்டாகில் வெகு நல்லது. கை வரை[2] சிவந்திருக்கில், விரல்கள் நெருங்கியிருக்கில் மிகுதியாகிய செல்வத்தை உடையவனுவான் (எ-று.) (௨௰௨)

வயிறுடன் சௌணி வாய்தான் கன்னமும் வற்றி னாலும்
மயிர்சிவந் துடம்பு கூனி வழிநடை கவிழ்ந்து போகில்
குயிலென மொழிந்து பற்கால் கூயிருங் குரலி னாலுஞ்
செயல்வினை களவ னாகும்[3] செல்வத்தைத் தேடி லானே.

(எ-து) யாவன் ஒருவனுக்கு வயிறு, தலை பெரியதாகியிடினும் ; கன்னம், வாய் தசையில்லாமல் மிகவும் நாமமாய் வற்றிலும் ; மீசை, தாடி, தலைமயிர் சிவக்கிலும் ; யாவன் ஒருவன் குனிந்து நடக்கிலும்; கவிழ்ந்து நடக்கிலும் ; கீச்சுக்குரலாய்க் குரல் நெருங்கிலும்; பலையில்லாமல் பல்லாலும் குரூரமாய்க் கூப்பிடுகிறவனும் பாபாத்துமா வென்று சொல்லபடும். ஒருகாலும் செல்வமில்லை (எ-று.) (௨௰௩)

(பா—ம்.) [1] சுழியும் ஒத்த. [2] கைவிரீ. [3] [illegible]

சுழியினில மயிரொன ருகில தொல்லைமா வேந்த ஞவன[1]
வழிவர இரண்டு ரோமம் மணடியே விரவு மாகில்
எழுதரு கலேக ளெல்லாம் எதிரில்லா ஞனு மைநதும்
கழுவினிற பொருநதத தக்கக கஷ்டமே விளேக்குந தானே.

(எ-து) யாவன ஒருவனுக்கு நாபியில் ஒரு ரோமம் தோனறினுல ராசாவாவன. இரணடு ரோமம் தோனறினுல் சகலவித்தையினும் வல்ல வனுய்ப் புலவன ஆவன. நாலு அஞ்சு, ரோமம் கூட்டமாயிருநதால் வெகு துககததை அனுபவிபபான ; சோரஞ செய்து கழுவிலேறி இறப்பான (எ-று.) (உ௰௪)

(வெண்பா.)

உடமபு தனில்மயிரொன றேயாகக் கலவி
இடமபுடனே ரெணடாகில இனபம்—மடமங்கையதோர்
நனமயிர் மூனருகில நனனுதலாய நாலுபால்
தினமையும நலகுரவும செப்பு.

(எ-து) உடம்பினில மயிர்ககால் பத்தி பததியாயிருககும். அதறகு லக்ஷ ணம் எது எனனில்: ஒரு பததியுணடானுல கலவி ; இரணடு பத்தியுணடானுல இனபம் ; மூனறு பததியுணடானுல் துனபம் ; நாலு பததி உணடாகில் துக்கம [வறுமை] (எ-று.) (உ௰௫)

(கலி விருத்தம்.)

மனனிய மணிககையிற பிறந்த மாலவரை
உனனிய நடுவிரல ஊனறு மாயிடில
பொனனினேப் பிடிததிடும் பூமி தேடிடும்
மனனிய வித்தைகள் வல்ல ஞருமே.

(எ-து) மணிக்கட்டில பிறநத ரேகை நடுவிரலிலே சுமநதால் திரவிய முண்டாம; அரசனுவன் ; கலவியும், ஞானமும் உணடாவன (எ-று.) (உ௰௬)

வஞசமில மணிக்கட்டில் எழுந்த மால்வரை
மிஞசிய அணிவிரல் மீது தோனறிடில
தஞசமா மிருநிதி தாங்க வாரிதி
அஞசவி புவிதனக் கரச ஞருமே.

(எ-து) மணிக்கட்டில பிறநத ரேகை அணிவிரலிலே சுமநதால் சஙக நிதி பதும நிதி அவனிடத்திலே வாசமாயிருககும். சமுத்திரம் சூழ்நத பூமிக்கும அரசனுவன் (எ-று.) (உ௰௭)

வாய்நததன மணிககட்டில் பிறநத மாலவரை
சேர்ந்தநற் சிறுவிரல் சென்று சேர்ந்திடில்
ஏந்துதன னுருவொடு மிசைநத மாநிதி
வேந்தனுய்க் குடியது விளஙகு மெனபரே.

(எ-து) *மணிக்கட்டில் பிறந்த ரேகை சிறுவிரலில தினருல் பூமிக்கு ராசா* வாய்த் திரவிய முண்டாம் நல்ல ஸ்திரீகளுடனே அனுபவித்துக்கொணடி ருப்பன (எ-று.) (உ௰௮)

(பா—ம.) [1] வேந்தன் ஆகும்.

தோனறு ரேகையுந தூய மணிககட்டில
மூனறு ரேகையும் நிற்கில் முழுநெதி
ஏனற ஞான விரேகை நடுவிரல்
ஊன்றி ல. . . . ததிடும் ஞானமே.

(எ-து) மணிக்கட்டில ஒரு ரேகை பிறநது உள்ளஙகையிலே நினறு நடு விரல், அணிவிரல், சிறுவிரல், இநத மூனறு விரலுசகும் மூனறு கயிருய்ப் போய்ச் சுமநது நினருல சஙகநிதி பதுமநிதி அடைவனென்று சொல்வது. இரண்டு ரேகையானுல் மகா ஐசுவரியமுணடாம் ; அலலது நாலு கலைகளுக்கும வல்லவனும் ஞானத்தலைவனுவன (எ-று.) (உ௰கு)

(வெண்பா.)

ஞான வரைபோய் நடுவிரலில ஊனறுமேல [1]
ஞான மவருக்கே நனருகும்—ஞானம
தருமவ வரைபோய்த தனிவிரலி லூனறில
பெருகு மிருநிதியம் பினபு.

(எ-து) ஞானவரை போய நடுவிரலில் நினருல வெகு ஞானவான ஆவன. அவ வரை பெருவிரல மேலேறினுல ஞானமும திரவியமும் உணடு (எ-று.) (௩௰)

(கலி விருத்தம்.)

கையுள ளேவரை நினறு சிவநதிடில்
மெய்யுள ளேபல போகம விளைததிடும்
கையுள ளேவரை கணடு கறுத்திடில [2]
மெய்யுள ளேபல துக்கம் விளைகுமே.

(எ-து) கையிலே இருக்கிற வரை சிவநதிருந்தால் சரீரத்திலே துனப மிலலாமல் சுகத்தைக கொடுககும். கை வரை கறுததிருநதால் சரீரத்திலே ரோகம் உணடெனறு சொலவது (எ-று.) (௩௰க)

பெருவிரற் கீழ்வரை யிணைத்த சஙகிலி
உருவெனில நாற்படுக் கொன்று மில்லையாம
திருமணம் இரண்டுள தாகு மெனறுளே
வருமக வாறுளர் அதற்குப பினனரே.

(எ-து) பெருவிரற் கீழவரையானது சங்கிலிபிணையலாயப பிணைந்திருந் தால் நாறபது வயசுமட்டும் விவாக மில்லை. பிற்பாடு இரணடு விவாகமுண்டு. பிளளைகள் ஆறு உண்டு (எ-று.) (௩௰உ)

குரங்கின கைகளே கூட்டம பொருள்களே
அரஙகு வானபுகை கையவன் பாவியான
கரங்கள கோணிலும கைபபணி செய்திடும்
பரநத கையவன பற்றில லுகுமே.

(பா—ம்.) [1] நடுவிரலிலூன்றிடல். [2] கனக்க கறுத்திடில.

(எ-து) குரங்கினகை எனபது விரல் நெருங்கிக கை குழிந்திருப்பது. அவவிதம இருந்தால திரவியமுண்டாவன. கை புகை சூழ்ந்திருநதால பாவசீவனம் பண்ணுவான; களளன. கை குறுகியிருந்தாலும் கோணி யிருந்தாலும் ஈனத்தொழில் செய்திருப்பான. உளளங்கை கனறியிருநதால் செல்வமில்லை (எ-று.) (௩௰௩)

(அறுசீர்க்கழிநெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.)

மகரத னுருவம் போல வாய்த்ததோர் தாரை யாயில
புகருடைச சங்கு நாலு கோடியாம பூமி மீது
நிகரிலா நெதியை யாளும நீளமுடி மனன னேயாம
தகரநற் குழலாய் நனறுய்த் தரணிமேல் வாழவர் கண்டாய.

(எ-து) கையில் மகரரேகை யிருநதால சததிராதிபதியாவன.[1] புததிர சமபததுண்டாம். சங்கு, சக்கரம் இருநதால நாலுகோடி ராச்சியததுககு அரசனுவான (எ-று.) (௩௰௪)

அஙகையின ரேகை செமமை அளவதாய் நீளு மாகில
மங்கையர்க கனஙக ளுகும் மததியில சிறுகும் வாழவு
செங்கையில கோணிற ருகில் திணணிய தொழில்க ளாய
சஙகையிற சுகமு மில்லை தருமபொரு ளிழப்பான தானே.

(எ-து) கையில உளளே ரேகை செவவையாய நீளுமாகில ஸதிரீ களுக்கு மனமதனுவான; வெகுபோகபாககியமுளளவன. கைக்குள வரை கததிரித்துஙகணடிருந்தால் துனபம் உணடாவன; கை முறணிதது இருந தால சொப்பனததிலும செல்வமில்லை (எ-று.) (௩௰௫)

(கலி விருத்தம்.)

கஙகை ஆனை கனஙகொடி குணடலம
பொங்கு மாழி கவரி விமானமுந
தஙக ளாயுசு சாதுடி தோரணம்
அஙகை யாகில அரசனு மாகுமே.

(எ-து) கையில் கஙகை, ஆனை, கொடி, குணடலம, சமுததிரம, சாமரம, விமாநம், தமருகம், தோரணம், குடை இவை தோனறினல் பட்டத்துககுரிய அரசனுவான (எ-று.) (௩௰௬)

சங்கு தாரை நெடுஙகொடி அங்குசம்
பொஙகு நீரகவ ரித்திரள பொனமழு
திங்கள ஆனி எறிதனு வெணகுடை
அஙகை யானஅர சாளவது முண்மையே.

(எ-து) சஙகு, தாரை, கொடி, அங்குசம, சமுத்திரம, கவரி, துடி, மழு, பிறை, குடை, இப்படிக்கொதத ரேகையிருந்தால் அரசாளுவான (எ-று.) (௩௰௭)

(பா-ம்) [1] தனபதி ஆவான்; சுத்திராதிபதி ஆகான்.

சங்கொடு சக்கரம் தண்டு தாமரை
செங்கையில் வேல்மழு செல்வ மெனறிவை
அங்கையி லிரண்டினும் அடியி ரண்டினும்
தங்கிடின அவனியில தலைவன ஆகுமே.

(எ-து) சங்கு, சக்கரம், தாமரைப் பூ, வேல, மழு, மீன இவை கையிலும் காலிலும் இருநதால் ஐமபததாறு தேசத்துககும அரசனுவான (எ-று.) (௩௰௪)

(எழுசீர்க்கழிநெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.)

கொடியேறி யானை குடைசாம ரங்கள்
கயலே குலாவு வரிவாள
வடிவேலர் கணணி வலநேமி யுமபர்
மலாமாலை சஙகு முரசம
அடியான தோகை யுயாதோ ரணஙக
ளளிமொயத துலாவு கமலம
வடிவான கும்ப மகரஙகள கையி
லுளதாகில மனன னிவனே.

(எ-து) கொடி, யானை, குடை, வெணசாமரை, மீன, வணடு, வேல, மாலை, சககரம, சஙகு, பாரிசாதம, முரசு, தாமரைபபூ, தோரணம், குடம், மகரம இவை முதலானதும் கையிலாவது காலிலாவது தாடை நாக்கு வாய்ககுளளாவது உணடானுலும மகாராசனுவன (எ-று.) (௩௰௫)

(அறுசீர்க்கழிநெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.)

மொழியுடை விரல்கள தமமில
முனகையில அஙகை தனனில
எழுதிய லுணடொன நினபம
இறையவ னுகு மெனனே
வழிதரு முளளங காலில
சுழியுண்டேல யதிகக வாழவார்
குழிதரும பிடரி தனனில
சுழியது குற்ற மனறே.

(எ-து) விரலிலும் உளளஙகையிலும முழஙகையிலும் சுழியிருந்தால் இராசனுவன. உளளஙகாலிலும சுழியிருந்தால் வெகு சமபத்து உண்டான வன. பிடரியில் சுழியிருநதால் வெகு குற்றம (எ-று.) (௩௰௬)

(கலி விருத்தம்.)

குறைய வாயின கொண்டு பெருத்தன
பெரிய வாகி வெளுததநி றத்தன
வரிய வாயிரை யினறி யழிந்தனர்
செறிவிரற் குறைந்த தெத்தனே குறறமே.

(எ-து) வாயானது குறைந்தாலும அறவும் பெருத்தாலும வாய் வெளுத்திருந்தாலும் விரல் குறைநதிருந்தாலும நகம் வெளுத்திருந் தாலும் குற்றம எனப்படும (எ-று.) (௩௰௭)

(வெண்பா.)

சிறுவிரற கீழ்வரைபோய்ச் செவவிதாயச் சுட்டிக்
குறுகிலொரு நூறுண்டாய்க் கொளக—மறுவிரல
நடுவிரற் கெணபதவ் வணிவிரற் கைம்பதாம
சிறுவிரற இருபதெனச் செப்பு.[1]

(எ-து) சிறுவிரல கீழ்வரை பெருவிரல கீழ்வரையிலே நினறுல வயது நூறு ; செல்வமுண்டு. மறு விரலிலாவது நடுவிரலிலாவது நினறுல் வயது எணபது ; அதறகு அடுதத அணி விரலில் நினறுல வயது ஐம்பது ; சிறு விரலில நின்றுல வயது இருபது (எ-று.) (௩௧௨)

(அறுசீர்க்கழிநெடிலடி பாசிரிய விருத்தம்.)

கைவிரல் ஐந்து தன்னைக் கருததினுல் அளந்த நூலைச
செய்யவே[2] முழங்கை தொட்டு நடுவிரல் அளவும் நீளில்
செய்தவ முடைய ஞகும் திருநிதி செல்வ முணடாம
மைவரை ஒனறு தாழில மனனனுக குரிய ஞமே.

(எ-து) கயிற்றினுலே அஞசுவிரலும அளநது முழஙகையில நிறுததிப பிடிததால் நடுவிரலில தீரககமாய் நினறுல் தீர்ககாயுசு நூறு ; செல்வ முணடு. அதறகு ஒரு வரை தாழில புததிர சம்பத்து செலவமுண்டு. மறறும் அதற்கு ஒரு வரை தாழில் செலவமிலலே. அதறகு ஒரு வரை தாழில் சொப்பனததிலும செல்வமிலலே (எ-று). (௩௧௩)

ஆங்கதோர் கோட்ட மினறி யகனறுதண டளவ தாகி
விஙகியே நரம்பு தோனறில் வியந்ததோர வறுமை எய்தும
தேங்கழல பொட்டுப் போலே இருககினும் செல்வ முணடாய்ப்[3]
பாஙகுடை அரசா தங்கள பணிமக ஞகு மனறே.

(எ-து) லிஙகமானது அகனறு நீணடு நரம்பு தோனறியிருநதால செல்வமும் ஆயுசும குறையும்.[4] தெனனஙகுரும்பை போலே சிறுகி இருந தாலும் கூாமை போனறிருநதாலும வெகு செலவம். உத்தமம் (எ-று.) (௩௧௪)

(வெண்பா.)

கடித்த லிஙகம் சங்கடமாய் நீளிற
கெடுக்குமிர் தனனேக்கே பெய்தும்—தடித்துச்
சிறுகி நரம்பெடுக்கிற செண்பகமொட் டொபபக்[5]
குறுகிலஉல காளுமெனக் கூறு.

(எ-து) லிங்கமானது தடித்து நீளில் துககம் ; குறுகித் தடித்து நரம்பு தோனறினுல் பசியுடையவன ; செண்பக மொக்குப் போலே லிங்கம் குறுகில் ராசனுவன அல்லது செல்வமுடையவன (எ-று.) (௩௧௫)

---

[1] பின் இரண்டடியில வெண்டளை பிறழ்ந்தது.
(பா-ம்) [2] மைவரை.
[3] செலவமும் எய்தும் தானும
[4] ஐசுவரியமும் குறையும்.
[5] செணபகமொட்டொப்பாய்.

(அறுசீர்க்கழிநெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.)

நேரிதாய் நீளு மாகில் பெண்பெறும் பெருகில் ஆணும
வேரின் வாசம நாறில் மிகுநிதி யுடைய னாகும
சீரிய மக்கட செல்வம செழுங்கயற புலாலே நாறில்
சேறுடன் அழுகல நாறில் திருவிலி யாகு மனறே

(எ-து) லிங்கம நேரிதாய் நீண்டால பெண பெறுவான. பெருத்தால ஆண பெறுவான. நல்ல வாசனையாயிருந்தால திரவிய முண்டாவான. சேறு நாறில் துக்க முண்டாவன. அழுகல் நாறில ஈளைநோய் கொள்வன. மீன சுறை நாறில் வறுமையுண்டாகும (எ-று.) (௩௧௬)

நாவியே சாநதே பூவே நலலகிற புகையே குய்யம
மேவியே நாறு மாகில மிகுபெருஞ செலவ னாகும
காவிசேர் கண்ணி னாளே கட்டமே நாறு மாகில்
ஏவியே தொழில்கள செய்தே இருநிலந தனனில் வாழும்.

(எ-து) லிங்கம புழுகு வாசனையானால ராசாவாவன. சாந்து வாசனை போனறிருந்தால வெகு திரவியததுககு உடையவன. பூப்போலவும் அகில் சநதனம் போலவும இருநதால அஷடலடசுமி சம்பத்து உடையவன. பொலலாத நாறறமானால ஒருவா அடிமைத்திறமான புதிரன (எ-று.) (௩௧௭)

வலலியே புணரு மாகில வானநாட டுடைய னாகும
செலலுநாள சிலவே யாகும செனறவன புணர்ச்சி நாளில
மலலிகை மலரே நாறில மனனனும தேனே நாறில்
நல்லசுக் கிலததா னாகில நணபொருள உடையா னாமே.

(எ-து) ஸதிரீயும எஜமானனும சையோகததிலே இநதிரியம சீக்கிரமாக விட்டால செலவமுண்டாம. நேரமபடவிட்டால் துக்கம. அநதச் சமயத்திலே மல்லிகை புஷப வாசனையானால் சகல ஐசுவரியமும உண்டாவன். புத்திர சம்பதது உண்டாம. சுணணாமபு நாறினால் செல்வமிலலை. தேன வாசனையானால சுகவானவன (எ-று.) (௩௧௮)

வலநதிரி தாரை யொன்றாய் விரைநதுநீர் பாயு மாகில்[1]
நலம்தரு நனமை யுண்டாம நல்கிடும் மககட் பேறும[2]
மலர்நதுடன சிநதிப் பாயில் வறுமையாம மூனறு குற்றங
கலநதிடத திரியு மாகில் கஷடமே யிழைககு மனறே[3].

(எ-து) சிறுநீர் விடுகிறபோது வலப்புறமாக ஒத்த தாரையாய விழுநதால சகல நனமையும் தரும. இடது பாரிசமாய் விழுநதால் மத்திமம; நோய் அதிகரிக்கும். சிதறினாற்போல விழுந்தால் சரீரத்திலே துக்கம. மூனறு கயிறாய முறுக்கி விழுந்தால் வெகு துக்கம (எ-று.) (௩௧௯)

(பா-ம்) [1] பாயும்போது. [3] உரைக்கும் என்றே
[2] மக்கட்பேறும்.

ஒன்றிய பீச மொன்றே யாகிலமே வுறுதி யில்லை
நன்றிவை யிரண்டு மொத்து நடக்கிலநன் குறுகு மெனபர்
சென்றவை தாழில் தானுஞ் சிக்கறும் நீளும் வாழுள
ஒன்றொடொன் றுவவா தாகில ஊனமே யாகு மன்றே.[1]

(எ-து) பீசம் ஒன்றிருந்தால் பலமில்லை. இரண்டுஞ் சமனா யிருந்தால பலமுண்டு; ஆயுசுண்டு. பீசம் சமனுய்த் தாழ்நதிருந்தால தீர்க்காயுசு உண்டு. ஒன்றொடொன்று ஒவ்வாமலிருந்தால மத்திமம் (எ-று.) (கஉ௰)

பாற்றருந் துன்ப மெய்தும பாம்புதன் வயிறு போலா
வாறபெற நீளு மாகில அரும்பசி விளைக்கு மென்பா
மேற்பட விரிந்து பட்ட நடுவுதான மெலிவு தோன்றில
நாற்றிய நடுவ கன்றல் வாழ்வுதான் நாச மாமே.

(எ-து) லிங்கமானது பாம்பின வயிறுபோல நீண்டிருந்தால பசியுடைய வன். நடு நோந்து தலை பருத்திருந்தால வறுமையாவன். நடு அகன்று விரிந்திருந்தால செலவம் நாசமாம் (எ-று.) (கஉக)

அலைவிலா உரக னுச்சி அனையவன் அரச னுவன
குலைவில்ஒட் டகமுமு பொல்லாக் குரங்குமே போல மூளும
நலவிய நரம்பு பலகில நன்மைதான ஒன்றும் இல்லை
குலமிகு மயிர்கள மெத்தில குற்றமே யாகும கண்டாய்.

(எ-து) லிங்கமானது பாம்பின் தலைபோன்றிருந்தால வெகு செல்வம உண்டாம். ஒட்டக முதுகுபோலவும குரங்கின பிரசாபதி போலவுமிருந்தால் பொல்லாத துக்கமுள்ளவன். நரம்பு மிகுந்து மயிர் மிகுதியாய் நெருங்கினுல செல்வமில்லை (எ-று.) (கஉஉ)

வேரொடு வெண்மை யாகி வெவ்விய [2] விரல்கள நீண்டு
சீரடிப் பாடு தேய்ந்து சிறுகியே பெருமை யின்றிப்
பாரொடு கூட விலலாக் [4] குடிலமாய்ப் பரந்து தோன்றில
காருனட நிறுத்த வில்லா [5] வாடவன கதி யாமே.

(எ-து) தொடை வாழைமரம் போன்றும கணைக்கால் இளவாழைத் தண்டுபோன்றுமிருந்தால் நல்லது. பாதமானது நீண்டு வெளுத்து அடி தேய்ந்தாற்போலிருந்தால மத்திமம. குடில்போல நிலத்தில் அழுந்தாமல் இருந்தால் தரித்திரம் உள்ளவன் (எ-று.) (கஉங)

வட்டமாய் நரம்பு வற்றி நேரிதாய் வளைந்து மாவே
எட்டின நேர்மை யில்லா விரலிய வடிவ தாக
வெட்டிவன மென்மை நீக்கி வெளுத்துடன விரிந்த வேலும்
ஒட்டிடா விரல்கள காலில உடையவன கலதி யாமே.

(பா-ம்) [1] ஊனமு தாக்கு மன்றே [2] வெப்பிய.
[3] அரும என்றே. [4] கூடிகலாத.
[5] கூரொடு நீளாதநல்லா.

(எ-து) நரம்பு பாதத்தின மேலே வெகுவாய் நீண்டும் பின்னல் போன றும் வட்டம போன்றும இருககில் மத்திமம. பாதம் அகன்றும் வெளுத தும் விரல் விடவிட (விலகி) நிற்கிலும விரல் ஒன்றுக்கொனறு அளவாகிலும் லக்ஷமிகரம் இல்லை (எ-று.) (கஉச)

(கலி விருத்தம்.)

காலில[1] நெஞ்சினில காணு மிரேகையும்
மேலெ ழுந்து விரலை வினவிடில்
ஞால மெஙகும் நிகழ்தரும் நனமையாம்
கோல மங்கை குடிபுக் கிருப்பளே.

(எ-து) உள்ளஙகாலில எழுநத வரை கால் பெருவிரலில் வநது நினறால் லோகததுககு ராசாவாகுவன ; திருவுண்டாம (எ-று.) (கஉரு)

(அறுசீர்க்கழிநெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.)

அடியிணை யொககு மாகில அணுகிய விரலகள தாழம
விடவிட நிற்கு மாகில மிகுகிளை நினறு வாழும்
கடிமயி ரிறஙகு மாகிற கலதியாம் ஆமை போலும
வடிவுடைக் கயலபோல் கணகள மருவிடில் வளமை தானே.[2]

(எ-து) அடிகள் ஒததிருநதால நல்லது ; அல்லது கால விரல விடவிட நிறகில கிளையை நீத்து வாழ்வன. பாதததில் மயிாகள் இருந்தால் கலதி யாவன். பாதம ஆமை முதுகு போனறும கண சிவநதிருநதால் செல்வ முள்ளவன் (எ-று.) (கஉசு)

(வெண்பா.)

அடிபெரி தேனுமவ வஙகுலி நீணடு
தடிபபினும[3] தான்பெரி தேனும்—மடுத்தச
சிவபபினறி மறறு வெளுபபெயது மாகில
அவததமே யாகி விடும.

(எ-து) அடிகள பெருத்திருநதாலும் நகம் சிவநதிருநதாலும் நல்லது நகம்[4] வெளுத்திருந்தால் வறுமை யுடையவன (எ-று.) (கஉஎ)

(கலி விருத்தம்.)

வெறிதேனதளிர் மெல்லிய விருதாமரை முகையின
சிறையினவுகிர் செம்மையில விடுசே தியவிரல்கள
பெருகொளும் செயவெயதி பிழையாததெென வாய்மை
குருயினம் பாரொடின புலவர் மலரடியே.[5]

(எ-து) பாதமானது மெலலிதாகத் தாமரைபபூப் போனறு சிவந்து அழகாய், உகிர் சிவந்து செம்மையாயிருநதால் திருவுண்டாம். (எ-று.) (கஉஅ)

(பா-ம்) [1] காலிலும் [3] தடிபபினும.
[2] வெண்மைதானே ; வாழ்மைதானே. [4] நாவு.
[5] கடை இரண்டடிகளின் வடிவம் தெரியவில்லை.

(அறுசீர்க்கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்.)

அடியது பெரிய னேனும் அங்கடி தடித்த மேனும்
கெடுபொரு ளாள னெனனுங் கேடது விளைகு மெனனும்
அடிவிரல நெருகக மாகில அததவன இனிய னெனபர்[1]
உடைவிரல் பெருககு மாகில உனமையன ஆகு மனறே.

(எ-து) பாதமானது அறவும் நீண்டு தடிதத விரலாயிருநதால் வறுமை உடையவன. அடிவிரல் சிறுகியிருநதால நலலது. விரல பெருக்குமாகில உணமை உடையவன (எ-று.) (கூஉக)

வேரபட விரல்கள சோந்து வெளியற விருககு மேனும
சீருடைச் செல்வ னுகுஞ் சிறுகிய வெளியுண டாகில்
பாரொடு கூட லிலலாள உடையவன வறியோ னுகுஞ
சீரடிச் செலவ னுகில திருமிக வுடையா னுமே.

(எ-து) கைவிரல சேர்ந்து புழையிலலாமலிருநதால பொருள உண்டாம்; நலலது. விரல சிறுகி வெளியுணடாகுல பொனனைய பிடிததறியான, அடிக ளானது நீணடு சிறுகியிருந்தால உததமம (எ-று.) (ஙூய)

வட்டிய நரம்பு மூழ்கி வளாபதனு சிவககு மாகில
ஒட்டிய செலவ னுகும ஓஙகியே வெளுககு மாகில
முட்டிய[2] விரலகள தாமும உயாநதுமுன வளையு மாகில
கிட்டிய தீமை யினறிக் கேடிலி யாகு மனறே.

(எ-து) காலின பேர்லே நரமபு தோனறியிலலாத பாத முடைய னுனும உளளஙகால சிவநதிருநதாலும உததமம. செலவமுடையவன ; நலலது. கால விரல உயாநது வளையுமாகில மததிமம ; செலவம உளரும (எ-று.) (ஙூக)

(வெண்பா.)

நாலும் குறுகியெழ நனகடை நது நீண்டவும்
சாலவும் நேரிய தாயமைநது—மேலாய்
உயர்ந்தவா றேசிவப்பு மூனறுகி லோங்க
வயங்குமூன ருய்ப்பெரிது வை.

(எ-து) காலில் விரல் குறுகில் ஒருவிரல் நீண்டால் அருஞ்சுரம் யாத்திரை போவான. செலவம் மத்திமம. நாலு விரலும நீண்டு கடை விரல்[3] குறுகி இருந்தால் உத்தமம். உளளஙகால உளளங்கை உகிர் சிவக்குமாகில் உத்தமம் ; ஐசுவரிய முண்டாம் (எ-று.) (ஙூஉ)

கணைக்காலும் வீங்கல் கழுத்தும பிடராம்[4]
இணைத்தாம் குறுகினவே யினபம்—பணைத்தக்கே
அனனமொடு பனறியாய் அனறிருவர் காணுத
மனனன அருளபோல வரும்.

(பா-ம்) [1] எளியன் என்பர். [3] கடைவிரல். [2] முட்டியே. [4] பிதயப்பம்.

(எ-து) கணைக்காலும் விலகமும் கழுததும் பிடரி, இவை குறுகியிருந் தால் இன்பம்; ஐசுவரியமும் உண்டு. அரி அயனுந் தேடியுங் காணுத பராபரமூர்த்தி அருளுண்டாம் (எ-று.) (கூகூ)

கையொடுகண் மூக்கு முலைநடு வொன்றும்
ஐயிடமும் நீண்ட வர் பெறுவார்—கையில
பனனிரைப பட்ட வரையாயப் பலலொடும
மென்னிசையும நோமைக் கிசைந்து.

(எ-து) கை, கண, மூககு, முலைநடு, இமை, இது முதலானது நீண் டிருககுமாகில் உத்தமம். கை வரை அழுநதாமலிருநதால் நலலது. கீழதடு சிறுததுப் பல வரிசையாயிருநதால மெதத நல்லது (எ-று). (கூச)

உளளஙகால அஙகை உகிர்வாய் விழிகடைககண்
எள்ளப் படாத இதழநாககும—தெளளச்[1]
சிவநதனவா வாரபெறுவார செஙகணமா லென்ன
வியநதுலகைக கைப்பிடிககும வேநதா.

(எ-து) உளளஙகால, உளளஙகை, நகம, வாய், இதழ, நாக்கு, கடைக் கண, விழி இவை சிவநதிருநதால உததமம் என்று சொலலுக (எ-று.) (கூடு)

நெற்றி மயிர்முடிமேல நீண்டுறக கீழதடு
உறற மிடறுத ரததினகீழ்— மறறதனகீழ
நாவி மணிககட டெனவிவைநெற றெனனப
பெருகுமேற செலவஞ குறி.

(எ-து) நெற்றி, மயிர், கீழதடு, மிடறு, மாருககும்கீழ், நாபி, மணிககட்டு இது முதலானதும பெருத்திருநதால உததமம (எ-று.) (கூகூ)

(அறுசீர்ககழிநெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.)

கறுததவன குறளன தானுங கணணொன்றும் விழித்த லானும்
சிறபபடக் காது மிலலான செவிபடர் பூனைக் கண்ணன
உறுபபினில் குறைநத மாந்தர் ஊமையர் முடவர் கூனர்
குறியில வயர் கோடுங் குறடடினர் கொடிய ராமால்.[2]

(எ-து) கறுவலன, கூனன, ஒரு கண சிமிட்டிய பார்க்கிறவன, காது சிறுதி யிருக்கிறவன, பூனைக் கண்ணன, உறுப்பில் குறைந்தவன், ஊமை யன, முடவன, குருடன, பெரிய வமர்கொளவன,[3] பெருங்கோபி, இவர்கள் கொடியவர் (எ-று.) (கூஎ)

புருஷ லட்சணம முற்றும்.

(பா-ம்) [1] தெள்ளச். [2] கொடியதாமே.
[3] பெரிய வயிறன்.

ஸ்திரீ லட்சணம்

(மகளிர் இலக்கணம்)

(அறுசீர்க்கழி நெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.)

அடிமுதல் கூந்த லீறாய் அவயவம் அனைத்தும் நோக்கி
வடிநெடுங் கண்ணி னார்தம வாழ்க்கையு மக்கட் பேறும்
கடிமலர் மீது வாழுங் காரணப் படைப்பை யெல்லாம்
படிமிசை யேற்கச் சொன்னோம் பழிப்பில்லா கொள்வ ரென்றே.

(எ-து) யாதொரு ஸ்திரீக்கும் பாதத்திலிருந்து சிரசு மட்டும் லட்சணம் சொல்வோம (எ-று.) (க)

திருத்தகு பாதஞ் செம்மை யுடையதாய்ச் சிறிய வாகில
உருத்தகு விரலுந் தம்மில் பொருந்தமுன் உயர்ந்து மண்மேற
பொருத்தகஞ் சடைய வாகிப் புறவடி தசைக்கு மாகில
வருத்தமும் போக்குந் தானும் அவளென நிற்கு மன்றே.

(எ-து) பாதமானது செவ்வையாயச் சின்னதாய்[1] விரல மண்மேற கமந்து புறவடி கதித்துப் பொஸ்தகம் போன்றிருந்தால் உத்தமம். பாதம் சிவந்திருந்தால் உத்தமம் (எ-று.) (உ)

உகிர்நல முரைக்கும் போழ்தி லிறைச்சிமே லிரட்டித் திட்டத்
துகிர்பொதி நிறத்த வாகிற சொல்லுக நன்மை முற்றும்
வகிர்படப் பிளக்கு மேனும் மழுங்கிய நிறத்த வேனும்
துகிர்பழு மேனி யாளே துக்கமே விளைக்கு மன்றே.

(எ-து) பாதத்தில விரல் நகமானது சிவந்திருந்தால் நல்லது. நகம பிளந்தாற் போலே இருந்தாலும் வெளிரியிருந்தாலும துக்கமும வறுமை யும் விளைக்கும் (எ-று.) (ங)

பெருவிரல் தனக்குச சுட்டா விரலிடை யகன்ற பேதை
மருவிய சுற்றத் தாரை அகன்றுபோய வாழ்தல மெய்யே
பெருவிரல தனக்குச் சுட்டா விரலிடை நீளு மாகில
பொருகயற கண்ணி களவி வாழ்வது பொய்மெய் யன்றே.

(எ-து) பெருவிரலுடனே பக்க அணி விரல் கூடாமல் அகன்றிருந்தால உறவின முறையாரைத் துறந்து போய் வாழ்வாள்.[2] பெருவிரலுக்கு அடுத்தாகிய விரல் நீண்டிருந்தால் களவியாவள அல்லது வறுமையாவள (எ-று.) (ச)

காற்பெரு விரலிற் சுட்டா விரலிடை நீளு மாகில
காற்பெரு விரலே நீண்ட கணவனைப பெறு மென்க
காற்பெரு விரல்தான மேலே நோக்கினும் கிளையோ டொட்டாள
காற் பெருவிரலே நீண்ட காசினி வாழ்வில் லாளே.

(பா-ம்) [1] சன்னமாய். [2] உறவின் முறையாரை விட்டுத் தூரபோய் வாழ்வள்.

(எ-து) கணைக்காலும் லிங்கமும் கழுத்தும் பிடரி, இவை குறுகியிருந தால் இன்பம ; ஐசுவரியமும் உண்டு. அரி அயனுந் தேடியுங் காணாத பராபரமூர்த்தி அருளுண்டாம் (எ-று.) (௩௩௩)

கையொடுகண மூக்கு முலைநடு வொனறுய
ஐயிடமும நீண்ட வர் பெறுவாா—கையில
பனனிரைப் பட்ட வரையாய்ப பலலொடும
மௌனிசையும் நோமைக் கிசைநத.

(எ-து) கை, கண, மூககு, முலைநடு, இமை, இது முதலானது நீண டிருககுமாகில் உத்தமம். கை வரை அழுநதாமலிருந்தால் நலலது. கீழுதடு சிறுததுப் பல வரிசையாயிருநதால மெதத நலலது (எ-று). (௩௩௪)

உளளஙகால அஙகை உகிாவாய் விழிகடைககண்
எள்ளப படாத இதழ்நாககும—தெளளச்[1]
சிவநதனவா வாாபெறுவாா செஙகணமா லெனன
வியநதுலகைக கைபபிடிககும வேநது.

(எ-து) உளளஙகால, உளளஙகை, நகம, வாய், இதழ, நாககு, கடைக் கண, விழி இவை சிவநதிருநதால உததமம் என்று சொல்லுக (எ-று.) (௩௩௫)

நெறறி மயிாமுடிமேல நீணடுறக கீழுதடு
உறற மிடறுத ரததினகீழ்— மறறதனகீழ
நாவி மணிககட டெனவிவைதெற றெனனப
பெருகுமேற் செல்வங குறி.

(எ-து) நெறறி, மயிா, கீழுதடு, மிடறு, மாருககும்கீழ், நாபி, மணிககட்டு இது முதலானதும பெருத்திருநதால உததமம (எ-று.) (௩௩௬)

(அறுசீர்க்கழிநெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.)

கறுததவன குறளன தானுங கண்ணொனறும் விழித்த வாணன
சிறபபடக காது மிலலான செவிபடா பூனைக் கணணன
உறுபபினில் குறைநத மாநதா ஊமையா முடவா கூனா
குறிபில வாயா கோடுங் குருடினா கொடிய ராமால்.[2]

(எ-து) கறுவலன, கூனன, ஒரு கண் சிமிட்டிப பார்க்கிறவன, காது சிறுகி யிருக்கிறவன, பூனைக் கண்ணன, உறுப்பில குறைந்தவன, ஊமை யன, முடவன, குருடன, பெரிய வமாகொாவன,[3] பெருங்கோபி, இவர்கள் கொடியவர் (எ-று.) (௩௩௭)

புருஷ லட்சணம முறறும்.

(பா-ம்) [1] மௌனச். [2] கொடியதாமே. [3] பெரிய வயிறன.

ஒன்றினே டொன்று கூடா தயாகல்விட் டகல்வாள் தானே
னுறிமேல் நோக்கிச் சாய்தல் குத்தலே யாகு மாதல
ஒன்றின விரல்க ளுண்டே விடர்தனக் காகி யின்பம்
அன்றியே பசியே யாதல் பட்டன விரலடி லொன்றே[1].

(எ-து) கால் விரல் ஒன்றோடொன்று கூடாமல் இருந்தாலும் தன னை நீத்து வாழ்வாள். விரல் மேல்நோக்கி யிருந்தால வறுமை; சாகுதல்; விரல் குறுகியிருந்தால் குற்றம்; எந்நேரமும் விகார சிந்தையாய் இருப்பாள் (எ-று.) (௰)

வெள்ளடி யுடைய மாதர் மிக்கதோர்[2] களவு வல்லாள்
உள்ளடி மறுவுண் டானுல் ஒனறினர் போகவுண் டெனுமம
வெளியில் மறுநல மாதர் புறவடி மேல துண்டேல்
வெள்ளிட யில்லை துன்பம் இனிதுடன் வாழு மனறே.

(எ-து) உள்ளங்கால் வெளுத்திருந்தால் சோரமுண்டாவாள. உள்ளங் காலில் மறுவுண்டானுல் புருஷனை இழப்பள். புறவடி மேல் மறுவுண்டானுல் நல்லது. அந்த மறு வெளியாயிருந்தால் செல்வம் உண்டு (எ-று.) (௰௧)

அருங்கயட் பேடாம் அன்னம் நடையவள் அரசி யாவள்
பெரும்பற மெனனுங் கால்கள பிளக்கினுங் காறு மேலும்
நரம்புகள புடைக்கு மேனும் நடையினில் நொடிக்கு மேனும்
இரங்கிய வாழ்க்கை எய்தி எளியவ ராட்டி யாமே.

(எ-து) ஸதிரீகள் நடக்கும்போது நடையுடை பாவனை அன்னம் போலும் நடந்தாளாகில் அரசியாவள். பெரும் பறமெனனும் கால் நகம் பிளந்திருந்தாலும்[3] விரல் விடவிட யிருந்தாலும் புறங்கால் நரம்பு புடைத் திருந்தாலும நடக்கையில் நெட்டை பறிந்தாலும் துன்பமாகிய வறுமையை அனுபவிப்பாள. எளியவாக்குச் சிறியாளாய் இருப்பாள் (எ-று.) (௰௨)

நெட்டென நடக்கு மேனும் நீடிய அடிய ளேனும
திட்டென நிலத்தில் வைக்கும் சிறடி யுடைய ளேனும்
ஒட்டிய சுற்ற நாசம் முதலவை உரைக்க லாகா
மட்டவிழ் கோதை தனனை மனையிடை வைக்க வேணடாம.

(எ-து) பாதமானது திட்டென நடந்தாலும் அடிகள் நீண்டிருந்தாலும நெட்டைகள பறிந்தாலும் தன மாதா பிதாவுக்கும் புருஷனுக்குமதோஷம். நடக்கும்போது அடிகள சிறுகியிருந்தாலும் அவளை மனையிடத்தில வைக்கத் தோஷம் (எ-று.) (௰௩)

மேனிய வரிசை யாகி மெல்லிய கணைக்கா லாகி
மானினம் நோக்கி தானே மங்கலக் கழுத்தி யாகும்
ஊனொன்ற நோக்கி தாளில் ரோமங்கள இலலை யாகில்
தேனென்ற சொல்லி செல்வம் திருமக ளாகு மன்றே.

(எ-து) கணைக்கால் சிறுகி ரோமங்கள இல்லா திருந்தால் உத்தமம். இன்னுமதாயிருந்தால் செல்வம் (எ-று.) (௰௪)

(பா-ம்) [1] பட்சாவடினன்றே. [2] மிக்கதோர். [3] வெளுத்திருந்தால.

(எ-து) கால் பெருவிரலுக்கு அணிவிரல் நீண்டால் கல்வி. கால் பெரு விரல் நீண்டால் கணவனைப் பேணும். கால் பெருவிரல் மேல்நோக்கி யிருந் தால் கிளையோடு ஒட்டாள்; புருஷன் வணங்குவன். நாலு விரலும் படிந்து பெருவிரல் மேல் நோக்கியிருந்தால் சுற்றத்தாரை விட்டு வாழ்வாள் அல்லது சோர ஸ்திரீ [யாவள்] (எ-று.) (ரு)

(கலி விருத்தம்.)

நடுவிரற் கணிவிரல் நோக்கில் நன்றுறும்[1]
தொடுவது மணியொடு முத்தும் பொன்னிவை
வடுவிலா வுரைகளும் வாழவுண் டாகியே
முடியுடை அரசரால் முதலவி யாகுமே.

(எ-து) பாதத்திலிருக்கிற நடு விரலுக்கு அணிவிரல் நீண்டிருந்தால் நல்லது. கனகாபரணம் தரிப்பள்; தாம சிந்தை உடையவள்; கீர்த்தி யுடையவள் (எ-று.) (சு)

(அறுசீர்க்கழிநெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்.)

அணிவிரல் பூமி பாவா தாளகுணம் தீயா ளாகும்
பணையுமென தோளினாள் போயப் பலருடன் கூடி வாழ்வாள்
இணைவரை யனைய திண்டோ ளிருவரை யிழந்து பின்னும்
தணிவில ளாகி மங்கை தானபிறர்க் குரியா ளாமே.

(எ-து) அணி விரலானது பூமியிலே பாவாதிருந்தால் குண மில்லாத வளாயிருப்பாள். புருஷனைவிட்டுப் பிற புருஷனைக் கூடி வாழ்வாள் (எ-று.)

[குறிப்பு.— ருவரை இழந்து பின்னும் திருப்தியுறாமல் பிறரை அடைவாள் என்றும் கூறுகிறது.] (எ)

புறவடி வற்றில துன்பம் மெய்திடும் பூமி தன்மேல்
உறவிலா தேயா தாகில் உற்றதோர் அனுதை யாகும்
நிறமொடு நிமிர்ந்து தோன்றி நீடிய நரம்பு பலித
திறமது தோன்று மேனுந் திருவிலி யாகு மன்றே.

(எ-து) புறவடியானது வற்றித் தசை இல்லாமலிருந்தாலும் விரல் பூமி யிலே பாவாதிருந்தாலும் வெள்ளாட்டியாவள். விரல் நிமிர்ந்தாலும் பாதத்தின் மேல் நரம்பு கதித்து இருந்தாலும் சோர ஸதிரீ [ஆவள்] (எ-று.)

[குறிப்பு.—வெள்ளாட்டி என்றும் சோரஸதிரீ என்றும், உரையில் காணப் படினும் மூலத்தில் முறையே அனுதை என்றும், திருவிலி அதாவது செல்வமில்லாதவள் என்றுமே உள்ளன.] (அ)

சிறுவிரல் பூமி பாவா தாயிடிற் செல்வ மிக்கே
வறடகை எய்து மற்ற நாலது விரலு மண்மேல்
உறுதலே யில்லை யாகில் ஒண்டொடிக் கழுதத நூலபோய்
அறுதலி யாகிக் கோளோ டணைந்தவ ளிருக்குந் தானே.

(எ-து) சிறுவிரலானது பூமியிற் பாவாதாகில் செல்வம் குன்றும்; பர புருஷனைத் தேடுவள். மற்ற நாலு விரலும் பூமியில் பாவாமல் இருந்தால் புருஷனை இழந்து அறுதலியாவாள் (எ-று.)

[வறடகை—வறள்தகை] (க)

(பா-ம்) [1] நன்றுருமேல.

(எ-து) அல்குலினும் குய்யத்திலும் மயிர் பரிசாகி அடர்ந்திருந்தாலும் வறுமையாகிய துக்கத்தை[1] அனுபவிப்பாள். அல்குலானது அழகில்லா மல் மான அடி போலவு மிருந்தால மத்திம லட்சணம் (எ-று.) (௰௯)

முனைடகம் அனைய கொங்கை மொயகுழ லாகந் தன்னில
தண்டுலம் பெரிய வாகித தரணிமேல் நோககிச் செல்லக்
கொணடவன அகனறு வாழும கோலஞ்சேர் மதிய மாகில்
வண்டுலாங் கோதை மாது வாழ்க்கையே பெருகும் மண்மேல்.[2]

(எ-து) குய்யத்து இரண்டு புறத்துத் தண்டும் பெரிதாகிப் பூவும் பெரி தாகி நீண்டு மேல்நோக்கி இருநதால் கொண்டவனை விட்டு வாழ்வாள். பூவானது சந்திர வட்டம் போனறு சிறுகி யிருநதால் செல்வததை அனுபவிப்பாள் (எ-று.) (௨௰)

வண்டுவாழ கூந்தல் மாது மனனிய தனது பீடத்
தண்டுலம் மதியம் போனறுல தனமிக உடையா ளாவள்[3]
கொண்டவன இனிது வாழுங் கோலஞ்செய் பெருமை யாகில்
தண்டிகைத் தூக்குப் போலும இருக்கினுங் கலதி யாமே.

(எ-து) அல்குல பூவானது சநதிரன போல் வட்டமாய்க் கொருசமாயிருந் தால் வெகு ஐசுவரிய முள்ளவள் ; நல்லது. தண்டுலமாகிய பூ பரிசாய்த் தண்டிகை மூககுப்போலும் சிவநதிருநதால் தனனுடைய புருஷனை தேடு வள். விரக தாபமே அதிகமாக யிருப்பாள் (எ-று.) (௨௰௧)

மல்லிகை கோக்கு நாவி மற்றவை போலும் நல்ல
சொல்லாரும் நாறற மாகில் தொழுதெழு தேவி யாவள
இல்லையோ சேறு நீறு போலவே நாறும் நேர்மை
புல்லிய போக மெய்திப்[4] பொறுநலி யாகு மனறே.

(எ-து) குய்யமானது மல்லிகை, கோக்கு, நாவி இப்படிக் கொத்த வாசம் போனறிருநதால் மகாலட்சுமிகரம் உடையவள என்னவும். சேறு அல்லது கன்றுமபு நாறினல் துக்கத்தை அனுபவிப்பாள் (எ-று.) (௨௰௨)

ஐயவாய மயிர்கள் புறகென றழகுறு கணைக்கா லாகிச்
செய்யவாய விரலக ளொப்ப உகிர்களும் வெளுக்கு மாகில
நையுமாம போக மின்றி நலந்திகழ் செல்வ மின்றி
வெய்யவேல் விழிய கண்ணாய் விதவையாய் விடுவ ளென்றே.

(எ-து) பாதமானது செவவையா யிருந்தாலும பாதத்தின்மேல் மயிர் தோன்றினாலும கணைக்காலில மயிர் தோன்றினும விரகதாபம் அதிகமா யிருப்பள. நகம வெளுத்திருந்தாலும ஐசுவரியம இல்லாதவள ; [வித வையாவள] (எ-று.) (மிரு)

காகத்தின கணைக்கால போனறு கருமயிர கலந்து தோன்றில
போகத்தைப பெறுவ திலலை பொறிப்புறங காலு மஃதே[1]
சோகத்தைப புணாந்து துனபந்தொலைத்திடாள தொழுதனத யாகி
வேகத்தில விதவை யாவள வேறிலலை இவற்றி லனறே.

(எ-து) காகத்தின கால போலவும வறறி மயிர் தோன்றி யிருந்தால மத்திமம கணைக்காலில மயிர் தெரியத தோன்றினும வெளளாட்டியாவள. மயிர் சோந்து தோன்றினும செல்வமிலலை , கைமபெணணுவாள (எ-று.) (மிசு)

சிறுமுழந தாள தாகிற சீரிய செலவி யாகும
பெருமுழந தாளும பொலலாக குறங்கினில ரோமம நீளில
வறுமையே யுழக்கும வாழைத தணடெனத திரணடு நேயம்
பெருமை நீள் திருவுண டாகிப பெருஞ்செலவி யாகு மனறே.

(எ-து) முழங்கால் முழி முனை சிறுகியிருந்தால ஐசுவரியம உளளவள. அலலது பெருத்திருந்தால் செலவமில்லாள். வறுமை[2] எனனவும். தொடை பருத்துப பட்டையாயிருந்து மயிர் நீண்டிருந்தால் அமஙகிலி யாவாள. வாழைத தணடு போனற குறங்காகிற் செல்வஞ் செல்வி யாவாள (எ-று.) (மிஎ)

(கலி விருத்தம.)

வஙக மாழநது அரசிலை யொததெழச
சிஙகை யனறிச் சிவந்துதெள ளௌளெனக்
கொஙகை மாதர்க் கிஙவதனி லுணடெனில்
சஙகு பதமம் தடஙகையிற செலலுமே.

(எ-து) அல்குலானது தொடைகளுளளாக ஆழ்நது குயயம அகனறு அலகுல அரசிலைபோல அழ[4]கொத்துச சிவநது மயிர் நுண்ணிதாய இருநது மயிர் எளளுப பதித்தாப போலும இருந்து சிவநதும இருந்தால சங்கநிதி பதும நிதி அவளிடத்திலே வாசமாக இருக்கும் (எ-று.) (மிஅ)

(அறுசீர்க்கழி நெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.)

பறறிய அலகுல் தனனில மயிர்களும பரிய வாகி
உறறதோர் உறுப்புக குனறி உழையடி யனைய வாகில
பெற்றவள வறுமை யெய்திப பெருந்துய ருழக்கு மெனறும்
மதத்னு[3] கருதி லூலே மாதரை யொழிக்கு மனறே.

(பா-ம்.) [1] யாதே. [2] மோதி. [3] விதனை. [4] அழகாய்ச்சிவந்து.

கதித்தெழும் முலைகள் விம்மிக் கடினமாய்க் கனகன் மெல்கில்¹
அதிற்பெருந் துன்பமெய்தும் அகலிடந் தனதே யாகில்
விதித்தநற் சுணங்கு விஞ்சி மிலுங்கிநின றடங்கு மாகில
மதிப்புடன் வாழ்க்கை யெய்தி அமங்கலக் கழுத்தி யாமே.

(எ-து) முலை வட்டம் போனறு கதித்து, முலைக்காம்பு பரந்து சுணங்கின முலைபோல விழுநதால் இடை நாளில் செலவம்; அமங்கிலியாவாள்² அல்லது செல்வம் குன்றும் (எ-று.)

[சுணங்கு—நாய். குட்டி போடும் சமயத்தில் நாயினமடி பால் நிரம்பிப் பருத்திருக்கும்; பாலூட்டுவது நின்றவுடன மடிவற்றிப் பழையபடியே சுருங்கிவிடும்.] (௨௰௧)

இடையகன றிருக்கு மாகில் இடர்ப்படும இருமூ வாணடில்
கடைப்படும் கைம்பெண் ணாகும் கருமயிர் கலநது தோனறில்
புடைபரந் தவைய மெய்திய புணர்முலை சுருங்கு மாகில்
துடைநல மில்லை தோளகை துக்கமே யுழக்கு மனறே.

(எ-து) இடை பருத்திருநதாலும் ரோமம் நன்னிதா யிராமல் ரோமம் கதித்துப் பெருமயிராகில் ஆறு வருஷத்தில் கைம்பெண ஆவள. தொடை பருத்திருந்தாலும் இடைநாளிலே கைமபெண ஆவாள். முலை சுருங்கியிருந தாலும் கைம்பெண. தொடை அகன்றிருந்தாலும் துக்கமும் செல்வமும் குன்றும் (எ-று.) (௨௰)

நெஞ்சமும் முலைகள தாமும் முகத்திலுக் குயரு மாகில்
வஞ்சக மடந்தை யாகும் வற்றிய முலைக ளாளும
தஞ்சநன றெனறே டொவ்வா முலையிருள் தவறும வாழ்வு
நஞ்சவள அணைய வேண்டாம நல்குர வாட்டி யனறே.

(எ-து) நெஞ்சமும் முலையும் அவள முகத்துக்கு உயருமாகில் சோரம உளளவள. முலை ஒவவாமலும் நெருங்காமல் அகலினும் முலை சுருங்கினும் துக்கத்தை யுடையவள (எ-று.) (௧௰௧)

நெஞ்சமும் முலையும் கூனும நிமிர்நதுநீண் டழக தாகில்
வஞ்சமில் வயிற்று மேலே மருங்குதா னுயரு மாகில்
அஞ்சலி பூமி யாளும் அரசியாய்ப் பட்டம பெற்றுக்
குஞ்சரம் அனைய மக்கள பெறுவது கொள்கை தானே.³

(எ-து) நெஞ்சமும் முதுகும் முலையும நிமிர்ந்து நீண்டு அழகாயிருந் தாலும் வயிற்றின் மேலே நுணணிதாகிய ரோமமிருந்தாலும் பூமியாளும் ராசாவுக்குப் பாரியாய் நல்ல மக்களைப பெறுவள (எ-று.) (௨௰௨)

நன்முலை நெருங்கித் தோன்றிய நகரியே மக்கள செல்வம்
மென்முலை நீண்டு தோன்றில் மிகவிமோர் குற்ற மாகும்
வனமுலை மடி வாகும் மாமிடை யகனற பேதை
தனமுலை பிணைந்த மைந்தர் தம்மையே தரிக்கு மனறே⁴.

(பா-ம்) ¹ [illegible] ² [illegible] ³ [illegible] ⁴ [illegible]

தேய்ந்ததோர் துடியே போலும் மருங்குதான் சிறுத்த தோன்றி
வாய்ந்ததோர் தட்டம் போலும் வயிறுகொப் பூழு மாழ்ந்து
ஆய்ந்தநீர்ச் சுழியே போலும் அவயவம்[1] வலம தாகில்
வேந்தனுக் கரசி யாகி இனிதுவீற் றிருக்கு மன்றே.

(எ-து) இடையானது டமருகம் போலவும் சிறுகியிருந்தால நல்லது. தட்டம் போனற வயிறதாகித தொப்புள வலஞ்சுழி போனறிருநதால் ராசாவுக்குப் பிரியமானவள ஆவாள் ; அரசியாவாள (எ-று.) (உ௰௪)

புள்ளிமான வயிறு போலும வயிறறினுள பூமி யாளும்
வளளலைப பெறறு வாழும வயிறுதான பரநத தோனறில்
ஒளிய மகவு மிலலாள ரோமஙகள உறுத்தத தோனறில
கள்ளவிழ் கூந்தல மாது கணவனேச சோக்கு மனறே.

(எ-து) புள்ளிமான வயிறு போலே இருநதால நலல மக்களைப் பெறு வாள. வயிறு பரநது இடம் [2] கொணடிருநதால புததிரரில்லை ; மலடியா வாள. [ரோமம நிறைந்திருந்தால்] பிற புருஷரைத் தேடுவள (எ-று.) (உ௰௫)

புகலுமஆல இலைய தான வயிறறினுள பூமி யாளும்
இகலபுரி புதல்வா தமமை ஈனறிடும உதரந தானும
அகலுமேல புதலவா தாமும அாபபமா யிடுமேமேல் றுறற
மிகமயிா தோனறில கொணட மிக :ணம் விணி வாளே.

(எ-து) வயிறு ஆலிலை போனறிருந்தால் பட்டத்தரசியாய நல்ல குமாரர் களைப பெறுவாள. வயிறு பருததிருநதாலும மயிாகள நீணடு தோனறினு லும சோரமாவாள அல்லது பிளளையிலலை (எ-று.) (உ௰௬)

வலஞ்சுழித் தெழுந்த கொபபூழ உடையவள வாழக்கை யெய்தும்
விலங்கொரு வரையுண டாகில மிகவுமவாழ் வகலும் மேலும்[3]
இலஙகிடப் புதல்வ ரீனு ளீதனறிப பரநது தோனறில்[4]
நலம்புனே புதல்வர்ப பெறறு நல்குர வாட்டி யாமே.

(எ-து) தொபபுள வலஞ்சுழியா யிருந்தால் பட்டத்தரசி. நல்ல சறபுத் திரனே அடைவள. வயற்றின மேலே வரை யுணடாகில வாழவு அகலு மென பது ; பிளளையில்லை. வயிறு நெடிதாகில மக்களைபபெறுவாள (எ-று.) (உ௰௭)

இடையது பெரிய தாகில் இடரிறுள உழக்கு மெனறும்
இடையது சிறிய வாகில் இனபமே எய்து மெனறும
துடியிடை மடந்தை யாகிற சொலலரும நனமை முற்றும
வடிவுடை மாதர் தம்மை வகுத்தவர் உாைத்த வாறே.

(எ-து) இடையானது பெருத்திருந்தால் வாழ்வு மத்திமம். இடை சிறுத திருந்தால் செல்வமுணடு (எ-று.) (உ௰௮)

(பா-ம்) [1] அல் விடம். [2] இடை. [3] அகலு மென்றும். [4] உயர்ந்த தோன்றில.

கைவிரல பயறறங் காய்போல் கலந்திறைக் கருமை யினறிச
செய்யதா மரைய தாகில் திகழ்ந்திடும வரைகள் நீணடு
துய்யபூப் பொதிநத வெள்ளைத துகிலபுனை நிறத்த வாகில
வெய்யவேல வேநதர் தம்மால் விளஙகியே வாழு மன்றே.

(எ-து) கைவிரல் பயற்றஙகாய் போலே அழகாயிருந்தால் இறை மழுங்கிச் சிவந்து தாமரைப பூ விரிந்தாப்போலேயும் உகிரானது பவழம் போனறு இறையானது நீண்டு இறை மழுஙகியிருநதால் வெகு செல்வம் உடைய அரசி யாவாள் (எ-று.) (கூ௰அ)

கைவரை யாழ்நதுு நோமை உடையவள கலந்து நீவிக்
மைவரை திரண்ட கண்ணுள் மஙகலக் கழுத்தி யாமே
ஐவரை யைய மாறில அவலமே யுழககு மெனறுங்
கைவரைக குறிய தோனறுங் கைம பெண்ணே யாகு மன்றே.

(எ-து) கையில் வரை யழுநதி மழுஙகினறபோல இருந்தால வெகு நல்லது. வரை நீண்டிருநதாலும சிவந்திருநதாலும் நல்லது. குறுகியிருந தால கைம்பெண் ணுவாள் (எ-று.) (கூ௰கூ)

அஙகுசங் கும்ப மாலே அணிகள்குனை டலஙகள் மஞ்ஞை
பொங்கிய யாளி சஙகு புணரிதா மரைகள் போலே
அஙகையில் வரைகள் தோனறில அரசர்கருத தேவி யாவள்
மஙகைதான் களிறு போல மக்களைப் பெறுவா ளனறே.

(எ-து) உள்ளங்கையிலிருககும் ரேகை அஙகுசம குமபம மாலே அணி குண்டலம் மயில் சஙகு சக்கரம் சமுத்திரம தாமரைப் பூ இப்படிக்கொத்த ரேகை உண்டாகில் அரசர்கருப் பாரியையாய்ச் செல்வியாய் நல்ல புததிர சம்பத்து உண்டு (எ-று.) (௬௰)

மிக்கமாந தளிரே போல விளங்கிய கொடுஙகை மீது
தக்கதா மரைபப தாகை தமருகம் புனைநத தாரை[1]
ஒக்கநல்[2] வரைக ளுணடேல் உலகினர்க் கொருவ ராய
மககளைப் பயநது தாலும் மதிப்புடை மஙகை யாமே.

(எ-து) கையானது மாந்தளிர் போலவும் உளளங்கையில மருடம் தாமரைக்கொடி தமருகம் இப்படிக்கொத்த ரேகையுணடாயிருந்தால் அரசி யாய் நல்ல புத்திரனைப் பெற்று வாழ்வாள (எ-று.) (௬௰க)

காண்டருங் கோதை மாது கழுத்தரசங்கோ ரளவு தாக[3]
நீண்டு தாழ்வு[4] செய்யில் நிறைபெறும் செல்வி யாகும்
மீண்டுதான் குறுமை நேர்மை பெருமையென நிவைகள் மூனறும்
வேண்டினார் உரைவர் இந்நூல் வியந்தவ ருரைத்த வாறே.

(எ-று) கழுத்தானது சிறுசிச் சஙகு போனறிருந்தால் வெகு உத்தமம்; அல்லது பருத்தும் குறுகியும் நேர்ந்தும் இருந்தால் பொல்லாது (எ-று.) (௬௰உ)

(பா-ம) [1] பயக்க மேனறே. [2] புரைநத தாளசேவ [3] தாக.
[4] அ ழகுதர [5] தாழ்ச்.

(எ-து) முலை நெருங்கியிருந்தால் மக்களைப் பெறுவாள். மார்பில் முலை இல்லாமல் இருந்தாலும் வெகுவாய்க் கண்டிருந்தாலும் பொல்லாதாம (எ-று.)

[குறிப்பு.—'கொங்கைகள் நெருங்காமல் விலகியிருந்தால் குற்றமாம் ; கடின மாக இருந்தால் மலடியாவள் ; இடைஅகன்றிருந்தால் மக்களை இழப்பள்' என்றும் செய்யுளில் காணப்படுகிறது.] (௯௰௩)

தண்டுபோல நெருங்கி நீண்டு தளருமோர் தையல் தனனை
கொண்டவன அகன்று வாழும் குலாவிய ரோமம நீளில்
வண்டுவாழ் கூந்தல மாதர் விதவையாய் மனையு மாகும்
பண்டையோர் மொழிந்த நூலின பருமையால பதிய தாமே.

(எ-து) முலையானது சப்பல போல நீண்டு தளர்ந்திருந்தால மத்திமம். ரோமவழியானது மயிர் கறுத்து நீண்டிருந்தால இடைநாளிலே கைம் பெண்ணாவாள (எ-று.)

[சப்பல—சுளளி]

(௯௰௪)

தானமங் கையில தோளில தளிர்தசை யொன்று மின்றி[1]
ஊனமே யுடம்பு தோன்றில உண்மையே யாகு மெனப[2]
ஈனமாம வடிவ தேனும இலங்கிய வியாதி யாகும
தேனெனக கோழி நெஞ்சு தீமையே[3] யாகு மன்றே.

(எ-து) கையிலும தோளிலும தசையில்லாமல இருந்தால மத்திமம். சௌந்தரியம இல்லாமலிருந்தால பொல்லாது. கோழி நெஞ்சு போன்றிருந்தால மத்திமம (எ-று) (௯௰௫)

சினைககெளி றனைய வாகிச சிவந்தகை செறிந்த வாக
மனைபபுல வாழககை யெய்தி மஙகலக கழுத்தி யாகும
அனைத்திடா விரலு மேலே அழுதுய ருழககு மென்றும
தனித்தனி முனிவ ரெல்லாம சாற்றினர் தார ணிககே.[4]

(எ-து.) கைவிரலானது செம்மையாயச சினைக்கெளிறு போன்று உள்ளஙகை சிவந்திருந்தால் உத்தமம ; அல்லது விரலானது நீண்டு சிறுகி யிருந்தால பொல்லாது (எ-று.)

[சினைககெளிறு—ஒரு வகை மீன ; கெளுத்தி எனவும படும்.] (௯௰௬)

தொககெனத் தோகை மாதர் தோள்திரண் டங்கை தன்னில
சக்கரஞ் சஙகு வட்டம தாமரை பதாகை தனனை
புகாநால வரைக ளுண்டேல உலகுடை ஒருவர்க காகி
மக்களைப பெற்று வாழும மஙகலக கழுத்தி யாமே.

(எ-து) தோள் திரண்டு கையானது தசையுடன கூடியிருந்தாலும உள்ளஙகையில் சககரம சஙகு தாமரை பதாகை இது முதலானதும இருந் தால அரசியாயப புத்திர சமபத்தும் செல்வமும உண்டு (எ-று.) (௯௰௭)

(பா-ம்) [1] யொன்று மின்றி. [2] ஊனமே யாக மென்மை பகருமே யுடம்பு தோன்றில. [3] இன்மையே. [4] நாணியோர்க்கே.

ஊயர்ந்திருந்தால் மத்திமம். மூக்கு நீண்டு இருந்தாலும் ஊயர்நதிருந் தாலும் கூர்மையாயிருந்தாலும் புருவங் கூடியிருந்தாலும் சுழித்து இருந தாலும் மத்திம லக்ஷணம் (எ-று.)

[குறிப்பு.—இவளைக் கூடலாகாது ; புகும் இடத்தைப் பொடி செய்வாள் என கிறது செய்யுள.] (சயஎ)

சிலைத்தமூக குடையா ளாகில் தியளாந தணிந்த மூக்காள்
உலப்பிலா விடரை எய்தும் முடிபணி பணிந்த மூக்கே
சலிததவள பலரை நோக்குந தகைவிலா ளாகில மங்கை
வலிததிவள் குறுக வேணடாம் வஞ்சக மனததி யாமே.

(எ-து) நுனிமூக்கு அகனறிருந்தாலும இரண்டு நாசியும் நெருங்கி யிருக்கினும் மூக்கு சப்பையாய் இருககினும இப்படிககொதத மூககுடையவள பொல்லாத வஞ்சகமும் கோளும் உடையவள (எ-று.) (சயஅ)

காவியொத்[1] திரணடு நீண்டு கடைசிவந் தகனறு கோல
மாவடு நோக்கி தானே மஙகலக கழுத்தி யாவாள[2]
பாவிய மாசு மட்டம் புரைக கணணே வனகண் தானும்
பாவியாம் பரிதத கணணே குழிககண்ணும் பாவி யாமே.

(எ-து) கண்கள் கடை சிவந்து நீணடு அடிககண சிறுதது மாவடுப்போன றிருந்தால நல்லது. கண வெளிரி மாசு மூடினும் புரைககண போலிருந்தா லும் பூனைககணபோலிருநதாலும் கண பிரிந்து குழிககணணுமிருந்தாலும் மத்திம லட்சணம் (எ-று.) (சயகூ)

பாலினில் கரும்பு[3] வீழ்நது பதுமமே யனைய கணணுள
கோலமா முகததை யேறக குனிநதுமேல விரித லன்றிச
சாலவே கயல்கள[4] தாமும சரமெனும் போல வாகி
வேலென நீண்ட கண்ணுள வேநதனுக் கயிர்த மாமே[5].

(எ-து) கணகளானது பாலில கரும்பு[6] விழுந்தாற்போலவும் தாமரைப புஷபம் போலவும கண்கள் செவ்வரி படாநது அமபுபோலவும் வேல போலவும நீணடிருநதால அரசியாவாள் (எ-று.) (ருய)

வரிசிலைக குனிவை யொதத வரிகரி கீறினுற போல
புருவமே யழகுண டாகில் பூமக ளென்ன வாழ்வாள
பருமயி ரோமங கனறிப பாஙகுகள பயிலா வாகில
அரிமரைக கணணி மாதா யாவரக்கும் ஆகா ளனறே.

(எ-து) புருவம் வில் வளைநதாறபோலவும கரிகீறினாற்போலவும் இருநது அழகுணடாகில் உததமம். புருவததில மயிர் மிகுந்திருநதாலும மயிரில் லாமலிருநதாலும் யாவர்ககுமாகாது (எ-று.) (ருயக)

(பா-ம்) [1] காவியொன்று. [2] மஙகலக் கழுத்தியாவள. [3] தும்பு. [4] கணகள. [5] அமுத மாமே. [6] தும்பி.

கழுத்தழ குடைய மாதா கலங்களங் குடையா ளாகும்
வழுத்திய ஆரம பூணடு மங்கலக் கழுத்தி யாகும
எழிற்றிரு உடம்பு மிகக போதினில் அகிலபோல் நாறில
தொழுதெழுந தேவி யெனறு சொலலுவார் செல்வந தானே.

(எ-து) கழுததானது அழகு பொருநதி இருந்தால ஆபரணம் பூணு வாள. கழுததானது அகில வாசம போனறிருந்தால மகாலக்ஷ்மிகரம் உணடாம் (எ-று.) (௬௰௩)

முழுமதி அனைய வாகி முகததொளித துபபுக் காட்டின
எழுதரு ஞாயி றென்ன இலங்குதோள திகழு மாகில்
பழுதிலா மக்கட் பேறும் பங்கய மடந்தை போலச
செழுமலாக கோதை மாது திருமக ளெனன லாமே.

(எ-து) முக மானது பூர்ண சநதிரன போல, வட்டம போனறு அருணப் பிரவேசமபோல களை உணடாகில லக்ஷமிதேவி திருவுணடாம். [நல்ல மககட் பேறும உணடாம] (எ-று) (௬௰௪)

நாவிதழ எயிறு மூனறும ரததமே யினறிக் கனறில
பாவியைச் சேர வேணடாம பருததிகழ தொஙகித் தோனறில்[1]
மேவிய நனமை யிலலை மிகத்திரள டிரணடு பாடுந்
தேவுடை இதழ தாகிற சிறபபுடைச செல்வி யாமே.

(எ-து) நாக்கு இதழ எயிறு சிவந்திருந்தால வெகு நல்லது. கறுத் திருந்தால் பொல்லாது இதழ பருததத தொஙகியிருநதால்[2] அந்தப் பாவியைச் சேரவேண்டாம். இதழானது சிறுசிப பவழம போனறிருந்தால் உத்தமம் (எ-று.) (௬௰௫)

நிததிலம் நிரைதத போலும் நேரழ குடைய பல்லாள
உத்தம மடந்தை யாவள ஒளியினறிக் கனறி லாலும
தெத்தலு மிரணடு பலலும செறிவல்லாப பெருமபல் லாளும
அத்தகு வறுமை யெயதி அவலமே யுழக்கு மனறே.

(எ-து) பல்லானது முததுக்கோவை போனறிருந்தால செல்வி. ஒளி உண்டாகில் நல்லது. பலலானது ஒளியில்லாமல கறுத்திருந்தால் துனபம். நுனியபல பெரிதாய் உதடடுக்கு மிஞ்சித்தோனறில மத்திமம (எ-று.)

[குறிப்பு —தெத்துப பல்லானாலும், இரு வரிசையாயிருந்தாலும, நெருக்க மாக இல்லாமல் இருந்தாலும் வறுமையுணடாகுமாம.] (௬௰௬)

நாகது வாய் கரியா ளேனும பல்லிடைச் சதையா ளேனும்
மூக்கினில் நெடுமை காட்டி முனனுயர்ந் திருக்கு மாகில
எத்கலெ புருவங் கூடி[3] யிருக்கினுங் குறிக்கு மேனும்
போக்கேம் இவளை ஐயா புக்கிடம் பொடிசெய் வாளே.

(எ-து) நாக்கு, வாய், கிறுகரி தடமிருந போலே இருந்தால் பொல்லாது. பல்லிடையில் சதை வளர்ந்திருந்தால் பொல்லாது; மத்திமம். (எயிறு) சிறு

(பா-ம்) [1] பொங்கித் தோன்றில். [2] பொங்கி இருந்தால். [3] எத்லெ புருவம் கூடி.

(எ-து) கனாணுனது இல்லிக் கனணுகில தலைமயிர் அழகில்லாமலும் சுருட்டையாயிருக்கினும் வெகு சண்டாளி (எ-று.)

[முகடி—மூதேவி] (௫௰௬)

உதிரமே இறைச்சி ஊறல் ஒழிந்ததா துககள போல
மதுரமே நாறு மென்று மரமலா திகழு மென்றும்
மதிகறுத் திரட்சி யெய்தி மஙகலக கழுததி யாகி
அதிபதி தனதே யாகி அரசியா யிருக்கு மனறே.

(எ-து) தலைமயிர் இரததம போலவும் மாமசம் போலவும நாறறமானுல துக்கத்தை அனுபவிப்பள. மல்லிகைப் பூப்போலவும் நாறும் வாசம் போனறிருந்தால வெகு ஐசுவரியததை யுடைய அரசி ஆவாள்(எ-று.)(௫௰௭)

வேம்புகற றுழை மற்றும வெடிப்புடன வேர்வை[1] நாறும்
தாம்புரம் நாறுமாகில் தையலைச சேர்வொண ணுது[2]
தேம்படு கமலப் போதில திருமகள சோநதி ராளபோய்ப்
பாம்பிவ ளெனனச செலவம் பையவிட் டேகு மனறே.

(எ-து) ஸதிரீகள பேரில வாசமாகிய மல்லிகை கோங்கு தாமரைப பூ வாசனையாகில அரசியாவள. வேமபு கறறுழை முதலிய வெடிப்புகளுடை நாற்றமானுல் அவளைச சேரநதால லக்ஷ்மிதேவி அவளிடததிலே இருக்காள (எ-று.) (௫௰௮)

நாவிகாப பூர மற்றை நலலகில தெனனம் பாளை
காவிசோ இலுப்பைப பூவும் கழலனலு மிச்சை தாழை
மேவிய வதுவை தமபோல் இருபுறம் நாறு மாகில்
தேவியித திருவை யொததுத் திகழ்பெருஞ செல்வி யாமே.

(எ-து) ஸதிரீகளுக்குச் சரீரம் வாசனைக் காப்பூரம் புனுகு தெனனம பாளை, மல்லிகை, இலுபபைப்பூ, எலுமிச்சமபழம், ஓலைபபூ, தாமரைபபூ இந்த வாசனையுணடாகில் மகாலக்ஷ்மிகரம உணடாகும (எ-று.) (௫௰௯)

அடிககடி நகைப்பா ளேனும அளிகுழல விரிப்பா ளேனும்
உடுத்துடுத் தரிப்பா ளேனும உநதியில் பெரியா ளேனும
கடுகலென நடப்பா ளேனும் கடுஞ்சொலலிக் கோபி யேனும்
அடுததடுத திவளைச சேரநதால அறுமிடை யாகு மனறே.

[அடிககடி காரணம் இல்லாமல சிரிபபவள், கூந்தலை அவிழதது அவிழததுமுடிபவள, ஆடையை அடிக்கடி மாற்றி உடுப்பவள், பெரிய தொபபுள் உடையவள, கடுககாக நடப்பவள, கடுஞ்சொல பேசுபவள், கோபி, இததகைய பெணகள ஆகாது.] (௬௰)

வேறு

குட்டைக கைச்சி குறுவிரறசி
கூடும புருவம் இருசுழிச்சி
சட்டச் செவிச்சி இவளதனனை
சார்ந்த தாங்களாறுதனில
வட்டத் திருகக லட்சுமிபோம்
வாரா நோயும் வந்தெய்தும
சட்ட முடனே சொன்னேனகாண்
தம்பிரான ஆணை தப்பாதே.

(பா-ம்) [1] வெக்கை. [2] சேர்வாராகில்.

அன்னம்போல் மழலைச் சொல்லாள் அறிவினால்[1] அரசி யாகும்
தென்னவாய குயில்மொ ழியாள் தேனமொழி இருந்து வாழும்
மின்னுங்கார் மேக நேராள் விககலும துக்க மாகும்[2]
இன்னஞ்சொல் கழுதை காகைகை இவர்க்கிறை இல்லை வாழ்வே.

(எ-து) குரல் தொனியானது அன்னம், கிளி, மயில் போலச் சின்ன மழலைச் சொல்போலிருந்தால் வெகு நல்லது. மேகம் குமுறுதல் போல வும் மின் சத்தம் போலவும் விகலல் போன்றும் குலானது பொல்லாது (எ-று.) (ருடு)

[குறிப்பு.—கழுதை, காகைகை போன்ற குரலானால் மிகவும் பொல்லாதாம்.]

வளைதன் வடிவ தாகி வணங்கின மயிராக லின்றி
அளவிய குறுமபி நாற்றம அளருக வுடைய வளரேல்
எளவிய சிறுவர்ப பெறறுப பதியினை உடைய வாழ்க்கை
எளவிடர் போது மனறி இனிதுடன வாழு மன்றே.

(எ-து) வளைதத்தனடு போன்ற காலில மயிர்களில்லாமலும் குறுமபை நாற்றம இல்லாமலும இருந்தால் சற்புத்திரனையும் பதியையும் பெற்றுச் செல்வத்தை யனுபவிப்பாள் (எ-று.) (ருசு)

கரிவரிக கண்ணி னுள்ளே முடமயிர் கலந்த கணணாள
வரிநடுக கணணி னுள்ளே வாலிய பூனைக கணணாள
வெருவுறு விழிககு மேனும வெமபுலி தனைப போலச்
செருவிடை விழித்த கணணாள இவளுடன சேர வேணடாம்.

(எ-து) கணணுக்குள்ளே மயிரிருந்து தணணீர் விழினும் பூனைக்கண்ணு யிருந்தாலும் மெய்விழி போலிருந்தாலும் புலிகண் போலிருந்தாலும் அவளை மருவலாகாது; மறிதலையுண்டாம் அவளைச் சேரில் குற்றம் (எ-று.) (ருஎ)

கண்ணொரு பாகம நோககில் கணவனை விட்டுப போவள
திண்ணிய வட்டக கணணாள ஒளியுமென திருவைப் போககும்[3]
மணணிய கயல்மா வைவா ளிகனறன கணணாள தானும்
பெண்ணினுள பெரிது வாழநது பெருந்திரு வாட்டி யாமே.

(எ-து) ஒரு கண்ணை விழித்து ஒரு கண்ணை மூடிப்பார்த்தாலும் சாய்ப பார்வையாகினும புருஷனைவிட்டுப் பிரிவள்; அல்லது விபசாரியாவாள். உடுக்கை போலவும வட்டக்கண்ணுமில் அறுதலியாவாள். கயல்போலவும் மாவடு போலவும வாளபோலவும் கண்ணுடையாளாகில் ஐசுவரியம் உடையவள் (எ-று.) (ருஅ)

நிறைந்தகண மயிர்கள நீளாக கூந்தலாள இவளை நாளும
மறந்தநீ யவளைய வேண்டாம மடைமறித் திடடு வாழ்வள
பிறந்தன மயிர்கள சாலப பெரியவாய்க் குறிய வாயில
முறிந்தன உடைய வாயில் முகடியாய் வாழு மன்றே.

(பா-ம்) [1] அரசவனை. [2] தேனமொழி இருந்து வாழும் மின்னுங் கார்மேக ...... சொன வறிகுரல விந்ததல் மிககுந் துக்க மாகா. [3] தெரிவைதன் தாலி மகளும்

சாமுத்திரிகா சாஸ்திரம்

புருஷ லட்சணம்

(ஆடவர் இலக்கணம்)

புருஷ லட்சணம் பார்க்கிற வயணம் :

'பூலோகத்திலே பிறந்த புருஷர் எல்லாருக்கும் முப்பத்திரண்டு லட்சணம் முதலாக அளவிறந்த லட்சணம் உண்டு. அதிலே சில சில சொல்லுகிறோம்' என்று சுப்பிரமணிய சுவாமியார்[1] தம்முடைய சிஷன் அகஸ்திய மகாமுனி வருக்குத் திருவுளம்பற்றுகிறார்.

அது எப்படியென்றால் : மனுஷனுக்கு அஞ்சிடம் நீண்டிருக்கவேணும், அஞ்சிடம் மிருதுவாயிருக்க[2] வேணும், ஆறிடம் உயர்ந்திருக்கவேணும், ஏழிடம் சிவந்திருக்க வேணும், மூன்றிடம் விசாலமாயிருக்கவேணும், மூன்றிடம் குறுகியிருக்க வேணும், மூன்றிடம் அழுந்தியிருக்க வேணும்[3] ; ஆகப் பிரதானமான லட்சணம் முப்பத்திரண்டு.

இதிலே நீளவேண்டிய அஞ்சிடம் ஏதென்னில் : கண், கை, கதுப்பு[4] முழங்கால், மூக்கு என்று அறிவது. மிருதுவான அஞ்சிடம் ஏதென்னில் : மயிர், விரல், நகம், தோல், பல் என்றறிவது. உயரவேண்டிய ஆறிடம் ஏதென்னில்: நெற்றி, தோள், வயிறு, அக்குள், மார்பு, புறங்கை என்றறிவது. சிவக்கவேண்டிய ஏழிடம் யாதென்னில் : உள்ளங்கை, உள்ளங்கால், கடைக்கண், நாக்கு,[5] நகம், கீழ்தாம் மேல்தாம் [ஆகிய இரண்டு உதடுகள்], அண்ணம் (வாய்) என்று அறிவது. விசாலமான மூன்றிடம் யாதென்றால் : இடுப்பு[6], மார்பு, நெற்றி என்று அறிவது. குறுகியிருக்கவேண்டிய மூன்றிடம் யாதென்னில் : கழுத்து, முழங்காலின்கீழ் (கணைக்கால்), ஆணாகுறி என்று அறிவது. அழுந்தி இருக்க வேண்டிய[7] மூன்று இடம் யாதென்றால்: தொப்புள், சந்து, மொழி[8] என்று அறிவது. இப்படியான முப்பத்திரண்டு லட்சணமானவன் பூலோகமெல்லாம் ஒரு குடையின்கீழே ஆளுவான் என்று அறிவது.

தலை.

தலையானது வட்டமாய்ப் பருத்திருந்தால் செல்வம் உண்டு. தலையானது வட்டமாய்ச் சிறுத்திருந்தால் அழகும் செல்வமும் உண்டு. தலையானது நீண்டிருந்தால் வறுமையுண்டு.

(பா-ம.) [1] குமாரசுவாமியார். [2] மெதுவாயிருக்க.
[3] தாழ்ந்திருக்கவேணும் [4] காது.
[5] உள்ளுக்கு ; ஆணாகுறி [பின் மூலை].
[6] பீஜங்கள். [7] தாழ்ந்திருக்கவேண்டிய.
[8], நடு மார்பு, நெற்றியின் கீழ்ப் பாதி ; சத்தம் (குரல்)

[குட்டைக் கை உடையவள், விரல் சிறுத்தவள், கூடும் புருவத்தாள், இருசுழி உடையவள், பெரிய காது உடையவள், ஆகிய பெண்களுடன் கூடினால் செல்வம் போம். நோயும் உண்டாகும்.] (௩௰௧)

வேறு

காலினில் மயிரு மாகக் கடியதோர் நடையு மாகக்
மாலையுங் கணைக ளாகா வலச்சுழி மறுவுண் டாகில்
தோளதில் சிரசு பாயத் தெட்டிடில் கவிச்சு வீசில்
சாலவே இவளை நாளும் தழுவினால் உயிர்கள் போமே. (௩௰௨)

[காலில் மயிர் உள்ளவள், வேகமாக நடப்பவள், மாலைக்கண் உள்ளவள், வலச்சுழி மறு உள்ளவள், தடித்த கழுத்து உள்ளவள், கவிச்சநாற்றம் வீசும் தேகத்தாள், இவர்களை மணக்கலாகாது.]

மூக்குநீண் டிருப்பா ளேனும் முகஞ்சுழித் திருப்பா ளேனும்
எக்கிய வயிற்றா ளேனும் எரிநிறக் குருசி[1] யேனும்
நாக்குவாய் கரியா ளேனும் நகம்பல் வுடையா ளேனும்
போக்குநீ அவளை வேண்டாம் புகிடம் பொடிசெய் வாளே. (௩௰௩)

[நீண்ட மூக்குடையவள், முகம் சுழித்திருப்பவள், எக்கிய வயிற்றாள், சிவந்தநிற மயிர் பெற்றவள், நாக்கு வாய் ஆகியவை கறுத்தவள், நகம் பிளந்தவள், இவர்களும் ஆகார்.]

பஞ்சிலமெல் லடியா ளாகில் பங்கய நிறத்தா ளாகில்
அஞ்சனக் கண்ணி னாகக் நன்மையாய் உலக மெல்லாம்
தஞ்சமென் றடியு ளத்துச் சாலவே அகலு மாகில்
நஞ்சிவள் அணைய வேண்டாம் நல்குர வாட்டி யாமே. (௩௰௪)

[பாதம் பஞ்சுபோல் மென்மையாக உள்ளவள், தாமரை நிறத்தைக் கொண்டவள், நன்மை பொருந்தியவள். உலகம் அவளுக்கு வணங்கும். பாதம் பூமியில் பாவாமல் விலகியிருந்தால், அவளை மணக்கலாகாது; வறுமை உடையவள்.]

ஸ்திரீ லட்சணம் முற்றும்.

(பா-ம்) [1] எரிபலக் குருசி.

குறுக்காக எழுநது கண்டால அவன் அநேகம் பேருககுக கர்த்தனுவன. இரண்டு நரம்பு தோனறியிருநதால சற்குண புருஷனுவான். வெகுசாய் நரம்பு தோன்றினுல் வியாதியும் வறுமையும் உணடு.

நெற்றியிலே மயிர் மிகுதியானுல வெகு கபடியாவான. நெற்றியிலே மயிர் இல்லாமல் இருநதால் பெருமையுணடு.

புருவம்.

கண புருவதது மயிா இரண்டு கடையிலும் சாய்நது கறுதது மிருதுவா யிருநதால் உலகாளுவான. புருவதது மயிா பருத்தால் பலம் உணடு. மேழநோக்கியிருநதால வியாதியடைவான. கூடும புருவமானுல மாமன மாதா பிதா மரணம.

இமை.

இமை மயிா நெருங்கித தோகையுண்டானுல செலவமும் அழகும் உண்டு. இமை (மயிா) ஒனறு சிறுதது ஒனறு பருததிருநதால் வியாதி உடையவன.

கண்.

கண விசாலமாய்ச் செவ்வரியோடிச சரியாகக் கடைக்கண [கோவைப பழமபோல] சிவநதிருந்தால உலகாளுவன். சிமிட்டுக கண்ணனுல வெகு பெணகளை அணைவான். மாறுகணணனுல் வறுமையும் பொய்யும வரும். கண சிறுவிழியானுல் ஆயுசுணடு. கருவிழி மிகுதியுங் கறுப்பானுல வெகு பெண்களை அணைவான. கண தேன நிறமாயிருநதால வெகு காம விகாரியாய்ப் பெருங கபடியாயிருப்பான. கண வெள்ளைக்கணணனுல் கபடியுமாய் அஞ்சனவித்தை பாாக்கிறவனுவான. ஆனைககணணனுல பிறர் மனையாளை நாட்டமாயிருப்பான.[1]

கண்மறு.

வலது கணணிலே வெள்ளை விழியிலே மறுவிருநதால் புத்திக் கூர்மையாம். இடது கணணிலே வெள்ளை விழியிலே மறுவிருநதால் காம விகாரியாய் நாலு சாமம் புணருவான.

கண பிறவிக் குருடானுல அவன் பாவியாய் (மனததாபததை) வெகு துக்கத்தையடைவான. விழிக்கண் குருடானுல மிஞ்சின தூப்புத்தியுடைய வன் ஆவான்.

முகம்.

முகம் சிறு முகமானுல அழகு உடையவனுவான. வதனம சிங்க முகம்போலப் பருத்த முகமானுல செல்வனுவான; எல்லாருக்கும அதி பனுவான.

(பா.-ம்.)— [1] பூனைக் கண்ணனுல் பிற மனையாளை நத்துவான்.

தலை மயிர்.

தலைமயிர் நீண்டிருந்தால் பெருமையுண்டு[1]. தலைமயிர் நுனி பிளந்திருந்தால் வெகு செலவு உண்டு; செல்வனாயிருந்தாலும் சுகபோசனமில்லாதவன் ஆவான். தலைமயிர் பருத்துக் கறுத்திருந்தால் செல்வனாவான். தலைமயிர் பருத்துச் சிவந்தால் வறுமையுடையவனாவான். பூனைமயிர்போல்[2] இருந்தால் வியாதியும் செல்வமும் உண்டு. தலைமயிர் நெருங்கியிருந்தால் தீர்க்காயுசு உடையவனாவான். தலைமயிர் சிறுத்துச் சிவந்தால் வெகு காமியாவான். மயிர் சுருண்டிருந்தால் வெகு காம விகாரமுள்ளவன்; சோரச் செலவும் உண்டு[3]. தலைமயிர் மிகவும் நீளமானால் மிருதியும் பழிச்சொல் பெறுவான்.

தலையில் சுழி.

தலை நடுவிலே ஒரு சுழி வலம்புரியாயிருந்தால் உலகையாள்வான். தலையில் இடதுபுறத்திலே ஒரு சுழி இடம்புரியானால் வறுமை உண்டாம். இடதுபுறத்திலே இரண்டு சுழி இடம்புரியானால் ஆயுசு பரியந்தம் வறுமை. மூன்று சுழி இடம்புரியானால் மாதா பிதா மாதுலாதியர் மரணம். வலதுபுறத்திலே ஒரு சுழி வலம்புரியானால் ஆயுசு. இரண்டு சுழி வலம்புரியானால் முடியாதல், சடையாதல் தரிக்கவேண்டும். மூன்று சுழியும் இடம்புரியாயத் தேங்காய்க் கண்போலே இருந்தால் அந்தத் தலை வெட்டுப்பட்டுப் போம். ஒரு வலம்புரிச் சுழியாயும் ஒரு இடம்புரிச் சுழியாயும் இருந்தால் சிலநாள் வறுமை; பின்பு செல்வமுண்டு. இடத்திலே வலம்புரியானால் நல்ல நினைவு நினைப்பான்; அது முடியாது.

நெற்றி.

நெற்றி நான்கு விரல் அகலமானால் ஞானவான்; மூன்று விரல் அகலமானால் செல்வமும் ஞானமும் உண்டு; இரண்டு விரல் அகலமானால் செல்வமுண்டு. ஒருவிரல் அகலமானால் மூடன்; ஆகாது.

நெற்றி நடுவே ஒரு சுழி வலம்புரியானால் செல்வமுண்டு. இடம்புரியானால் வறுமையாம். முன் நெற்றியிலே ஏக சுழி இடம்புரியானால் மாமன் மாதா பிதா மரணம். வலம்புரியானால் வயது நூறும் செல்வமுமுண்டு. இரண்டு சுழி வலம்புரியானால் சோரச் செலவும்[4] கபடமும் உண்டு. மூன்று சுழி வலம்புரியானால் உலகாள்வான். இரண்டு மூன்று சுழி இடம்புரியானால் வெகு பாவியுமாய் வெகு விகாரியுமாவான்.

நெற்றியிலே அஞ்சு வரை இருந்தால் நூறு வயது உண்டு. நாலு வரை இருந்தால் எண்பது வயது உண்டு. மூன்று வரை இருந்தால் அறுபது வயது உண்டு. இரண்டு வரை இருந்தால் நாற்பது வயது உண்டு. ஒரு வரை இருந்தால் இருபது வயது உண்டு என்று சொல்க. நெற்றி நடுவே ஒரு நரம்பு

(பா-ம) [1] வறுமையுண்டு. [2] பானைமயிர் போல். [3] சோற்றுச்செலவும் உண்டு. [4] சோறு செலவும்.

கீழே ஒரு சுழி வலம்புரியானால் சுகபோசனம் உண்டு. இடத்திலே இடம் புரியானால் தலை வெட்டுப்பட்டுப் போம். வலத்திலே இடம்புரியானால் சில நாள் செல்வம், சில நாள் வறுமை. இடத்திலே வலம்புரியானால் உலகாள்வான். இரண்டுபுறத்துச் சுழியும் வலம்புரியானால் உலகாளவான். இரண்டுபுறத்துச் சுழியும் இடம் புரியானால் வியாதியும் வறுமையும் உண்டு.

கன்னம்.

கன்னம் நெடுகியிருந்தால் கபடனாவான்[1]. ஒன்றானால் செல்வமுண்டு. [உயர்ந்தால் நல்லது; சதைப்பற்றுக் கொண்டிருந்தால் செல்வம்; போகம் உண்டு. உலர்ந்திருந்தால் துக்கம்.] இரண்டு கன்னத்திலும் வலம்புரிச் சுழியானால் வார்த்தை சொல்லவல்லவனாவான்; செல்வனும். இடம்புரிச் சுழியானால் வறுமை உண்டு.

பல்.

பல் பருத்திருந்தால் திரவியம் சேதமாம்; வறுமை. சிறுத்தால் அழகுண்டு. நீக்குப் பல்லானால் மிகுதியும் காம விகாரியாவான்; ரதியும்[3] முந்திப்போம். தெத்துப்பல்லானால் வித்தையுண்டாம்; அழியும். சொத்தைப்பல்லானால் வியாதியுடையவனாவான். பல்லு பழுப்பானால் மனக்கிலேசமுண்டு. மேல் வாயிலே தான் கீழ் வாயிலே தான் நடுவே ஒரு சிறு பல் இருந்தால் புத்திரரும் வெகு செல்வமும் உண்டு; புத்திமானாவான்[2].

உதடு.

அதரஞ் சிறுத்தால் அழகும் செல்வமும் உண்டு.

காது.

காது மேல்செவி அகலமானால் முன்கோபி ஆவான். காது குறுகியிருந்தால் செல்வமுண்டு. மேல்செவி உள்ளே மடங்கியிருந்தால் கபடனாவான். உள் செவி பருத்திருந்தால் வறுமையுண்டு. உள் செவி வலம்புரிபோலே யிருந்தால் உலகையாள்வான். செவியின் மேல் மயிர் கறுத்துப் பருத்து நெருங்கியிருந்தாலும் மேல் நோக்கியிருந்தாலும் சவுரியவானாவான். கீழ்நோக்கி யிருந்தால் வறுமை; மிடியுண்டாம்.

கழுத்து.

கழுத்து அவரவர் கையினாலே நாலு அங்குலமானாலும் பாடும் போது நரம்பு எழாமலிருந்தாலும் திரண்டிருந்தாலும் செல்வமும் அழகும் ஆயுசும் அரசும் உண்டு. நரம்பு கண்டு கட்டியிருந்தால் மிடியுண்டு. கழுத்து நெடுகியிருந்தால் வறுமையும் கபடும் உண்டு. அறக் குறுகினால் நினைத்த கருமம் முடியாது. பருத்தால் செல்வமுண்டு.

(பா.-ம்.)— [1] சம்பத்து உள்ளவன். [2] புத்தியில்லாதவனும் இருப்பான்.
[3] இந்திரியம்; போகம்.

முகத்திலே மயிர் கறுத்துப் பருத்திருந்தால் செல்வமுண்டு. சிவந்திருந்தால் கபடியாவான். மிருதுவானால் அழகுண்டாம். சுருண்டிருந்தால் ஞான வார்த்தைகளைப் பேசுவான்; வார்த்தை செல்லும்.[1] மயிர் நெருங்கியிருந்தால் வெகு காமியம் உள்ளவனுவான். மயிர் அற்பமாயிருந்தால் அற்ப போகியாவான்.

மூக்கு.

மூக்கு உயரமாய் அவரவர் கையினால் நாலு[2] அங்குலமாய்க் குமிழம் பூப்போலே இருந்தால்[3] உலகாளவான். மூக்கு அவரவர் கையினாலே மூன்று அங்குல மானால் செல்வமுண்டு; ஆயுசும் அழகும் உண்டாம். மிகுதியாய் நீண்டால் கடின போகம். குறைந்தால் அற்ப போகம். மூக்கு பருத்திருந்தால்[4] திரவியவானுவான். மூக்கு நடு தாழ்ந்தால் கபடியுமாய் வறுமையுமாவான். ஒரு புறஞ் சிறுத்து ஒரு புறம் பருத்திருந்தால் வியாதியாவான்.

மூக்கு நுனி நடுவே மறுவிருந்தால் சோரசெலவு உண்டாவான். மூக்கு வலது புறத்திலே மறுவிருந்தால் செல்வமுண்டு. இடது புறத்திலே மறுவிருந்தால் வறுமையாவான். ...க்கிலே பிறவி வடுவிருந்தால் உலகாளவான்.

வாய்.

வாய் அகலமானால் பிடித்தது விடான். வாய் சிறுத்திருந்தால் செல்வமுண்டு. வாய் சிவந்திருந்தால் அழகுண்டு. வாய் கறுத்திருந்தால் கபடு; மிகக் கறுத்தால் மிடியுண்டு.

வாயினுள்ளே சங்கு சக்கரமும் இரண்டு புறத்திலேயும் இருந்தால் உலகையாளவான். சுவேதை[5] இருந்தால் ஞானமுண்டாம். கமலமிருந்தால் வித்வானுவான். உபயசாமரை யிருந்தால் தீர்க்காயுசும் செல்வமுமுண்டு. அங்குசமிருந்தால் வெற்றியுண்டு. குடை இருந்தால் செல்வமுண்டு; அரசும் உண்டு. பாம்புபோலே யிருந்தால் வறுமையுண்டு; கபடுமுண்டு.

குரல்

வார்த்தை வலுவானால் முன்கோபி யாவான். கபடில்லை. வார்த்தை மெதுவானால் கபடன் குணமுண்டு. கீழ்க் குரலானால் கபடஞ் செய்வான்; செய் நன்றி கொல்லுவான். பிறவி ஊமையானால் பாவியாய்க் கபடியாவான்.

தாழ்வாய் (மோவாய்).

மோவாய் (தாழ்வாய்) பருத்து இரண்டாகப் பிரிந்திருந்தால் கபடியாவான். ஒன்றாயிருந்தால் செல்வம். தாழ்வாயிலே வலஞ்சுழியிருந்தால் நல்ல பொசிப்பு உண்டு. இடஞ்சுழியானால் வறுமை. தாழ்வாயின

(பா.-ம்.)—[1] வார்த்தை சொல்ல வல்லவன். [2] மூன்று அங்குலம் [3] குமிழானது பூப்போலிருந்தால். [4] பதித்திருந்தால். [5] சுவேதம்; வேலாயுதம்.

கழுத்திலே நாலு வரையிருந்தால் தீர்க்காயுசும் செல்வமும் உண்டு. மூன்று ரேகையிருந்தால் அழகும் ஆயுசுமுண்டு. இரண்டு வரையானால் கடனாளியான; ஏகபோகனும். ஒரு வரையானால் நினைத்த கருமம் முடியாது. ஒரு வரையும் இல்லாதிருந்தால் மனக் கிலேசமுண்டு. செல்வமுண்டு.

பிடரி.

பிடரியிலே இரண்டு ரேகையிருந்தால் சுகபோசனம் உண்டு. பிடரி உயர்ந்திருந்தால் செல்வமுண்டாம். தாழ்ந்திருந்தால்[1] வறுமையுண்டாம்.

தோள்.

தோள்கள் இரண்டும் உயர்ந்தால் செல்வமுண்டு. தாழ்ந்திருந்தால் ஆயுசு உண்டு. சரியாயிருந்தால் அறிவுண்டு. தோள்கள் இரண்டிலும் மயிர் மிகுதியானால் நினைத்தது முடியாது.

அக்குள்.

அக்குள் உயர்ந்தால் மயிர் சிறுத்துக் கறுத்துத் துர்க்கந்தமில்லாமலிருந்தால் உலகையாள்வான். துர்க்கந்தமாயக் கறுமை நாற்றம் போலிருந்தால் வெகு காம விகாரியாவான். சுண்ணாம்பு நாற்றமானால் மிடியுண்டு. ஆனை மூத்திரம் போலும் எருமை[2] நாற்றமானால் அற்ப போகியாவான். இளநீர் வாசனையானால் தீர்க்க போகியாம். தாமரைப் பூ வாசனையானால் அநேகம் பெண்கள் சதா காலமும் அவனைக் கூடியிருப்பார்கள். அக்குள் மயிர் சிவந்து நெருங்கித் தாழ்ந்திருந்தால் வறுமையாய் அலைந்து திரிவான். ஒரு மயிரும் இல்லாமலிருந்தால் கோழிப் போகமாவான்[3].

கை.

கைகள் முழங்காலின் கீழே வந்து நீண்டால் வெகு செல்வமுண்டு. தீர்க்க ஆயுசும் அரசும் உண்டு. முழங்கால் மடிப்பிலே நின்றால் செல்வம். முழங்காலுக்கு ஒரு விரலுக்கு மேலே நின்றால் நல்ல போசனம் உண்டு. இரண்டு விரல் மேலே நின்றால் சொல் செல்லும்[4]. மூன்று விரல் மேலே நின்றால் ஆயுசும் அழகும் உண்டு. நாலு விரல் மேலே நின்றால் அற்பமான செல்வம். அஞ்சு விரல்கொண்டு மேற்பட்டதெல்லாம் வறுமையும் கிலேசமும் கபடமும் உண்டாம். கை மிருதுவாய்த் திரண்டு மட்டிலே பருத்தால் அழகும் ஆயுசும் உண்டு. மெத்தப் பருத்தால் கிலேசம். முன் கை சிறுத்து இருந்தால் மிடியுண்டு.

கை விரல்.

சிறுவிரல் அணிவிரல் மட்டுமிருந்தால், இறைக்குச் சரியானால் நூறு வயதிருப்பான். அணிவிரல் மேலிறை மேலே யிருந்தால் தொண்ணூறு வயதிருப்பான். அணிவிரல் மேலிறையிலே வந்தால் எண்பது வயது இருப்பான். நடுஇறையின் நடுவே சிறுவிரல் வந்தால் எழுபது

(பா-ம்)—[1] உயர்ந்திருந்தால்.
[2] எருமை.
[3] குக்குட போகமாம்.
[4] சோறு செலவு உண்டு.

புறங்கை.

புறங்கை மிருதுவாய் உயர்ந்திருந்தால் செல்வமும் அழகுமுண்டு. நரம்பெழுந்தால் வறுமையுண்டு. மயிரெழுந்தால் இரக்கம் இல்லை; ஈதலில்லை. கைவிரல் மிருதுவானால் செல்வமுண்டு. உரத்தால் அழகுண்டு. குவிந்தால் காமவிகாரியாம்.

நகம்.

கைவிரல் நகம் மிருதுவானால் செல்வம். உரத்தால் அழகு. குவிந்தால் காமவிகாரி.

நகம் விரிந்தால் அனுகூலம்[1]. சிவந்திருந்தால் செல்வமுண்டு. வெளுத்திருந்தால் மிடியாம். கறுத்திருந்தால் வியாதியாம்.

விரல்கள் மெல்லிசாயிருந்தால் அழகும் ஆயுசும் உண்டு. பருத்தால் திடம். நீண்டால் குணமுண்டாம். குறுகினால் மிடியுண்டாம்.

முழங்கை.

முழங்கை மிகப் பருத்தால் செல்வமுண்டு; கபடியாவான். மிகச் சிறுத்தால் வறுமையுண்டாம். முன் கையில் உள்ள மயிர் சிறுத்துக் கறுத்தால் எந்நேரமும் பெண் போகமுண்டு. மயிர் சிவந்தால் வறுமையாம். மயிர் பருத்தால் பலன் உண்டு. சந்துகள் ஆழமானால் செல்வமுண்டு. எலும்பு தோன்றினால் மிடியாம். நரம்பு தோன்றினால் ஏழை; துக்கம்; உலைந்தவனாவான். முழங்கையிலும் சந்திலும் வலஞ்சுழி இருந்தால் விதரணம் உண்டு. இடஞ்சுழி இருந்தால் உலுத்தன். முழங் கைக்கு மேல் தோள்[2] மட்டும் மயிரில்லாமலிருந்தால் அழகுண்டாம். மயிர் எழுந்திருந்தால் மிடி[3].

மார்பு.

மார்பு அவரவர் கையினால் இருபத்து நாலு அங்குலமாய் இரண்டு கட்கம் அளவு குறுக்கே[4] ஒரு ரேகை இருந்தால் எல்லோரும் வணங்க அரசாள்வான். மார்பு குறுகக் குறுகச் செல்வமும் அறிவும் குறையும். மார்பில் மயிர் பருத்து நெருங்கினால் வறுமையுண்டாம். சிறுத்து நெருங்கினால் அழகுண்டு. மயிர் நுனி பிளந்திருந்தால் கபடனாவான். மார்பில் வலஞ்சுழியிருந்தால் வெகு செல்வமுண்டு. இடஞ்சுழியினால் வறுமையுண்டாம். முலைக் காம்பு சிறுத்தால் அழகுண்டு. பருத்தால் வீரியம் விடாது; வியாதியுண்டாம்.

வயிறு.

வயிறு குடம்போலே தொந்தியாயிருந்தால் வெகு செல்வமுண்டு. பூசனிக்காய் போலே தொந்தியாயிருந்தால் மெத்தப் பொசிப்பன்[5]. வயிறு மிருதுவானால் அனேகம் புத்திரருண்டு. கடினமானால் மிகுதியும் பேசு

(பா.-ம்.)—[1] பிரிந்திருந்தால் அனுகூலமான பெண் பிரிந்த பின் பகையாகும்.
[2] தோளபுஜ. [3] விதரணமும் உடையவனாயிருப்பான். [4] கழுத்துக்கேரும் குறுக்கே. [5] போசீ [illegible].

உண்டு. மேலிறை ஒன்ருனல் வித்தை உண்டு. பலவானல் கபடுண்டு. மேல வலஞ்சுழி யிருந்தால் உலகையாளும் மந்திரியாவான. இடஞ்சுழியாயிருந்தால் புத்திமானவான. மடிப்பானல் ஆயுசுண்டு [1].

நடுவிரல் அடியிறை ஒன்ருனல் செல்வமுண்டு. பலவானல் துன்பமுண்டு. நடுவிறை ஒன்ருனல் வித்தை; பலவானல் ஸதிரீ போகம். மேலிறை ஒன்ருனல் அறப போகமுண்டு [1]. பலவானல் வெகு போகமுண்டு [2]. மேலிறை மேலே வலஞ்சுழி யிருந்தால் நல்ல சுகபோசனமுண்டு. இடஞ்சுழியானல (நலல) பொசிப்பிலலே. மடிப்பானல் வீண் செலவுண்டு.

அணிவிரல் அடியிறை ஒனருனல் வெகு பூஷணமுண்டு. பலவானல் வித்தையுண்டு [2]. நடுவிறை ஒனருனல் அலைந்து திரிவான. பலவானல் இனங்களை ரட்சிப்பான. மேல்வரை ஒனருனல் சகல தேசங்களுக்கும் போவான். பலவானல் வெகு காமியாவா [.]. மேலிறையின மேலே வலஞ்சுழியிருந்தால எலலாருககும் உபகாரஞ் செய்வான [.]. இடஞ்சுழியானல் வார்த்தை செல்லும [.]. மடிபபானல் கிலேசமுண்டு

சிறுவிரல் அடியிறை ஒனருனல கபடியா யிருபபான். பலவானல் விஷகுணமுண்டு நடுவிறை ஒனருனல அழகுண்டு. பலவானல் ஆயுசுமுணடு மேலிறை ஒனருனல் பிரித்தது விடான. பலவானல் ஏழையாயிருபபான. மேலிறை மேலே வலஞ்சுழியிருந்தால் தீர்க்காயுசுண்டு. இடஞ்சுழியானல் பலன உணடு மடிபபானல வெகு செலவுண்டாயிருபபான.

இடது கை பெண்களுக்கும வலது கை புருஷருக்கும் பார்க்கவேண்டும். இடது கை புருஷர்களுக்கும் வலது கை பெண்களுக்கும் பார்க்க ஒண்ணுது.

கை லட்சணத்தில் சில பெண்களுக்கும் ஒக்கும்; புருஷருக்கும் ஒக்கும். இதிலே உணரந்து பார்க்கிறது சில உணடு. அதை இனி மேலே சொல்லுகிறோம்

பலம் உணடு ; இநதிரியம் நிற்கும். பதினொனறு அஙகுலமானுல் வறுமை யுணடு. பன்னிரண்டு அஙகுலமானுல வறுமையும விசாரமும வியாதியு முண்டு. பதினமூனறு அங்குலமானுல் வெகு பாவியாவான். கோசததின பேரிலே நரம்பு கணடால வறுமை யுணடு.

மணி.

மணி சிறுததால் இந்திரியம் நிலலாது. மணி பருததிருநதால வெகு போகியாவான. நீணடிருநதால் முநதிப் பெண பெறுவான. மணி பருத்து வட்டமாயிருநதால முநதி ஆண் பெறுவான.

தேன் வாசனையானுல் செலவமுணடு. புலால நாற்றமானுல வெகு புதது ரருண்டு. அழுகல நாறறமானுல் வறுமையுண்டு. மணி சிவநதிருநதால் எந்த நாளும சுகம் உணடு. கறுத்திருநதால் துனபமுணடு. வெளுத திருந்தால அறபமான செலவம் ; வியாதி யுணடு.

சிறுநீர்.

சலம் விழுமபோது ஒரு தாரையாய் வலம்புரியாய் விழுந்தால் உலகை யாள்வான. இடமபுரியாய் விழுநதால வறுமையுணடு. சிதறி விழுநதால் வியாதி யுணடு. இது வெல்லாம பதினுறு வயசுக்குமேல் பாாப்பது. பெண்களுககும் உட்குறி பன்னிரணடு வயதுககு மேல பாாப்பது.

இந்திரியம்.

வீரியமானது உதிரமபோலே நாறினுல் நோவுஉறபதது மிகுதியுமுணடு. இளநீர் வாசனையானுல் மிகுதியும நலலது. சுரிகுழல் வாசனைஉளளவன சுக முணடு. ஸதிர் வாகுசையுணடு. சுணணும்பு நாறறமானுல வறுமையுணடு. தாமரைப்பூ வாசனையானுல் உலகாளவான. சேறுபோலே நாறினுல் மிகுதியும் பெண்டிழநது போவான ; பாடு அழிநதுபோம். ஆசை தீரப புணரவும இடையாது. வெளளை நிறமானுல அழகுள்ளவனுவான். பழுப்பு நிறமானுல் கபடனுவான. நீலம்போலேயானுல் வாாததைகள பேசுவான ; சொல்(ல) வல்லவன். வாழைக்காய்ப் பால்போலேயானுல் அலைநதுதிரிவான. கஞ்சிபோலே யானுல் பெணயோனி பட்டவுடனே போகிக்கும்.

பீஜம்.

பீசமானது இரண்டும் ஒன்றைப் போலேயானுல் அழகும் ஆயுசுமுண்டு. இரண்டு விரையும் பருத்து நீண்டிருநததானுல் செல்வமுண்டு. சிறுத்து நீண்டிருந்தால் உலகயாள்வான். மிருதுவானுல் அறப போகியாவான. கடினமானுல் வெகு போகியாவான. வலது புறத்திலே குறைந்தால் வியாதியுண்டு. இப்புறத்தில் குறைந்தால் கபடனுவான. விரை உருண் டிருந்தால் மடனுவான். தட்டையாயிருந்தால் வெகு உற்பத்தியுண்டு. கமற் கொடி போலச் சிறுத்து உருண்டிருந்தால் அவனுடனே கூடின பெண்கள் பிரியமாட்டார்கள. வீசத்தில் மயிர் சிறுத்து அற்பமானுல் செல்வமுண்டு ; பருத்து நெருங்கினுல் வறுமையுண்டு. வலத்தில் வலஞ்சுழியிருந்தால் உலகாள்வான. இடத்தில் இடஞ்சுழி யாயிருந்தால் செல்வமுண்டு. மாறு

வான்; பழிச்சொல் பெறுவான். வயிறு குளிர்ந்திருந்தால் வாத முதலான வியாதியே அடைவான். வயிறு வெதும்பி இருந்தால் பித்த சரீரமாய் வெகு காமியாவான். வயிறு உலர்ந்திருந்தால்[1] மூலாக்கினி அதிகமாம். தொந்தி வட்டமானால் வியாதி. வயிறு குறுக்கே நீண்டிருந்தால் மலடனாவான். தொந்தி மேலே அஞ்சு மடிப்பு இருந்தால் இரக்க முள்ளவனாவான். நாலு மடிப்பானால் யாவரிடத்திலும் பகையுண்டு. மூன்று மடிப்பானால் அறிவுண்டு. இரண்டு மடிப்பானால் வெற்றியுண்டாம். ஒரு மடிப்பானால் சுக போசனமில்லை. ஒரு மடிப்புமில்லாவிட்டால் அலைந்து திரிவான்.

தொப்புள்.

தொப்புளுக்கு நாற்புறத்து மயிரும் தொப்புளைப் பார்த்திருந்தால்[2] செல்வமுண்டு. நாபி வலஞ்சுழியாயிருந்தால் அரசாளுவான். இடஞ்சுழியா யிருந்தால் வறுமையாவன். ஆழமா யிருந்தால் குணமுண்டு. உயரமாயிருந்தால் திரவியங்கள் உண்டு.[3] கீழ்நோக்கி நீண்டிருந்தால் வெகு பசியுண்டு.

விலா.

விலாப்பக்கம் நரம்பும் மயிரும் எழாமலிருந்தால் செல்வமுண்டு. நரம்பும் மயிரும் உண்டானால் வறுமையுண்டு. வலது விலாவிலே வலஞ்சுழியாயிருந்தால் ஸ்திரீபோகம் மிகுதியாயுண்டாம்; இடஞ்சுழியானால் வியாதியாவான்[4] அல்லது பெண்டிழப்பான். இடது விலாவிலே வலஞ்சுழி யிருந்தால் இகழப்படுவான். இடது விலாவில் இடஞ்சுழியிருந்தால் கீர்த்தி பெறுவான்.

முதுகு.

முதுகிலே மயிர் மிகுதியானால் ஈனனாவான். மயிர் கொஞ்சமானால் பயங்கொள்ளி. மயிர் இல்லாமல் இருந்தால்[5] அழகுண்டு. முதுகு ஒன்றானால்[6] புத்தி மந்தனாவான். நடுவில் தாழ்ந்து முதுகு இரண்டானால் அழகும் ஆயுசும் வெற்றியும் உடையவன். முதுகு நடுவில் ஒரு வலம் புரிச் சுழியானால் ஆயுசுண்டு. இடம் புரியானால் பாவியாவான். இரண்டு சுழி வலம் புரியானால் வெற்றியுண்டாம். இரண்டு சுழி இடம் புரியானால் காமவிகாரியாவான். ஒன்று வலஞ்சுழியும் ஒன்று இடஞ் சுழியுமானால் உலக மெல்லாந் திரிவான். மூன்று முதலாகப் பல சுழியிருந்தால் மிகுதியும் வறுமையுண்டு. ஒரு சுழியுமில்லாவிட்டால் மட்டனாவான்.

லிங்கம்

ஆண்குறி அவரவர் கையினாலே ஆறு அங்குலமானால் அழகும் செல்வமு முண்டு. ஏழு அங்குலமானால் அரசாளுவான். எட்டு அங்குலமானால் தீர்க்காயுசுண்டு. ஒன்பது அங்குலமானால் வித்தையுண்டு. பத்து அங்குலமானால்

(பா—ம்.)—[1] சிறுத்திருந்தால்.
[2] மடித்திருந்தால்.
[3] உயர [illegible] மேலே [illegible]; [4] வேறொருவ.
[illegible]
[5] வீர்த்தி அதிகமும் தேஜஸும் உடையவன்.
[6] மிருதியானால்

குதிக்கால்.

குதியானது பந்துபோலே இருந்தால் உலகாளவான். வலது குதியிலே மறு விருந்தால் திரவியவானுவான். இடது குதியிலே மறுவிருந்தால் கபடனுவான்.

புறங்கால்.

புறங்கால் ஆமை முதுகு போலேயும் பொஸ்தகம்போலேயும் நடுவே உயர்ந்து மயிர் கறுத்துச் சிறுத்து அற்பமாயிருந்தால் உலகாளவான். படம் போல் பதிந்திருந்தால் குரு ஆவான், அல்லது அரசனுவான். மயிரில்லா திருந்தால் வறுமை யுண்டு. புறங்காலின் வலத்தில் வலஞ்சுழியிருந்தால் செல்வ முண்டு. இடத்தில் இடஞ்சுழியிருந்தால் (ஆம் என்ற வார்த்தை) ஆ மென்பதை அல்லவென்பான். மாறுனுல் வல்லாண்மையுண்டு[1]. வலத் திலே மறு விருந்தால் தொடுத்தது முடியும். இடத்தில் மறு விருந்தால் நினைத்தது முடியாது.

உள்ளங்கால்.

உள்ளங்கால் மிருதுவாய்ச் சிவந்துஇருந்தால் அற்ப காரியத்துக்கும் அருசுவான். நடுவே குறுக்கே எறும்புபோக இல்லாமல் நல்ல ரேகை உண்டானுலும் உலகாள்வான். உள்ளங்கால் நிலத்திலே பதிந்திருந்தால் செல்வம். கடினமானுல் துன்பம். மிருதுவானுல் உலகாள்வான். வலப்புறத் திலே மறுவிருந்தால் ஆயுசுண்டு. இடப்புறத்திலே உள்ளங்காலில் மறு விருந்தால் அலைச்சலுண்டு.

உள்ளங்கால் ரேகை.

உள்ளங்காலில் சங்கு சக்கரம் இருந்தால் உலகாளவான். தாமரைப்பூ போலே ஒரு ரேகையிருந்தால் வித்தையுண்டு. குடைபோல் இருந்தால் நன்மை. கொடிபோல இருந்தால் ஆயுசு விருத்தி. யாளிபோலே இருந் தால் வெகு செல்வமுண்டு. மாலைபோலே ரேகையிருந்தால் வெகு செல்வம்.[2] தமருகம் போலிருந்தால் வெல்லுமசொல்லை யுடையவன். கும்பம் இருந் தால் பலம் உண்டு. மத்தளம் போலிருந்தால் கீர்த்தியுண்டாம். வாள் போலேயானுல் பலனுண்டு; தீரனுவான்.[3] சாமரைபோல ரேகையிருந்தால் பெண் போகம் தினமுமுண்டு. சந்திரன் போலேயிருந்தால் புத்தியுண்டு. மச்சம் போலிருந்தால் திரவியமுண்டு. சிவந்திருந்தால் செல்வமுண்டு. கறுத்திருந்தால் வறுமையுண்டு.

குதிக்கால் தொடுத்து ஒரு ரேகை நுனி விரல் மட்டும் நடுவில் அறுதிருந் தால் அவன் மிதித்த இடமெல்லாம் செல்வமேயாகும். குறுக்கே ஒரு ரேகையும் நெடுக்கே ஒரு ரேகையும் புள்ளடிபோலே யிருந்தால் மிதித்த இடமெல்லாம் குட்டிச் சுவராயப் போய் விடும். இரண்டு புள்ளடி போலே யிருந்தால் அவன் முகத்திலே விழிக்க ஒண்ணுது. கட்டில் போலே நாலு ரேகை யிருந்தால் வெகு சனங்களை ரக்ஷிப்பான்.

(பா-ம்.) [1] வறுமை. [2] யானைபோலே. [3] யோகியாவான். [4] திரவியனுவான்.

பாயாயிருந்தால் வறுமையுண்டு. வலது பீசத்திலே மறு விருந்தால் பிறர் மனையாளை சேர்வான். இடது பீசத்திலே மறு விருந்தால் பெண்ணாசை யில்லை. சமானமாய இரண்டும் பருத்துச் சரியொத்திருந்தாலும் மயிர் சிறுத்து அறபமாயிருந்தாலும் உலகாளவான. மயிர் பருத்து நெருங்கி யிருந்தால் செல்வ முண்டு. உலர்ந்து சிறுத்தால் வறுமையுண்டு.

சகனம் (கடிதடம்).

வலது சகனத்தில் வலஞ்சுழியிருநதால் வெற்றியுண்டு. இடது சகனத்திலே இடஞ்சுழி யிருந்தால் ஆயுளுண்டு. மாறுனல் மிடியும வியாதியும் உண்டு. வலது சகனத்திலே மறு விருநதால இருககுமிடததில் இருந்து செல்வம் அனுபவிப்பான. வடுவிருநதால் பலன ஒககும.

தொடை.

தொடை இரணடும உருணடு இருநது மயிர் சிறுத்துக் கறுத்துச் சுருண்டு அறபமாயிருந்தால் செல்வமும ஆயுசும அரசும உண்டு. மயிர சிவந்தால் மிடியுணடு. மயிர் பருத்தால் விகாரியாவான. நெருங்கியிருநதால் கபடனு வான். மயிர் நுனி பிளநதிருந்தால் வறுமை யுணடு. மயிர் இல்லாவிட்டால் அறப போகியாவான. வலது தொடையிலே மறு விருநதால நனமையுடையவ னுவான. இடது தொடையிலே மறு விருநதால தீமையுடையவன. வலது புறத்திலே வலஞ்சுழியாயி ருநதால உலகாளவான இடது புறததிலே இடஞ் சுழியா யிருநதால் செலவமுணடு மாறுனால அலைநதுதிரிவான.

முழங்கால்.

முழஙகால் வடடமானுல அழகுணடு நீணடிருந்தால வறுமையுணடு. தாழந்திருந்தால் செல்வமுண்டு உயர்நதிருந்தால் வறுமை, வியாதி. முழங்காலிலே மயிர் மிகுதியானுல் உலைச்சல்[1] உண்டு. வலத்திலே வலஞ்சுழி யானுல் சுகமுணடு. இடததிலே இடஞ்சுழியானுல அநேகம் பெண்கள்[2] வணஙகுவாாகள. மாறுனுல் மாதா பிதா மரணம.

கணைக்கால்.

கணைக்கால் வரால மீன போலே யிருநதால உலகாளவான. மயிர் சிறுத்துக் கறுதது அறபமானுல் செல்வமுணடு. மயிர் பருதது நெருங்கி யிருந்தால் காம விகாரியாவான. வலததிலே வலஞ்சுழியாயிருந்தால் திரவியமுண்டு. இடததிலே இடஞ்சுழியாயிருநதால வெறறி யுணடு. சிவந திருந்தால் கிலேசமுணடு, நுனி மயிர் பிளந்திருந்தால் அலைச்சலுணடு. வலததிலே மறு விருநதால அழகுணடு. இடததிலே மறு விருந்தால மிடியுண்டு.[3]

பரடு.

கறடு தராசுத் தட்டுபபோலே இருந்தால் உலகாளவான ; நீண்டிருந்தால் அலைச்சல் உணடு பருத்திருந்தால் காமவிகாரம். நரமபு கணடால் வறுமை. மயிர் கணடால மாதா பிதா மரணம். மறு விருந்தால் பிதா மரணம்.

(பா-ம்.) [1] அலைசசல். [2] பேர். [3] வலிமையுணடு.

இருந்தாலும் வலது பக்கத்திலிருந்தாலும், பெண் போகத்தில் எந்நேரமும் மனசாயிருப்பான். இடது பக்கத்தில் மறு விருந்தால் பெண்பேரில் மனசு இல்லாமலிருப்பான் ; ஞானம் உள்ளவனுக இருப்பான்.

முதுகு நடுவிலே மறு விருந்தால் உலகையாள்வான். வலது புறத்தில் மறு விருந்தால் செல்வமுண்டு. இடது புறத்திலிருந்தால் வறுமையுண்டு. இடது விலாவிலே மறு விருந்தால் போகமில்லை. வலது விலாவிலே மறு விருந்தால் வெகு போகமுண்டு.

வலது புறம் தொப்புளில் மறு விருந்தால் வெற்றியுண்டு. இடதுபுறம் தொப்புளில் இருந்தால் சோறு கிடையாது. நடுத் தொப்புளிலே மறு விருந்தால் உலகாள்வான்.[1] வலது புறம் வயிற்றில் மறு விருந்தால் செல்வம். இடதுபுறம் வயிற்றிலே மறு விருந்தால் வயிற்றில் வியாதியுண்டு. நடுவயிறு மறுவானால் கபடியாவன்.

வலது மார்பில் மறு இருந்தால் உலகாள்வான் ; செல்வம். இடது மார்பில் மறு செல்வமும் பழியும் உண்டு. வலது முலையில் மறு இருந்தால் கூடின பெண் பிரியமாட்டாள். இடது முலையில் மறு சுகபோகன முண்டு ; போசனத்தில் வெறுப்பு. வலது தோளில் மறு வெகு செல்வமும் வெற்றியும் உண்டு. இடது தோள் மறு திரவியம் சேதமும்[2] பயமும் உண்டு. வலது முழங்கை மட்டும் உள்ள மறு வசீகரம் உண்டு. இடது முழங்கைமட்டும் உள்ள மறு பகை உண்டாகும். வலது முன்கை மறு செல்வம். இடது முன்கை மறு வலிமை. வலது உள்ளங்கை மறு விதரணம் உண்டு. இடது உள்ளங்கை மறு வறுமை.

வலக் கைப் பெருவிரலிலே மறு விருந்தால் ஞானமுண்டு. வலது சுட்டு விரலிலே மறு விருந்தால் அறிவுண்டு. வலது நடுவிரலிலே மறுவிருந்தால் தீர்க்காயுசுண்டு. அணி விரலிலே மறுவிருந்தால் பூஷணமுண்டு. சிறு விரலிலே மறு விருந்தால் புத்திரருண்டு.[3] இடதுகைப் பெரு விரலிலே மறு விருந்தால் பாவமுண்டு. சுட்டு விரலில் மறு விருந்தால் புத்தி மந்தமாம். நடுவிரலி லிருந்தால் அற்பாயுசு. அணிவிரலி லிருந்தால் வறுமையுண்டு. சிறுவிரலி லிருந்தால் மடையனுவான். வலது புறங்கையிலே மறு விருந்தால் பெருமையுண்டாம். இடது புறங்கையில் இருந்தால் கிலேசமுண்டு.

இடது அக்குளில் மறு விருந்தால் வெகு கபடனுவான்.[4] வலது அக்குளி லிருந்தால் விதரண முண்டு ; செல்வமுண்டு வலது கழுத்தில் மறு விருந்தால் எந் நேரமும் ஸ்திரீ போகமுண்டு. இடது கழுத்தி லிருந்தால் ஸதிரீ போகம் கட்டுப்பட்டுப்போம் ; உண்டானால் அற்பமாம்.

வலது கன்னத்தில் மறு விருந்தால் வெகு செல்வம் ; சம்பத்து உண்டு.[5] இடது கன்னத்திலிருந்தால் வறுமையுண்டு. இடது தாழ்வாயில் மறு விருந்தால் மனக்கிலேசம் உண்டு. வலது தாழ்வாயிலிருந்தால் பெண்போகமுண்டு. நடுத்தாழ்வாயில் மறுவிருந்தால் தீர்க்காயுசு உண்டு. கீழ் அதரம் வலது புறத்தில் மறு விருந்தால் சுகபோசனமுண்டு. இடதுபுறம் மறு பொசிப்புக்

(பா-ம்.) [1] வறுமை [2] செல்வமும் [3] நன்மையுண்டு. [4] கள்ளன் ஆவான். [5] அலைச்சல் உடையவன்.

கால் விரல்.

இரண்டு கால் விரல்களும் பெருவிரல் தொடுத்து அஞ்சுவிரலும் ஒன்றுக் கொன்று குறைந்து சிறுத்திருந்தால் உலகாள்வான். பெருவிரல் குறுகி அடுத்த விரலும் நீண்டிருந்தால் சோரச் செலவு உண்டு. சிறு விரலும் அதுக்கு அடுத்த விரலும் நீண்டிருந்தால் பழியுடையவன். விரல்கள் நெருங்கியிருப்பவன் திரவியவானுவான்; அலக்கலக்காயிருந்தால் பணம் சேராது. வலது காலிலே ஆறு விரல் இருந்தால் வெகுசெல்வம். இடது காலிலே ஆறு விரல் இருந்தால் அலைச்சல். விரல்களிலே மயிர் நெருங்கி யிருந்தால் திரவியம் சேரும். விரல்கள் ஒன்றன்மேலொன்று குறைிலேறி னால் போலே இருந்தால் வறுமையாவான். பெருவிரலுக்கு அடுத்த விரல் மிகுதியும் நீண்டிருந்தால் வெகுபூஷணமுண்டு நடுவிரல் நீண்டால் வயது நூறுண்டு. விரல்கள் சுருண்டிருந்தால் செல்வமுண்டு. வலது கால் பெரு விரலிலே வலஞ்சுழியா யிருந்தால் உலகாளவான். இடஞ்சுழியா யிருந்தால் அலைந்துதிரிவான்.

கால் விரலில் மறு.

வலதுகால் பெருவிரலிலே மறு விருந்தால் அரசனுவான். இடதுகால் பெருவிரலிலே மறு விருந்தால் செல்வம் உண்டு. மற்றவிரல்களில் மறு விருந்தால் வறுமை வலதுகால் பெருவிரலிலே மயிராதல் மறுவாதல் குமிழ் மறு வாதல் ஒத்தமறுவாதல் வலஞ்சுழியாதல் இருந்தால் உலகாளவன். இடஞ்சுழி இருந்தால் அதிக சம்பத்து உடையவனுவான [1]மற்ற விரல்களிலே வலஞ்சுழியாயிருந்தால் செல்வம். இடஞ்சுழியிருந்தால் பொருள் சேரும். இடதுகால் பெருவிரலிலே இடஞ்சுழி இருந்தால் தொடுத்த காரியம் முடியும். வலஞ்சுழி இருந்தால் ஊரிடத்திலே நடக்க வேண்டும் மற்ற விரல்களிலே இடஞ்சுழி இருந்தால் நினைத்தது முடியும். வலஞ்சுழியானால் காமவிகாரி யாவான். மூன்று வகை மறுக்களும் காலில் விரல்களிலே இருந்தால் செல்வமுண்டு.

மறு (மச்சம்).

உள்ளங்காலிலே வலத்திலே நடுவே ஒரு மறுவிருந்தால் வயது நூறுண்டு. இடத்திலே இருந்தால் பாவம் பண்ணுவான்.[2] புறங்காலில் வலதில் நடுவே மறு விருந்தால் நினைத்தது முடியும். இடது புறங்காலில் நடுவே மறு விருந்தால் மிடியுண்டு; நினைத்த காரியம் முடியாது கணுக்காலில் வலத்தில் மறுவிருந்தால் அழகுண்டு. இடத்தில் மறு விருந்தால் மிடி யுண்டு. வலது முழங்காலிலே மறு விருந்தால் செல்வம். இடது முழங் காலிலே மறு விருந்தால் அலைச்சல்.

வலது தொடையில் மறு விருந்தால் நன்மை. இடது தொடையில் மறு விருந்தால் ஈனம். வலது சகனத்தில் மறுவிருந்தால் செல்வமுண்டு. இடது சகனத்தில் மறு விருந்தால் அலைச்சல் உண்டு; செல்வமுண்டு. வலது பீசத்தில் மறு விருந்தால் பிறர் மனை நோக்குவான். இடது பீசத்தில் மறு விருந்தால் பெண்ணாசையில்லை. கோசத்திலே மறு விருந்தால், நடுவாக

(பாடம்) [1] பெருவிரலுக்கு. [2] அலைவான். [3] நன்மை.

ஐம்பது வயது மட்டும் அளந்து பார்ப்பது. புருஷருக்குப் பதினாறு வயதுக்கு மேல் ஐம்பது வயது மட்டும் அளந்து பார்ப்பது.[1] லட்சணம் [அப்போது தான்] ஒத்திருக்கும். முன்னும் பின்னும் பார்க்கிற லட்சணம் ஒத்துவராது.

கால் பெருவிரலிலே தொடுத்து நெற்றியிலே மயிர்பற்றளவு கண்ட அளவினோடே அவரவர் மார்பிலே சுற்றிக் கண்ட அளவிலே நாலத்தொன்று கூட்டிக்கொண்டு அங்குலக் கணக்காக அவரவர் கையினாலே அளந்து பார்க்க நூற்றெட்டு அங்குலமானால் உலகமெல்லாம் ஒரு குடையின் கீழே ஆளுவான். ஏறினாலும் குறைந்தாலும் வேறே வேறே பலனுண்டு.

[இந்தப்பகுதி ஒரு பிரதியில் பின்வருமாறு காணப்படுகிறது :

காலில் தொட்டு நெற்றி மயிர் அளவு மட்டும் அளந்து அந்த அளவுடனே அந்தக் கயிற்றை அவன் மார்பு அகல மட்டுக்கும் அளந்து இரண்டும் ஒன்றாய்க் கூட்டி அவன் அங்குலத்திலே நூற்றெட்டு அங்குலமானால் உலக மெல்லாம் ஆளுவான். நூறு இருந்தால் மந்திரியாவான். தொண்ணூறு இருந்தால் உத்தமம். எண்பது அங்குல மிருந்தால் மத்திமம். எழுபத் தைந்து அங்குலமிருந்தால் ஏழையாவான். எழுபது இருந்தால் மகா தரித்திரன். அறுபத்தைந்து இருந்தால் பாவி யாவான். அறுபது இருந் தால் துரோகியாவான்.]

வலது கைவிரல்கள் ஐந்தையும் அளந்த கூட்டி முழங்கையில் வைத்து அளக்க நடுவிரல் நுனி மட்டும் வந்தால் உலகாளுவான். நடுவிரலின் மூன்றும் இறைமேலே வந்தால் மதி மந்திரியாவான். நடுவிரலின் நடுவே நின்றால் நன்மையுண்டாம் ; பாக்கியவனுவான். நடுவிரலின் அடியிலே வந்தால் அலைந்து திரிவான். உள்ளங்கையிலே வந்தால் முழு வறுமை யுண்டாம்.

வலது தோள் தொடுத்து வலதுகை நடுவிரல் நுனிமட்டும் கண்ட அளவை இரட்டித்துக் கால் பெருவிரல் தொடுத்த நெற்றி மட்டும் வந்தால் வயது நூறு இருப்பான் ; மிகுந்த செல்வ முண்டு. புருவத்தின் நடுவே வந்தால் வயது எண்பது; செல்வமுண்டு. மூக்கிலே வந்தால் எழுபதுவயது இருப்பான்; இரக்கமுமுண்டு. வாய் மட்டுக்கும் வந்தால் வயது அறுபது இருப்பான் ; சொற்பமான போக முண்டு. கழுத்து மட்டும் வந்தால் வயது ஐம்பதுண்டு; துக்கமுண்டு. மார்பிலே வந்தால் வயது நாற்பது இருப்பான். முழுதும் வறுமையுண்டு என்று அறிக.[2]

அளக்கிற நூலுக்குச் சந்தனம் குங்குமம் சாந்து புனுகு மஞ்சள் எதுவா கிலும் பூசி அளக்கவும். மறந்து பூசாமல் அளந்தால் ஆயுசு க்ஷயமாக (அதாவது குறைவாக) இருக்கும். அளந்து பார்க்கும் லட்சணங்கள் எல்லாம் பெண்களுக்கும் புருஷருக்கும் ஒக்கும்.

புருஷ லட்சணம் முடிந்தது, முற்றும்.

---

[1] 'பெண்களுக்கு ஐம்பது வயதுக்கு மேலும் புருஷர்களுக்குப் பதினைந்து வயதுக்கு மேலும் அளந்து பார்ப்பது' என்று மற்றொரு பாடம்.

[2] இந்த விதமாக அளந்து வயது நிர்ணயிப்பதிலே நூறுவயதுக்குக் கீழ்ப்பட்ட அளவு விவரம் ஓர் ஏட்டிலே பின்வருமாறு வித்தியாசமாகக் கூறப்படுகின்றது :

நெற்றிக்கு வந்தால் வயது தொண்ணூற்றைந்து. புருவத்துக்கு வந்தால் தொண்ணூறு; மூக்கில் வந்தால் எண்பத்தைந்து; உதட்டுக்கு வந்தால் எண்பது; வாய்க்கு எழுபத்தைந்து. மோவாய்க் கட்டைக்கு வந்தால் எழுபது கழுத்துக்கு வந்தால் அறுபத்தைந்து. நெஞ்சுக்கு வந்தால் அறுபது. இதற்குத் தாழ்ந்தது எல்லாம் ஆயுசு சொற்பம் என்று சொல்லவும்.

கிடையாது. நடு மறு வெகுபோசனமுண்டு. மேல் அதரத்தில் வலது புறத்தில் இருந்தால் சோரச செலவு உண்டு. இடது புற மறு தூஷணம் சொல்லப்படும். நடு மறு நினைப்ப தொன்றும் சொல்லுவதொன்றுமாகப் பண்ணும்.

மேல் காதுக்கும் கீழ்க் காதுக்கும் நடு ஓரங்களில் மறு விருந்தால் வெகு போசனமுண்டு. இடதுபுறம் முகத்தில் மறு விருந்தால் துனபமுண்டு. வலதுபுற முகத்திலிருந்தால் வெகு போசனம் பண்ணுவான். சமபனன் னுவான்.

மூக்கில் வலதுபுறம் மறு செல்வம். இடதுபுறம் மறு வறுமை. நடு மறு சோரச செலவு மூக்கு முனனே நுனியிலே மறு விருந்தால் புத்தி மானுவான். மூக்குத்தண்டு மேலேயிருந்தால் வெகு செலவமுண்டு. இடது புறம் குவளை யோரத்திலே மறு விருந்தால் நினைக்கிறது ஒன்றும் சொல்லுவ தொன்றுமாகப் பண்ணுவான்.

வலது கண் வெள்ளை விழியிலே மறு விருந்தால் புத்திமான்; சோரச செலவுண்டு. இடது கண் வெள்ளை விழியிலே மறு விருந்தால் வெகு காமி யாவான். வலது புருவம் மறு நல்ல பெண்களைக் காணப்பண்ணும். இடது புருவத்தில் மறு பொல்லாததைக் காணப் பண்ணும். புருவமத்தியில் மறு மிகுந்த வார்த்தை உண்டாகும்.

நெற்றியில் வலது புறத்தில் மறு விருந்தால் செல்வமுண்டு. இடது புறத்தில் மறு விருந்தால் வறுமையாவான் நடு மறு ஆயுசு உண்டு.

வலது காதில் மறு விருந்தால் எந்நேரமும் தானங்களைப்பண்ணி, தர்மங் களைச் செய்து, சிவகதைகளை இசை ஆசையாயக் கேட்பான். இடது காதிலிருந் தால் பழிகளைச் சொல்லுவான ; அசப்பியங்கள், பொல்லாத வார்த்தைகளை விரும்பிக்கேட்கப்பண்ணும் அதர்மங்களைச் செய்விக்கும். வலது காதினுள்ளே வலஞ் சுழியோ மறுவோ இருந்தால் நவகோடி திரவியம் தேட வல்லவனு வான். இடது காதினுள்ளே இடஞ்சுழியோ மறுவோ இருந்தால் உவமை யில்லா வறுமையாவான். மாலாகிச் சில களவுகள் செய்வான். தலையில் வலது புறத்தில் மறு விருந்தால் முடி சூட்டி வாழப் பண்ணும். இடது புறத்திலே மறு விருந்தால் சடை கட்டிக்கொண்டு இரக்கப் பண்ணும். தலையிலே நடுவில் மறு விருந்தால் யத்தியில் தரித்திருவான்.

சுழி, மறு, வடு, தான் காணும் இடத்திலும் காணுத இடத்திலும் இருந்தால் பலிக்கும். அதிலேயும் பிறர் காணுதே இருக்கிறது பலிக்கும்.

இன்னும் அளவிறந்த லட்சணம் உள்ளேயும் புறம்பேயும் உண்டு. அதிலே சில சில சொல்லுகிறோம். அதிலே புறக்குறிப் பலன்களும் உட்குறிப் பலன்களும் மிகுதியும் பலிக்கும். புருஷருக்கும் பெண்களுக்கும் புறக்குறி யினுலே உட்குறிகள் சிலவும் அறியலாம். இன்னும் அளவிறந்த குறிகளும் உண்டு. கன்னமும் அக்குளும் முகமும் அங்கையும் வாயும் உட்குறி அறியும் வழியாய் இருக்கும் என்றறிக.

கயிறு அளந்துபார்க்கிற லட்சணம்.

அதிலே கயிறு அளந்து பார்க்கிற லட்சணம் பெண்களுக்கும் புருஷருக் கும பொதுவாயிருக்கும். பெண்களுக்குப் பாஷிமூஷ்டு வைராக்குமேல்

அவளுடைய வார்த்தை மேலாயிருக்கும். கும்பம்போலே யிருந்தால வெகு கபடியாயிருப்பாள். மத்தளம்போலே யிருந்தால வெகுளி மனசா யிருப்பாள். வாளபோலே யிருந்தால வெகு கொலைபாதகஞ் செய்வாள. வெண்சாமரைபோலே இருந்தால வெகு சனங்களை ரட்சிப்பாள.[1] சந்திரன போலே இருந்தால விபசாரியாவாள். சூரியனைப் போலே இருந தால் பதிவிரதையாவாள. ரேகைகள சிவந்திருந்தால் சுதேசத்திலே[3] இருப்பாள. கறுத்திருந்தால அன்னிய தேசததிலே போய்த திரிவாள.[2]

குதிககால முதற்கொண்டு நடுவிரல்நுனிமட்டும ஒரு ரேகை இடையறு திருந தால அவள மிதித்த இடமெல்லாம பொன்னும். அவளிடததிலே லக்ஷ்மி குடி யாயிருப்பாள. எல்லாச செல்வமும அவள இருக்கிற இடம் தானே வரும். அவளுடைய முகத்திலே விழித்தாலும செய்த பாவஙகளெல்லாம் போகும். அவளைக கொண்ட புருஷன அநேகம் பேருக்குக கர்த்தனுவான. அந்த ரேகையிலே குறுக்கே புள்ளடியாக யிருந்தால அவள சனமம் உள்ளமட்டுக கும் முழுவறுமை யாவாள.

பாம்பு போலவும எலி போலவும கழுகுபோலவும் இருந்தால வறுமை யாவாள. அவள போயிருந்த இடமெல்லாம் வறுமையாம். சதுரமாக ஒரு ரேகையிருந்தால் அவளை எவனுகிலும் சரிபோகம் புணரமாட்டான ; கபட கோசமாதல், சூழங்கை யாதல் வேண்டும். அவள அதமியாவள; (விதவையாவள்). உள்ளஙகாலிலே ஒரு ரேகையும காணபியாதிருந்தால சொப்பன போகம்.[4] மிருதியாய் அவள பிராகப புணர்ச்சியினலே திருபதி[5] யடைவாள : மற்றது எல்லாம பொருந்தாது.

நடை.

[அவள] நடக்கிறபோது நிலம அதிர நடநதால அவள மிதித்த இடம எல்லாம்[6] குட்டிச்சுவராய்ப போம. அவள முகததிலே விழிக்க வொண்ணுது. நடககும்போது குதிககாலிலே நெட்டை முறிநததுபோலச் சத்தமுண்டானுல ஒருததா மேலும் பற்றுதல இல்லாதவள.

உள்ளங்கால்.

உள்ளஙகால பதிநது பூமியிலே பட இருந்தால வெகுசெலவமுண்டு. உள்ளஙகால் நடுவே எறுமபு போக வழியிருநதால வெகு கோபி யாவாள் ; கொஞசமாய்ச் செலவம உணடு. உள்ளஙகால மிருதுவானுல வீரி யம முநதிப்போம் ; அறப போகியாவாள். உள்ளங்கால கடினமாயிருந்தால வீரியம் பொட்டென விடாது; வெகு போகியாவள் ; கொஞசமானுல் செலவும் உண்டு. அலைச்சலுணடு.[7]

(பா-ம்) [1] இனஙகளை நன்றும் ரக்ஷிப்பாள [3] சுகத்திலே.

[2] வாழ்க்கைப் படுவாள ; தேசதேசத்திலே போய் திரிவாள ; அன்னிய ரிடத்திலேபோய்ச் சேர்வாள.

[4] அதாவது சொறப போகம் என்று கொள்ளலாம். (பா-ம்) [5] ரேத்தி.

[6] அவள இருந்த வீடு எல்லாம். [7] உலைச்சல் உண்டு.

ஸ்திரீ லட்சணம்

(மகளிர் இலக்கணம்)

பெண்களை லட்சணங்களை அறிவது :

“ பூலோகத்திலே பிறக்கிற பெண்களிலே பதிவிரதையா யிருக்கிறவளையே விவாகம் பண்ணவேண்டு மென்று திருவுள்ளம் பற்றிச்சதே ! அந்தப் பெண்கள் வாழ்க்கைப்படுகிறதுக்கு முன்னே பதிவிரதை என்கிறதும், விபசாரி என்கிறதும் எப்படி அறிகிறது ? ” என்று அகஸ்திய மகாமுனிவர் சுப்பிரமணியரைக் கேட்கச் சுப்பிரமணியர் அகஸ்தியருக்குத் திருவுள்ளம் பற்றினது யாதெனில் ; “ அப்படிக்கொத்த பெண்கள் வாழ்க்கைப் படுவதற்கு முன்னே பதிவிரதை யென்கிறதும் விபசாரி யென்கிறதும், அற்ப ஆயுசு என்கிறதும் தீர்க்காயுசு என்கிறதும், செல்வமுள்ளடென்கிறதும் வறுமை யுண்டென்கிறதும், சுகத்திலே யிருப்பாளென்கிறதும் கஷ்டப்படுவாள் என்கிறதும், தன் தேசத்திலே இருப்பாள் என்கிறதும் அன்னிய தேசத்திலே போவாளென்கிறதும், விதவை யுண்டாயிருப்பா ளென்கிறதும் உலைச்சலாயிருப்பாளென்கிறதும்,[1] புத்திருண்டாயிருப்பாள் என்கிறதும் மலடியென்கிறதும், அழகுண்டென்கிறதும் அழகில்லை யென்கிறதும், கபடுஉண்டென்கிறதும் கபடில்லையென்கிறதும், அவள் நினைத்தது முடியு மென்கிறதும் முடியாதென்கிறதும், ஸ்திரீகளுடைய சரீரத்திலே பாதாதி கேச பரியந்திரமும் உள்ள லட்சணங்களைப் பார்த்து அறிந்து நிச்சயிக்கலாம் ” என்று சுப்பிரமணியர் திருவுள்ளம் பற்ற, அகஸ்திய மாமுனிவர் தண்டம் பண்ணி, “சுவாமி, அப்படி இருக்கிற லட்சணங்களை எல்லாம் வெளி[ப்படை]யாக அடியேனுக்குத் திருவுள்ளம்பற்ற வேண்டும்” என்று வணங்கிக் கேட்க, சுப்பிரமணியர் அகஸ்தியருக்கு வெளியாகச் சொன்னபடி :

“பெண்களுக்கு உள்ளும் புறமுமாக அளவில்லாத லட்சணம் உண்டு. அதிலே சிறிது சொல்லுகிறோம் ” என்று திருவுள்ளம்பற்றுகிறார்.

பாதம்.

பெண்களுக்கு உள்ளங்கால் வெது வெதுத் திருந்தால்[2] வெகு செல்வம் உண்டு ; குளிர்ந்திருந்தால் வறுமையுண்டு. பாதமானது செவ்வையாய்ச் சின்னதாக விரல் ஒத்து மண்மேல் சமந்து [படிந்து] புறவடிக்கு இசைந்து உயர்ந்து இருந்தால் வெகுசெல்வம். அவள் இருந்த வீட்டுக்கு உண்டான வெகு போக பாக்கியத்தை அனுபவிப்பாள் ; உத்தமம்.

உள்ளங்கால் ரேகை.

உள்ளங்காலிலே ரேகைகள் கொடிபோல இருந்தால் முற்றும் அழகாயிருப்பாள். மீன் போலே ரேகை யிருந்தால் வெகு காமவிகாரியாவாள். சக்கரம்போலே யிருந்தால் வெகு திரவியம் உண்டு; மேலும் திரவியம் சேரும். சங்குபோலே யிருந்தால் நூறு வயது இருப்பாள். டமருகம்போலேயிருந்தால்

(பா-ம்.) [1] உலுத்தம் உண்டென்கிறதும். [2] வெதும்பி அதாவது சூடாக இருந்தால்

பாதத்திலிருக்கிற நடுவிரலுக்குச சரியொககில நல்ல குணம். பொன்னும மணியும் முத்தும் உணடாகிய ராசாவுக்குத் தேவியாவாள். அணி விரல பூமியிலே பாவாதிருந்தால செல்வம் குன்றும் ; குணமில்லை. அவள தன புருஷனை விட்டு வேறொரு புருஷனைக கூடி வாழ்வாள். விரல்களிலே சுழி யுணடாயிருநதால் வெகு வெகு செலவ முண்டு.

நகம்.

நகம் வட்டமாய்ப பணம் போலே யிருநதால் அழகுணடு. நகம் சிவந திருநதால் தீர்க்காயுசுணடு. நகம் மிருதுவாகுல புணர்ச்சி எநநேரமும் கிடைக்கும். நகம் வெளுத்திருந்தால் இகழ்சசிப்படுவாள். உரத்திருந் தால் நாணம இல்லாதவளா யிருபபாள. நகம் நீண்டிருநதால எவர் பேரி லேயும மனசாயிருப்பாள ; பற்றும் கூடக் கிடையாது. நகமானது பிரிநது இறைசசிக கொததுப போலே சிவநதிருநதால வெகு நன்மையுண்டு. நக மானது விரலுடன சதையுடனே கூடி ஒனறித தளிரபோல இருநதாலும் நகமானது மழுஙகியிருநதாலும் நகமானது பிளந்திருநதாலும துக்க மெனபது.

புறங்கால்.

புறஙகால பதிந்திருந்தால் அவள தன் புருஷனை எதிர்த்து [வார்த்தை] சொலலுவாள். புறஙகாலிலே மயிர இருந்தால வெகுகோபி யாவாள.[1] புறங்காலிலே நரமபு தோன்றில வறுமையுணடு. புறஙகாலிலே யாகிலும் விரலகளிலே யாகிலும் சுழி உணடாகுல் செல்வமுணடு.

பரடு.

கறடு தராசுத தட்டுப் போலே இருநதால வெகு செல்வமுண்டு. கறடு திரண்டிருநதால, நீண்டிருந்தால, உலைச்சலுணடு. கறடு சிறுத்தால் அழ குண்டு. கறடு மிகவும பருத்திருநதால வறுமையுணடு.[2] அனனிய தேசததிலே போகவேணடும். கறட்டிலே மயிர் இருந்தால் வீறுய் அவள கொலையிலே சாவாள்.

கணைக்கால்.

கீழ்க்கால வரால் மீன போலிருநதால் அவள் அனேகம் பெணகளுக்கு நாயகியாவாள.[3] கீழ்க்காலில நரம்பு தோனறினுல வறுமையாவாள். மயிர் தோனறியிருநதால் கோபியாவாள. கணைககால் மயிர் நெருங்கியிருந தாலும பருததுக கறுத்து இருந்தாலும் மலடியாவாள. மயிர சிவநதிருந் தால் தன் புருஷனை ஒறுப்பாள். கணைககால மயிர நுனி பிளந்திருநதால மாமன் மாமி முதலான பேரையும் மிஞ்சி நடப்பாள.

முழங்கால்.

முழங்கால வட்டமாயிருநதால் அழகுண்டு. முழங்கால் நீண்டிருநதால விபசாரியாவாள.[4] முழஙகாலிலே ஒரு சுழியிருந்தால் அவளுக்குச சரியொக்கப் புணரக் கிடையாது அவள கிரமத்திலே[5] மிஞசுவாள. கபட கோசம் வேணடியிருபபாள்.

(பா-ம) [1] காமியாவாள. [2] ஆயுசு உண்டு. [3] மீன போலிருந்தால் நன்மை. [4] வெகு காமியாவள. [5] காமத்திலே.

குதிக்கால்.

குதிக்காலானது பந்து போலே இருந்தால் ஆயுசு உண்டு. குதிக்கால் நீண்டிருந்தால் ஏழையாயிருப்பாள். குதிக்கால் பருத்திருந்தால் கபடியாவள். குதிக்காலிலே ஒரு சுழியாதல் கறுத்த மறுவாதல் இருந்தால் அவள் தொட்டதெல்லாம் பொன்னாகும். இத்தனை லட்சணமும் பெண்களுக்கு இடது காலிலே பார்ப்பது. இத்தனையும் வலது காலிலே யிருந்தால் மாறுன பலனாகுமென்று சொல்வாருளர்.

கால்விரல்.

இடது காலிலே பெரு விரல் நீண்டிருந்தால் அழகு உண்டு. பெருவிரலினாலேயும் உடலகுறி சில சில அறியலாம். பெருவிரல் தட்டை[1] யானால் கைம்பெண்ணாவாள். மெத்த நீண்டிருந்தால் வறுமையாவாள். மற்ற நாலு விரலும் பெருவிரலை யொத்து நீண்டிருந்தால் அன்னிய புருஷர் மேலே மனதாயிருப்பாள்; புணர்ச்சி கிடையாது கட்டுப்பட்டுப் போம். நாலு விரலும் மிக நெருங்கி[யிருந்தா]ல் வேலை மிகுதியாய்ச் செய்வாள். அன்பு இராது. நாலு விரலும் மெத்தக் குறுகினால் அற்பாயுசு. நாலு விரலும் குன்றேறினால் போலே இருந்தால் அமங்கலையாவாள் அல்லது அவளைக் கூடினால் பின்பு அவளைக் கூடவேண்டி இராதேபோம். நாலு விரலும் அலக் கலக்கலாயிருந்தால் (அதாவது விலகி இருந்தால்) அவளுக்கு ஒரு காசும் ஆஸ்தி யாயச்சேராது.

சிறு விரல் பூமியிலே படாதிருந்தால் அவள் தன் புருஷனை மெத்த ஒறுப்பாள். பெருவிரலண்டை யிருக்கிற விரல் பெருவிரலினும் நீண்டிருந்தால் அவள் சிறுபெண்ணாய் விளையாடுகிறபோது தானே சிறு பிள்ளைகளுடனே கூடிப் புணர்ந்துகொண்டு திரிவள். அவள் பின்பு பதிவிரதையாவாள். அஞ்சு விரலும் ஒன்றுக்கொன்று குறைந்து சிறுத்துப் பொஸ்தகம் போலே இருந்தால் ஆயுசும் அழகும் செல்வமும் உண்டு. அஞ்சு விரலும் ஒன்றுபோல் சரியாகியிருந்தால் வெகு கபடியாவாள்.

காலின் விரலின்மேலே மயிர் மிகுதியானால் மனக்கிலேசம் உள்ளவளாயிருப்பாள். விரலிலே நரம்பு எழுந்து கண்டால் வறுமையாவாள்; அல்லது வெகு தூரம் போகவேண்டும். அஞ்சு விரலும் வளைந்து சுருண்டு இருந்தால் காம மிகுதியாம்; புணர்ச்சி கிடையாதே போம், அல்லது வறுமை உடையவள் ஆவாள். விரல்களெல்லாம அற உலர்ந்தால் அழகு பொட்டென்ப போய்விடும். கால் பெருவிரலிலே மயிர் மிகுந்து பருத்து நெருங்கினால்[2] உழைப்பு மிகுதியாம். மயிர் சிறுத்து நெருங்கினால் கைம்பெண்ணாவாள். மயிர் சிவந்து நெருங்கினால் வெகுதுன்பமும் சிறையு முண்டு; அல்லது மாமி, நாத்தனார், புருஷன் முதலானவர்களாலே வெகு துன்பமுண்டு. சிறுவிரலும் அடுத்த விரலும் ஒத்துச் சரியானால் விபசார முண்டு; ஆனால் அது அடக்கமாயிருக்கும். கால் பெருவிரலுக்குச் சுட்டுவிரலானது நீளமாகில் கன்னி தன கணவனைப் பேறும். மங்கை காலின் பெருவிரல் நீளில் கன்னியே கணவனைப் பேறும். நாலு விரலும் பூமியிலே படிந்து இருந்தாலும் பெருவிரல் எடுத்து இருந்தால் சுற்றத்தாரை விட்டு வாழ்வாள்.

(பா-ம்) [1]கட்டை. [2]கறுத்து நெருக்கினும்.

மணி.

மணி சிவந்து சிறுத்து உள்ளடங்கியிருந்தால் பதிவிரதையான வள். மணி பருத்து நீண்டிருந்தால் விபசாரியாவள். மணி சிறுத்து நீண்டிருந்தால் வறுமையும் விபசாரமும் உண்டு. மணி வட்டமாய்க் குமிழ் நுனி போலே இருந்தால் மலடியாவள். மணி கறுத்திருந்தால் போகமுண்டு.[1] வெளுத்தால் வியாதி. இளிமூக்குப்போலே இருந்தாலும் கூனையாய் இருந்தாலும் அன்னியதேசத்திலே போய்ப் பிழைக்கவேண்டும். மணி தேன் வாசனையானால் செல்வமுண்டு. இந்திரியம் மிகுதியாம். மணி இளநீர் வாசனையானால் ஆயுசு . . . . பால் வாசனையானால் இந்திரியம் முந்திப் போம். தாமரைப்பூ வாசனையானால் அழகுண்டு. செண்பகப் பூ வாசனையானால் அவள் வார்த்தை செல்லும்; மிடியாம். மல்லிகைப் பூ வாசனையானால் அவள் எல்லாருக்கும் அன்பாயிருப்பாள்.

மணி உதிர நாற்றமானால் ஏழு பிள்ளைகள் உண்டு. அழுகல் நாற்றமானால் வறுமையும் [பாஉ. மு.] முண்டு. சுண்ணும்பு நாற்றமானால் உலைச் சலப்படுவள். புலால் நாற்றமானால் காமமும் இச்சையும் மிகுதி யுண்டு; கிடையாது. மணி கஷாய நாற்றமானால்[2] பிறந்த பிள்ளைகளெல்லாம் மரித்துப்போம். வெதும்பியிருந்தால் கண்டதுக்கெல்லாம் ஆசைப்படுவாள். மணி குளிர்ந்திருந்தால் வெகு போகியாவள். மணி எழுந்து மடிந்திருந்தால் கோபியுமாய் அற்பாயுசு உண்டு.

சிறுநீர்.

சலம் விழும்போது வலம் புரியாய் ஒரு தாரையாய் விழுந்தால் செல்வமுண்டு. புத்திரரும் ஆயுசும் உண்டு. இடம்புரியாய் ஒரு தாரையானால் உலகாளுவள். வலம் புரியாய்ச் சிதறிவிழுந்தால் அதமியாய்த் திரிவள். இடம்புரியாய்ச் சிதறி விழுந்தால் பதிவிரதையாய்ப் புத்திரரைப் பெறுவள். வெகு சத்தமாய் விழுந்தால் எல்லாரையும் வலியப் புணருவள். அழுந்த விழுந்தால்[3] எந்நேரமும் புருஷனைப் பிரியாமல் இருப்பாள்; புணர்ச்சி மிகுதியும் வேண்டியிருப்பாள்.

உள் குய்யம்.

உள் குய்யம் இரு விரலினாலே சுற்றிப் பார்த்தால் குடகாய் வெகு விசாலமாய் இருந்ததானால் வெகு காமியாவள். பதினாறும் பெறுவள்; செல்வமுண்டு. உள் குய்யம் சிறுத்தால் வறுமையுண்டு. உள் குய்யத்தினுள்ளே நடுவே தாமரைக்காய்போலே[4] ஒரு தசை எழுந்து இருந்தால் ஆயிரம் பேரை இரட்சிப்பாள்; வெகு காமியாவள். அந்தக் குறி மிகுதியும் நீண்டிருக்கக் கண்டால் மலடியாவாள். கடினமானால் அநேகம் பேரைக் கொல்லுவாள். மெதுவாக இருந்தால் செல்வம். சங்கிலி திருகினாற்போலே புழையாய் இருந்தால் மலடியாவள். உள்குய்யம் இடது புறத்திலே சாய்ந்திருந்தால் பதிவிரதை. வலது புறத்திலே சாய்ந்து இருந்தால் விபசாரம். செவ்வையாயிருந்தால் (மையமாக இருந்தால்) செல்வமுண்டு. ஆயுசும் திரவியமும் உண்டு.

(பா-ம்) [1] பலமுண்டு. [2] கெட்ட நாற்றமானால். [3] அமர்ந்து விழுந்தால்.
[4] காரைக்காய்போலே; களாக்காய்போலே.

தொடை.

தொடையானது இரண்டும் ஒத்து இடைவெளி இல்லாமல் வாழைத் தண்டு போலே இருந்தாலும் மருங்கி இருந்தாலும் அழகுண்டு; ஆயுசும் செல்வமும் உண்டு. தொடையிலே மயிர் மிகுதியானால் அமங்கலியாவாள். தொடையிலே நரம்பெழுந்தால் வறுமையாவாள். இரு தொடைகளும் இடைவெளியானால் கிலேசமுண்டு. தொடைகள் கடினமானால் வெகு காம விகாரியாவாள். தொடையிலே சுழியிருந்தால் வெகு கபடியாவாள்.

புறக்குய்யம்.

புறக்குய்யத்தில் மயிர்கண்டால் மலடியாவாள். கடினமானால் அனேகம் பேரைக் கொல்லுவாள். மிருதுவானால் செல்வமுண்டு. சங்குபோலே திருகின புழையானால் மலடியாவாள்.

அல்குல்

அல்குல் அவர் அவர் கையினாலே ஆறங்குலமாகி அகலமானால் வெகு செல்வம் உண்டு. அஞ்சு அங்குலமானால் வெகு புத்திரருண்டு. நாலு அங்குலமானால் மலடியாவாள். மூன்று அங்குலமானால் அவள் பெற்ற பிள்ளையெல்லாம் ஓடிப்போம் அல்லது மரிக்கும். இரண்டு அங்குலமானால் முழு வறுமை. அல்குல் மூன்று கோணமானால் அவளிடத்திலே லட்சுமி தானே சென்று குடியிருப்பாள் அல்குல் அரசிலைபோலே இருந்தால் வெகு செல்வமுண்டு, சுகத்தை அடைவாள். காமம் கிடையாது. அவரை விதை[1] போலேயிருந்தால் எவரையும் வலியப் புணருவாள். எருமை நாக்குப் போலேயிருந்தால் மிகுதியும் சலக்கட்டுண்டு. சுகத்தை அறியாள்.[2] அல்குல் சதுரமாகயிருந்தால் பாவங்களையே பண்ணுவள். வட்டமானால் தைரியவாளாவள் (தைரியவதி ஆவாள்). சத்துரு விசயம் செய்வாள்.[3].

அல்குல் இடப்புறம் உயர்ந்திருந்தால் ஆண்பிள்ளை முந்திப் பெறுவள். வலப்புறம் உயர்ந்திருந்தால் பெண்பிள்ளை முந்திப் பெறுவள். இருபுறமும் சரியாயிருந்தால் மலடியாவள். அல்குல் இடப்புறத்திலே ஒருசுழி இடம்புரியாயிருந்ததானால் உலகாளும் மன்னனுக்குத் தேவியாவள். வலஞ்சுழியாயிருந்தால் புருஷனை இழந்து தானே உலகாளுவள். அல்குல் வலது புறத்திலே ஒரு சுழி இடம்புரியானால் வறுமையாவள். வலம்புரியானால் அற்பமான செல்வம்; வெகு காமமுண்டு.

அல்குல் ரோமம்.

அல்குல் மயிர் பருத்துக் கறுத்து நெருங்கினால் அமங்கலியாவள். கறுத்துச் சிறுத்துக் கலக்க ஒவ்வொன்றுயிருந்தால் ஆயுசு பரியந்தம் திரவியம் அடைந்து புருஷனுடனே கூடி வாழ்ந்து கொண்டிருப்பள். எலி மயிர்போலே மெதுவாயிருந்தால் பதிவிரதையாவள். மயிர் சிவந்து நெருங்கியிருந்தால் வெகு விபசாரியாவள். [அல்குல்]மான் குளம்படிபோலே இருந்தாலும், மயிரில்லாதே இருந்தாலும் இனங்களை ரட்சிப்பாள்.

(பா-ம) [1] வளர்பிறைபோலே. [2] கொறுண்டு; சுகத்தை அடையாள். [3] இருபவே செய்வாள்.

வயிறு.

வயிறு தட்டையானால் கிலேசமுண்டு. மிருசினால் விதவையாவள். நரம்பெழுந்தால் வறுமை. இடைவெளியானால் கிலேசம். மிஞ்சின தொந்தியானால் மாமனுக்கு மரணம். வயிற்றிலே மயிர் மிகுதியானால் விதவையாவள். மயிரில்லாதிருந்தால் கைமையாவள். மயிர் நெருங்கினால் விபசாரியாவள்.

ரோமவல்லி.

ரோமவல்லி நாபி தொடுத்து முலைமட்டும் மயிர் ஒத்து ஒரு கிறுப்போல மேல்நெருங்கியிருந்தால்[1] அழகும் ஆயுசும் செல்வமும் சோரசெலவும் உண்டு. ரோமவல்லி கோணலாயிருந்தால் அமங்கிலியாவள். ரோமம் சிவந்தால் கோபியாய்த் திருடியாவள்.[2] ரோமம் இடைவிட்டிருந்தால் செல்வம் வந்துபோய், வறுமை வந்து போய்ப் பின்னும் செல்வம் வரும். மார்பிலே மயிர் இல்லாமல் இருபுறமும் சரியாய் மட்டிலே உயர்ந்திருந்தாலும் அழகு ஆயுசு உண்டு. மார்பில் மயிர் இருந்தால் புருஷன் போவான். அவள் விபசாரியாவள்.

மார்பு.

மார்பு அவரவர் கையினாலே பதினேழு அங்குலமானால் உலகாளவள். பதினெட்டு அங்குலமானால் விபசாரியாய் உலகாளுவாள். பத்தொன்பது அங்குலமானால் தீர்க்காயுசும் அழகும் கற்பும் நற்குணங்களும் உண்டு. இருபது அங்குலமானால் ஆயிரம் பெண்கள் ஊழியம் செய்வார்கள். அதற்குமேல் எத்தனை அங்குலம் இடமானாலும் அற்பாயுசாய்ச் சாவாள். பதினேழு அங்குலத்தின் கீழே எத்தனை அங்குலம் குறுகினாலும் அந்த அளவு செல்வம் சிறுக்கும்.

கொங்கை.

முலை கிண்ணம் கவிழ்த்தாற்போலே இருந்தால் செல்வம் மிகுதியுண்டு. செப்புக் கவிழ்த்தாற்போலே இருந்தால் அழகும் ஆயுசும் உண்டு. இடங்கொண்டிருந்தாலும் மெத்த மிருதுவானாலும் மெத்த விழுந்துபோம்; அவள் புணர்ச்சிக்கு நல்லவள். மார்பிலே சதையும் இடப்புறம் மறுவும் இருந்தால் சம்பத்து உண்டு ; புண்ணியவதியுமாய் இருப்பாள். வலது மார்பு ஒன்று அகலமாயிருந்தால் வெகு புத்திர சம்பத்து உண்டு. கவிழ்ந்த மார்பானாலும் மேட்டு மார்பானாலும் வறுமையாம் ; பொல்லாத திருடியும் ஆவள். ஸ்தனம் கதித்து வந்த முலையானால் விவேகம் உண்டாம் ; புருஷவாஞ்சை உண்டாம் ; புணர்க்கிடையாது. பருத்துச் சுணங்கு[3] சிந்தியிருந்தால் புருஷன் பேரில் வெகு ஆசையுண்டாக நல்ல குணமுண்டாம். வெகு நூச்சியாக இருந்தால் ஆகாது. [நெருங்கி இருந்தால்] புத்திரருண்டு. கூடினவனைப் பிரிய மாட்டாள். ஐசுவரியம் உண்டு. அகன்று இருந்தால் தனக்குச் சொல் மேலாய் இருப்பாள். நாலு பேரும் மெச்ச நடப்பாள். மங்கலியக் கழுத்தமாவாள். முலை இரண்டும் இடையகன்றால் இரண்டு மூன்று வருஷத்திலே

(பா - ம்) [1] மேல்நோக்கியிருந்தால். [2] இடுவாள். [3] சுணங்கு=தேமல்.

அடிவயிறு.

அடிவயிறு கீழே பருத்து வரவரச் சிறுத்தால் செல்வமும் அன்பும் உண்டு. அடிவயிறு அடி சிறுத்து மேலே பருத்தால் அழகும் கடின குணமும் உண்டு. அடிவயிறும் மேல்வயிறும் மிதத்துப் பூசனிக்காய்போலே இருந்தால் வெகு பொசிப்புவேண்டும். வெகுகாமமும் வேண்டும். அடிவயிற்றினமேலே மயிரொழுங்கு குயயம் அளவாகக் கீழ்நோக்கியிருந்தால் ஒரு பிள்ளையை உலகமெல்லாம் (ஆளக்) கொண்டாடப் பெறுவள். அந்த ரோம ரேகை மேலே நோக்கியிருந்தால் எல்லாரையும் உதாசினமாகப் பேசுவாள்; சிரிப்பாள். அந்த மயிர் சற்றும் இல்லாதிருந்தால் பதிவிரதையாவள்.

நாபி (தொப்புள்).

நாபி இடஞ்சுழியாய் உள்ளே குவிந்திருந்தால்[1] நல்லகுணம் உண்டு. பதிவிரதையாய்ச் செல்வமும் உண்டு. நாபி வலஞ்சுழியானால் மிடியும் விபசாரமும் உண்டு. உயர்ந்திருந்தால் மிடியும் விபசாரமும் களவும் உண்டு. நாபி கெட்ட நாற்றமானால்[2] வெகு கிலேசமுண்டு. சுண்ணாம்பு நாற்றமானால் பொய்யே சொல்லுவள். இளநீர் வாசனையானால் வறுமையும்[3] காமமும் உண்டு. சுகந்த புஷ்ப வாசனையானால் அவளைக் கண்ட புருஷரெல்லாம் ஆசை படுவர். அவர்கள் கூடினாலும் பிரியமாட்டார்கள்; பிரிந்தால் உடனே மரிப்பர்.

வயிற்று மடிப்பு.

வயிற்றில் மடிப்பு ஒன்று, மூன்று, அஞ்சானால் வெகு செல்வம் உண்டு; காமமில்லை. நாலு, இரண்டு மடிப்பானால் செல்வமும் காம மிகுதியும் உண்டு. மடிப்புச் சிறுத்து நடுவில் ஒற்றி[4] (அதாவது ஒற்றையாகி)க் கடைசியிலே இரட்டித்துக் கண்டால் வெகு வித்தையுண்டு; கோபியாவள். ஒரு மடிப்பும் இல்லாதிருந்தால் வெகு புத்திருண்டு. வயிற்றில் மடிப்புகளைப் பிடித்து நெருடிப் பார்த்தால் உள்ளே ஒரு சலாகை போலேயிருந்தால் மலடியாவள். அடி மடிப்பிலே ஒரு சுழியிருந்தால் அவள் பெற்ற பிள்ளைகளெல்லாம் செல்வமாயிருக்கும். இரண்டாம் மடிப்பிலே ஒரு சுழியிருந்தால் அவள் பெற்ற பிள்ளைகள் எல்லாம் செத்துப் போகும். மூன்றும் மடிப்பிலே ஒரு சுழியிருந்தால் அவள் பெறுகிற பிள்ளைகளெல்லாம் பெண்ணும். நாலாம் மடிப்பிலே ஒரு சுழியிருந்தால் வெகு கோபியாய்ச் சண்டைக்காரியாவாள். அஞ்சாம் மடிப்பிலே ஒரு சுழியிருந்தால் அலைச்சலுண்டு; கிலேசமும் கபடும் உண்டு. வயிற்றிலே ஒரு சுழியும் இல்லாதிருந்தால் பதிவிரதையாவள்; காமத்திலே வெகு ஆசையுண்டு; புணர்க்கிலடையாதுபோம். மடிப்புகள் மிருதுவாக இருந்தால் வெகு புத்திருண்டு. மடிப்புக் கடினமானால் மலடியாவள்; அல்லது பிள்ளை பிறந்தாலும் செத்துப்போம்.

(பா-ம்) [1] குழிவாய இருந்தால். [2] நவக்கவி நாற்றமானால் [3] பொறுமையும். [4] மடிந்து.

வயிறு.

வயிறு தட்டையானால் கிலேசமுண்டு. மிஞ்சினால் விதவையாவள். நரம்பு பெழுந்தால் வறுமை. இடைவெளியானால் கிலேசம். மிஞ்சின தொந்தியானால் மாமனுக்கு மரணம். வயிற்றிலே மயிர் மிகுதியானால் விதவையாவள். மயிரில்லாதிருந்தால் ஊமையாவள். மயிர் நெருங்கினால் விபசாரியாவள்.

ரோமவல்லி.

ரோமவல்லி நாபி தொடுத்து முலைமட்டும் மயிர் ஒத்து ஒரு கிறறுப் போல் கீழ்நெருங்கியிருந்தால்[1] அழகும் ஆயுசும் செல்வமும் சோரச் செல்வும் உண்டு. ரோமவல்லி கோணலாயிருந்தால் அமங்கிலியாவள். ரோமம் சிவந்தால் கோபியாய்த் திருடியாவள்.[2] ரோமம் இடைவிட்டிருந்தால் செல்வம் வந்துபோய், வறுமை வந்து போயப் பின்னும் செல்வம் வரும். மார்பிலே மயிர் இல்லாமல் இருபுறமும் சரியாய் மட்டிலே உயர்ந்திருந்தாலும் அழகு ஆயுசு உண்டு. மார்பில் மயிர் இருந்தால் புருஷன் போவான். அவள் விபசாரியாவள்.

மார்பு.

மார்பு அவரவர் கையினாலே பதினேழு அங்குலமானால் உலகாளவள். பதினெட்டு அங்குலமானால் விபசாரியாய் உலகாளுவாள். பத்தொன்பது அங்குலமானால் தீர்க்காயுசும் அழகும் கற்பும் நற்குணங்களும் உண்டு. இருபது அங்குலமானால் ஆயிரம் பெண்கள் ஊழியம் செய்வார்கள். அதுக்குமேல் எத்தனை அங்குலம் இடமானாலும் அற்பாயுசாயச் சாவாள். பதினேழு அங்குலத்தின் கீழே எத்தனை அங்குலம் குறுகினாலும் அந்த அளவு செல்வம் சிறுக்கும்.

கொங்கை.

முலை கிண்ணம் கவிழ்த்தாறபோலே இருந்தால் செல்வம் மிகுதியுண்டு. செப்புக் கவிழ்த்தாறபோலே இருந்தால் அழகும் ஆயுசும் உண்டு. இடங்கொண்டிருந்தாலும் மெத்த மிருதுவானாலும் மெத்த விழுந்துபோம்; அவள் புணர்ச்சிக்கு நல்லவள். மார்பிலே சதையும் இடப்புறம் மறுவும் இருந்தால் சம்பத்து உண்டு; புண்ணியவதியுமாய் இருப்பாள். வலது மார்பு ஒன்று அகலமாயிருந்தால் வெகு புத்திர சம்பத்து உண்டு. கவிழ்ந்த மார்பானாலும் மேட்டு மார்பானாலும் வறுமையாம்; பொல்லாத திருடியும் ஆவள். ஸதனம் கதித்து எந்து முலையானால் விவேகம் உண்டாம்; புருஷவாஞ்சை உண்டாம்; புணர்க்கை கிடையாது. பருத்துச் சுணங்கு[3] சிந்தியிருந்தால் புருஷன் பேரில் வெகு ஆசையுண்டாக நல்ல குணமுண்டாம். வெகு பூச்சிமாக இருந்தால் ஆகாது. [நெருங்கி இருந்தால்] புத்திரருண்டு. கூடினவன் பிரியமாட்டான். ஐசுவரியம் உண்டு. அகன்று இருந்தால் தனக்குச் சொல் மேலாய் இருப்பாள். நாலு பேரும் மெச்ச நடப்பாள். மங்கலியக் கழுத்துமாவாள். முலை இரண்டும் இடையகன்றால் இரண்டு மூன்று வருஷத்திலே

(பா - ம்) [1] கீழ்நோக்கியிருந்தால். [2] திடவோன். [3] சுணங்கு—தேமல்.

கைம்பெண் ஆவாள். பொல்லாதவளும் ஆவாள். புடைபருத்த முலையுமானால் வறுமையாய்க் கஷ்டப்படுவாள்; பிள்ளை அற்பம். [கயிறுங்கலக் கொடியாயிருப்பாள்.] பணடி முலையானால் எண்ணமும் துக்கமும் பாதிநாள்; சுகம் பாதியுமாய் வெகு காமியாவாள். அகன்று பருத்த முலையானாலும் முகத்துக்கு உயரமானாலும், அவள் துணிச்சலான மனம் பெறுவாள். வறுமை திரும்பிப் பொல்லாங்கு செய்வாள். ஒன்று பருத்து ஒன்று சிறுத்தால் கபடி; வறுமையும் தூர்த்தத் தனமும் உண்டு. இரு [புறமும் சமமாக இருந்தால்] சுகம் பண்ணுவாள். இரண்டும் நெருங்கி இருந்தால் மக்கள் செல்வம் உண்டு. கலனுடபோலக் கனமாயிருந்தால் மலடியாவள். மார்பெல்லாம் பரந்து அகன்றிருந்தால் புருஷனுக்கு ஈனம் வரும்; பொல்லாதவளாயிருப்பாள். புணர்ச்சி விருப்பமாய் இருப்பாள். புணர்ச்சி கிடையாது. கூவிளம்பழம்[1]போலே இருந்தால் பதிவிரதை. நல்ல பாக்கியவதியுமாய்க் குணம் (வாய்ந்தவளாய்) இருப்பாள். முலைக்காம்பிலே நரம்பு எழுந்தால் பிள்ளை உண்டு. நல்ல பாக்கியமுண்டு. நரம்பு இல்லாதிருந்தால் மலடியாவள்; பாடுபட்டு உழைத்து உண்ணவேண்டும்; வெகு துக்கம் உண்டு, படுபவள். தொப்பை முலையானால் வெகு துக்கப்படுவாள்; வறுமையுமுண்டு. சற்றே சரிந்த முலையானால் புருஷ நாட்டமாய் இருப்பாள்; வெகு அடக்க அவிசாரியுமாவள். வெகு போகியுமாவள். நாய் முலைபோலே ஒட்டியிருந்தால் வெகு கஷ்டமான துக்கமே உண்டாகும்; நல்ல வயதிலேயே விதவையாவாள். பருத்து நீண்டிருந்தால் வெகு மோகி. புணர்ச்சிமேலே விருப்பம் ஆவாள். வெகு பொல்லாதவள். ஆங்காரி. புருஷனை அடக்குவாள். முலைக்காம்பு பருத்திருந்தால் வெகு மோகி. இஷ்டமுள்ளவரைக் கொள்ளுவாள். அற்பப் பதிவிரதை. அற்பத் திரவியம் உண்டு. நாலு பேரையும் நேசிதம் பண்ணுவாள். பின் வறுமை.

மிகுதியும் பருத்து முலைக்கண் சிவந்தால்[2] அடக்கமாய் விபசாரியாவள். முலை உயர்ந்து கூர்ச்சாயக் குத்து முலையானால் இழப்படுவள். முலையின் மேலே முலையாக இரட்டை முலையானால் அதிகக் காமி. அவளைக் கள்விலும் நீண்ட வொண்ணாது, நீண்டினால் ஆயுசு குறையும்; நம்பப்போகாது. சுரைக்காய்போலே பருத்திருந்தால் வாதமதியமாம். அவளைப் புணரும்போது தூர்க்கந்தம் மிகுதியாய் வீசும். பருசு ஒட்டிருப்ப போலே இருந்தால் வசப்படுவள். பித்தம் அதிகரிக்கும். வாளடிருந்தால் வியாதி. அவள் நடக்கிறபோது பின்னாலே பார்த்தால் இரண்டு முலையும் இரண்டு புறமும் பிதுங்கிக் காண்பித்தால் அவளை எத்தனை விதத்தாலே புணர்ந்தாலும் விரைக்குவிசை இந்திரியம் நீராய் வரும். வெகுசத்தமாய்ப் பிறக்கும். இரண்டு முலைக்கு நடுவெளி நாலு (அங்குலம்) விரல் கடையாயிருந்தால் வெகுபடியாவள். முலைக் கண் எந்த நாளும் கறுத்து இருந்தால் அழகும், ஆயுசும் புத்திரருமுண்டு. முலைக்கண் குழிந்திருந்தால்[3] மலடியாவாள். முலைக்கண் பருத்திருந்தால்[4] கபடியாய் விபசாரியாவாள். முலைக்கண் கடினமாயிருந்தால் ஒருத்தர் மேலும் ஆசையில்லாதவளாவாள். மிருதுவானால் வெகு போகியாவாள். முலைக்

[1] கூவிளம்பழம்—வில்வப் பழம் (பா-ம்) [2] கறுத்தால். [3] குழிவிழுந்திருந்தால். [4] பதிந்திருந்தால்.

கண்ணுக்குள்ளே நெருடிப் பார்த்தால் உள்ளே ஆணி நிறுத்தினாப் போலே முலை மேலே காணப்படாது (அதற்கு மலட்டு மலை ஆணி யென்று பேராம்) இருந்தால் மலடியாவாள். முலையிலே விசை நரம்பு[1] தோன்றினால் அவளைப் புணரும் புருஷனுக்கு விகாரமற்று வீணாய்த் தண்டு சோர்ந்து போம். வலது முலை உயர்ந்து இருந்தால் ஆண்பிள்ளை முந்திப் பெறுவாள். இடது முலை உயர்ந்து இருந்தால் பெண்பிள்ளை முந்திப் பெறுவாள்.

கொங்கையில் மறுவும் சுழியும்.

முலையிலே எள்ளுமாத்திரமாக ஒரு பிறவிவடுவாதல், ஒத்த மறுவாதல் இருந்தாலும் இடஞ்சுழியாதல் இருந்தாலும் உலகையாளவாள். இடது முலையில் மறுவிருந்தால் பதிவிரதை யாவாள். வலஞ்சுழியா யிருந்தால் விபசாரியாவாள்; உலகாளவள். வலது முலையிலே இப்படிக் கொத்த மறுக்களிருந்தாலும் வலஞ்சுழியா யிருந்தாலும் வறுமையும் சிலேசுமும் கபடும் உண்டு. இடஞ்சுழியாயிருந்தால் அவள் கொலை அடைவாள். முலையிலே மயிர் கண்டால் விபசாரியாய் அலைந்து திரிவாள். இரண்டு முலைக்கு நடுவே மார்பிலே ஒரு பிறவிவடுவாதல், ஒத்தமறுவாதல், குமிழ்மறுவாதல், வடுவாதல், மீன்மறுவாதல், மயிர் மறுவாதல் இருந்தால் வித்தையும் புத்தியும் உண்டு. அவளைப் புணர்ந்தால் மறுதரம் புணரவேண்டியிராது. அவ்விடத்திலே வலஞ்சுழியா யிருந்தால் வெகு வறுமையாவாள். இடஞ்சுழியா யிருந்தால் செல்வமுண்டு. வலது முலையின் கீழேயாவது மேலேயாவது பக்கத்திலேயாவது ஒத்தமறுவாதல், மயிர்மறுவாதல் இருந்தால் வெகு சேதம் உண்டாகும். இடது முலையிலே இப்படியிருந்தால் வெகு ஆதாயம் உண்டாகும். முலைக் கண்களிலே மறுவாதல், வடுவாதல் இருந்தால் செல்வமுண்டு; புணர்ச்சி கொஞ்சமாம்.

முதுகு.

முதுகு நடுவெலும்பு மறைந்து மயிர் இல்லாதிருந்தால் செல்வம் உண்டு. நடுவே எலும்பு தோன்றினாலும் வறுமையாம். நடு எலும்பின் பேரிலே நரம்பு தோன்றினால் வியாதியாம். மயிர் தோன்றினால் திடமுண்டு.

கீழ் முதுகில் மயிர் மிகுதியும் கறுத்துப் பருத்து இருந்தால் வெகு கபடும் ஆயுசும் அழகும் உண்டு. திரவியமு முண்டு. முதுகிலே சுழி பலவாய் இடம் புரியானால் மலடியாம். வலம்புரி யானால் பாவியாவாள். ஒன்றாய் இடஞ்சுழி யானால் உலகையாளுவள். ஒன்றாய் வலஞ்சுழியானால் விபசாரியாவாள். முதுகு இரண்டாயிருந்தால் பழி சேரக் கற்புடையாள் ஆவாள். ஒன்றானால் கற்பு உடையவள். முதுகுத்தண்டு கோலபோல நீண்டு இருந்தால் புருஷனை அகன்று போய் வாழ்வாள். நெளி முதுகானால் வெகு துக்கம். தூர்த்தத் தனம் உண்டு. எலும்பு தோன்றினால் வறுமையாவள்; வெகு பாவி; திருடியுமாவள். முதுகு பொன்தகம் சேர்ந்தாற்போல் இருந்தால் வெகு போக போக்கியமுண்டு; ராஜஸ்திரீயாவள். உத்தம குணமாக இருப்பாள். தர்ம சிந்தையாவள். முதுகிலே மயிர் மிகுதியானால் திருடுவாள்; பயப்படாள். முதுகிலே எலும்பும் நரம்பும் எழுந்து கண்டால் மிடியுண்டு. முதுகு அற

(பா-ம்) [1] விழு நரம்பு; பச்சை நரம்பு

உயர்ந்தால் சுமை சுமக்கவேணும். அறத தாழநதிருநதால் உலைச்ச லுண்டு. முதுகிலே இரண்டு வலஞ்சுழியாயிருநதால் அவள நினைத்ததெல்லாம் முடியும. இரணடு இடஞ்சுழியாயிருநதால வெகு போகியாவாள. ஒரு சுழி வலஞ்சுழியாயிருநதால அநேகம் பேரை ரக்ஷிப்பாள். ஒரு சுழி இடஞ்சுழியாயிருநதால் வறுமையுணடு. மூனறு முதலாய்ப பல சுழியாயிருந்தால் வெகு போகியாவள. ஒரு வலஞ்சுழி இருநதால் விபசாரியாவள, ஒரு சுழியிலே வலமபுரியும இடம்புரியுமானல் மலடியாவாள. நரம்பும் மயிரும் இல்லாவிட்டால செல்வமுணடு. மாருகில் வறுமையுணடு.

விலா.

இடது விலாவிலே ஒரு இடஞ்சுழியிருநதால் அவிசாரியாவாள. அலைநது திரிவாள. காமமும் கிடையாது. வலது விலாவிலே வலஞ்சுழியிருநதால் கற்புடையாயிருப்பாள. இரணடு முதலான பல சுழி வலம்புரியாகவிருநதால் வறுமையுண்டு. மாருனல விபசாரமுணடு.

அக்குள்.

அக்குள் உயாநதால் செல்வமுணடு. தாழ்நதால் வறுமை. மயிர் நாறறமும இல்லாவிட்டால் உலகையாளவள. கொஞ்சமான போகியாவாள. அக்குள அழுகல நாறறமானல் வெகு பேரை யாவாள. சுண்ணும்பு நாற்ற மானல் வறுமையுணடு. ஆனை மூத்திரம போல் நாறறமானல் மெத்த ஆசைபடுவாள ; பாடடுக்காரியாவாள அக்குள மயிர் சிவந்திருநதால் வறுமையுண்டு. கறுத்திருநதால் செல்வமுணடு. பருத்திருந்தால் பலம் உணடு. அக்குள இளநீர் வாசனையாயிருநதால் நல்ல புடவை உடுப்பாள. தாமரைப் பூ வாசனைபோலே யிருந்தால் நல்ல பொசிப்பு உண்டாவாள.

தோள்.

தோள வெகு நெருநதோளா யிருந்தால் வெகு செல்வம் உணடு. கற்பு உடையவள. நல்ல குணமாக இருப்பாள. தோள உயர்ந்திருந்தால் வெகு வயதுணடு. தாழ்நதிருநதால் மிடியுணடு. பருத்தால் செல்வமுண்டு. சிறுத்தால் வெகு துக்கமுணடு வலது தோளிலே மயிர் இருந்தால் விபசாரியாவாள. இடது தோளிலே ஒரு இடஞ் சுழியாயிருந்தால் உலகாளவாள்.

புறங்கை.

புறங்கைகள் திரண்டு மிருதுவாய் உயர்ந்திருந்தால் செல்வமுண்டு. நரம்பு எழுந்தால் வறுமையுண்டு; மயிர் எழுந்தால் புருஷனைக் கொல்லுவாள்.

நகம்.

நகம் சிவந்து குவிந்தால் செல்வங்களுண்டு. வெளுத்துக் குவிந்திருந்தால் மிடியாம். கறுத்துக் குவிந்திருந்தால் வியாதி யுண்டு. சிவந்து விரிந்தால் உலைச்சல் உண்டு. வெளுத்து விரிந்தால் புருஷனைக் கூடியிராள். கறுத்து விரிந்தால் கைம்மையாம். நகம் உரத்தால் போகம் நிறைகும். சில[1] நகமானால் நில்லாது.

கை விரல்.

கைவிரல்கள் சிறுத்து நீண்டால் அழகு உண்டு. பருத்து நீண்டால் பலம் அதிகமாம். சிறுத்துக் குறுகினால் உலைச்சல்[2]. பருத்துக் குறுகினால் உழைப்பு உண்டாம்.

கைவிரல் இறை.

பெருவிரல் அடியிறை [........][3] ஒன்றானால் அற்பபோகமாம். பலவானால் மிடியும் வெகு போகமுண்டு. மேலிறையின்மேலே வலஞ்சுழியானால் செல்வ முண்டு. இடஞ்சுழியானால் ஆயுசுண்டு. மடிப்பானால் விபசாரம் உண்டு.

சுட்டுவிரலினுடைய அடியிறை ஒன்றானால் கற்புடையவள் ஆவள். பலவானால் விபசாரம் உண்டு. [நடுஇறை] ஒன்றானால் மனத்திலே விபசாரம். பலவானால் வார்த்தையிலே விபசாரம். [மேலிறை ஒன்றானால் விபசாரம்] அற்பமாய் மறைக்கப்படும். பலவானால் விபசாரம் மிகவுமுண்டு; மறைபடாது. மேலிறையின்மேலே வலஞ்சுழியாயிருந்தால் தேவதா பத்தியுண்டு. இடஞ்சுழியானால் கீர்த்தியுண்டு. மடிப்பானால் அவச செலவுண்டு.

நடுவிரல் அடி இறை ஒன்றானால் மெத்தக் கசப்பு, சலிப்புண்டு. பலவானால் வியாதியுண்டு. நடுஇறை ஒன்றானால் ஆயுசுண்டு. பலவானால் அற்பாயுசு ஆவாள். மேலிறை ஒன்றாகில் சுகபோசனமுண்டு. பலவாகில் பொசிப்புக் கிடையாது. மேலிறையின் மேலே வலஞ்சுழியாயிருந்தால் எல்லாருக்கும் நல்லவளாயிருப்பாள். இடஞ்சுழியாயிருந்தால் கோபியாவாள். மடிப்பானால் அபிமானி யாவாள்.

அணிவிரல் அடியிறை ஒன்றாகில், பூஷண முண்டு. பலவானால் கீர்த்தியுண்டு. நடு இறை ஒன்றாகில் கனவிலே பல பேரையும் புணருவாள். நனவிலே[4] கிடையாது. பலவானால் செல்வம் மிகுதியும் உண்டு. மேலிறை ஒன்றாகில் உழைப்புண்டு. பலவானால் சுகமுண்டு. மேலிறையின் மேலே வலஞ்சுழியாய் இருந்தால் தீர்க்காயுசு உண்டு. இடஞ்சுழியானால் ஆங்காரியாவாள். மடிப்பானால் மலடியாவாள்.

[சிறுவிரலைப்பற்றிய பகுதி காணவில்லை.]

(பா-ம்) [1] இலே. [2] உத்தம குணமாம்.
[3] இந்த இடத்திலே ஒரு பகுதி விடுபட்டுப்போயிருப்பதாகத் தெரிகிறது.
(பா-ம்) [4] பகலிலே.

புறங்கை.

இடது புறங்கையிலே மயிராதல் மறுவாதல் ஒத்த மறுவாதல் குமிழ் மறுவாதல் பிறசி மறுவாதல் இருந்தாலும் வெகு செல்வமுண்டாம் திருமபின வயதிலே வறுமை வரும. இநத மறுககள தோளிலேயாவது கணணுககுத் தெரியாத இடததிலே இருநதாலும் ஆயுசு பரியந்தம் செல்வமும அழகும உணடு.

கழுத்து.

கழுதது மட்டாக நீணடிருநதால நிறை செலவம உண்டு. வெகுவாய் நீணடிருந்தாலும் வெகு துககம ; விபசாரி யாவாள. குறுகித தடித்திருந் தால அதமியுமாய் வெகு வறுமை யுண்டு. கழுதது கமுகுபோலே இருந்து மயிரும் நரமபும இலலாது இருநதால வெகு அழகும ஆயுசும் உணடு. ஆபரணமும பூணுவாள. வெகுபோக முணடு. மாஙகலியக கழுததியாவாள. கழுத்திலே மயிர் இருநதால் வறுமை யுணடாம். நரம்பு எழுநதால் வியாதியுணடு.

கழுத்துவரை.

கழுததிலே மூனறு வரை வலமபுரிச சஙகுபோலே இருநதால் உலகை யாளவாள. கறபுடையவளுமாய நறகுணியுமாய இருபபாள. நாலு வரை இருநதால வயது நூறும இருபபாள அஞ்சுவரை யிருநதால மிடியாவாள். இரணடு வரை யிருந்தால உலசசலுணடு ஒரு வரை யிருநதால மலடியா வாள. ஒரு வரையு மில்லாவிட்டால அறுதலி யாவாள. கழுததின நடுவே மூனறும வரையில மறுவாதல் பிறவிவடுவாதல் இருநதால் அழகும செலவமும ஆயுசும சோரச செலவுமுணடு கழுத்தில் இடபபுறத்திலே ரேகை நாலில ஒனறு இருநதால புருஷனுககு வேணடாதவளாவாள. கழுத்தில் வலதுபுறத்திலே நாலில ஒனறு இருந்தாலும கைமையாவாள. பிடரி நடுவேயிருந்தால் உலகாளவாள. காமம கிடையாது. கழுத்தைச் சுற்றி ஒரு ரேகை யிருநதால அவளைப புணாநதவாகளெலலா நம மரிபபார்கள். கழுத் திலே சிலரேகை இருநதால வலிய நாகம கொண்டு நஞ்சு தினறு சாவாள. எதத ரேகை யிருநதால அவள கழுத்திலே எநத நாளும மங்கலியம இருக்கும. இரணடு சுழி இடஞ்சுழியா யிருநதால அநேகம் பிள்ளைகள உண்டு. இரணடு சுழி வலம்புரியா யிருந்தால் புருஷனை ஒரு தேசமும தான ஒரு தேசமுமாவாள. மூனறு சுழி வலமபுரியானால் விபசாரியாவாள.

தலைமயிர்.

உச்சி மயிர் அவர் அவர் கையினாலே முப்பத்து..... ..யகுலமானால் அவன புருஷன அநேகம் பேருக்கு உதவியாயிருபபான.

தலை.

நடுத் தலையிலே ஒரு சுழி இடமபுரியா யிருநதால் மிகுநத செலவ-முடையவன ; பாவி.

முகம்.

பட்டை முகமாக இருந்தால் பாவி, வெட்டிக குணம், வறுமை. அவள் முகம் பாாகக வெகு தோஷம். சிறுத்த முகமாக இருநதால் வெகு லாபமுண்டு, கற்புடையவள். புததிசாலி. தனபதி.

குரல்.

குரல் ஆழ்ந்திருநதால வறுமை, பாவி, தொழில செய்யும.

வாய்.

சப்பை வாயாக இருநதால பொலலாதவளாயிருபபாள.

உதடு.

உதடு பருத்திருநதால வெகு கஷடபபடுவாள. சோரததனம் உணடு. குறை உதடாயிருந்தால காமத்து மேலே அபேட்சையும் களிியுமாய் இருப்பாள. தொஙகு உதடாக இருந்தால காமி; வறுமையாயிருப்பாள. இரு உதடும் சிறுகி இருநதால் உததம ஸதிரீயாய நலல குணமும் செல்வ மும் உண்டு. உதடு, நாககு, [உள்ளங] கை, [உளளங] கால இவை கறுபபா யிருந்தால் வெகு துககம; மகா பாவி, தரிததிரமாவாள.

பல்.

பலலு முத்துக கோவையா யிருநதால ராசபோகம். உததமம, சறகுணி, வெகு போகி. ஒரு ஒளியுமிலலாமல நீணடு இருநதால வெகு துனபம். வறுமை. தூரததததனம் உண்டு. இரணடு பலலும சிறுத் தாலும் பருத்த பலலாக இருநதாலும வெகு துஷடை, பாவி, காம சிந்தனை யாவாள்.

முகம்.

முகம் பூர்ண சநதிரன போலே இருநதால் ராசபோகம் உடைய வள. வெகு செல்வம் உணடு. புத்திரருணடு. சூரியமணடலம் போலே இருந்தால வெகு ஐசுவரியம உணடு பூர்ணாயுசும நல்ல குணமும் வெகு புத்திரரும உணடு. சிஙகமுகம போலே இருந்தால் வெகு துககு முணடு. இரணடு சுழி இடம்புரியானால் நூறு வயசு. செல்வமுண்டு. மூன்று சுழி இடம்புரியானால் அநேகம் பெணகள சூழ இருப்பாள. ஒரு சுழி இடம் புரியானால தாய் மரணமாவாள; தான் வாழ்ந்திருப்பாள். மூன்று சுழி இடம்புரியானால் பிதா மரணமாம். அவள நூறு வயசு சுகமாயிருபபாள.

பொது.

முன சொனன லட்சணமெல்லாம புருஷ லட்சணததிலே சில லட்சணம் பெண்களுக்கும புருஷருக்கும் ஒக்கும்.

அளந்து பார்க்கிற லட்சணம் எல்லாம இரண்டு வகை பார்க்கிறதும ஒக்கும். பெணகளுடைய லட்சணத்திலே சொன்ன மயிர் மறுவும் சுழிம் மறுவும் பெண்களுக்கும் புருஷருக்கும் சில ஒத்திருக்கும். எல்லோர் கண்ணும் காண இருக்கிற மடுவும் மறுவும் எல்லா லட்சணங்களும் மெத்தப பலியா. அவரவர்கள . காணாதிருக்கிறதிலும் மெத்தப பலியாது. தன கண்ணுக்கும் பிறர் கண்ணுக்கும காணபியாத லட்சணமெல்லாம் நன்றாய்ப் பலிக்கும்.

பெண்களுக்குப் பனிரெண்டு[1] வயதுக்குமேல் நாற்பது வயதுமட்டும்[2] எல்லா லட்சணமும் பார்த்தால் எல்லாம் ஒத்திருக்கும். புருஷனுக்குப் பதினாறு வயதுக்கு மேல் ஐம்பது வயதுமட்டும்[3] பார்த்தால் எல்லா லட்சணமும் ஒத்திருக்கும். இதுக்கு முன்னும் பின்னும் ஒவ்வாது. [இப்படிச்சொன்ன லட்சணம் எல்லாமுள்ள பெண்கள் முன்னே பத்து மாக கொத்தும் புருஷருக்கு ஒத்திருக்கும்.][4] எல்லா லட்சணமும் உள்ள பெண்கள் மற்றப் பெண்கள் ஆயிரம்போ எந்நேரமும் சூழ்ந்துகொண்டு இருப்பார்கள்.

(என்று) சுப்பிரமணிய சுவாமியார் ஸ்திரீ சாமுத்திரிகா லட்சணம் அகஸ்தியருக்குப் போதனையாகச் சொல்லியது.

முற்றும்.

---

[1] சில பிரதிகளிலே இந்த வயது 'ஒன்பது' என்று குறிக்கப்பட்டுள்ளது.

[2] சில பிரதிகளில் இந்த வயது 'ஐம்பது' என்று காணப்படுகிறது.

[3] 'எழுபத்தைந்து வயது மட்டும்' என்ற பாடமும் உண்டு.

[4] இந்தப்பகுதி விளங்கவில்லை.

நந்தி நூல்.

சர நூல்.

(அறுசீர்க்கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்.)

திரிபுர மெரித்தோன மைந்தனை தினகரன அடியை வாழ்த்தி
மருவிய நந்தி நூலின வளமையைப் புகலக கேளீர்[1]
சரிவர முனிவோர் தாமும[2] சர நூல தாகத தோனறக்
குருவரு ளாலே போறறிக குணமுடன செப்பு வேனே. (க)

செபபுவேன நடததைதக கணடு[3] திறமுடன குறிக ளெல்லாம்
கப்பிய கரிமு கனதன கனமுடை அடியை வாழ்த்தி
உப்பன மாக வேதான வரையெலலாம[4] இனியா ராயநதும
அப்பிய குறிக ளெல்லாம் அளவுடன[5] உரைப்பன அனறே.[6] (உ)

[உப்பனம-விரைவாகவே ; உண்மையாகவே]

(எண்சீர்க்கழிநெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.)

என்னவென்று உலகிலுளளோர் விபரங் கேளீர்
இககுறிகள் ஆய்ந்துசொலவோர்க் குறுதி யாகும்
மனனவனே வருகுமிடா அறிய வேண்டி
மாநிலதது லுரைப்பவர்க்கு வகுத்துச சொல்வேன்
இனனபடி வகைவகையாய்ப் பிரித்துச சொல்வேன
இநநிலத்தில குறிப்பறிந்து இயம்ப லாகும
சொன்னபடி ஒவ்வொன்ருய்க குணித்துப் பாரும்
சுத்தமுடன் அககுறிகள தோற்றும் தோறறம.[7] (ங)

தோற்றுமடா அககுறிகள யுததி யாலே
சொல்குருவைத் தெய்வமெனறு நினைநத போக்கு
எற்றமுன் குறையுமிலலை விபரம் தோற்றும்[8]
இக்குறிகள வெளியாகும் இனித்தப பாரு
மாற்றமாய் நிலவுகின்ற இடர்கள் யோகம்
வறுமையெனச செல்வமென வருவ தெல்லாம
சாததிரத்தால் குறிப்பறிந்து சொல்வோர்க் காகத
தரணியுளள மானிடர்க்குச் சாற்று வேனே. (ச)

தரணிதனில் மானிடர்ககுச் சொல்வேன் கேளு
தலைமையுடன குருபாதம் தஞ்ச மெனறே
காரணமுடன் இக்குறிகள தோற்று மாறுல்[9]
கசடர்குறிப் பறியாமல் பொய்தா னெனபர்
திரணமுமே தெரியாத மூடர்க ளிந்நூல்[10]
தெரியாது இந்நூலை அவர்க ளோதே
அரணமுனி வோருரைத்த[11] சரநூல் தனனை
ஆராய்ந்து குறிப்பினாலே அறிந்து கொளவீர்.[12] (ரு)

[1] (பா-ம்) வளமையைப் புகழக்கேளீர். [2] தாரம்.
[3] பிறநூல்களில் 'நடத்தைக்கண்டு' என்றே காணப்படுகிறது.
[4] (பா-ம்) முறையெல்லாம். [5] அளவுடன்.
[6] உரை செப்புவேனே; [illegible] என்றே. [7] தோற்றம்.
[8] தோற்றுமாறும். [9] [illegible] [10] [illegible]
[11] அருணமுனிவோர் உரைத்த. [12] (பா-ம்) குறிப்பினாலே அறிந்து கொள்வீர்.

கேளப்பா முகக்குறியும் கரத்தி லுள்ள
 கிளர்நதோடும்[1] வரைகளெல்லாம விரிதது சொலவேன
மீளப்பா நூலினுள[2] விபர மெல்லாம
 விளைநதுசொல்வேன நனருக விபரங கேளாய்
நாளப்பா மூனறிரணடும ஒனறின மேலே
 நனருகப் பார்அநதக குறிகள காணும்
சூளப்பா இனிககுறிகள விபர மெலலாம்
 சொல்லுகிறேம[3] நனருகத திறந்து தானே. (௬)

துரநதுதான சொல்லுகிறேம விபரங கேளாய்[4]
 சுழிமறுவு மஙகுமுதல பஞச ரேகை
பரநதுபல விதமாகக் காணப தெலலாம
 பாரிலுளள மானிடாக்கா ராய்நது சொலவோம
விரைநதுசொலவோம் நநதி நூல முறைமை தனனை
 விபரமெல்லாம[5] கேடபதறகுக குறிபபுக் காணும்
சிறநததொரு தேகமதில வரைகள கணடு
 தெரிநதுசொலவோம அககுறிகள தெளிநது பாரே[7]. (௭)

[மஙகு - மசசம]

வாரெனற நெறறிதனில வரைகள் கணடால
 வணமையுடன உடகழுததில வரையுங காணும
பேரெனறால அக்குறிகள விபர மெல்லாம
 பிரிததினிமேல சொலலுகிறேம பிரிய மாகப்
பாரெனறு சொலலுகிறேம யுததி யாலே
 பாரமிசையில உளளவரே[8] குறியா ராய்நது
கூறெனறு விபரமெலலாம வெளியாய்ச சொன்னோம்
 குறிபபறிநது ரூபததைக கூறு மனனே. (௮)

மனனியதோர நெறறிதனில வரைகள நாலும
 வானுலகம உட்கழுததில் வரை மூனறாகில
உனனியமாங கனகபதி யோக மெனனும்[9]
 உததமனே சொனனபதி யோகங கேளாய்
எணணியதோர நாலுபத்தை யாறுக் குளளே
 எளிதாகத தாரம்இரணடு இதமாய்த தோனறும்
வண்ணியவ ளிதைவிநது வகைய தாகில்
 வானுலகில் பிதாவுககு வியாதி யாமே. (௯)

ஆமெனவே நெறறியினில் வரைகள மூனறு
 அருமையுடன உடகழுத்தில வரைரெண டாகில்
தோமெனவே குமிழிதனில[10] வலது பாகம்
 சுத்தமுடன மறுவுமொனறு தோனறு மாகில்

(பா-ம்)[1] சிறுமையாம். [2] நூலினிட. [3] சொல்லுகிறேன. [4] கேளீர். [5] விபரமாய்க். [6] தெளிந்து. [7] திடமொன்பாரே. [8] உளளவரைக். [9] வாழ்மன்னூட்டில். [10] முதருதனில்.

வாமெனவே ஒருதாரம் வீணாய்ப் போகும்
வண்மையுடன் மறுதாரம் வனிதை காண்பான்
ஆமெனவே யுரைத்தோம்மூன றிருபத் துக்குள்[1]
அக்குறிகள் இந்நிலத்தி லாகுந தானே. (ய)

[கும்பிழ் - கழுத்தின பினபுறம், பிடரி.]

தானென்ற நெற்றியினில் வரைகள் ரெண்டும்
தண்கமல மிடமதனில்[2] மங்கு தோன்றில்
ஊனமென்று சொல்லுகிறேன மனைவி மக்கள்
ஒறுத்திருப்பார்[3] இநநிலததில் ஒருநாற் பஃதில்
தானென்று பொருள்தோனறும்[4] தரணி தன்னில
தயவிலலார் உதவிகெட்டுத தானே நிற்பான்
காணுமென்றேன இககுறிகள பொயயதா லல்ல
கண்டுரைத்தோம் நந்திநூல் கருணை பற்றி[5]. (யக)

(அறுசீர்க்கழிநெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.)

நெற்றியில் வரைகள் ஐநது
நிலைக்குறி யதுவே தோன்றில்
மெத்தவும் விசன முணடு
விரும்பிய பொருள்நில லாது
கைத்தலந்[6] தனனி லந்தக்
குறிகளே தோனறு மாகில்
புத்திர னில்லை யெனறு
புகழ்பெற உரைத்தார் நந்தி. (யஉ)

வனனமாய் நெற்றி தனனில் வரைகளே மூனறுண டாகில்[7]
இன்னமுங கழுததில் அநத இனிவரை தோனறு மாகில்
சொன்னமும பலவுண டாகில்[8] தோனறிய பலனு மில்லை
பணணிய பயிர்வெள ளாமை பலித்திடா தினிமங காணும்.[9] (யங)

மங்கது பாலபோல தோனறி மருவது வலத்தில் நிறகத்
தொஙகிய குமிழு மாகில் சொல்லுறேன யோகங கேளீர்
அஙகொரு மூனறு பத்து ஆறெனும் ஆயு சுக்குள
கங்கையில இடர்கள வந்து கழிவது நிசமதான் மண்ணில்.[10] (யச)

சீரபெரு நெறறி தனனில தெளிந்ததோர் வரைகள் மூன்றும்
பேர்பெறு[11]கழுததிலரெணடு பெரியதோர் வரையாய்த் தோனறில்[12]
தாரணி[13] மூனறு பத்துத் தரணியோ ருறுக் குளளே[14]
கூர்தரு[15] யோகம் எல்லாம குறித்து[16] நீ யுரைக்கக் கேளே. (யரு)

(பா-ம்) [1] கேள் மூன்றுபத்துக்குள்ளே. [2] தப்பாமல் இடதுபுறம் [3] ஒத்திருப்பர். [4] தோற்றுத். [5] தானே. [6] கொத்தலந். [7] கண்டால். [8] முன்பலன் உண்டாகில. [9] பலித்திடா தனிமங்காணும். [10] மனனே [11] மார்பெரக. [12] வரையது பெரிதாயத்தோனறில். [13] தார்க்குடன. [14] ஆறிக்குள்ளேன். [15] கார்க்கின்ற ; கூறுகின்ற. [16] குறித்திடில்.

உரைக்கிறேன் தாரம் ரெண்டு யுக்தியில்¹ அசட னுவான
சிறக்கவே முப்பத் தொன்றில் தெளிந்துசொல் ஆறு மொன்று
பொறுக்குமே கடனுஞ் செல்வம பூர்த்தியாய்ச் சரிபோல் நிற்கும்
வருத்தமாய் விதன மில்லை வடுபபடும் சகோத ரத்தில. (உ௱உ)

(எண்சீர்க்கழிநெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.)

சகோதரத்தில் பெண்ணினும் ஆணி னுநதான
தன்மையுடன் வடுப்படுங் காவி தன்னில்
சோகமுடன ஒருபிள்ளை நதியில வீழும்
சொல்லுகிறேன் இக்குறிகள இறுதி யாகும
அகோரமுடன இக்குறிகள நாலு பத்தள
ஆகுமெனக் குறிப்பினிமே லறிநது சொல்வோம்
சுகமுண்டாய்த தினம்நாலு பெரியோ னுவான்
தோன்றுமது பின்பிறநத பிள்ளை யாலே. (உ௱௩)

(அறுசீர்க்கழிநெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.)

அஷ்டமி மதியம் போலே அழகுறு நெறறி யாகில்
இஷ்டமாய்க் காவி தனனில ஒனிக்குறி பசமை யாகில்
பட்டத்துக் குடைய னுவான பார்தனில் அரச னுவான
ஒட்டிய சேனைக் கெல்லாம் ஒருபடைத தலைவ னுமே. (உ௱௪)

காவினை மனைப்²போலே காவியில் தோனறி யினனம்
தூவிய மலர்கள போலே தோனறிடக் குமிழு மீதே
மேவிய மச்ச மொனறு விளைந்திட வலதநில் தோனறில்
தாவினில் பெரியோ னெனறு தவமுனி வோர்கள சொன்னர். (உ௱௫)

(எண்சீர்க்கழிநெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.)

இடதுபுறம் மச்சிருந்து மறுவுந தோனறில்
இனிவரும் வளமெல்லாம் இயம்பக் கேளீர்
படிமிசையில் நெற்றிவரை யீரைந்து மூன்றில்
பருத்தவரா யாய்பலருங் கூடி நின்றால்
அடுத்தடனே இனிச்சொல்வேன ³ பொருள நில்லாது
வாழ்வொற உயிர்மனைவி சேத மாகும்
தொடுத்தவரா நாலிருநதால் வலத்தில் மச்சில்
தோன்றுமே இக்குறிகள் தொலையுந் தானே. (உ௱௬)

தெளிந்துசொல்வேன இன்னுமொரு சேதி கேளாய்
சிறமுடனே இதழ்விரண்டு சிறுத்து நிறமில
செழுந்தமலா ³ போலிருக்கும் காவி கண்டால்
குணமுடனே நீண்டகண்டம ⁴ குறியைக் கேளாய்

(பா-ம்) ¹ முதலிட ² [illegible] ³ தெளிந்த மலர். ⁴ [illegible]

வெளுத்தமுக மாய்வந்து வலத்தில் மச்சம்
வீற்றிருந்தால யோகனெனனும் விபரந தோற்றும்
தலங்களுககு முதல்வனெனறு புகழ்நது சொனனோம்
தாரணியில் ராசனெனறு சாறற லாமே. (உ௰எ)

சாற்றுகிறேன அடியிதழும் பெருத்து நீண்டு[1]
தலைகனத்து இடததில்மங்கு தனியாய்த் தோன்றில்
மாறறமுடன கடன்அழுந்தி வருமுப் பத்துள்
வழுத்துகினற ஆசானும் மாறிப் போவான
வாய்த்ததுணை ஒருவரில்லை ஒருவன் நிற்பான
வளம்பெறவே பெண்ணுதவி[2] வருவ துணடு
கூற்றெனவே இககுறிகள எல்லாம தோனறும்
குழந்தைமுதற பெணபிறக்கு மெனறு சொல்லே (உ௰அ)

(அறுசீர்க்கழிநெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.)

நெற்றியில் பயறு போலே நேசமாய் வரைகள ஐந்தும
உறறமுன கழுததில் மூனறு உதவியாய வரையி ருந்தும்
மற்றதில் மாலை யாக மணிககழுத ததுபோல் தோனறில்
வெற்றியாய் வலது கனனந் தனிாமறு விருந்தாற கேளே.
(உ௰கூ)

கேளொரு மூனறு பத்துக் கிருபையாய அஞ்சுக் குளளே
மீளவே பால ருரும் விசனமும அலைச்சல் தோனறும்
தாளவே மூனறு போகும் தாரணி தனிலே சொன்னோம்
ஆளவே குறியி தென்று அருள்முனி உரைத்த நூலே. (௨௰)

(எண்சீர்க்கழிநெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்)

கூறியதோா நெறறியினில வரைகள நாலுங்
குறித்தநடு வரைகளரெண்டு[3] துண்டாய நினறால்
மீறியதோர் உளகழுத்தில் வரைகள மூனறு
வீறறிருநதால் சொல்லுகிறோம் விரைநது கேளீர்
தாரணியில் பொருளஅதிக மில்லை சொனனோம
தனபிறப்பில் அஞ்சில் ரெண்டு[4] தணிந்து போகும
ஆறுமைந்து[5] மூன்றுபத்துக் குளளே தோறறும
அருமையறிந்து[6] உண்டெனவே அறிந்து கொளளே. (௨௰க)

முத்தியுடன நெற்றியினில் வரைகள மூனறு
முகமலர்ந்து கழுத்தில்வரை ரெண்ட தாகில்
அத்தனையுங் காரூமென்று குறிகள் சொன்னோம
அக்குறியைப பொய்யெனவே அகற்ற வேண்டாம

(பா-ம்) [1] பொருந்த நின்று. [2] வாழ்வேறவே ருன்றுதவி. [3] குறித்தாயேவரை ரெண்டு [4] அஞ்சரெண்டும். [5] அருமையிது [6] ஆறுமஞ்ச.

வெறறி[1] பெரு விரலடியில் விரைநது ப.ர்க்கில்
வெண்கமல குணடலம்போல் வீற்றி ருந்தால
பத்தியுடன் மூன்றுபத்து அஞ்சுக குள்ளே
பாரமிசையி லேயவேந்து [2] பலனு ணடாமே. (௩௰௨)

(அறுசீர்க்கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்.)

சொலலுவேன நெற்றி தன்னில் துணைவரை நாலுண் டாகில்
அல்லவால்[3] உட்க முத்தில் இனிவரை நன்றே யாகில்
தொல்நுல கத்தில் வாழ்வு[4] சொல்லுவேன யோகம் கேளீர
கல்வியும் பொருளு மில்லை கடனமிக விலலை எனனே. (௩௰௩)

இன்னமொன றுரைகக் கேளாய் ஏழோடு மூன்று பத்தில்
வனனமாய்ப் பொருளு மில்லை வாழ்நதிட அரசு மில்லை[5]
மனனிய வனிதை ரெணடு வானுல கதநி லுண்டாம்
சொனனேன்அவ் வாயு சக்குள மனைவியைப் பிரிவா னெனறே. (௩௰௪)

(எண்சீர்க்கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்.)

பொனனிறமாய்ப் பயறதுபோல் நெற்றி தன்னில
பூட்டிருக்கும் வரைநாவில் ஒன்று துண்டாய்
இன்னமந்த உள்கமுத்தில் வரைரெண டாகில்[6]
இசைந்துவரும் யோகமெல்லாம் இயம்பக கேளீர[7]
பன்னியதோர் மூன்றுபத்தில் வற்றுச் செல்வம்[8]
பகர்வானென றேயுரைப்போம் பாரி னுளளே[9]
சனனமாய் வலத்தில்மச்சந் தோற்றில் சொல்வேன
தனக்குமந்தக் குறிகள்கண்டால் சாற்ற லாமே[10]. (௩௰௫)

சாற்றலாம் யோகமுண்டு தனயக லுண்டு
சகலருக்கும் உபகாரி சாந்த னுவான்
வூறறமுண்டாம பொருளுமுண்டாம் விபரம் உணடாம்
உதவியொடும் அஞ்சுமூன் றினிக்கக் கண்டாய்[11]
மாற்றமின்றி வாழ்ந்திருப்பார் எண்பத தேழு
வயசுக்குள் அதிகமாய் வாழ்வு கொள்வார்
வெறறிலகு மென்றேதான[12] முனிவர் ஆய்ந்து
விபரமுரைத் தார்கனினி விரும்பிக் கேளே. (௩௰௬)

(பா-ம்) [1] நெற்றி. [2] பாரமீதில தான் அலைந்து. [3] எல்லையாம்.
[4] தொலவுலகில வாழ்வுதாமும். [5] சுகமும் இல்லை.
[6] உள்ளி னத்தில் குறிகள் கண்டால் சொல்லக் கேளு. [7] இயம்புவன கேள்.
[8] மூன்றுபத்து அஞ்சுக்குள்ளே. [9] வற்றாத செல்வமுண்டாம் வாழ்ந்தி ருப்பான்.
[10] சாற்றக் கேளே. [11] உண்மையுடன் அஞ்சுமூன் றின்மேல் கண்டம்.
[12] வெற்றியுண் டாமென்றே.

(அறுசீர்க்கழிநெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.)

நெற்றியில் வரைகள ரெண்டு நிலைகுலைந ததுபோல தோனறில
மெததவும பொருளு மிலலை வியர்த்த மாய்ப்[1] பொருளுந்
சித்தமா யிரணடு பத்து சேர்நததோர்[2] மூன்றினுள்ளே [தோறபான
இக்குறி காணு மெனறே[3] இயமபினர் முனிவோர் தாமே. (௬௰எ)

இத்தினமேல தார மெனனில இருபத்தஞ சுள்ளே யாகும்
தததுவ மொனறு தோணும் தனககுறு குறிகள் கணடால்[4]
முத்துறு பொருளுண் டாகும் முனபிறந் ததுவே யானால
வெறறியு மாகு மெனறு விளமபினர் முனிவர் தாமே. (௬௰அ)

கைவரை பார்க்க

நெற்றியில வரைகள மூனறும நிலைகுறித துண்டாய்[5] நினறால்
மத்திபங கழுததில ரெணடு வரையது தோனறு மாகில்
சிததமா யிடர்கள தோனறும எனறுசொல இருப துககுள
மெத்தவும் வறுமை எககம[6] விரைந்துகேள இனிமேல் என்றே. (௬௰௯)

எனறன[7] யினிமே லநத இருபததஞ சாயு சுககுள்
நனறெனப் பொருளகள சேரும நலலதோர விததை யுண்டாம்
பெணடிர்கள வண்மை வாழவும பிரியமா யதுமேல வாழ்வான
சென்றதோர் தார மொனறு சிதறிபபோம் தீயி லன்றே[8]. (௭௰)

(எண்சீர்க்கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்.)

செஙகையிலே வரைகளுடை யோகங கேளீர்
சிவநதிருக்க அனனவரைக கொக்கி யாகத
தஙகியது மேலேறிக கொடுஙகை போலே
தனனருகில கதிர்போல வரையொன் றாகில்
அங்கையொரு சிறுவிரலில வரைகள நாலு
அஙகுலத்தில ரெணடுவரை யாகில் கேளீர்
பஙகுவித மாயிருபத தஞ்சுக் குளளே
பழமையிடக கணதுடிக்கும இனனம பத்தில். (௭௰௧)

இனனமதற கொருகுறிபபு[9] உணடு சொல்வேன
இடதுகணணும படபடெனறு துடித்து நிற்கும
சினமயமாய[10] வலபபுறத்தில் மச்ச மொனறு
சிறந்திருக்கும் மாாபதனில் தொடையி னுளளே

(பா-ம்) [1] விநயமாய்ப; வினையுடன். [2] திருமபெர. [3] இத்தலக் குறிகள் காணும. [4] தத்துவமாகத் தோன்றும் தனக்குமிக் குறிகளைகாணடால். [5] நிலைக்குறித் துண்டாய். [6] மெத்த மேல வரும் யோகம [7] எனறிட. [8] தீயினில் சிதறு மென்றே. [9] நாப்பு. [10] சினனமையாய்; சினனமாய்.

மனனவனுக் கிக்குறிகள் இருந்தால கேளு
வறுமையினுல் அகதனைவிட்டு வருஷம் போவான[1]
முன்னேயொரு பெண்பிறநது அதுவும் போகும்
முறைமையுடன்[2] ஆணபிறக்கு மொழியைக் கேளே. (சயஉ)

மொழிந்திடுவேன அதன்மேலும் நடத்தை கேளாய
மூனறுபத்தஞ் சுளபடவே வறுமை தீர்ந்து
பழகிவந்த வினைகளெல்லாம் பறந்து போகும
பார்மிசையில் செல்வமிகும் கலவி சேரும்[3]
தளவாயபோல் அதிகமாய் நினைதத தெல்லாம்
தனககுறுதி யாமெனறு சாரந்து சொனனேம
உள்ளதென வேயுரைத்தோம் குறிகள் பார்த்து
உமக்குறுதி யாகுமெனறேும் உண்மை தானே. (சயங)

கைதனிலே[4] அனனவரை கீழே நோக்கிக்
கனதத[5]ரெணடு வரைபிரிநதால் அதனைக கேளாய[6]
உயபெரிய[7] விரலடியில் பிணைநது நினறல
உத்தமனே உறவுசெயயும் யோகங கேளாய
மெய்யுரைததோம பொருளுமில்லை கடனுந தேர்நது[8]
விசனமெத்த அணைததிருக்கும விளைவு மில்லை
பொய்யெனவே சொலவதிலை இனிககு றிப்புப்
போன்ற[9]மசசம இடததில்நினறல பிரிததுச் சொலலே.
(சயச)

(அறுசீர்க்கழிநெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.)

பெருவரை கையி னுளளே பிரியமாய்த் தனித்துப் பார்க்கில்
மருவிய மணிக்கை தொட்டு வருவரை ஆணில சோநதால்
தெருவினில் வந்த ரேகை சிறந்த[10]பெண ணேடே நிற்கில்
வருவது போவ துணடு வாலபொருள அதிக மிலலை. (சயரு)

கூடிய மணிக்கை தனனில் குடியிருந தெழுந்தாற் போலே
நாடியே வருகும் போது நடுவிலொன றட்டம் வீழந்தால
தேடிய தனஙக ளெலலாம தெருவினி லிறைததாற போலே
ஓடியே போகும் எனறு உரைத்தனா பெரியோர் நநதி.[11] (சயசு)

மணிதனி லிருந்த ரேகை வழிகளை மனுஷன போலே
துணைகொணடு வருவ தாகில் சொல்லுவேன யோகங கேளாய
இணைகொண்ட பெணணின மீதில ஏறியே தாட்டி[12] நினறல
தனமது சேரும் பத்து நானகினில் தனக்குத தானே. (சயஎ)

(பா-ம்) [1] செல்வான ; எல்லாம். [2] முகமையுடன. [3] மருவிச் சேரும்; கலவி சேரும்.
[4] கையதனில. [5] கருது. [6] அதைக் கேளீர்.
[7] உயயபெரு. [8] தோத்து. [9] தோன்ற. [10] சிறப்புடன்.
[11] அன்றி உயிரும்விடடகன்று போகும் ; யெந்தரப பெண்ணுயிரு விட்டகலத்தானே.
[12] தாண்டி.

(அறுசீர்க்கழிநெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.)

வரையெனறே அறிவதறகுப் பொருளைக் கேளாய்
வானகத்தில் மீனவரைதான[1] அன்ன மாகும்
தெருவில்நின்ற நடுவரைதான் பெண்ணை தாகும்
தேற்றியதோர் மேல்வரைதான் ஆணை தாகும்
குருவரைகள்[2] எதென்றால் விளங்கக் கேளாய்
குறுக்கிருந்து ஆணில்நின்றால் டமர மாகும்
பெருவிரலி னடியிலொரு கீற்றுய நின்றால்
பேசியதோர் அவ்வகையே[3] பிழைப்பி மூககும். (சதஅ)

பெணவரையி லிருக்குமவரை யோகங் கேளாய்
பேசியதோர் உட்புறத்தில குறுக்கி நின்றால்
வணவரையே வடவனென்று[4] உரைக்க லாகும்
வரிசைநடு வரைநோயே வரையென றெண்ணு
தென்புறத்தில குறுக்கிலும சாப்பில[5] நின்றால்
செல்வவரை யிதுவெனவே திறமாய்ச் சொல்லு
ஆணகுலத்தில் அன்னமதில் குறுக்கில்[6] நிற்கில
அவ்வரையே பஞ்சையென அறிந்து கொள்ளே. (சமக)

மத்தகத்துக குளபடவே ஆணின பக்கம
வாழ்ந்தவரை தந்துவென வகையாய்ச் சொல்லு
முத்திபெற ஆணபெணுக்கும நடுவில் நிற்கும்
மோகனமா வரையெனவே முனிந்து சொல்லு
பத்திபெற வித்தவரை எதோ வென்னில்
பரிந்தனனம பெணநடுவே பகிர்ந்து பாரு
வெற்றிபெற ரெண்டுவரை சேர்ந்து நிற்கும
வித்தைவரை யென்றுசொல்லி விரைந்து பாரே. (ருமி)

தனவரையும் பெணவரைக்குள[7] தயங்கி நின்றால்
தனதுபொருள வருவதுவும் போவ துண்டு
தனவரையும பெணதாட்டி அன்னம பார்க்கில்
தரணியி லேயுனக்குத் தனங்கள் சேரும்
தனவரையும் அன்னவரை சேர்ந்து நிற்கில்
தனஞ்சேரும் இனஞ்சேரும் தாவனி தன்னில்
தனவரையு மிதுவெ...ால் கடந்து நின்றால்
தானடக்குங் குறிகுணங்கள அதற்குக் கொள்ளே[8]. (ருமக)

(பா-ம்) [1] வானகத்தில் மூலவரைதான் [2] குருவரைகள். [3] அவ்வகையே. [4] பணவரையென்றேயுமில. [5] குறிகில் உறுககப், குறுகிநது சாய்நது. [6] குறுகி. [7] பெண்வரையும். [8] தானவிலே யானவென்றே சாற்று வோமே;

இந்தப் பாட்டின் பின் இரண்டு அடிகளுக்குப் பின்வருமாறு வேறு பாடம் காணப்படுகிறது:

நிறைசேரும் தானம் தனலி தனவரையும்
இதுவெல்லாம் கடந்துநின்றால் சேர்ந்தக் கேடு
தன்மையாய் உரைத்தேன் மானி பார்த்து
நடக்கும் குறிகுணங்கள் நவின்ற கேளே.

(அறுசீர்க்கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்.)

நீலையன்ன வரைகள தாட்டி
　　நெல்மூக்குப் பருவங் காணில
பலவானென னுலகம் சொல்லும்
　　பிரியமாய்ப் பொருளகள சேரும
பலர்க்குப காரி யாவான்
　　பாரினில நீளங் காணில்
உலகத்தில ராசா வாவான்
　　மூங்கநெற பருவங் காணில. (ருயஉ)

சொலலிய வரைகள் தாணடித தோறறமாய் அங்கு லத்தில
எலலேயி லேறி நிறக இனிவரும் யோகங் கேளீர்
செலவமும் மிகவுண டாகித் திரவியத துடனே வாழ்வான
வெல்லவே முழிகள தாட்டில வேநதனென் றுரைக்க லாமே. (ருயங)

ஓங்கிய நாகந் தனனில் ஒருமுழு தாட்டி நிற்கில்[1]
பாங்குடன மேலமு றிக்குள பறறியே நிறகு மாகில்
தாஙகிய[2] குழவி பெணடிர் தனஙகளே[3] ஒறுதது நினறு
தேஙகியே நாலு பத்துச சித்தனென றுரைகக லாமே. (ருயச)

(எண்சீர்க்கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்.)

சிநதைதனி லேநினைநது திறமாய்ப் பாரக்கில்
　　தேயுவெனும அஙகுலத்தில குறிகள கண்டால்
மைநதருக்கு விசனமுணடாம் பொருள நில்லாது
　　வருமபூசல வரையினகீழ்க் குறுக்கி நினறால்
விநதையுடன பொருளுமுண்டாம் புறத்தின மேலே[4]
　　வீறறிருந்தால் நலலதெனறு விருமபிக் கொள்ளாய்[5]
அநதரததில குறுககிநினறால் யோக னென்று
　　அறிவுடனே இக்குறிபபை யறிநது சொல்லே[6]. (ருயரு)

ஒவவொரு விரலுக கைவரை யிருக்கும்
　　ஓங்கியதோர் அஙகுலங்கள் நாலுக் குளளே
நவ்விய வரைககுப்போதான சொலலக் கேளாய
　　நட்சத்ர வரையெனறு நாமம் சொலலு
இவவுலகில் அறிவோாக்கு நனறாயத தானும்
　　இயலபாகப் பூட்டிறெனும் நந்திநூல தனனில
ஒவ்வியதோர் வரைகளுடை யுறுதி தனனை
　　உரைததிடுவீா நனறாக உலகத தோர்க்கே.

(பா-ம்) [1] நின்றால். [2] தாக்கியே. [3] தங்களை.
[4] அதனின்மேலே. [5] யோகனென்று விளம்பு வாாகள்.
[6] அந்தமுடன் இக்குறிபபை ஆய்ந்து பார்த்து
அறிவுடனே மாளிடருக்கு அறிந்து சொல்லே.

[இதன் வேறு பாடம்.

(எழுசீர்க்கழிநெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.)

ஒவ்வொரு விரலுக் கைவரை யிருக்கும்
ஓங்கிய அங்குலம நாலில
ஒவ்விய வரைக்கு நாமமே தெனனில
நட்சத்ர மெனறினி யுரைததோம
இவ்வுல கததிற் குறிப்பறி வோர்க்குப்
பூட்டிஞேம நநதிநூல தனனில
ஒவ்விய வரையி ஞறுதிக ளறிநதே
உரைத திடும உலகததோா தமக்கே.] (௫௰௬)

(எண்சீர்க்கழிநெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.)

கொடுங்கையினில வரையிருககும யோகங கேளீா
கூடியதோா அனனவரை எறின மேறகே
வடங்கமிலலா வரையிருநதால் உதவி யெனறு
வானுலகில் கணடுசொலலும வழியாயப் பாாத்தத
தொடஙகியதோர் அனனவரை விரறகுக் கீழே
தோற்றுமிகத தாரைவரை துணிந்து தானே
அடஙகியதோா வரைகளெல்லாம மனத்தில் நோககில்
அவ்வரையை யுததியினுல அறிந்து கொளளே.]

[இதன வேறு பாடம.

அங்கையிலே வரையிருக்கும் யோகம கேளீர்
அனனவரை தனனுடைய பேரின மேற்கே
வஙகமில்லா வரையிருநதால் உதவி எனறு
வானுலகில் கணடுசொல்லு வழியாயப பார்த்து
துங்கவனே ரெண்டுவரை வேறுய்த் தோறறும
தொலலுலகில் மிகத்தானே துணிநது தானே
அஙகியதோர் வரைகளெல்லாம் மனததில நோக்கி
அவவரையை யுக்தியினுல் அறிநது கொளளே.] (௫௰௭)

(எழுசீர்க்கழிநெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.)

கரமதில் எழுநத கடைவிரல் நாமம்
கணாகொள அபபுஎன றுரைத்தோம்
சிறுவிரல் தாட்டித் தேங்கிய விரலைத்
தேயுவாய் வாயுவாய் உரைப்போம்
மருவிய காட்டு மவவிரல் நாமம
வானெனறே உரைத்தனர் முனிவர்
பெருவிரல் அறவே பிறிதிவியென றுரைப்போம்
பார்மிசை யுளளோர்க ளறிய. (௫௰௮)

அயமினில பிறநத கூடிவரா மேஷம்
அக்குறி போலினி அறிவாய்
டுப்பத் நாலு விரலுக்குள ளடங்கி
இருக்கும்மீன ராசியின நேர்மை

செப்பிய ப்ரிதிவி விரலினுக் குள்ளே
  தீர்க்கமா யிருக்கின்ற வரைக்கு
ஒப்பிய உரைத்தோம் குணடல மெனவே
  உகந்துகொள ஞலகிலுள ளோரே. (ருயக)

(எண்சீர்க்கழிநெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.)

வாயுவெனும நடுவிரலில் சோதி பககம
  மதிபபில்லாச் சிதர்போல வரையொன ருகில
தாயகமாய் மேலேறி நிற்கும் போது
  சஞ்சலங்க ளிலைவீடு தனஙகள சேரும
ஆயுசெனும தொண்ணூறரு ருணடே யோங்கும்
  அக்குறிகள கண்டக்கால அறிநது சொல்லு
போயவிடும் வறுமையெலலாம நாலு பத்தில
  புத்திராகள ஐநதெனவே புகழ்நது சொல்லே. (கூய)

(அறுசீர்க்கழிநெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.)

அப்பெனும் அஙகு லத்தில் அனிவனர மேஷத தினகீழ்
ஒபபியே வரையொன ருகில உததமாக் குதவி [1] மட்டும
தப்பிலா ரிஷபத தினகீழ் தயஙகிய வரையு மாகில்
சர்ப்பனே கால மென்று தயவுடன் உரைததார நநதி [2]. (கூயக)

(எண்சீர்க்கழிநெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.)

இன்னமொரு குறிப்புண்டு சொல்லக் கேளாய்
  இசைந்தஙுலர யிரண்டுகருள் நட்டு நிற்கில் [3]
சொனனதா ரெணடுமொனறு [4] தோன்று மாகில்
  சொல்லுவேன அவாகளுக்கு மோச மிலலே.
வனனமதாய்ப் பொருளசேரும் உளளத துக்குள
  வாழ்நதிருப்பா ரெனறுமுனி வகுத்த நூலே [5]
மன்னுலகில வாழவதறகுக குறிகள சொனனேம
  வகைவகையாய் இககுறிகள வகுதது்ச் சொல்லே. (கூயஉ)

அறிந்துகொளவாய் இனனுமொரு குறிப்புச் சொல்வேன
  அளவியுரங் கடந்துநடு விரலும நிறகில
தெரிநதுமுனனே சொனனதிலே அதிக மாகுஞ்
  செல்வம்மிகும் மக்கள்பெணடிர் வருவா யென்று [6]
திருவுலகில் வாழ்ந்திருப்பார் நூற்றுண டுக்கு
  திரவியத்தின மேல்படுப்பான [7] ரெலவ னுவான
மருவியதோர மஙகைசுகம் அனுபோ கிதது
  வாழ்ந்திருப்பார் இனியெனவே [8] வகுத்துச் சொல்லே. (கூயங)

(பா-ம்) [1] உற்றதுக்குதவி. [2] உரைத்த நூலே.
[3] விரலுக்குள் எங்கும் நிறகில்.
[4] சொன்னதொரு குணமொன்று ; சொன்னதுதான் ரெண்டிலொன்று.
[5] வகுத்துச் சொன்னர். [6] சேர்ந்து வாழ்வர். [7] மேற்படுவான். [8] பார்தனிலே.

செல்வம்போ மிகுதியுண்டாம் அங்குஷ்டம் தாட்டில[1] -
திரமான வரையொனறு குறுக்கில் நிறகில்[2]
கல்விபொருள் மக்களபெண்டிா கனமா யுண்டு
கனகமணிச் சிவிகைவரும் கண்டு கொள்ளும
சொல்லிசைய[3] உலகமதில் யோக ருவான
துரைகள்மெசசி அதிகமுடன பட்டம் வைபபாா
தலைவனெனத் தண்டிகையே தனக்குண் டாகில்
சகலருக்குங் குருவெனவே சாறற லாமே. (கூ௰ச)

முனகையினில வரையிரணடு சரியாய் நினறு
முனனிருககும இருவரையும்[4] பிணைந்து நிற்கில்
தங்கியதோா நாலுமொன்ரு யிடாகள தோனறும்[5]
தானொருவ னோஅரசுக கதிக ருவான
பெண்களிரண் டுடனபிறப்பு உணடாய் நிற்கும்
பெரியதோா பனனிரணடில யோக ருகும்.
இஙகிதமாய் இனனமுளள பலனக ளெல்லாம்
இசைவுடனே சொலலுகிறேம இருநது கேளே. (கூ௰ரு)

(அறுசீர்க்கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்.)

கூரிய மணிக்கை தனனில் குணவரை யொனற தாகில்[6]
தாரணி தனிலே யுளளோர் தனக்கெளி யவனே யாகும
வீரிய வரைரெண் டாகில் விசனமும பொருளு முண்டாம்
நேருளள வரைமூன ருகில் நினைத்திடும யோகங் கேளீர். (கூ௰சு)

யோகமாய்ப் பொருளும சேரும உதவிகள அனந்த முண்டாம்
தேகமும வாடா தெனறு திருவுல கத்தில் சொனனோம
ஆகமா மணியும யோகம் அரும்பொருள மிகவுண் டாகும்
ஆகுமென றுரைத்திட் டோமே ஆறஞ்சு பத்தி னுளளே. (கூ௰எ)

மூனறுதான வரையாய ரெற்றி முழுக்காகத் திரண்டு மாகில
பூண்டிடும் தார மொனறு புத்திரன முனபில தோன்றும்
ஈண்டிய நாலு பத்தில் விசனமே மிகுதி யுணடாம்
ஆண்டிடு மிதனமே லேஷுண் பிளளையாற் பொருளுண்
[டாமே. (கூ௰அ)

(எண்சீர்க்கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்.)

பிரிதிவிபெறு மேல்முழிக்குள வரைகள பார்த்துப
பிளளைவரை யதுவெனறே பிரித்துச் சொனனோம்
குறையில்லா வரையிருநதால் குறித்துப் பார்த்துக்
குழவியெறும் அக்குறிகள் டினிமேல் கூறும்

(பா-ம்) [1] மறுவுளா தாட்டில். [2] குறுகி நிறகில. [3] சொல்லிசைய. [4] இருவரையும். [5] தங்கி நிற்கில். [6] ஒன்றேயாகில.

கரியெனவே அவ்வரையில் காணும் போது
　　கைநழுவிப் போச்சுதென்றே கருத்தில் சொன்னேம்
வரையதுவே பளபளெனச் சிவப்பாய்த் தோன்றில்
　　வந்தபிள்ளை யதுவெனவே மகிழ்ந்து சொல்லே. (சு௰கூ)

மத்தகத்தி லிருக்குமவரை குழவி யாகும்
　　வடுப்படா தேயிருந்தால மகிழ்ந்து சொல்லு
அத்தியில்லாச் சரிபோக நின்ருல சொல்லு
　　அங்குலத்தில் மங்கிநின்றல் மலைக்க வேண்டாம்[1]
இத்தலத்தில் பளபளென வரைகள் கண்டால
　　இயம்புவீா அதுகுழவி யெனறே சொல்லு
உத்திபிலே கண்டுகுறி குணங்கள் சொன்னல்
　　உமக்குறுதி யாகுமென்று உரைததார் முனனோ. (எ௰)

(அறுசீர்க்கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்.)

பெருவிரல் முழியின மேலே பிரியமாய்க் குழிந்து பாாத்தால்.
குறையில்லா வரையி ருந்தால கூறுவீர் உணமை யென்று
சிறுபெரு வரையில் அஙகே சிவநதினி திருக்கும் போது
மீரியவே பிறந்த தெனறு விபரஙகள தெரிந்து சொல்லே. (எ௰க)

சொலலுவேன் கேளு மினனம தாககறுப்ப தனில் தோனறு
எல்லையில மடிந்த தெனறே யினங்குறித் ததுவே சொல்லும்
தொலலையில புனைநது நினறல துணையினும பிறக்கு மெனறு
நிலனுநீ குனித்துப பார்த்து நீயது குறித்துச சொல்லே. (எ௰உ)

ஐவிர லதுபோல் தோனறும் அங்குல மதனி லெலலாம்
செய்விர லதனி லெலலாம தெளிந்துநீ பார்க்க வேண்டாம
உய்பெரு விரலி லொனறே உணர்நதுநீா குனித்துப் பார்க்கில
பொய்யுரைத திடவு மில்லை பூட்டினா முனிவா தாமே. (எ௰ங)

முனிவர்கள் உரைத்த நூலை மூவுல கறியச சொன்னேம்
கனிவுடன வரைகளை யோகக் கருத்தறிந துரைப்ப பவர்க்கும்
நினைவினில வெளிச்சம் காணும் நீடியே குறிப்புச் சிக்கும்
மனதினில வரைஆ ராய்ந்து மகிழ்நதினி உரைத்தி டாயே. (எ௰ச)

(எண்சீர்க்கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்.)

ஆண்வரையும் பெணவரையும் அனனந் தானும்
　　அதுமூனறும் சரிபோக இருககு மாகில்
தானலைநது தான்பிழைப்பான சிறிது நாலில்
　　அகஙகுறையா திருக்குமங்கே பொருள்கள சேரும்
ஆண்குறைநதால் அனனமது குறைய நிற்கும்
　　உததமனே தனஙகுறைந்தால பெண்குறைந்து நிற்கும்
ஆணகுறைந்தால் தனககுமொரு சலிப்புத் தோனறும்
　　அக்குறிகள் ஆராய்ந்து அறிவால் சொல்லே. (எ௰ரு)

(பா-ம்) [1] மறுக்கவேண்டாம்.

(அறுசீர்க்கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்.)

கரமது நீட்டிப் பார்க்கில் கையினில் விரல்கள சேரச்
சரிவர இடைவி டாமற சார்நதுற இருக்கு மாகில
பொருளுணடு வறுமை யிலலை புகழ்ந்துதா னிடைவிட் டககால்
வரவரச் செலவா மெனறு வாழ்முனி உரைத்தா நூலே. (எடுசு)

கையினில வரைகள எலலாம் கறுத்திடத் தோனறு மாகில்
மெய்யுளே பலவி சாரம் வேண்டிய கடனும் தோன்றும்
செய்யவே வரைகள எலலாம சிவநதிட உறுதி சேரும்
மெய்யுளே செல்வம யோகம் விளையுமென றுரைத்தார் முனிவோர். (எடுஎ)

நெய்நிறம போலே யநத நீளவரை நீல மாகில
பையவே கடனுஞ் செலவம் பகாநதிடட வழியாய்த தோனறும்
உயயமா னிறமே போல உறுதிகள தோறறு மாகில்
எயமூன்று பதறி னுவில இடாவரு மெனறு சொலலே. (எடு அ)

(எண்சீர்க்கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்.)

அச்சரமா யனைவரைக ளுளளே ஆகில்
ஆணவரைககும பெணவரைக்கும நடுவே யாகில்
வசசதொரு சவுககமதாய வரையொன் றாகில்
வானுலகிற் கனகபதி யோகங் கேளீர
எச்சுவய தாயவாழவா இனியுததி யோகம
இசைததவரை மூாததியென றியமப லாகும
ஒசசமில்லா வாழ்வடைவர் இருபத தனுகள்
உத்தியோக மாகுமெனறு உகநது சொனனோம். (எடு கூ)

அனனவரை மேலேறில் அதிகம செல்வம்
ஆறகுசுக குப்படவே அதிகம் காணும்
அனனவரை கீழநோககில் வறுமை வாடடும
ஐம்பதுக்குப பொருளுமில்லை அலைச்சல் காணும
அனனவரை நடுக்கையிலே இருக்கு மாகில்
ஆதரவாய் வாழ்ந்திடுவீர் அதிகந் தானே
அன்னவகை தனனிலுறு பலனக ளெல்லாம்
ஆதரவா யறிந்தநீ அறைகு வாயே (அ0)

இனி, கைவிரல் வரை கயிறு அளந்து பாாக்கிற விபரம் வருமாறு:
நூல் அளக்கிற விபரம்.

(அறுசீர்க்கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்.)

[வேறு ஒரு பிரதியில் காணும் இந்தப பாடல் இவ்விடம சேரவேண்டும் போலும்.

கடிகொள குஙகுமச் சேரேடு நூலினுல் காம னென்ன
அடிமுதல் முடியீ ருக நான்முறை அளநது நோக்கி
நெடுமையும் குறுக்கும் நூற்றெட் டாகுல மாகி நின்றால்
டிபமுதல் உலகை காக்கும் பார்த்திபன ஆவன எனறே.]

கைவிரல் ஐந்து தம்மைக் கருத்தினால் அளந்த நூலை
செய்யவே முழங்கை தொட்டுத் தெளிந்ததை நீட்டிப் பார்க்கில்
ஐவரை தாட்டி நிற்கில்[1] அருமைசேர் யோகங் கேளீர்
வையகம் நூறு காலம் வாழ்குவார் சிவிகை யேறி. (அமக)

அப்படி வரைகள் தாட்டி அணிவரை கடந்து நின்றால்
செப்பமாம்[2] மனைவி மக்கள் திரவியத் துடனே வாழ்வார்
ஒப்பமா யினங்கள் சேரும் உதவிகள் மிகவுண் டாகும்
தப்பிலாக் குறிகள் கண்டால் தரணியில் வேந்த னாமே. (அமஉ)

அணிவரை தனிலே நிற்கில் அக்குறி யுரைக்கக் கேளாய்
துணைவரும் யோகம் செல்வம் தோன்றிடும் பொருளும் நன்றாய்
அணிபல சனங்கள் கூடும் ஆயுசும் நாலு பத்தாய்
மணியமாம் யோக மென்று மகிழ்வுடன் உரைத்தார் நூலோர். (அமங)

நூலென உரைத்தோம் நாமே நூதன மறியா மூடா[3]
சாலவே குறிப்புக் காணார் தட்டழிந் திடுவார் கோடி[4]
கோலமாய்க் குறிப்புக் கண்டால் குருவரு ளாலே மேவி
ஓலமாய் உறுதி என்றே உரைத்தனர் முனிவர் தாமே. (அமச)

(எண்சீர்க்கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்.)

கூறியதோ ரிவ்வரை[5] மேல் அணுகும் போது
குறிப்பறிந்து சொல்லுகிறோம் கூர்ந்து கேளும்
மீறியதோர் மனைவிமக்கள் பொருளு முண்டாம்
மிகுதிபெற வாழ்ந்திருப்பார் வினையு மில்லை[6]
ஓரிரண்டு பத்தஞ்சில் தனமும் சேரும்
உத்தமனே உனக்கதிக மாகும் சொன்னோம்
தாரணியில் இக்குறிகள் தப்பா தென்று
தவமுனிவர் புகழ்ந்துரைத்த சரநூ லாமே. (அமரு)

அம்முழியில் அடிவரையி லிருக்கும் போது
அருமையுடன் மேவுகின்ற யோகங் கேளீர்
உன்மனையில்[7] துயரமுண்டு செல்வ முண்டாம்
உத்தமனே அக்குறிப்புக் கடனுஞ் செல்வம்
செம்மையுடன் இரண்டுதான் சரிபோய் நிற்கும்
தெளிந்துசொன்னோம் இக்குறிகள் பொய்யென் றாதே[8]
வன்மையுடன் ஐவரைக்குள்[9] அடங்கி நின்றால்
வறுமைகளே தோற்றுமென்று வழுத்தி னோமே. (அமசு)

(பா-ம்) [1] ஐயமில்லாமல் கேளு. [2] செப்பமாய். [3] மோட்ச. [4] மெத்த. [5] இருவரை. [6] விளையும் இல்லை. [7] உன்மனத்தில். [8] பொய்யே இல்லை. [9] அவ்வரைக்கும்.

(அறுசீர்க்கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்.)

கடைககண்ணிணு டனந்த நூலைக கருததுட னிருககக் கொணடு
கடைககையில் வளையங் கொண்டு கயிறுதான கூடச சேர்த்து
நடுக்கையில் முழுங்கை தொட்டு நீட்டியே பார்ககும் போது
படுக்கையாய் நடுமுழி தனனில பறறியே நினறுல் நன்றே. (கூ௰சு)

(கலி விருத்தம்.)

தோளொடு நடுவிரல் தொட்ட திரட்டியே
நீளம தாகியே நெற்றியில் நீணடிட
மீளவவ வயதுநூறு விருமபினர் வாககினுல
தாளுமை யலலவே தவமுனி யுரைததனா. (கூ௰எ)

(அறுசீர்க்கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்.)

மனனிய நெறறி தன்னில வயசுதொண ணூறே சொல்ல [1]
எண்ணிய புருவில் நினறுல எணபதென றுரைக்க லாமே
மினனிய மூககில சோநதால பேசினன எழுப தெனறுர் [2]
வனனமாய் அறுபத தஞ்சு தாடையில் நிறப தாமே. (கூ௰அ)

(கலி விருத்தம்.)

அக்குறி கழுததைவந தனுகி நினறிடில்
துக்கிய ஆயுசு சொலனு மமபதே
மிக்கவு நெஞ்சினில விளங்கில முபபதாம
பக்கமாம மார்பினில பகருவ மிருபதே. (கூ௰கூ)

(எண்சீர்க்கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்.)

மானிடர்க்கு நடககுமநத யோக மெல்லாம்
வாழ்த்தினும் இககுறிகள சாறூ லாலே
தானடநது உலகிளளோா கணடு சொலலத்
தன்மையுடன உரைததுவிடடோம விவர மாக [3]
கூனருக்கும் குருடருககும கிடடா தெனறு
குறிப்பறிந்து சொலலிவிடடோம அதுதப் பாழல்
நானிலத்தில் குறிகுணங்கள சொல்வ தெல்லாம
நாடலரங் குருவெனவே [4] நாடட லாமே. (ரா)

சுழிலட்சணம்.

(அறுசீர்க்கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்.)

தாடையில் சுழியொன் றுகில் தரணியில் வேந்த னுவான
தாடையில் சுழிரெண் டாகில் தானதி கார னுவான
தாடையில் சுழிமூன றுகில் தனக்கொரு மூன்று பத்தூன்
நீடியே யோகி யென்று நிலைக்குறி யுரைத்திட் டோமே. (ாக)

(பா-ம) [1] தொண்ணூறானதும். [2] மெப்புபுடன் எழுபதென்றுர்.
[3] சாறூலாலே. [4] குருவெனவே.

நெற்றியில் வலது பக்கம்[1] வலம்புரிச சுழியே நிற்கில்
சித்தமாய் உலகு தன்னில் செங்கோலுக குடைய ருவான்
உத்தமர்க் கிடது பாகம் உகநதிடம் புரியாயத தோனறில்
நிததியா நந்த யோகம நிலைக்குறி தோனறு மனறே. (௱உ)

வலத்தினில் தோளி லுளளே வலம்புரிச் சுழியோன ருகில
தலததினில் பெரியோ ருவான தனக்கினிப் பொருளும் சேரும்
குலத்தைஉத் தர்கக நலல கூாமனத துடனே வாழ்வான
கலைக்கவும் இடாகள் வந்து காணிடா தென்று சொலலே. (௱௩)

மார்பிடை வலது பாகம் வலம்புரிச சுழியு மாகில்
மீறியே கொடுஙகை தொட்டு விளஙகிய பாதம் மட்டுஞ
சீர்பெற வலம்பு ரியாய்த் தெளிந்திடச் சுழியு மாகில
கூரிய சுழிகள் நனறே கூறுவோம் இனனங் கேளே. (௱௪)

தனககொரு உளளங் காலில வலம்புரிச சுழியு மாகில்
சினத்தினில் மூன்று பததுள தேசமே எறி நிறபான்
தனித்தஙிக குறிக ளெல்லாம் இடம்புரி யாக நின்றால்
மனத்திலே[2] விசன மெனறு வாழ்முனி உரைததாா நூலே. (௱௫)

இப்படி இடது பாகம் இடமபுரி யிருந்தால சொல்வேன
ஒப்பிய தனகைப பாடால தேடியே[3] உண்ண லாகும்
செப்பிய வலது சுறருய்த தெளிநதிட வறுமை யாகும்[4]
தப்பிலாச்[5] சாநூ லாலே தானெடுத் துரைத்தா ரன்றே. (௱௬)

கொடுங்கையில இரண்டி லேதான குணமுடன சுழியி ருநதால
நடுஙகிய திருட னெனறு நாலருசுள கட்டு ளாவான
தொடஙகிய இடஞ்சுற் றுகில தோனறிடுங குறிதப் பாமல்
மடஙகிய வலஞ்சுற் றுகில வநதிடா தென்று சொல்லே. (௱௭)

காலமுன சொனனாற் போலே காட்டிய சுழியு மாகில்
சீலமாய் விலஙகு வநது சேரநதிடு மெனறே சொல்லும்
பால்வலம் புரிய தாகில பகாந்திட வேணடாம் சொன்னோம
கோலமாய் விலஙகு தானும் வநதிடா தெனறு சொல்லே.[6]

(நந்தி நூல முற்றும்) (௱௮)

(பா-ம்) [1] பாகம்.
[2] மனத்தினில். [3] லைகளும்.
[4] வண்மையாகும். [5] தபபில்லை.
[6] தோமமா முனிவர் சொன்ன குறிப்பினை அறிந்து கொள்ளே.

அதிகப் பாடல்கள்

சிறுவிரல் தனனி னின்று தாச்சனி யனைவுந் தீரா
அறுவரை கிடந்த வற்ருல் ஒழிவது மாயு ளேது
நறுமலர்த் தாள்க ளொதது நசைந்துவோ வெழாது நன்காய்
உறுபர டொத்த வாறருல் உலப்பருந திருவி ஞவான.

அங்கையின வரைகள் அறப மாகியும் சிவநது மேய
சஙகொடு குலிசத தோடு தனுவவிா மகரம் போல
இங்கிவன றன்பால் வாய்த்த இலககணம் கிடககை தனனு
.... [கடைசி அடி கிடைககவில்லை.]

நநதிநூல நூறறுப பதது நனமைசோ இநநூல தனனைச்
சிநதையில உணாநது நனருய்த தேருமே பலனசொல வோாககு
இநதமா வுலகி ஞுளளே யாவரும் வணககம் செய்வார்
எநதையா நநதி பாதம இடையரு தேததி வாழவீர்.

பிற்சேர்க்கை—1.

மகளிர் இலக்கணம்.

[அதிவீரராம பாண்டியர் எழுதிய காசிகண்டம் என்னும் நூலின் முப்பத்தேழாம் அத்தியாயம் ; தனி நூல்போலவும் வழங்கில உள்ளது.]

1\. நண்ணு கோத்திரம் ஒன்றினில
உதித்துளோா நலிதரு பிணியுற்றோா
பெணஅலாதுஉயர் நனமகப
பெறுகிலாப் பேதையா வழிவநதோா
மணணில் நிறைவான பழிபடு
மரபினில வநதுளோா வரைபாந்தள்
விணணின மீனநதி பறவையின
போஉளோா வேட்டிடல விதி அனறே.

[ஒரே கோத்திரததில பிறநதவாகள, நலிவையே கொடுக்கும் வியாதி யஸதாகள, பெருமபழிபெறற மரபில பிறநதவாகள, ஆண் குழந்தை பிறக்காத குடும்பத்தில் தோனறியவர்கள, மலை, பாம்பு, நக்ஷதிரம், ஆறு, பறவை ஆகியவறறின பெயரைத தரித்தவாகள, இவவித ம உளள மாதரை மணக்கலாகாது.]

2\. இனிய மெனமொழி யுடையளாய்த்
தனனினும் இளையளாய எவரோடு
முனிவி கந்திடு குணத்தளாய்ப்
பொருநதிய முயற்கறை ஒழிநதோங்கு
பனிசெய் வெணமதி முகத்தளாய்
மைந்தாகள பலரொடும் பிறந்தாளாய்த
துனியி லாதநற் கனனியை
வேட்டிடல தொனமறை வழக்காமால்.

[இனியமெனமொழி உடையவள், தன்னினும வயதில் இளையவள், எவரிடமும் கோபிககாமல சாநத குணம் வாயந்தவள், முயல் ஆகிய களங்கம நீஙகப்பெற்ற வெண்மதிபோல் குளிர்ச்சி பொருந்திய முகத்தை உடையவள ; அணணன தமபிகள் பலரோடு பிறந்தவள, துனபம இல்லாதவள இத்தகை மாதரை மணததல்வேண்டும்.]

3\. இழிநத புனகுலத் தாதல்தன
குலத்தினும் இயல்புற மேம்பட்டுக்
கழிந்த நற்குலத் தாதல்பொன
அனையவர் கவன்உடை வடிவெல்லாம்

மொழிந்த நூல்வழி பிறந்தமெல
உருவினா முகிணமுலே முயககுற்றுல

அழிந்து போகுநல் லுணாவு ; அழல்
நிரயமும் ஆங்குஅவாகரு அணித்தாமால்.

[தாழ்ந்த அறபமான குடியில பிறநதவள், தன குலத்தைககாட்டிலும் இயலபாகவே மேமபடடு, பிறகு அநநிலேயிலிருநது குறைநத குலத்தில பிறநதவள, அழகுவாய்நத உருவம எலலாம கூறிய (சாமுத்திரிக) நூல் வழியினின்றும பிறழ்நத வடிவை உடையவள, ஆகிய பெணகளே மணக்கும ஆடவருடைய நறபுததி ஒழிநதுபோகும் ; அககினி மயமான நரகமும நெருஙகும]

4. அரக்கு எறிநதசெந தாமரை
எனசசிவநது அருமபிய வியாவினறி .

பெருத்தல அஃகுதல இன்றிமெல்
அனிச்சமேற பெயாபபினும குழைவாகி

உருதத ஐமமையோடு உளளடி
அமைந்ததின உறுவரை கொடிமீனம

தரிதத சககரம வளேகுடை
போனமெனில தககமன னவாககாமாய.

[உளளஙகால அரககை வெனற செநதாமரை மலர்போல சிவந்து, வேரவை அருமபாமல, பூரிததல குறைதல் இல்லாமல, மிருதுவான அனிசச மலரை மிதிததாலும குழைநது உருத்துவதாக அச்ச வடிவாகி அதில உள்ள ரேகை கொடி, மீன, சககரம, சஙகு, குடை ஆகியனவபோல இருநதால் அரசன தேவியாவாள.]

5. நடுவு மெல்விரல் அளவுமேல
நோககிஒா வரைநனி நீடநதுற்றால்

அடையு நலதிரு ; பாநதளவெம்
போஎலி யாயமயிாக ழுகேபோல்

உடைய நீளவரை கிடந்திடின
நலகுரவு ஒழிவுருத் துயாமேவும ;

வடிவ மைாதநற பெருவிரல்
திரண்டுஎழில் வாய்நதிடில் திருவெய்துமட.

[மெல்லிய நடுவிரலின அளவுக்கு மேல்நோககி ஒரு ரேகை தெளிவாகக் கண்டால், நல்ல செல்வம் வரும் ; பாமபு, பெரிய எலி, கழுகு இவைபோனற நெடிய ரேகைகள் இருந்தால் தரித்திரம், நீஙகாத் துன்பம் உண்டாகும் ; பெருவிரல் உருப்பெற்று நனறாக உருண்டு அழகு பெற இருந்தால் செல்வம்.]

6. அன்ன மெல்விரல் அகன்றிடில்
கைம்மையாம் ; நீண்டிடில் திருஅஃகும் ;
சொன்ன தன்மையின் அன்றிமற்று
எய்ப தொகுவிரல் அறநேர்கிலா
மன்னு ருததிரு ; நீளுமேற
பிறனல மகிழ்ந்திடு ; நெருக்குறமு
இன்னல் உற்றிடும் தாசியாம் ;
குறுகிடில் இறந்திடும் சின்னாளில்.

[அந்த மெல்லிய விரல்கள் விலகி இருந்தால் விதவையாவாள் ; நீண்டிருந்தால் செல்வம் குறையும் ; அவ்விதம் அன்றி, கூடிய அவ்விரல்கள் மிக மெலிந்திருந்தால் செல்வம் சேராது ; நீண்டிருந்தால் பிற ஆடவரை விரும்புவாள் ; நெருங்கியிருந்தால் துன்பம் மிகுந்த தாசியாவாள் ; குறுகினால் சிறிது நாளில் இறந்துபோவாள்.]

7. விரல்கள் ஒன்றின்மேல் ஒன்றுறின்
காதலன் வீந்திடுமே ; அகன்றுபெற்ற
பொருள் அகன்றிடுமே ; கடைவிரல்
நிலத்திடை பொருந்திடா தெனிற்காதல
பெருகு கேள்வனை ஒறுத்திடுமே ;
பெருவிரற்கு அடுத்தமெல் விரல்நீளின்
அரிய நன்மணம் ஆற்றுமுன்
பலரொடுமே அன்புறப் புணர்ந்திடுவாள்.

[கால் விரல்கள் ஒன்றன்மேல் ஒன்று சேர்ந்தால் கணவன் இறப்பான் ; அகன்றிருந்தால் செல்வம் நீங்கிப்போகும் ; கடை விரல் பூமியில் பாவாது மேலே நிற்குமானால், தன் காதலனை வெறுப்பாள் ; பெருவிரலுக்கு அடுத்த விரல் மெலிந்து நீண்டிருந்தால் அவள் திருமணத்துக்கு முன்னதாகவே பலரோடுகூடிப் புணர்வாள்.]

8. அறவு மென்மையாய் அளவினில்
பருத்துவேர்வு அரும்பொடு நரம்பின்றிச்
சிறிது உயர்ந்திடின் நன்று ; உயர்
நரம்பொடு சேர்ந்திடில் சேண்செல்லும் ;
உறவு ஓய்ந்திடின் இப்புறும் ;
கோவென உயர்ந்திடில் சிறப்புஇன்றுமே ;
வெறிய பன்மயிர் இணைந்திடில்
வெறியாய் அளப்பில்நாள் மெலிந்திடுவாள்.

9. ஒளி உமிழ்ந்தநல வட்டமாய்ச
சிறிதுசேப்பு உணடிடு நகமெனனில்
களிவி ளைநதிடும ; துகளஎழ
நடந்திடுங கணிதன குலமூனறும்

விளிவு கணடுமறறு அயலவாப்
புணர்நதிடும் ; மெனபரடடு இயலகூறின
அளிய றததசைநது உயாநரம்பு
எழாதுஉருணடு அழகுஉறின இனிதாமால.

[நகம் பிரகாசமாகவும நலல வட்டமாகவும சிறிது சிவந்தும் இருந்தால் இனபம விளைவிக்கும ; புழுதி கிளமப நடக்கும் பெண தன மூனறு குலததைச சேர்நதவாகளும இறததலகணடு, பிறபுருஷரைக கூடுவாள ; மெனமையான படடின தனமை கூறுவதாயின, மதுரமாகத தசை உணடாகி நரமபு காணுமல அழகாக இருந்தால நனமை பயக்கும.]

10. நரமபு எழுந்துமென பாடுஉயாந
திடிலதிரு நணணுறு , குதிபநதின
நிரம்பு பேரெழில வாய்நதிடில
விழுமிய ; நீணடிடில துயர்எய்தும ;

வரமபி கந்துஅற உயாந்திடின
எதிலாா மணநதனில மனமபோகும ;
திருநதல் இனறியே பருததிடில்
அளபபருஞ செல்வம அஃகிடுமனறே.

[நரம்பு எழுந்து பரடு உயாநதிருநதால செல்வம அணுகாது ; குதிகால் பநதுபோல் அழகாக இருநதால் சிறபபுறும நீணடால் துயரம் வரும ; அளவுமீறி மிகவும உயாநதிருநதால அயலாரிடம் காதல் கொளவதில் மனம்செல்லும ; செவவிதாக இலலாமல் பூரித்திருந்தால மிகுந்த செல்வமும குறைந்துபோகும.]

11. மயிர் இகந்துமேல வரவாப
பருத்துஇணை வாயந்துஒளி யுடைத்தாகி
உயா நரம்புஎழாது உறுகணைக்
கால்எழில் ஒருங்கினமன னவர்க்காகும் ;

செயி லாமுழந் தாளஉயர்
பாணடிலாய்த் திரண்டில் அழகாகும் ;
பயிலு மெனதசை யொழிந்திடின
முலைவிலை பகருமா தரிறசேரும.

[ரோமம் இல்லாமல், மேலே செல்லச் செல்லப் பருத்து, இரண்டும் ஒத்து, ஒளி உடையதாக, நரமபு தோனறுமல் உள்ள கணைக்கால் அழகுடன விளஙகினல் அரசர்களுக்குத்தேவியாவாள ; குறறமில்லாத முழங்கால் உயர்ந்த வட்டமாகத் திரண்டிருந்தால் அழகு ; அங்கே மெனமையான தசை இலலாவிடில் பால் கொடுக்கும் தாதியாவள் ; அல்லது, பரத்தையாவள்.]

12. குறங்கு நீள்நரம் பொடுமயிர்
இன்றிமற் றொன்றொடொன்று உறக்கூடி
மறங்கொள் யானையின் தடக்கைபோல்
திரண்டுமேல் வரவரப் பருத்திலங்கில்

சிறந்த வாம் ; மயிர் பொருந்திடில்
கைம்மையா ; நீங்கிடில் துயர்சேரும் ;
பிறங்கி டாதெனில் சீர்கெடும் ;
வன்மையாய்ப் பெருத்திடின் இரப்பாமால்.

[தொடை நீண்ட நரம்புடன் மயிர் இல்லாமல் ஒன்றோடு ஒன்று சேர்ந்து பொருந்தி, மதயானையின் துதிக்கைபோல் திரண்டு மேலே செல்லச் செல்லப் பூரித்து விளங்கினால் சிறப்புடையது ; மயிர் இருந்தால் விதவையாவள் ; ஒன்றைக்கொன்று விலகியிருந்தால் துயரம் உண்டாகும் ; பெரிதாய் இல்லாமல் (சிறுத்தால்) சீர்கெடும் ; வலியுடன் பெருத்திருந்தால் பிச்சை எடுப்பாள்.]

13. எண்ணும் அங்குலம் ஓர்ஆறு
நான்கதாய் எழில்பெறும் கடிநன்றாம் ;
வண்ணம் வாய்ந்துற உயர்நிதம்
பதத்தொடும் சதுரமாய் வனப்பேறி

நண்ணு றுதுஅற நீண்டுதாழ்ந்து
உயர்ந்திடின் நனிமயிர் இடைசேரில்
கண்ணும் வெந்துயர்ப் பிணிபிடித்து
அலைப்புறக் கைம்மையாய் விடுமன்றே.

[அல்குல் ஆறு, நான்கு அங்குலங்கள் பெற்று அழகு பெற விளங்குவது நல்லது. வடிவம் அமைந்து உயர்ந்த நிதம்பத்தோடு, சதுரமாய் அழகு நிறையாது, மிகவும் நீண்டாவது தாழ்ந்தாவது உயர்ந்தாவது இருந்தாலும், இடையிலே ரோமம் அதிகமாக இருந்தாலும், கொடிய துன்பமாகிய பிணிகொண்டு வருந்த விதவை ஆவள்.]

14. பருத்து உயர்ந்துஅற மென்மையாய்த்
திரண்டிடும் சகனமேல் பரிவோடும்
பொருத்து உறுங்கல வீக்குநல்
இன்பமே பூத்திடும் ; மாறுயில்

அருத்தி செய்திடாது ; ஆர்அஞர்
பயக்குறும் ; அமபாட்டு அகல்அல்குல்
பெருத்த ஆமையின் முதுகுயர்
யானையின் பிடரிவாய்ந் திடினநன்றே.

[பூரித்து உயர்ந்து மிகமென்மையாய்த் திரண்டிருக்கும் சகனமானது ஆசையோடு கூடும் கலவியில் நல்ல இன்பத்தை அளிக்கும் ; மாறுனால் ஆசையைத் தூண்டாது ; மிகுந்த துன்பம்கொடுக்கும் ; அழகாக விரிவாக அகன்ற அல்குல் பெரிய ஆமையின் முதுகுபோலாவது உயர்ந்த யானையின் பிடரிபோலாவது இருந்தால் நன்மையாம்.]

18. அவ்வ யிறறெழில் தவளைமெல்
வயிறென அமைந்திடில் புவிகாக்கும்
செவ்வி வேந்தினங் குமரரை
உயிர்க்கும ; ஆலிலையெனச் சிறப்பெய்தி
எவ்வி டத்தினு மயிர உறுது
இருந்திடில் இகழருஞ் சிறப்பெய்தும் ;
நவ்வி நோக்கியா வயிற்றினில்
அணிவரை மூன்றுஉறின் நலன்ஆமால்.

[அழகிய அந்த வயிறு தவளையின் மெல்லிய வயிறு போல அமையு மானால் உலகம் காக்கும் அரச குமாரரைப் பெறுவாள் ; ஆல இலை போல சிறந்து, ரோமம் சிறிதும் இல்லாமல் இருந்தால், தாழ்வற்ற சிறப்பை எய்து வாள். மான் விழியாள் வயிற்றில் மூன்று அழகிய ரேகைகள் இருந்தால் நன்மை.]

19. வயிற்றின் மென்மடிப்பு உயர்ந்துநீள
சுழிபல வதிந்திடின் மலடாகிச்
செயிரப்பி னோடுதன் பதிஅகன்று
எங்கணும் திரிந்துகா மமுமஇன்றிப்
பயிர்ப்பில் தாசியாம ; குடமென
முழவெனப் பருத்திடு மெனில்நாளும
உயிரப்பு அவிந்துஉயிர் உலந்திடும ;
மனநிரப புறறுவெந் துயர்கூரும.

[வயிற்றின் மெல்லிய மடிப்புகள் உயர்ந்து நீண்ட பல சுழிகள் பெற் றிருந்தால் அவள் மலடாகி, தனபதியோடு தன் பதியைவிட்டு எங்கெல்லாமோ சுற்றி, காமம் இல்லாமல், நாணமற்ற பரத்தையாவாள் ; குடம் போலவும் மத்தளம் போலவும் பூரித்திருக்குமானால் எப்போதும் மூச்சு நின்று உயிர் போகும் கஷ்டம ; மனம் வருந்தித் துயர் உறுவாள்.]

20. நீறு பூத்துஉயர் பூசணிக
காயென நெல்லென வயிறுஎய்தில
சோறு அளப்பில துய்த்திடும் ;
அகன்றிடில் துயர்உறும ; மிகநாலில்
கூறு மாமியைக் கொழுநனைக்
கொன்றிடும ; விலாப்புடை தசையேவி
ஊறின் மென்மையாய நரம்புஎழாது
அழகுறின் உலப்பறு திருமேயும.

[சாம்பர் படர்ந்து உயர்ந்த பூசணிக்காய், நெல் ஆகிய இவைபோன்ற வயிறு ஆனால் அதிகச் சோறு உண்பாள் ; பரந்திருந்தால் துன்பம் அடை வாள் ; மிகவும் தொங்கினால் மாமியையும் கணவனையும் இழப்பாள் ; விலாவில் தசை நிரம்பி மிருதுவாகி நரம்பு தெரியாமல் அழகு பொருந்தி யிருந்தால் நீங்காத செல்வம் அடைவாள்.]

24. வடம்கொள வெம்முலை பணைத்துஅடி
கனத்துஇணை வாய்ந்துஇடை வெளியின்றிக்
கடைந்த செப்பினிற் புடையாந்து
எழில்தவழ் கனகறுத திடின நன்றும் ;
தடங்கண் மங்கைதன் வலமுலை
உயர்ந்திடில ஆண்பெறும ; தளராது
குடமப முத்துஉயர் இடமுலை
உயந்திடில் பெண்பெறும குறிப்பாமால்.

[மாலையணிந்த கொடிய கொஙகை பூரித்து அடிகனத்து ஒன்றுக் கொன்று சமமாகி இடைவெளி இல்லாமல கடைந்து எடுத்த செப்புப் போல் பக்கம பருந்து, அழகு விளங்கும முலைககள் கறுதது இருந்தால் நலலது ; விசாலமான கண்களையுடைய மஙகையின வலது கொங்கை உயர்ந்திருநதால் ஆண குழநதை பெறுவாள ; தளராமல் கும்பத்தை ஒதத இடது கொங்கை உயர்நதிருநதால பெண குழந்தை பெறுவாள.]

25. அடிக னததுமேல வரவர
நேரந்திடில் சிறிதுநாள அழகெய்தும் ;
வடிவம இன்றியே திரிகைபோல்
பதிந்திடில் வசைபடு குணனுகும ;
ஒடிவில கணஇணை பருத்திடின
நீண்டிடின உயர்நதிடின உதிஅழில்
கடின மாய்அற நிமிடு
முலையெனில் கனவிலுந தொடலாகா.

[அடி கனதது மேலே வரவரச் சிறுத்திருந்தால சிறிது காலம் அழகாக இருப்பாள ; உருவில்லாமல் சக்கரம போல் படிந்திருந்தால் தீமை பொருந்திய வசைபடும் குணம் உடையவள ; ஒடிதல் இல்லாத முலைகள் இரண்டும் பருத்திருந்தாலும் நீண்டிருநதாலும் உயர்ந்திருந்தாலும் தீருக்இபோன்ற முலை அழுந்தியிருந்தாலும கடினமாய ஒன்றுக்கொன்று முறுகியும் விலகியிருக்கும் கொங்கையானாலும் அவளைக் கனவிலும் தொடலாகாது.]

26. கழுத்து அடிபபுறத்து எலபு எழாது
அமைந்திடின திருவுறும் ; கலியாதும
ஒழித்து மேலெழுந்து உயர்ந்துதாழ்ந்
திடின்திரு ஒழிந்திடும் ; அழகார்ந்த
பழிப்பில தோளிணை குறுகல்
நீடலமற நிறதமென பணைபோல்
விழுப்பம் எய்துறின நன்று ; தோள
மயிர்உறின எய்மையாய் விடுமன்றே.

[கழுத்து அடிப புறத்து எலும்பு தோன்றாமல் அமைந்திருந்தால் செல்வம் உண்டாகும்; சிறிதும் அழகு தோன்றாமல் மேலெழுந்தாவது உயர்ந்தாவது தாழ்ந்தாவது இருந்தால் செல்வம் நீங்கும்; அழகு வாய்ந்து குற்றம் இல்லாத இரு தோள்களும் குறுகுதலோ நீளுதலோ இல்லாமல் மென்மையான மூங்கில் போல் சிறப்புற்றிருந்தால் நல்லது. தோளின் மேல் ரோமம் இருந்தால் விதவையாவாள்.]

27. தோளில் எனபுமேல் எழுந்திடில்
கைம்மையாம்; உலர்ந்திடின் துயரெய்தும்
தோளில் சந்துகள் தசைத்துத்தோன்
றாவெனின் குற்றமொன் றிலதாகும்;
நீள்கை மூலமென் மயிரொடும்
உலர்ந்திடல் பருத்திடல் நெறியாகும்;
வாள்கொள் செம்மயிர் ஆழ்தல்நீள்
நரம்பொடு வழியுமவோ உறின்தீதாம்.

[தோளிலே எலும்பு மேலெழுந்து தெரிந்தால் விதவையாவாள்; குற்றம் இல்லாத சந்துக்கள் தசைபற்றுக் கொண்டு தெரியாமல் இருந்தால் சிறிதும் குற்றம் இல்லை; நீண்ட கைமூலம் (அக்குள்) மெல்லிய ரோமத்தோடு உயர்ந்தும் பூரித்தும் இருத்தல் முறையாகும்; ஒளி கொள்ளும் சிவந்த ரோமத்தோடு ஆழமாகவும் நெடிய நரம்புகளோடும் வேர்வை வழிந்தும் இருந்தால் கெடுதல்.]

28. உலறு பன்மயிர் இனறிநீள்
நரம்பொடு எனபு உயர்ந்திடாக் கரமநன்றாம்;
குலவு பன்மயிர் எனபொடு
நரம்பு எழில கொடியவெந் துயரெய்தும்;
இலகு தாமரை நனையெனப்
பெருவிரல் இயைந்திடில் சிறப்பெய்தும்;
அலகில் பேரெழில் அங்கைமென்
முயல்வயி றுமெனக் குழைவுறறே.

[சிலும்புகின்ற பல ரோமம் இல்லாமல், நெடிய நரம்போ எலும்போ தோன்றாத கை நல்லது; நெருங்கிய பல மயிர், எலும்பு, நரம்பு தோன்றினால் மிகக் கொடிய துன்பம் எய்துவாள்; விளங்கும் தாமரை மொட்டுப்போல் பெருவிரல் இருந்தால் சிறப்பு அடைவாள்; குற்றம் இல்லாத மிக்க அழகுவாய்ந்த உள்ளங்கை மிருதுவான முயல்வயிறு போல் குழைவாய் இருந்தால் நலம்].

இதுவும் அடுத்த பாடலும் குளகம்.

29. அரத்தம் ஊட்டிய செய்யபொற்
றாமரை அகவிதழ் எனச்சேந்து
பொருத்து மெலவிரல் இடைவெளி
யின்றியே பொருந்திய வரைத்தாகி

யிருத்தல் நன்று ; உயர் புறங்கையில
நரம்பொடு என்புஎழாது மென்தசைமூடிப்
பெருந்த நீணமயிர் ஒழிந்துஎழில
வாய்ந்திடல பெட்பொடும் திருவெய்தும.

[செந்நிறம் ஊட்டிய சிவந்த பொற்குமரையின் உள்ளிதழ்போல் சிவப்பெய்தி, இணைந்த மெல்லிய விரல்கள் இடைவெளியில்லாமல் முறையான அளவு உள்ளதாக இருத்தல நலம ; புறங்கை உயர்ந்து, எலும்பு, நரம்பு தோன்றுமல மெல்லிய தசைபற்றுடன் மூடித்து நெடிய ரோமம் இல்லாமல அழகு பெற்றிருந்தால பெருமையும் செல்வமும் அடைவான்.]

30. அங்கை நீள்வரை பலஉறில
கைமையாம ; அ கன்றிடின திருவஃகும ;
தங்கு நீளநரம்பு உயர்ந்திடில
இரக்கு; நீள புற ்கையில தலைப்பெய்து
துங்க மாமயிர் செறிந்திடில
காதலன தொலைஉன ; நீள நரமபுஎயதில
பங்கமுற நுஉயா நிரபபுற
நாளதொறும படுதுய ரிடைவீழும.

[உள்ளங் கையில் நீண்ட பல ரேகைகள இருந்தால் விதவையாவள ; பரந்திருந்தால செல்வம குறையும ; நெடிய நரமபு தோன்றினல பிசசை எடுப்பாள் ; நீண்ட புறங்கையில ஒன றுககூடி நிமிர்ந்த மயிர் நெருங்கி யிருந்தால் கணவன இறபபான ; நெடிய நரம்பு தோன்றினல துனபம் அடைந்த மிகுத தரித்திரமடைய, எககாலமும அதிகரிக்கும துனபத்தில் ஆழ்வாள.]

31. இடைய முதுஉறச சேர்ந்திடத்
தோனறிடாது எழிலதிசழ வரையாவும
இடையு முதுசெங கயலெனக
கிடந்திடின விழுமிது ; கமலமபோல
வடிவம் வாயந்திடில அரசனின
கெழுதபாய் மகபபெறும ; வலைஅனைம
குடைநிகர்த்திடில் விளாணவாக்கு
அனையாக குறைவிலசீர் பெறுமாதோ.

[இடை விலகி இல்லாமல் பொருந்தச சேர்ந்து, காணப்படாமல் அழகு விளங்கும ரேகைகள எல்லாம நடுவே இல்லாமல் சிவந்த கயல்மீன் போல் உருவம கிடந்தால சிறப்புடையது ; தாமரை போன்ற உருவம் இருந்தால அரசனுடைய தேவியாகி மக்களைப பெறுவாள ; சங்கு அனைம குடைபோன்றிருந்தால் தேவர்க்கு அன்னையாகிக் குறைவற்ற சிறப்பு அடைவாள.]

இட்டிகைபோல இருநதால கணவன இறப்பான ; அழகுவாய்நத விரல்கள் நேராக மெலிநது பொருந்திய சநதுகள மிகுநதிராமல் நெருஙகியிருந தால் நல்லது.]

35. மயிற ரமபுஎழுந்து உயாநதுஅற
வன்மையாய் வளைநதுநேர்நது இடைநீஙகில
செயிரவி ளைந்திடும் ; கூாஉகிர
நீண்டிடில சிவநதிடில சிறபபாகும ;
பயிலு நல்லொளி யினறியே
பொனனமயாய்ப பளளமாய் விளாபபுறறுல
துயர் உழநதிடும ; புளளியாய்
விளாபபுறில தோயநதிடும பலரோடும்.

[மயிரும நரமபும தோனறி, மிகவும கடினமாய், வளைந்து, மெலிநது இடைவெளியோடு இருந்தால துனபம் உண்டாகும ; கூரிய நகம நீண டிருந்தாலும, சிவந்திருந்தாலும் சிறபபு அடைவாள ; நலல பொலிவு இல்லாமல் பொன் நிறமாயும, பளளமாயும, வெளுததும் இருநதால் துனபம் அடைவாள ; புளளியோடு வெளுததிருநதால பலரோடும இனபம் துய்பபாள்.]

36. முதுகு சோந்திடும எனபுமென்
தசையினில மூடிநீண மயிரினறி
விதியின நலலெழில் வாயநதிடின
நனறு ; கூன மேவிவன மயிரவேயநது
தசையும் எனபொடு நரமபுஎழுநது
உயாந்துஅறத் தாழ்நதிடில தீதாகும ;
பொதிந ரமபுகோண இனறிமென
தசையினில பொருநதிடிற சுவனனறும.

[முதுகு அதைச சோநத எலுமபு மெலலிய தசையினுல மூடப பெறறு நீணட மயிர இலலாமல் கிரமமான அழகு வாயநதிருநதால நல்லது ; கூன்விழுநது, வலிய மயிர் நிறைநது, நெருஙகிய எலுமபும் நரம்பும் தோனற, உயாநதிருநதாலும மிகவும தாழ்நதிருநதாலும் தீமையாகும ; பிடரியின நரமபு கோணல் இலலாமல் மெலலிய தசையில பொருந்தியிருந்தால செலவம ; நனறுகும]

37. சிறுபு றததினில நரம்புஎழில
வனமயிா சேரிலநீண டிடிலகோணில
அறவும் வற்றிடில தீது;மென்
கழுததுநால அஙகுலத்து அளவாகி
உறுவ னப்பொடும் கனனியம
கமுகெனத் திரணடுஒளிர் வரைமூனறு
பெறுதல் நனறு ; அதகுறுகிடில
தாசியாம் ; பெருத்திடில் கலனபோக்கும்.

[சிறு பககஙகளிலே நரமபு தோனறினுலும், ஊமான மயிர சேர்ந் திருநதாலும, மிகவும நீணடிருந்தாலும, கோணலாயினும், மிகவும வறறியிருநதாலும தீது ; மெலலிய கழுதது நானகு அஙகுல அளவாகி, பொருநதிய அழகோடு இளமகமுகமரம்போல உருட்சியாய ஒளிபொருநதிய மூனறு மடிபபுகளுடன இருநதால நலலது ; அது குறுகினுல தாசி யாவாள ; பூரிததிருநதால மாஙகலியம இழபபாள.]

38. உலாநது நீணடிடின குறுகிடின
மயிரெழில உபைபறு திருநீஙகும ;
கலநது நீளமடிப்பு எயதிடின
மலடியாம ; நாடினநன கவினஎயதி
நலஞசி றநதுஇரணடு அஙகுலதது
அளவையாயத திரணடிடின நனறுகும ;
மலிநது நீணடுஇரு கூறதாயப
பருததுவன மயிாஉறில தீதாமால.

[உலர்நது நீணடிருநதாலும குறுகியிருநதாலும மயிா தோனறினு லும் அளவறற செலவம போயவிடும ; நீணட மடிபபுகள கலநதிருந் தால மலடியாவள ; நலல அழகு பெறறு நலம் சிறநது இரணடு அஙகுல நீளம உளளதாகத திரணடிருநதால நலலது ; கனதது நீணடு இருபிரிவாகப பூரிததும வலிய ரோமம கொணடும இருநதால தீது.]

39. அனுந ரமபுஉறு மயிர்இவை
ஒழிநதிடில அழகுறும ; வளைநதோஙகி
நனிஇ ளைத்துஅறக குறுகிமென
மயிாஉறின அவையதாம ; கபோலஙகள
இனிய வாயததசைநது ஆடியின
எழில்கவர்ந்து இனியதலநனறு ; எழில்நாளும
கனிவு முதுஅறப பளளமாய்
மயிரொடும் கடினமயாய் உறில்தீதாம.

[கனனத்தில் நரமபு மயிர் ஆகியவை இலலாமல் இருந்தால் அழகு பெறும் ; வளைநது, உயர்நது, மிகவும் மெலிந்த, அதிகமாக குறுகி, மயிா தோனறியிருந்தால் குற்றம ஆகும ; கனனஙகள இனியனவாகித் தசைப்பறறுடன கணணுடியின பொலிவைப பெறறிருததல் நல்லது ; எந்நாளும் முதிராமல் (பூரிக்காமல்), பளளமாய மயிர்பெறறுக் கடின மாய் இருந்தால தீது.]

40. ஒளிஉ மிழ்ந்துநல் வடடமாய
எழில்திகழ் உவாமதி எனத்தோனறி
நளின மெனமணம் வீசுவாள்
முகம்எனின நனறு ; தேம்இதழ் சேந்து

வளர்செ மும்துகிர்க கடிகைபோல
திரண்டுஅதின நடுவணஓா வரைசேரில்
களைக ளுறும்உலகு அளிததிடும்
அரசரின கிழததியாய்க் களிகூரும.

[முகம் ஒளிவீசி நலல வட்டவடிவமாய அழகிய பூர்ண சநதிரன போல தோன்றி மென்மையான தாமரை மலா மணம வீசுமானால் நல்லது ; கீழ உதடு சிவநது செழுமையாக வளரும பவளத துண்டுபோல திரண்டு, அதன நடுவே ஒரு கீறறு இருநதால உலகுககு ஆதாவாகப பிறககும அரசனை தேவியாய மகிழ்வாள.]

41. பருதது நாணெ்சை சிறுததுஇரண்டு
இதழளைப பகாநதிடும் வரைமேவில
திருத்த ணைபபுறும ; கறுததுஅறப
பருததிடில ஏகம்மையாயத துயாசேரும் ;
பொருதது மேலிதழ் நடுச்சிறிது
உயர்நதுஎழில பொருநதிடில நனறுரும ;
விரிதது உலாநதுநீண மயிரொடும
பொருநதிடின மிககவெந துயர்கூரும்.

[உதடு பருதது, கயிறுபோல சிறுத்து இரண்டு இதழ் எனறு எடுத்துக் காட்டககூடியதான ரேகை இருநதால் செலவம விலகும ; கறுதது அதிகமாகப் பருத்திருநதால் விதவையாகித் துயா அடைவாள ; பொருதத மான மேல் உதடு நடுவே கொஞசம உயாந்து அழகானால நல்லது ; பாநது உலர்ந்து நெடிய மயிருடன இருநதால் மிகக கொடிய துனபம அனுபவிபபாள.]

42. முருந்து எறிந்துவெண் ணிலாக்கதிா
விரிததுஒளிர் முததினை நிரைததெனனத
திருந்து வெணபலஎன நானகெனும
தொகையவாயச் சிறந்திடின நலமுரும் ;
பரந்து உயாந்துநீண்டு அகனறுபொன
நிறத்தவாயப பசுமையாய்த் தெறறிததுக்
கரிந்து சிபபிபோனறு இருந்திடின
துயரொடும் ஏகயறவு உறுமாதோ.

[மயில இறகின அடி வெண்குருத்தைவெனறு, வெளளையான நிலவுக் கிரணஙகளைப பரபபி ஒளிரும முத்துக்களை வரிசையாக வைத்தது போல் செவவையான வெண்பல முபபத்திரண்டு எனறும் தொகையாகி நெருங்கி இருநதால் நனமை பயக்கும் ; பரவி, உயர்ந்து, நீண்டு, அகனறு, பொன்னிறம, பசுமை பொருந்திய பாசிநிறம் பெறறும தெற்றுப பல்லாக ஒனறோடு ஒனறு பிணணியும, சருமை வாய்ந்தும சிப்பிபோலும் இருந்தால் துன்பத்தோடு தரித்திரத்தையும் அடைவாள.]

43. அணரி மேயபல் உயாநதிடிவ
தாய்உயிா அழிந்திடும ; தெறறுஆகில்
கணவன வீநதிடும் ; நீஙகிடில
பலரொடுங் கலந்திடும் ; நாசசேந்து
தணிவின மெனமையாய் இருந்திடின
இனியன நுகாந்திடும ; தழலவெஙகண
பணியின நாவென நுனிகவாநது
அகனறிடின படுதுயா உறுமாதோ.

[மேல வாய்ப் பககததில் உளள பல் உயர்ந்திருநதால அவளுடைய தாய் இறபபாள ; தெறறுப பலலாகப பினனி இருநதால புருஷன இறபபான; இடைவெளி பெறறு நீஙகி இருநதால பலருடனும கூடுவாள ; நாககுச் சிவநது மிகமிருதுவாக இருநதால் நலல போகஙகளை அனுபவிபபாள; நெருபபுபபோனற கொடிய கணணையுடைய பாமபின நாககுபபோல நுனி பிளநது (இரணடாகி) அகலமாக இருநதால் மிகுநத துனபததை அடைவாள்.]

44. நாவி ளாததிடின புனலினவீழநது
இறநதிடும ; நணிகறுத திடினசீறும
ஓவறபபெருத திடினஇரபபு
எய்திடும ; உயர்ந்துநீண டிடினநாளும
யாவ தாயினும வரைவிகந
திருநதிடும ; அகனறிடில இகல்செயயும் ;
மேவு மினறஉண் நாசசிவநது
இழுதென மெனமையா மெனினநனறே.

[நாககு வெளுததிருநதால தண்ணீரில விழுநது உயிர் துறபபாள ; மிகவும கறுத்திருந்தால கோபம மிகுநதவளாக இருபபாள ; குறை வினறிப் பெருததிருநதால பிச்சை எடுககவேணடி நேரும ; உயர்ந்து நீணடிருநதால் எந்நாளும எதுவாக இருநதாலும ஒப்புக்கொளளாது தாழ்ததிப் பேசுவாள ; அகலமானுல் சணடைபோடுவாள ; உளநாக்குச் சிவந்து நிணம்போல் மெனமையாக இருந்தால நல்லது.]

45. இனன தனமையின அனறிஉள
நாஅறத் தூறறிநீண்டு எழுந்தழஙகிட
பொனமை யாமெனின புறநகா
எங்கணும் போககுஅயாந திடும ; அனறி
வன்மை யாமெனின் கள்வர்தம்
மனைவியாம் ; விளர்ப்பின்மங கலநீங்கும் ;
தன்ன ருஙகறுப்பு எய்திடின்
கொழுநனைப் பிரிந்தவெந் துயர்கூரும்.

[இவ்விதம் இல்லாமல், உன்னுக்கு மிகவும் நீண்டு நிமிர்ந்த உயர்ந்த பொன்னிறமாயிருந்தால் அன்னிய தேசம் எல்லாம் செல்வாள் ; அல்லாமல், கடினமாக இருந்தால் சோரர்களுடைய மனைவியாவாள் ; வெளுத்திருந்தால் விதவையாவாள் ; மிகவும் கறுத்திருந்தால் கணவனைப் பிரிந்து மிக்க துன்பத்தை அடைவாள்.]

46. இலகு பொற்கொடி மூக்கினையு
உள்சிறிது உயர்ந்துசேர்ந்து இயலெள்ளின்
மலரின் வண்ணமாய் நீண்டுதாழ்ந்
திராதுமேல் வரவர வுறநேர்ந்தது
நிலவு மென்துளை சிறுத்தஇரு
புறங்களு நேர்பெறச் சமனுகில்
உலக மியாவையும் கைதொழுது
ஏத்திடும் ஒண்மலர்த் திருவொப்பாள்.

[பொற்கொடி என விளங்கும் மாதர் மூக்கு, உள்ளே எலும்பு சிறிது உயர்ந்து, சிவந்து, எள்ளின் பூவைப்போல நீண்டு, தாழ்ந்திராமல், மேலே செல்லச் செல்ல மிகவும் குறுகி, நாசித்துவாரம் சிறுத்து இருபுறமும் ஒத்துச் சமமாக இருந்தால் எல்லா உலகும் வணங்கித் துதிக்கும் ஒளி வீசும் தாமரை மலரில் வசிக்கும் திருமகளை ஒத்திருப்பாள்.]

47. கருமை யாய்நுனி வளைந்துஇடை
பள்ளமாய்க் கவிழ்ந்துஅறப் பருத்தஓங்கி
அருண மாய்நுனி பருத்திடின்
கைம்மையாம் ; சிலதியாம் மடிப்புறருல ;
உருவு தேய்ந்துஅறக் குறுகிடின்
கலதியாம் ; உறுகவுள் சுரித்துஒண்பல்
தெரிவு றுதுகண் ணிடுக்குறுது
இளநகை செய்திடில் இனிதாமால.

[கருநிறம் உடையதாகவும், நுனி வளைந்தும், நடுவே பள்ளமாகவும் கவிழ்ந்தும், மிகவும் பூரித்தும், உயர்ந்தும், சிவந்தும், நுனி பருத்திருந்தாலும் விதவையாவாள் ; மடிப்பு ஆனால் குற்றேவல் புரியும் தோழியாவாள் ; உருவம் தேய்ந்து மிகவும் குறுகினால் மூதேவியாவாள் ; சிரிக்கும்போது கதுப்புச் சுழித்து ஒளிவாய்ந்த பல் தெரியாமலும் கண் இடுக்காமலும் இருந்தால் நன்மை பயப்பதாகும்.]

48. சொல்லு மாறுஅல்லது உறுநகை
புரிந்திடில் தோம்உறும் ; தும்முங்கால்
மெல்ல மெல்லென இருமுறை
மும்முறை தும்முதல் விதியாகும் ;
அல்ல தீர ; கண்மணிகறுத்து
இமைநறுத்த அயல்இடம் வெள்பாகிச்
சில அரிக்கடை செந்நடைய
குவளையின் செவ்விவாய்ந்த திடலதனரும்.

[மேலே சொல்லியவிதம் அல்லாமல் நகைபுரிவாளானால் குற்றம் அடைவாள்; தும்மும்போது மெல்ல மெல்ல இரண்டுதரம் மூன்றுதரம் தும்முதல் முறையாகும்; அல்லவாயின தீது; கண்ணில் மணி கறுத்து, இமையும் கறுத்து மணியைச் சுற்றிய பக்கத்து இடம் வெளுப்பாகி மெல்லிய செவ்வரி படர்ந்து, கடைக்கண் சிவந்து பசுமையான குவளை மலர்போல் செவ்வையாய் இருந்தால் நன்மையாகும்.]

49. கண்உ யர்ந்திடில் ஆயுள்போம்;
வட்டமேல் கலந்திடும் பலரோடும்;
அண்ணல் யானையின் கண்நிகர்
அமைந்திடில் அகற்றுதல் குணமாகும்;
வண்ண மெனப்புறு நிறமெனின்
நற்குணம் வாய்ந்திடாது; அறச்சேப்பின்
உணணுங் காதலன் உயிரினை;
அழுமேற் சிலதியாய் உழல்கிற்பாள்.

[கண் உயர்ந்திருந்தால் ஆயுள் போய்விடும்; வட்டமாக இருந்தால் பல ஆடவர்களோடு கூடுவாள்; பெருமை வாய்ந்த யானையின் கண்ணை ஒத்திருந்தால் அவளை விலக்கிவிடுதல் நல்லது; அழகிய புறவின் நிறமானால் நல்ல குணம் பெறமாட்டாள்; மிகவும் சிவந்தால் கணவன் உயிரைக் குடிப்பாள்; அழுந்திருக்குமாயின் குற்றேவல் புரியும் தோழியாகி வருந்துவாள்.]

50. ஆனைக்கண் ஒப்புறின் கல்வியில்
விழைவுறும்; ஆடுமே தியின்கண்ணே
போன்று மாறுகண் ஆகியும்
இருந்திடின் பொலிவிலள்; இடப்பாலின்
என்று நோக்குறின் சிலதியாம்;
வலப்புறத்து இயைந்திடின் மடியாகும்;
நான்ற தேனிறம் அமைந்திடில்
இருநிதி நண்ணிவாள் சிறப்பெய்தும்.

[பசுவின் கண்போல் இருந்தால் கல்வியில் விருப்பம் கொள்வாள்; ஆடு, எருமை ஆகியவைபோன்றிருந்தாலும், மாறுகண் ஆனாலும் பொலிவு பெறமாட்டாள்; இடப்பக்கம் சாய்ந்து பார்த்தால், குற்றேவல் புரியும் தோழியாவாள்; வலப்புறமானால் மடி; துளிக்கின்ற தேன் நிறம் பொருந்தினால் மிகுந்த செல்வம் பெற்று உயர்நிதி அடைவாள்.]

51. இமையின் மென்மையி பருத்தஅற
நேர்ந்திடாது எதிரொடும் கறுப்பெய்தின்
கண்மையும் நற்றிரு; பொன்மையாய்ப்
பருத்திட்ட இடைவெளி உற்றஆதா;

சமர்மு கத்துவில் போனறுஅற
மென்மையாயக் கருமைசார்ந்து எழிலாகி
உமிழ்க திர்க்கொடிப புருவம்மற்றென
றொடொனறு உருதெனின மிகநனரும.

[கண் இமையில மெல்லிய மயிா பருத்து மிகவும் குறுகாமல் அழகுடன் கறுத்திருநதால நல்ல செலவம சேரும; பொன நிறமாய்க கனத்து நடுநடுவே விலகி இருநதால ஆகாது; புருவம போாககளத்து வில போல வளைந்து மெனமையாகக கறுதது, அழகு பெறறு, இரணடுகளைப் பொழியும் கொடிபோல ஒனறோடு ஒன்று சேராமல இருநதால மகவும நல்லது.]

52. புருவ மெனமயிர் பருத்தநீணடு
இடையிடை அகனறு பொனனிறமாகி
விரவி ஒனறொடொனறு உற்றிடில்
அருந்துயா மேவும்; அம் செவிநாபபண
உருவ நனசுழி இருநதிடின
நனமக வுயிாத்திடும; உதிபபினறி
மருவு பனமயிர் நரமபுஎழுநது
உயாநதுமேல் வளைநதிடின தீதாமால.

[புருவத்தில உளள மெல்லிய ரோமம பருத்து நீணடு நடுநடுவே விலகிப் பொனனிறமாகி இருபுருவங்களும ஒனறோடு ஒனறு கலந்து இருநதால் கொடிய துனபம் அடைவாள; அழகிய காதின நடுவில அழகிய நல்ல சுழி இருநதால நற்புதலவரைப் பெறுவாள; தோற்றம் இல்லாமல் மயிா மிகுதியும சோந்து நரமபு தோனறி உயர்நது மேனோக்கி வளைந்திருந்தால் தீமையாகும.]

53. நெற்றி மூவிரல் அகலமாயச்
சினமயிர் நெறித்திடு நரமபினறிக்
குறற மினறிவெண் பிறையென
இருநதிடின குலவிய திருவெய்தும;
உற்ற சொத்திக ரேகைசோந
திடில்அவள உரியளமன னவர்க்கெனப;
நெற்றி நீளநரம் பொடுமயிா
அணிந்திடின சோருவள் பலரோடும.

[நெற்றி மூனறு விரல் அகலமாய், சிறுரோமங்களும் நெறித்திடும் நரம்பும் இலலாமல், குறறம் இல்லாமல், வெண்மையான பிறைச் சந்திரன போல் இருந்தால, செல்வம வநது அடையும்; சுவஸ்திகையின ரேகை பொருந்தியிருந்தால் அவள் அரசன தேவி எனபர்; நெடிய நரமபும் மயிரும் சேர்ந்திருந்தால் அவள பலரோடும கூடுவாள.]

54. ஒழுகி வார்ந்தொளிர் சீமந்த
ரேகை நன்கு உற்றிடின் சிறப்பெய்தும் ;
பழுதில் சென்னிமேல் உயர்ந்தணி
வட்டமாய அழகுறின் பலனெய்தும் ;
கழிய வீங்கிடின் விதவையாம் ;
நீளுமேல் காமுறும் பலர்பாலும் ;
எழில் அகன்றுஅற இருந்திடில்
யாவரும் இகழ்தர இரப்பாமால்.

[வரிசையாக நீண்டு அமைந்திருக்கும் சீமந்த ரேகை எனப்படும் மயிரின் வகிடு நன்றாகப் பொருந்தியிருந்தால் சிறப்பு அடைவாள் ; குற்றம் இல்லாத சிரசு மேலே உயர்ந்து அழகான வட்டவடிவாக இருந்தால் பலன் அடைவாள் ; மிகவும் பருத்தால் விதவையாவாள் ; நீண்டிருந்தால் பலர்மீதும் ஆசைகொள்வாள் ; அழகு இல்லாமல் இருந்தால் யாவரும் பழிக்கும்படி பிச்சை எடுப்பாள்.]

55. கரிய மையினை நாற்றென
வளர்ந்துமென் கடைகுழன்று அறநோக்கின
முருகு வாய்மடுத்த தனிநிறம
பூத்துற முறைமுறை நெறிப்பாகிப்
பெருகல் நீளுதல் குறுகுதல்
வளர்கடை பிளந்திடல் இவையன்றிப்
பொருவில் மேன்மையாய் நெறித்திடில்
அளிமலர்ப் பூங்குழல் இனிதாமால்.

[வண்டு மொய்க்கும் மலர் சூடும் கூழை கருமையான மையைப் பூசியது போல நீண்டு வளர்ந்து நுனி குழைந்திருந்தாலும், மிகவும் மெலிந்திருந்தாலும் தேன் குடிக்கும் வண்டின் நிறம்கொண்டு வரிசையாக நேராயிருந்தாலும், பெருகுதல், நீளுதல், குறுகுதல், வளர்கின்ற நுனி பிளவுபடுதல் ஆகியவை இல்லாமலும், சமானம் இல்லாத மேன்மை பெற்று நெறித்திருந்தாலும் இனியதாகும்.]

[நுனி பிளந்து, நடுவே விலகி, மிகவும் கடினமானதாகிக் குழைவு இல்லாமல, அழகில்லாமல செந்நிறம வாயநதம, பொன்னிறம் உடைய தாயும் இருநதால மிககக்கொடிய துனபம உண்டாகும ; நெற்றியிலே கொடிபோன்ற நீண்ட புருவத்தின நடுவே, சிவநத மறுவிருநதால கடல சூழ்ந்த பூமியைக் காக்கும அரசி ஆவாள்.]

57. இடப்பு றத்தில்நல் தழும்புமென
புளளிசேப்பு எயதிய மறுவுணடேல்
அடுக்கு நலதிரு ; வலமுலை
தனனிலதழும்பு அணிமறு உளதாகில
கடற்பு விக்குஒரு திலகமாம
புதலவனவேற கணணிய ரொருநால்வா
வடததின மெலலிலை நலலெழில
கவற்றிய வயிறுவாய்த திடுமனறே.

[இடப்பக்கத்தில நல்ல தழும்பு, மெல்லிய புள்ளி, சிவந்த மறு ஆகியவை இருநதால் நல்ல செலவம வரும ; வலது கொங்கையில வடு, அழகிய மறு ஆகியவை இருநதால, உலகத்துக்கு ஒரு திலகம போன்ற மகன, வேல போன்ற கண்ணையுடைய புததிரிகள நால்வா ஆகியோரை ஆலமரத்தின தளிர இலை போன்ற தன வயிற்றில பெறுவாள.]

58. சேநத நனமறு மூக்கினுள
நுதியிடைச் சேர்நதிடில உலகாளும ;
வேநதா நனமனைக மழததியாககு
அலலது மேவுரு முனசொனன
காந்து நனமறுக கறுப்பெனின
துயரொடும் கைம்மையாம ; அலதெனனின
தோயநத கேளவரைப பிழைததுஅலா
தூற்றிட எதிலா ரொடுமதோயும.

[சிவந்த நல்ல மறு மூக்கினுள்ளே முனையில பொருநதியிருந்தால பூமியை அரசு புரிவாள ; அரசன மனைவிக்கு அன்றி வேறு யாருக்கும் தோன்றாத ஒளி பொருந்திய இநத மறு கறுப்பாக இருந்தால் துன்பம் அடைநது விதவையாவாள ; இல்லையானால தன்னைக் கூடிய கணவனைக் குற்றம் செய்து பிறர் பழித்துத் தூற்றும்படி அன்னியரோடு கூடுவாள.]

59. இடப்பு றத்தவாய கைதனில
கழுத்தினில இருசெவி தனிலெற்று
கொடிற்றில் நனமறு வுணடத்தெனின
முனனர்நற் குமரனைப் பெறுகிறபாள் ;

62. கடிதொ டங்கிஎந்து அலகுலமட்டு
ஒருசுழி கிடநதிடில கணவனசேய்
முடிவர் ; மென்கடி முதலவயிறறு
அளவினும மொழிநதநீள் சுழிமேலின
உடைய காதலன இறந்திடும ;
ஆயிடைச் சுழியிரணடு உறுமாயின
வடுவில் கன்னியங் கறபழிநது
அலர்புனை வம்பலாககு இடனுகும்.

[கடிதடம் தொடஙகி எடுப்பான அலகுலமட்டும் ஒரு சுழி இருநதால் கணவனும் மக்களும் மரிபபா ; கடிதடம முதல வயிறு வரையில் அததகைய நீண்ட சுழி இருந்தால அவள் கணவன இறபபான ; அவ்விடம் இரண்டு சுழி இருநதால் அவள் கற்பழிநது அலர் தூற்றும் வமபர்க்கு இடமாவாள.]

63. கண்ணில் மெனசுழி யுடைத்தெனிற
கைம்மையாம ; அனறெனில் கற்பேகும் ;
நண்ணு மூக்கினில் சுழியுறில
கறபுறும ; நலஙகெழு செவிமீதில
வண்ண வார்குழல வகிாசசியில்
வலஞ்சுழி வதியின நாயகனஆவி
உண்ணும ; உச்சியில் ஒருசுழி
இருசுழி யுறறிடில கலனபோககும.

[கண்ணில் மெல்லிய சுழி இருநதால விதவை ஆவள ; அலலது கற்பு இழப்பாள் ; மூககில சுழியிருநதால கறபுடையவள ; நலம் நிறைந்த காதினமீதும, அழகிய கேசததின வடுவிலும் வலஞசுழி இருநதால் கணவன உயிரைக குடிபபாள ; உசசியிலே ஒரு சுழியோ இருசுழியோ இருநதால மங்கலியததை இழபபாள.]

64. நெற்றி மேல்வலஞ சுழியுறின
அவளதனை நீககுதல குணனுகும ;
முற்று மெனசுழி வலமஇட
மாய்பபிடர் எயதிடின ஓாஆணடில்
பெறற வினனுயிாக கேளவனை
இழநதிடும் ; பெட்பொடும துயில்போது
பறக றிததிடில பலபல
இலககணம பயிலினும் கொளலஆகா.

[நெறறியில் வலஞ்சுழியிருந்தால அவளை விலக்கிவிடுவது நன்கு ; மெல்லிய சுழி வலமாகவும இடமாகவும் கழுததில் இருந்தால் அவள் ஓர் ஆணடில் தன் உயிர்க்காதலனுன கணவனை இழப்பாள் ; அழகோடு துயிலும்போது பல்லைக்கடித்தால் வேறு நல்ல லட்சணங்கள் பல இருந்தாலும் அவளைக் கொள்ளுவது ஆகாது.]

65. அரையில் மென்சுழி உடையளேனும்
கன்னியாங் கற்பினுக்கு அயலாவாள்;
உரைசெய் நூல்முறை இலக்கணம்
அனைத்தையும் ஒருங்குவாய்ந் தனளேனும்
பொருவி னற்குணம் பொருந்துதல்
வேண்டு(ம்)மென் பூங்குழல் படைவாள்கண்
திருவ னார்களதம் இலக்கணம்
உரைத்தனம்; மணவினை தெரிகிறபாம்.

[அரையிலே மெல்லிய சுழியை உடையவள் அழகான கற்புக்கு அவள் கன்னியம் ஆவாள்; சாமுத்திரிக நூலில் கண்ட இலட்சணம் அனைத்தையும் பெற்றிருந்தாலும், ஒப்பற்ற நற்குணங்களையும் அடைந்திருத்தல் வேண்டும். மெல்லிய மலர் சூடிய கூந்தலையும், வாள் போன்ற கண்ணையும் பெற்ற லக்ஷ்மிபோன்ற மாதர்கள் இலக்கணம் இதுவரையில் சொன்னோம். மணம் செய்யும் முறையை மேலே கூறுவோம்.]

பிர்சேர்கை-2

வராஹமிஹிரர் இயற்றிய பிரஹத் ஸம்ஹிதை

அறுபத்தெட்டாம் அத்தியாயம்

புருஷ லட்சணம்

(1) சாமுத்திரிக லட்சணத்தை அறிந்த சமர்த்தன் முதலில் மனிதனுடைய உயரம், கனம், நடை, சரீர புஷ்டி, வலிமை, நிறம், எண்ணெய்க் கசிவு போன்ற பளபளப்பு, குரல், இயற்கைக் குணம், தோற்றத்தில் பிரதிபலிக்கும் சீலம், உடல் உறுப்புகள், உடற் காந்தி ஆகியவற்றைக் கவனித்து அவனுடைய கடந்த காலத்தையும் எதிர் காலத்தையும் சொல்லுகிறான்.

(2) அரசனுடைய பாதங்கள் வேர்வை யில்லாமலும், மிருதுவான உள்ளங்கால்களை உடையனவாயும், தாமரை மலரது உட்புறத்தின் காந்தியைப் பெற்றும், நெருங்கிய விரல்களையும், அழகிய சிவந்த நகங்களையும் உடையனவாயும், நன்கமைந்த குதிகால்களைப் பெற்றும், வெது வெதுப்பாகவும் நரம்பு எழாமலும் நன்றாக மறைந்த பரடுகளை அடைந்தும் ஆமை யோடு போன்ற புறவடி (பாதத்தின் மேற்பாகத்தை)ப் பெற்றும் இருக்கும்.

(3) பாதங்கள் முறம் போன்ற உருவம் கொண்டும், முரடாகவும், வெளுத்த நகங்களைப் பெற்றும், வளைந்து கோணலாகவும், நரம்பு நிறைந்தும், நனைவு உலர்ந்தும், விரல்கள் விலகியனவாகவும் இருந்தால் வறுமைத் துன்பத்தைக் கொடுக்கும். நடு உயர்ந்து பெரிய பாதங்களானால் வழி நடக்கவேண்டும். கஷாய நிறமானால் வமிச நாசம் ஏற்படும். உள்ளங்கால் சுட்ட மண் நிறமானால் பிரமஹத்தி செய்வான். மஞ்சள் நிறமானால் கூடத்தகாத பெண்டிருடன் கூடுவான்.

(4) கணைக்கால்கள் திரண்டும், அடர்த்தியற்ற மெல்லிய ரோமங்களை யுடையனவாகவும், தொடைகள் யானைத் துதிக்கைபோலவும், முழங்கால்கள் பருத்து, ஒன்றையொன்று ஒத்தும் இருந்தால் அவன் அரசனாவான். கணைக்கால்கள் நாய், குள்ளநரி ஆகியவற்றினுடையவைகளைப்போல் இருந்தால் செல்வம் இல்லாதவன்.

(5) அரசனுக்கு (உடலில்) மயிர்க்கால் ஒவ்வொன்றிலும் ஒரு ரோமம் இருக்கும். வேதம் வல்லார்களுக்கும் சான்றோர்களுக்கும் ஒரு காலில் இரண்டு ரோமம் இருக்கும். மூன்றும் அதற்கு மேலும் இருந்தால் அவர்கள் வறுமையையும் துன்பத்தையும் அடைவர். தலையிலும் இம் மாதிரியே நன்மையாகவும் தீமையாகவும் இருக்கும்.

(6) முழங்கால் சதைப் பற்று இல்லாமல் இருந்தால் அவன் பிற நாட்டிலே இறப்பான். சிறியதாக இருந்தால் சௌபாக்கியம் உண்டாகும். அகன்று விகாரமானால் தரித்திரன் ஆவான். தாழ்ந்திருந்தால் பெண்டிர் அவனை வெற்றி கொள்வர். சதைப்பற்றுக் கொண்டிருந்தால் அரசுரிமை கிட்டும். பருத்திருந்தால் நீண்ட ஆயுள் அடைவான்.

(7) லிங்கம் பருத்திருந்தால் தனவான் ஆவான்; பருத்திருந்தால் பிள்ளையில்லாதவன்; இடது பக்கம் சாய்ந்திருந்தால் செல்வம் குறைவு. கோணலாக இருந்தால் செல்வம், புத்திரப்பேறு இல்லாதவன். கோணலாக இல்லாவிட்டால் பிள்ளைப் பேறு உடையவன். கீழ் நோக்கானால் வறுமை. நரம்பு எழுந்திருந்தால் புத்திர பேறு குறைவு. நுனி மூடியதுபோல பருத்திருந்தால் சுகத்தை அடைவான். மிருதுவாகில் மேகரோகம் போன்றவை ஏற்படும்.

(8) உரையால் மூடியது போன்ற லிங்கமானால் அரசன் ஆவன். நீண்டிருந்தாலும் வளைந்திருந்தாலும் செல்வம் அற்றவன். நேராகவும் உருண்டும் இருக்குமானாலும், மென்மையான நரம்பு எழுந்திருந்தாலும் தனவான் ஆவான்.

(9) ஒற்றைப் பீஜம் உடையவன் நீரில் மரிப்பான். ஒன்றுக்கொன்று வித்தியாசமாக இருந்தால் பெண்களிடம் சபலம் கொண்டவன்; இரண்டும் சரியாக இருந்தால் அரசன்; மேல் இழுத்துக்கொண்டிருந்தால் அற்பாயுசு; தொங்குபவையானால் நூறு வயது இருப்பான்.

(10) மணி சிவந்திருந்தால் செல்வம் நிறைந்தவன்; வெளுத்தும் கறுத்தும் இருந்தால் பொருள் அற்றவன். சிறுநீர் ஓசையுடன் விழுந்தால் சுகம் அனுபவிப்பான்; ஓசையில்லாதிருந்தால் வறுமை.

(11) சிறுநீர் வலம்புரியாக இரண்டு மூன்று நான்கு தாரைகளாக விழுந்தால் அரசன் ஆவான். சிதறி விழுவதானால் செல்வம் அற்றவன்.

(12) சிறுநீர் ஏகதாரையாகச் சுழன்று விழுந்தால் மிகுந்த அழகோடு புத்திரன் அடைவான்* மணி உயர்ந்து சமமாக இருந்தால், அவன் செல்வம், பெண்டிர், ரத்தினம் ஆகியவற்றை அடைவான்.

(13) மணி நடுவில் தாழ்ந்து இருந்தால், பெண்களையே பெறுவான்; அதனோடு வறுமையும் உறுவான்; நடுவில் உயர்ந்திருந்தால், காலநடைச் செல்வம் மிகுந்தவன்; தடித்திருந்தால் வறுமை.

(14) சிறுநீர்த்துவாரம் நன்கு உலர்ந்திருந்தால், செல்வம் இல்லாதவனாகவும், குரூபியாகவும் இருப்பான். சுக்கிலம் மலர்போன்று நறுமணம் வீசினால் அரசனாவான்.

(15) சுக்கிலம் தேன் மணம் கமழ்ந்தால் மிகுந்த பணக்காரனாக இருப்பான்; மீன் நாற்றம் கொண்டிருந்தால் அநேகம் பிள்ளைகள் பிறப்பர். நீர்த்து (தடிப்பு இல்லாமல்) இருந்தால் பெண் குழந்தைகளை அடைவான்; இறைச்சி நாற்றம் கொண்டிருந்தால் வெகுபோகி.

(16) சுக்கிலம் சாராய நாற்றம் வீசினால் யாகம் செய்வான்; உவர் நாற்றமானால் வறுமை எய்துவான். சீக்கிரமாய்ப் போகம் செய்பவன் நீண்ட ஆயுள் உடையவன்; அவ்விதம் இல்லாதவன் அற்பாயுசு கொண்டவன்.

* வேறு பாடத்தின்படி 'நல்ல அழகு வாய்ந்தவன். ஆனால், புத்திர பாக்கியம் இல்லை' என்று ஆகும்.

(17) பிருஷ்டபாகம் (குத்தாம்பட்டை) மிகவும் பருத்திருந்தால் வறுமை அடைவான் ; சதைப்பற்றுடன் சமமாக இருந்தால் இன்பம் அனுபவிப்பான் ; பாதி அளவே இருக்குமாயின் நோயால் பீடிக்கப்படுவான் ; தவளையினுடையதைப்போல் இருக்குமானால் அரசனாவான்.

(18) இடை (கடி) சிங்கத்தினுடையதைப்போல் இருந்தால் அரசனாவான் ; குரங்கு, ஒட்டகம் ஆகியவற்றின் இடையை ஒத்திருந்தால் செல்வம் நீங்கியவன் ஆவான் ; அடி வயிறு (மேடு பள்ளம் இல்லாமல்) சமமானதாக இருந்தால் சுகம் அனுபவிப்பான் ; குடம், தட்டு ஆகியவை போலானால் ஏழையாவான்.

(19) வில் குரங்கினைச் சதைப்பற்றுடன் இருந்தால் பணக்காரன் ஆவான் ; பள்ளமாகவும் கோணலாகவும் இருந்தால் வாழ்க்கையின்பத்தை அனுபவிக்கமாட்டான் ; மேடு பள்ளம் இல்லாமல் சமமான வயிறு ஆனால் போகத்தை நன்கு அனுபவிப்பான் ; தாழ்ந்திருந்தாலோ போகம் இல்லாதவன் ஆவான்.

(20) (மேல்) வயிறு உயர்ந்திருந்தால் அரசன் ஆவான் ; சமமாக இல்லாத மனிதர்கள் வக்கிர சுபாவத்தைப் பெற்றிருப்பர் ; பாம்பின் வயிற்றைப்போல (நீண்டு மெலிந்து) உடையவர்கள் வறுமையால் வாடுவர் ; அதனோடு பெருந்தீனிக்காரர்களாகவும் இருப்பர்.

(21) வட்டமாகவும், உயர்ந்தும், அகன்றும் உள்ள தொப்புளை உடையவர்கள் சுகத்தை அனுபவிப்பர் ; சிறியதும் கண்ணுக்குப் புலப்படாததும் (தாழ்ந்தும்) ஆழமாகவும் உள்ள தொப்புளை உடையவர்கள் துக்கத்தை அனுபவிப்பர்

(22) கோட்டின் நடுவில், அதாவது சதைமடிப்பின் நடுவில், உள்ளதோ, சரியாக இல்லாமல் மாறுக அமைந்ததோ உள்ள தொப்புள் சூலை (வயிற்று வலி) நோயையும், வறுமையையும் காட்டும். இடஞ்சுழியாக இருந்தால் வஞ்சகனாவான். வலஞ்சுழியானால் புத்திசாலியாவான்.

(23) தொப்புள் பக்கவாட்டில் அகன்று அமையக்கொண்டவன் நீண்ட ஆயுளை உடையவன் ; மேற்புறமாக அகன்றிருந்தால் அரசனாவான் ; கீழ்ப்புறமாக இருந்தால் (ஆநிரை) பசுச்செல்வம் நிறைந்தவன். தாமரையின் காய்போன்ற காந்தியையுடையதானால் அவன் அரசனாவான்.

(24) வயிற்றிலே சதைமடிப்பு ஒன்றையுடையவன் ஆயுதத்தால் மரணம் அடைபவன். இரண்டு இருக்குமானால் ஸ்திரீபோகம் உடையவன். மூன்றானால் ஆசிரியனாவான். நான்கானால் அநேக புத்திரர்களை அடைவான் சதைமடிப்பே இல்லாதவன் அரசனாவான்.

(25) அந்த மடிப்பு கோணலாக இருந்தால், அவன் சோத்தகாத மாதருடன் கூடுவான் ; பாவியுமாவான். அது நேராக (சரியாக) இருக்குமானால் அவன் அயல் மாதரை வெறுப்பவனாவான்.

(26) விலாபக்கம் சதைப்பற்றுடன் மிருதுவாகவும், வலஞ்சுழியான ரோமங்களைப் பெற்றுமிருந்தால் அவன் அரசனுவான். இதற்கு மாருக (அதாவது விலாபக்கம் சதைப்பற்று இல்லாமலும் சொரசொரப்பாகவும் இடஞ்சுழி ரோமங்களையுடையதாகவும்) இருந்தால் அவன் சுகத்தை அடையாமல் வறுமையுடன் பிறருக்கு அடிமையாவான்.

(27) உயர்ந்து இல்லாமல் உள்ள மார்புக்காம்பை உடையவர்கள் பாக்கியசாலிகள். ஒன்றையொன்று ஒவ்வாமல் நீண்டவைகளாக உள்ளவர்கள் வறுமையில் உழல்வர். பருத்தோ உயர்ந்தோ அழுந்தியோ உடையவர்கள் அரசர்களாகவும் சுகத்தை அனுபவிப்பவராகவும் ஆவர்.

(28) மார்பு உயர்ந்து பருத்து உறுதியானதாகச் சதைப்பற்று மிகுந்ததாகவும் உள்ளவர் அரசராவர். விகாரமான மயிர் நிறைந்து நரம்புடன் கூடியதாக உள்ள மார்பையுடையவர் அதமர் ஆவர்.

(29) மார்பு சமமாக உள்ளவன் செல்வந்தனுவான். பருத்த மார்பையுடையவன் வீரன் ஆவான்; குறுகியிருந்தால் வறுமை எய்தும். சரியாக இல்லாமல் (மேடு பள்ளங்களாக கோணலோ கோணலாகவோ) இருந்தால் ஆயுதத்தால் மரணம் அடைவான்.

(30) (ஜத்ரு = தோளும் கழுத்தும் சேரும் இடம்) பிடரி ஒன்றோடொன்று ஒத்திராமல் உள்ளவன் கொடியவன். தோள் எலும்பு கூடும் சந்தி அகலமாக இருந்தால் பொருள் அற்றவன்; வறியன். உயர்ந்திருந்தால் போகத்தை அனுபவிப்பவன்; தாழ்ந்திருந்தால் தரித்திரம். பருத்து இருந்தால் பொருள் உடையவன்; செல்வந்தன்.

(31) கழுத்து தட்டையாகவோ, சதைப் பற்று இன்றி உலர்ந்து நரம்புடைத்தோ உள்ளவன் தரித்திரன். எருமையின் கழுத்தைப் போன்ற கழுத்துள்ளவன் வீரன், காளையின் கழுத்தைப் போன்றுள்ளவன் ஆயுதத்தால் உயிர் துறப்பான்.

(32) கழுத்து சங்கு போல் இருந்தால் அரசன் ஆவான்; தொங்கும் கழுத்தை உடையவன் நன்ருகச் சாப்பிடுவான் (பெரு வயிறன்); முதுகு வளைவில்லாமலும் புறமயிர் இல்லாமலும் இருந்தால் அவன் பொருள் உடையவன். இதற்கு மாருக இருந்தால் கெடுதல்.

(33) அக்குள் வேர்வையில்லாமல் பருத்து உயர்ந்து சமமாக அமைந்து நறுமணம் உடையதாகவும், மயிர் அடர்ந்ததாகவும் இருந்தால் அவன் செல்வம் படைத்திருப்பான். இதற்கு மாருக இருந்தால் பொருள் இல்லாதவன்; வறியன்.

(34) கழுத்து, தசை (மாம்சம்) இல்லாமலும் மயிர் அடர்ந்தும் வளைவாகவும் குட்டையாகவும் (சிறுத்தும்) இருந்தால் பொருள் அற்றவன் ஆவன். விசாலமாகவும், உயர்ந்தும், தோளோடு நன்கு பொருந்தியும் இருந்தால் செளகரியத்தையும் வீரியத்தையும் (வலிமையையும்) அளிக்கும்.

(35) கைகள் ஒன்றை யொன்று ஒத்து, திரண்டு, பருத்து, யானைத் துதிக்கை போல் முழங்கால் வரை தொங்கினால் அவற்றையுடையவன் அரசனுவான். குறுகி மயிரடர்ந்து இருப்பவன் கீழ்ப்பட்டவன் (அதமன்) ஆவான்.

(36) கை விரல்கள் நீண்டிருந்தால் நீண்ட ஆயுளைக் கொடுக்கும். விரல்களிலே சதை மடிப்பு இல்லாமல் இருந்தால் பாக்கியவான் ஆவான். மெலிந்த விரல்களையுடையவன் மேதாவி. தட்டையாயிருந்தால் பிறருக்கு அடிமைப்பட்டு வாழ்வான்.

(37) பருத்த விரலானால் செல்வம் இல்லை; வெளிப்புறமாக வளைந்த விரலானால் ஆயுதங்களால் மரணம் அடைவன். குரங்கின் கையைப் போல அமைந்திருந்தால் தனிகன், செல்வம் உள்ளவன். புலியினுடையதைப் போல இருந்தாலோ பாவியாவான்.

(38) மணிக்கட்டு வெளியில் தெரியாமல் மறைந்தும் திடமாகவும் நன்ருகக் கூடியுள்ள பூட்டை உடையதாகவும் இருந்தால் அரசனுவான்; இந்த இலக்கணத்தில் குறைந்தால் கைக்குச் சேதம் உண்டாகிறது. தளர்ந்தும் சப்தத்தோடு கூடியிருந்தாலும் (நெட்டை முறித்தாலும்) பொருள் அற்றவன் ஆவன். ,

(39) உள்ளங்கை ஆழ்ந்திருந்தால் தந்தையின் பொருள் (பித்ரார்ஜித சொத்து) கிட்டாது. உருண்டு பள்ளமாக இருந்தால் பொருள் உடையவர்கள். நன்கு மேடான உள்ளங்கையை உடையவர்கள் வள்ளல்கள் ஆகி வழங்குவர்.

(40) உள்ளங்கைகள் ஒன்றையொன்று ஒத்திராமல் இருந்தால் கொடியவனுகவும் தரித்திரனுகவும் ஆவான். சிவந்திருந்தால் அரசன்; மஞ்சள் நிறமாயிருந்தால் அடையத்தகாத மங்கையரைப் புணருபவன். மழமழப்பு இல்லாத உள்ளங்கையனுல் பொருள் செல்வம் அற்றவன்.

(41) நகம் உமிபோல இருந்தால் நபும்சகன்; தட்டையாகவோ பிளந்தோ இருந்தால் பொருள் இழந்தவன் (தரித்திரன்); சொத்தையாகவோ நிறம் குலைந்தோ இருந்தால் பிறருக்கு அடிமையாக (நூல் வேலை செய்பவனுக) இருப்பான். சிவந்திருந்தால் அரசனுவான்.

(42) பெரு விரலில் யவ-தானியம் போன்ற ரேகை இருந்தால் பணக்காரன். பெருவிரலின் அடிப்புறத்தில் உள்ளவை புத்திர பாக்கியத்தைக் காட்டும். விரல் இறை (கணு) நீண்டிருந்தால் பாக்கியவானுகவும் தீர்க்காயுள் உடையவனுகவும் இருப்பான்.

(43) கைரேகைகள் ஆழ்ந்து அழகாக (பளபளப்பாக) இருந்தால் செல்வம் உள்ளவன் ஆவான். அவ்விதம் இல்லாதபோனுல் தரித்திரம். விரல்கள் நெருங்கியிராமல் இருந்தாலும் ஏழைமை; பருத்து நெருங்கியிருந்தால் செல்வம் மிகுந்து வாழ்க்கையில் சிறந்து விளங்குவான்.

(26) விலாப்பக்கம் சதைப்பற்றுடன் மிருதுவாகவும், வலஞ்சுழியான ரோமங்களைப் பெற்றுமிருந்தால் அவன் அரசனாவான். இதற்கு மாறாக (அதாவது விலாப்பக்கம் சதைப்பற்று இல்லாமலும் சொரசொரப்பாகவும் இடஞ்சுழி ரோமங்களையுடையதாகவும்) இருந்தால் அவன் சுகத்தை அடையாமல் வறுமையுடன் பிறருக்கு அடிமையாவான்.

(27) உயர்ந்து இல்லாமல் உள்ள மார்புக்காம்பை உடையவர்கள் பாக்கியசாலிகள். ஒன்றையொன்று ஒவ்வாமல் நீண்டவைகளாக உள்ளவர்கள் வறுமையில் உழல்வர். பருத்தோ உயர்ந்தோ அழுந்தியோ உடையவர்கள் அரசர்களாகவும் சுகத்தை அனுபவிப்பவராகவும் ஆவர்.

(28) மார்பு உயர்ந்து பருத்து உறுதியானதாகச் சதைப்பற்று மிகுந்ததாகவும் உள்ளவர் அரசராவர். விகாரமான மயிர் நிறைந்து நரம்புடன் கூடியதாக உள்ள மார்பையுடையவர் அதமர் ஆவர்.

(29) மார்பு சமமாக உள்ளவன் செல்வந்தனாவான். பருத்த மார்பையுடையவன் வீரன் ஆவான்; குறுகியிருந்தால் வறுமை எய்தும். சரியாக இல்லாமல் (மேடு பள்ளங்களைக் கொண்டோ கோணலாகவோ) இருந்தால் ஆயுதத்தால் மரணம் அடைவான்.

(30) (ஜத்ரு = தோளும் கழுத்தும் சேரும் இடம்) பிடரி ஒன்றோடொன்று ஒத்திராமல் உள்ளவன் கொடியவன். தோள் எலும்பு கூடும் சந்தி அகலமாக இருந்தால் பொருள் அற்றவன்; வறியன். உயர்ந்திருந்தால் போகத்தை அனுபவிப்பவன்; தாழ்ந்திருந்தால் தரித்திரம். பருத்து இருந்தால் பொருள் உடையவன்; செல்வந்தன்.

(31) கழுத்து தட்டையாகவோ, சதைப் பற்று இன்றி உலர்ந்து நரம்புடைத்தோ உள்ளவன் தரித்திரன். எருமையின் கழுத்தைப் போன்ற கழுத்துள்ளவன் வீரன்; காளையின் கழுத்தைப் போன்றுள்ளவன் ஆயுதத்தால் உயிர் துறப்பான்.

(32) கழுத்து சங்கு போல் இருந்தால் அரசன் ஆவான்; தொங்கும் கழுத்தை உடையவன் நன்றாகச் சாப்பிடுவான் (பெரு வயிறன்); முதுகு வளைவில்லாமலும் புறமயிர் இல்லாமலும் இருந்தால் அவன் பொருள் உடையவன். இதற்கு மாறாக இருந்தால் கெடுதல்.

(33) அக்குள் வேர்வையில்லாமல் பருத்து உயர்ந்து சமமாக அமைந்து நறுமணம் உடையதாகவும், மயிர் அடர்ந்ததாகவும் இருந்தால் அவன் செல்வம் படைத்திருப்பான். இதற்கு மாறாக இருந்தால் பொருள் இல்லாதவன்; வறியன்.

(34) கழுத்து, தசை (மாம்சம்) இல்லாமலும் மயிர் அடர்ந்தும் வளைவாகவும் குட்டையாகவும் (சிறுத்தும்) இருந்தால் பொருள் அற்றவன் ஆவன். விசாலமாகவும், உயர்ந்தும், தோளோடு நன்கு பொருந்தியும் இருந்தால் சௌக்கியத்தையும் வீரியத்தையும் (வலிமையையும்) அளிக்கும்.

(52) உதடு வெடித்தோ, துண்டிக்கப்பட்டோ (அறுந்தோ), நிறம் அற்றோ, மாறியோ, குரூரமாகவோ இருந்தால் பொருள் அற்றவர் ஆவார். அழகு வாய்ந்து நெருங்கி மிகவும் கூர்மையாக உள்ள கோரைப் பற்களும் சமமாக வரிசையாக உள்ள பற்களும் நன்மை பயக்கும்.

(53) நாக்கு சிவந்து நீண்டு மெலியதாகவும் பொருத்தமானதாக (சமமானதாக)வும் இருந்தால் சுகத்தை நல்கும். வெளுத்தோ, கறுத்தோ, பருத்தோ (உலர்ந்து குரூரமாகவோ) இருந்தால் பொருள் அற்றவன் ஆவான். (தவடையும்) கன்னமும் அப்படியே.

(54) நன்கு பொருந்தி மூடும் வாயைப் பெற்று அழகாகவும் அழுக்கற்று (குற்றம் இல்லாமல்), சமமாக (கோணல் இல்லாமல்) உள்ள முகம் அரசர்க்கு உரியதாகும். இதற்கு மாறாக அமைந்திருந்தால் துக்கத்தை அனுபவிப்பார்கள். மிகப்பெரிய முகத்தைப் பெற்றவர்கள் பாக்கியமில்லாதவர்கள் ஆவர்.

(55) பெண் முகத்தைப் பெற்றவர்களுக்குக் குழந்தை இல்லை. வட்டவடிவமான முகம் கபடிகளுக்கு ஆகும்; நீண்ட முகம் ஏழ்மையைக் குறிக்கும். பெண் முகத்தைப் பெற்றவர்கள் பாபத்தொழிலைச் செய்வார்கள்.

(56) தூர்த்தர் (மோசக்காரர்) களுடைய முகம் சதுரமாக இருக்கும்; பிள்ளை இல்லாதவர்களுக்குத் தாழ்ந்து (பள்ளமாக) இருக்கும்; லோபிகளுக்கும் (பொருள் அற்றவர்களுக்கும்) மிகக் குறுகலாக இருக்கும். போகிகளுக்கு நிறைந்து அழகாகக் காணப்படும்.

(57) மீசை மயிர் நுனிபிளவாமல் வழுவழுப்பாகவும், மிருதுவாகவும், வணக்கமாகவும் இருந்தால் சுபத்தை அளிக்கும். சிவந்தோ, விகாரமாகவோ, அற்பமாகவோ இருக்குமானால் அவர்கள் திருடர்கள் என்று அறிக.

(58) காது சதைப்பற்று இல்லாமல் இருந்தால் பாபத்தினால் மரணம் அடைவர். சப்படையான காது வெகுபோகங்களை அளிக்கும். சிறியதாகக் குறுகிய காதை உடையவன் கிருபணன் (தரித்திரன்). இரும்பு முளை போன்ற காது உள்ளவர் அரசர் ஆவர்.

(59) காதில் மயிர் உள்ளவர் நீண்ட ஆயுளை உடையவர். விசாலமான காது செல்வத்தை அளிக்கும். நரம்புமிகுந்து தோன்றும் காதை உடையவர் கொடியவர் (குரூரர்). சதைப் பற்றுமிகுந்தோ நீண்டு தொங்குவதாகவோ உள்ள காது வாய்ந்தவர் நல்ல சுகத்தை அனுபவிப்பர்.

(60) கன்னம் தாழ்ந்து பள்ளமாக இராமல் (மேடாக இருந்தால்) போகத்தை அளிக்கும். சதைப்பற்று மிகுந்த கன்னத்தை உடையவன் மந்திரி ஆவான். சிங்கத்தின் போன்ற முகத்தை உடையவன் சுகத்தை அடைவான். வற்றி இருந்தாலும் (சுருங்கி) நீண்ட ஆயுளை அடைவான்.

(44) மணிக்கட்டிலிருந்து தொடங்கி உள்ளங்கையை அடையும் மூன்று ரேகைகள் உள்ளவன் அரசனாவான். மீன் போன்ற இரண்டு ரேகைகள் இருந்தால் அவன் யாகங்களைச்செய்து எப்போதும் அள்ளி வழங்குபவனாக இருப்பான்.

(45) வச்சிராயுதம் போன்ற ரேகையானால் செல்வம் உடையவன். மீன்வால் போன்ற ரேகையானால் வித்தை அடைவான். சங்கரேகையானால் அரசன். குடை, பல்லக்கு, யானை, குதிரை, தாமரை ஆகியவை போன்ற ரேகைகளும் சமமான பலனை (அரச பதவியை) அளிக்கும்.

(46) குடம், தாமரைத்தண்டு, வெற்றிக்கொடி (பதாகை), அங்குசம் இவை போன்ற ரேகையுடையவர்கள் குபேர சம்பத்து உள்ளவர்கள். மாலை போல் ரேகை இருந்தால் பணக்காரன். ஸ்வஸ்திகை உருவமானால் ஐசுவரியம் பெருகும்.

(47) சக்கரம், கத்தி, கோடரி, தோமராயுதம், சக்தி, வில், ஈட்டி ஆகியவை போன்ற ரேகைகள் இருந்தால் சேனாதிபதிகளாக (வீரர்களாக) ஆவர். உரல் போன்ற உருவத்தைப்பெற்ற ரேகை உள்ளவர் விதிப்படி யாகம் செய்பவராவர்.

(48) மகரம், துவசம் (கொடி), பொக்கிஷம் இவை போன்ற ரேகைகளையுடையவர்கள் [இந்தப் பகுதியை வேறு விதமாகவும் பொருள் கொள்ள முடியும். மகரக்கொடியை உடைய மன்மதன் பொக்கிஷமான யோனி போன்ற ரேகை உள்ளவர்கள்] பெருஞ்செல்வத்தைப் பெற்றிருப்பர். பெருவிரல் அடியில் யாகவேதி போன்ற உருவத்தையுடைய பிரம்ம தீர்த்தம் எனப்பெறும் ரேகை இருந்தால் அக்நிஹோத்திரம் செய்தவராவர்.

(49) முக்கோண வடிவமான ரேகையுள்ளவர்கள் குளம், கோயில் முதலியவற்றை நிர்மாணித்துத் தருமம் செய்பவர். பெருவிரலின் அடியில் உள்ள ரேகைகள் பிள்ளைகளைக் குறிக்கும். மெல்லிய ரேகைகள் பெண்கள் ஆகும்.

(50) பெருவிரலுக்குப் பக்கத்து விரலான சுட்டுவிரலை அடையும் ரேகை நூறு வயதைக் குறிக்கும். குறைந்தோ நடுவில் அறுந்தோ இருந்தால் மரத்திலிருந்து விழுவதைக் கற்பனை செய்யவேண்டும். (மரத்திலிருந்து விழுந்து உயிர் துறப்பர் என்றோ வயது குறையும் என்றோ கொள்ளலாம்.) அதிகமான ரேகைகள் இருந்தாலும், ரேகைகளே இல்லாவிட்டாலும் தரித்திரம்.

(51) மோவாய் மிகவும் குறைவாக (மெலிந்து) நீண்டிருந்தால் தரித்திரம்; பொருள் அற்றவன் ஆவான். சதைப்பற்றுடன் கூடியிருந்தால் தனம் மிகுந்தவன் ஆவான். கோணல் இல்லாமல் கோவைப் பழத்தை ஒத்த (சிவந்த) உதடு வாய்ந்தவர்கள் அரசராவர். சிறுத்திருந்தால் வறுமை.

(70) உயர்ந்து அகன்ற நெற்றிப் பூட்டை உடையவர்கள் செல்வம் மிகுந்தவர்; பள்ளமாக இருந்தால் செல்வம் இராது; பிள்ளைகளும் இல்லை. நெற்றி மேடுபள்ளமாக இருந்தால் பொருளற்றவர்; பாதிச் சந்திரன் போன்றிருந்தால் தனவான்.

(71) முத்துச் சிப்பிபோல நெற்றி விசாலமாக இருந்தால் ஆசாரியர் ஆவர். நரம்பு நிறைந்து இருந்தால் அதர்மத்தில் இச்சையுள்ளவர். ஸ்வஸ்திகை போன்ற உருவங்களில் நரம்பு புடைத்திருந்தால் செல்வம் நிறைந்தவர் ஆவர்.

(72) தாழ்ந்த நெற்றியை யுடையவர்கள் சிறைப்படுவர்; கொலை நிமித்தமும் ஏற்படும்; கொடிய தொழிலிலும் இச்சை கொள்வர்; உயர்ந்த நெற்றியானால் அரசர் ஆவர்; நெருங்கியிருந்தால் கிருபணன் ஆவன்.

(73) ஒருவனுடைய அழுகை தீனமாக இல்லாமலும், கண்ணீர் இல்லாமலும் அழகாகவும் இருக்குமானால் அது அவனுக்கு நன்மை பயக்கும். தீனமாகவும் அதிகக் கண்ணீரை உடையதுமான அழுகை நன்மை அளிக்காது.

(74) நடுக்கமற்ற சிரிப்பு நன்மை பயப்பதாகும்; கண்ணை மூடிக் கொண்டு சிரிப்பவன் பாவி; சந்தோஷம் உள்ளவனுக்கும், வைத்தியக் காரனுக்கும் சிரிப்பு அடிக்கடியும் புன் சிரிப்பாகவும் ஏற்படும்.

(75) நெற்றியிலே நீண்ட ரேகைகள் மூன்று இருந்தால் அவன் நூறு ஆண்டு வாழ்ந்திருப்பான். நான்கு ரேகைகள் இருந்தால் அரசப் பதவியுடன் தொண்ணூற்றைந்து ஆண்டு வாழ்வான்.

(76) அறுந்து போன ரேகையானால் புணரத்தகாத மாதரைக் கூடுவான்; ரேகையே இல்லாவிட்டால் தொண்ணூறு வயது வாழ்வார். ரேகை இரு புறமும் கேசத்தைத் தொடுமானால் எண்பது வயது வரை வாழ்வார்.

(77) ஐந்து ரேகையானால் எழுபது வயது; ஆறு ஆனால் அறுபது; அதிகமான ரேகைகளானால் ஐம்பது; கோணலாக வளைந்திருந்தால் நாற்பது வயது.

(78) ரேகை புருவத்தைத் தொட்டிருந்தால் முப்பது வயது; இடது புறம் வளைந்திருந்தால் இருபது; சிறு ரேகைகளானால் அற்பாயுசு; (இன்னும்) குறுகியிருந்தால் அதற்கு ஏற்றவாறு ஆயுள் அமையும்.

(79) உருண்டை வடிவான தலையையுடையவன் ஆதிரைச் செல்வம் அடைந்தவன் ஆவான். குடை போன்ற வடிவம் ஆனால் அரசன்; சப்பட்டையானால் பெற்றோர்களைக் கொல்பவன்; எறும்பு பருத்த தலையானால் நீண்ட காலம் உயிர் வாழ்வான்.

(61) அறுந்ததுபோன்ற உருவத்தைப் பெற்ற மூக்கு உடையவன் புணரத்தகாத மாதரை அடைவான். நீண்ட மூக்கானால் செல்வம். நன்கு வளைந்திருந்தால் திருடன் ஆவான். சப்பையாக இருந்தால் மங்கையரால் மரணம் எய்துவான்.

(62) மூக்கின் நுனி கோணியிருந்தால் (வளைந்திருந்தால்)பெரும் பணக்காரன். வலது பக்கமாக வளைந்திருந்தால் அதிகமாகச் சாப்பிடுகிறவன்; கொடியவன். நேராகவும், சிறுதுவாரங்களைப் பெற்றும், அழகாகவும் உள்ள நாசி பாக்கியத்தை அளிக்கும்.

(63) தும்மும்போது தும்மல் இரண்டு மூன்று சேர்ந்து (தொடர்ச்சியாகப்) பலத்த சப்தத்துடன் வெளிப்பட்டுப் பிறகு எதிர் ஒலித்தால் அவன் பணக்காரன் ஆவான். தும்மல் ஒன்றோடு ஒன்று சேராமலும் கெட்டியாகவும் இருந்தால் நீண்ட ஆயுளை உடையவன்.

(64) தாமரை இதழின் (காந்தியை) அழகை உடைய கண்களைப் பெற்றவர் தனிகர்; சிவந்த கடையோடு கூடிய கண்களைப் பெற்றவர் செல்வத்தை அடைவர்; தேன்போன்ற பொன்னிறம் வாய்ந்த கண்ணை அடைந்தவர் மிகப்பெரும் பணக்காரர். பூனைக் கண்ணை உடையவர் பாவிகள் ஆவர்.

(65) பச்சை, (மஞ்சள்), வெண்மை கலந்த நிறத்தை உடைய கண்ணைப் பெற்றவரும், வட்டமான கண்ணை உடையவரும் பாவிகள். கண் கோணலாக இருந்தால் திருடர். சாய்ந்த (அல்லது காய்ப்புண்ட) கண்ணை உடையவர் குரூரமனம் படைத்தவர். யானைக்கண் போன்ற கண்ணை அடைந்தவர் அரசர் ஆவர்.

(66) கம்பீரமான, அதாவது ஆழ்ந்த கண்களையுடையவர்கள் ஐச்வர்யத்தை அடைவர். நீலோத்பலம்போன்ற நிறம் கொண்டிருந்தால் வித்வான் ஆவர்; மிகவும் கறுப்பான கருவிழிகளானால் அந்தக் கண்கள் பிடுங்கப்பட நேரும்.

(67) பெரிய கண்களை உடையவர் மந்திரிபதவி அடைவர்; பொன் னிறமானால் பாக்கியம் கிட்டும். ஏழைகளின் கண்கள் மெலிந்து தோற்றம் அளிக்கும் புளகப்புடன் விளங்கினால் மிகுந்த செல்வமும் நல்ல போகமும் கிட்டும்.

(68) புருவம் மிகவும் உயர்ந்திருந்தால் அற்பாயுசு உள்ளவன்; விசாலமாகவும் உயர்ந்தும் இருந்தால் மிகுந்த இன்பத்தை அடைவான். ஒன்றையொன்று ஒவவாமல் இருந்தால் வறுமை. இளம் பிறைபோல் வளைந்த புருவமானால் தனவான் ஆவான்.

(69) நீண்டு தொடர்ச்சியான (ஆனால் நடுவில் கூடாத) புருவமானால் தனிகர்கள் ஆவர்; நடுவிலே பிளந்திருந்தால், செல்வமற்றவர்; நடுவில் தாழ்ந்து வளைந்திருக்கும் புருவமானால் புணரத்தகாத மாதரிடம் பற்றுதல் கொள்வர்.

யும் நல்ல வாசனையையும் அளித்து, சந்தோஷம், தனலாபம், இகலோக போகம் ஆகியவற்றையும் நல்கி, எப்போதும் தாம வழியில் நிலைக்கச் செய்கிறது.

(91) நீரினின்றும் உண்டாகும் காந்தி அழகாகவும், கறுப்பாகவும் நிர்மலமாகவும், பச்சை நிறமுள்ளதாகவும், கண்ணுக்கு இனிமையாகவும் இருக்கும். அது பிராணிகளுக்குத் தாயைப் போல எல்லா விஷயங்களிலும் சித்தியை அளித்து, பாக்கியம், மிருதுத்தன்மை, சுகம், இகலோக போகம் ஆகியவற்றுடன் மங்களத்தையும் நல்குவது.

(92) நெருப்பினின்றும் உண்டாகும் காந்தி குரூரம் வாய்ந்ததும், ஒதுக்கமுடியாததும், தாமரை, பொன் அல்லது நெருப்புப் போன்ற நிறத்தைக்கொண்டதும் தேஜஸ் (பிரபாவம்), பராக்கிரமம், சக்தி ஆகியவற்றோடு கூடியதும் ஆகும். அது மக்களுக்கு வெற்றியைக் குறிப்பதாக ஆகும். விரும்பிய பொருளைச் சீக்கிரம் அடையவும் செய்யும்.

(93) காற்றினின்றும் உண்டாகும் காந்தி அழுக்கடைந்தும், குரூரமாகவும், கறுத்தும், நல்ல வாசனை இல்லாததுமாக இருக்கும். அது கொலை, சிறை, நோய், அனர்த்தம், பொருளழிவு ஆகியவற்றை உண்டாக்கும். ஆகாய வெளியினின் ஏற்படும் காந்தி ஸ்படிகத்தை ஒத்து நிர்மலமாகவும், கம்பீரமாகவும் உள்ளது. அது அதிருஷ்டத்தோடு கூடி எல்லா நன்மைகளுக்கும் கருவூலம் போன்றது.

(94) நிலம், நீர், நெருப்பு, காற்று, வெளி ஆகிய இவற்றினின்றும் உண்டாகுபவை ஐந்து. இன்னும் சிலர் சூரியன், விஷ்ணு, இந்திரன், யமன், சந்திரன் ஆகிய ஐவரிடமிருந்து தோன்றுபவையென வேறு ஐந்தையும் கூறுவர். அவற்றின் லட்சணம், பலன் ஆகியவை மேலே கூறியபடிதான். ஆகவே பத்து எனக் கொள்ளவேண்டியதில்லை. ஐந்தே ஆகும்.

(95) யானை, காளை, தேர், வெள்ளம், பேரிகை, மிருதங்கம், சிங்கம் இவற்றின் ஓசையைப் போன்ற குரலை உடையவர் அரசர்கள் ஆவர்; கழுதை, ஜர்ஜரப்பறை போன்ற கடூரமான குரலை உடையவர்கள் செல்வம், இன்பம் ஆகியவை அற்றவர் ஆவர்.

(96) உயிர்ப்பிராணிக்கு உடலிலே கொழுப்பு, எலும்புக் கசிவு (மஜ்ஜை), தோல், எலும்பு, சுக்கிலம், ரத்தம், மாமிசம் என ஏழு சாரங்கள் (உள் பலம்) உண்டு. அவற்றின் பயன் பின்வருமாறு:

(97) கண்ணம (அண்ணம்), உதடு, எயிறு, நாக்கு, கடைக் கண், குதம், கை, கால் ஆகியவை சிவந்திருந்தால், ரத்தத்தின் சாரம் நிறைந்திருக்கிறது என்றாகும். அப்படிப்பட்டவர்கள் மிகுந்த சுகம், பெண்டிர், பிள்ளை, செல்வம் ஆகியவற்றைப் பெற்றிருப்பர்.

பளபளமான தலையானால் பெரியோராவார்; மிகவும் பளபளமானால் அனர்த்தம் விளையும்.

(81) தலை, மயிர் மயிர்க்கால்களுக்கு ஒன்றாகவும், பளபளப்பாகவும், கறுத்தும், சுருண்டும், நுனி பிளக்காமலும், மிருதுவாகவும், மிகவும் அதிகமாக இல்லாமலும் இருந்தால் நல்ல சுகத்தை அனுபவிப்பனாகவோ அரசனாகவோ ஆவான்.

(82) தலைமயிர் மயிர்க்காலில் அதிகமான ரோமங்களும், ஏற்றக் குறைவாகவும், செம்பட்டை நிறமாகவும், தடித்தும், பிளந்த நுனியுடனும், சொரசொரப்பாகவும், குட்டையாகவும், அதிகமாகச் சுருண்டும், மிகச் செறிந்தும் இருந்தால் தனம் அற்றவன் ஆவான்.

(83) உடலின் எந்த உறுப்பும் உயர்ந்து, தசைப்பற்று இல்லாமல் நரம்பு எழுந்து இருக்குமானால், அது நன்மை பயக்காதது என்பது. மாறுபட்டு இருந்தால் நன்மை பயப்பதாகும்.

(84) உடலிலே மூன்று இடங்கள் விசாலமாகவும், மூன்றிடம் ஆழ்ந்தும், ஆறு உயர்ந்தும், நான்கு குறுகியும், ஏழு சிவந்தும், ஐந்து மெலிந்தும், ஐந்து நீண்டும் இருந்தால், அவன் அரசனாகவும் பூஜிக்கத் தக்கவனாகவும் ஆகிறான்.

(85) மனிதனுக்குத் தொப்புள், குரல், சுபாவம் (தன்மை) ஆகிய மூன்றும் ஆழ்ந்திருத்தலே நன்று. ஆண்களுக்கு மார்பு, நெற்றி, முகம் ஆகிய மூன்றும் விசாலமாக இருத்தல் சிறந்தது.

(86) இன்னும் மார்பகம், அக்குள், நகம், மூக்கு, வாய், பிடரி ஆகிய ஆறும் உயர்ந்து இருத்தல் நலம். ஆண்குறி, முதுகு, கழுத்து, கணைக்கால் ஆகிய நான்கும் குறுகியிருத்தல் நன்மை பயக்கும்.

(87) கடைக்கண், கால், கை, கன்னம், உதடுகள், நாக்கு, நகம், ஆகிய ஏழும் சிவந்திருந்தால் சிறந்ததாகும். பல், விரற்கணு, தலைமயிர், நகம், தோல், ஆகிய ஐந்தும் மெலிந்து இருந்தால் இன்பத்தை அளிக்கும். இன்பம் அனுபவிக்கப் பிறந்தவர்களுக்கு இவ்விதம் இராது.

(88) தவடை, கண், கை, மூக்கு, மார்பகம் (முலைக் காம்புகளுக்கு இடைப்பட்ட பாகம்) ஆகிய ஐந்தும் நீண்டதாயின் அரசர்கள்; அல்லாதார்க்கு இவ்விதம் இராது.

(89) ஸ்படிக ரத்தினத்தாலான குடத்தில் இட்ட விளக்கின் ஒளி பிரகாசிப்பது போல மனிதன், மிருகம், பறவை ஆகியவற்றின் உடலில் தோன்றும் பளபளப்பைக் கொண்டு தேஜஸின் குணங்களால் நன்மை தீமைகளைச் சாமுத்திரிகாலட்சணம் வல்லார் தெரிந்து கொள்வார்.

(90) பூமி தத்துவத்தினின்றும் உண்டாகும் காந்தி, பல், தோல் நகம், கேசம், புருவமயிர் ஆகியவற்றுக்கு மழமழப்புள்ள ஒரு பளபளப்

(98) மழமழப்பான தோலை உடையவர்கள மிகுந்த பணககாரர்கள்; மிருதுவான தோலானுல பாககியவானகள்; மெலலிய தோலானுல் நல்ல அறிஞர்கள் ஆவர். கொழுப்பு, எலும்புக் கசிவு (மஜஜை) ஆகிய சாரம் நிறைந்தவர்கள, அழகிய தேகததை உடையவர்களாகவும்; மக்கள, செலவம நிறைநதவாகளாகவும இருப்பா.

(99) எலும்பு சாரம மிகுந்தவன பருதத எலுமபை உடையவனுக இருப்பான. நலல பலமும், வித்தையும், அழகிய ரூபமும் பெறறிருபபான. தடித்து நிறைந்த சுககிலம் உடையவன பாககியவான். விததை, அழகு ஆகியவறறையும் அடைநதிருபபான.

(100) மாமிசஸாரம மிகுநதவன நனருக வளர்ச்சி பெற்றிருப்பான; விததுவானுகவும், செலவம் நிறைநதவனுகவும, அழகுளளவனுகவும் இருப்பான. உடல உறுபபுகள நன றக இணைநது பொருந்தி இருநதால அதற்கு ஸஙகாதம (சோககை, செறிவு) எனப் பெயர். அவவிதம் உளளவன சுகத்தை அனுபவிபபான.

(101) வாய, நாக்கு, பல, கண, நகம ஆகிய ஐநது இடஙகளிலும் பளபளபபான ஜொலிபபு காணபபடும. அவவிதம இருபபவனுககு செல்வம, மககள, பாககியம் ஆகியவை கிடடும. அவவிதம் இலலாமல் சொரசொரபபாக இருநதால வறுமை எறபடு ம.

(102) மிகுந்த பளபளபபான ஜொலிப்பு வாயநது ஒளி வீசும் உடலைப பெறறவா அரசராவா; நடுததரமாக உடையவாகள செலவம், மககள பெறறிருப்பா; ஜொலிபபு இலலாமல சொரசொரப்பாக இருந்தால் பொருளறறவராவா; அந்த ஜொலிபபு சுததமாக இருந்தால் நனமை பயககும. கலபபாக இருககுமானுல நனமை பயககாது

(103) சீலத்தை (முனவினைபபயனை) முகததிலிருநது அறியலாம். பசு, எருது, புலி, சிஙகம், கருடன ஆகியவறறின முகமபோல் இருந்தால், தடுகக முடியாத வீரத்தையும, எதிரிகளை வெல்லும வலலமையையும் பெறறு அரசர்கள ஆவார்.

(104) குரங்கு, எருமை, பனறி, ஆடு ஆகியவறறின முகம் போலிருந்தால் மக்கள, செல்வம, சுகம் ஆகியவற்றை அடைவர். கழுதை, ஒட்டகம ஆகியனவ போனற முகமும உடலும இருந்தால் செல்வம், சுகம் இல்லாத தரிததிரா ஆவா.

(105) உத்தமம, மத்திமம, அதமம ஆகிய மூவகை ஆடவாகளின உயரம் முறையே நூற்றெட்டு, தொணணூற்றாறு, எணபத்து நானகு அங்குலம (கைவிரல அளவு) கொணடதாக இருக்கும.

(106) தராசில நிறுத்தால் அரைப்பாரம எடையுளளவன மக்கள செல்வம் உளளவன; அதறகுக் குறைந்தால துக்கம் அனுபவிப்பான; ஒரு பாரம் எடை உளளவன தனிகன ஆவான. அதற்குமேல் ஒனறரைப் பாரம் எடையுளளவன பூமி முழுவதையும் ஆளும அரசன் ஆவன.

எழுபதாம் அத்தியாயம்.

மகளிர் இலக்கணம்.

(1) உயர்ந்த நுனி (முனை)யைப் பெற்று வழுவழுப்பாக உள்ள பாதம்; சிறுத்துச் சிவந்த நகங்கள்; சரியான வளர்ச்சியோடு அழகாக வெளிக்குத் தெரியாமல் மறைந்திருக்கிற பரடு (கணுக்கால்); தாமரை மலரின் காந்தியைப் பெற்ற உள்ளங்கால்; ஆகியவை அமைந்த பெண்ணை மணந்து கொள்பவன் தரணி ஆளும் அரசனாவான்.

(2) மீன், அங்குசம், தாமரை, தானியம் (நெல்), வச்சிராயுதம், கலப்பை, கத்தி ஆகியவற்றின் குறிகளைக் கொண்டு, வேர்வையில்லாமல் மிருதுவான உள்ளங்கால்களைப் பெற்றுள்ள பாதங்கள்; மயிர், நரம்பு இல்லாமல் (தோன்றாமல்) உருண்டு திரண்டு உள்ள கணைக்கால்; ஒன்றையொன்று ஒத்துப் பூட்டுப் பருக்காமல் சரியாகவுள்ள முழங்கால்கள்; ஆகியவை சிறந்தவை.

(3) நெருங்கி, யானையின் துதிக்கையை ஒத்து, மயிர் இல்லாமல் காணும் தொடை; அரசிலையைப் போன்று விசாலமான அல்குல்; பரந்து ஆமை முதுகு போல் உயர்ந்து தோன்றும் யோனியின் நெற்றி; மறைந்து தோன்றும் மணி; இவை செல்வத்தை அளிக்கும்.

(4) சதைப் பற்று மிகுந்து, பருத்து, விசாலமான நிதம்பப் பிரதேசத்தை உடைய மங்கை அரைநாண்மாலை என்னும் ஆபரணத்தைத் தரிக்கும் பேறு அடைவாள். ஆழ்ந்து அகன்று வலஞ் சுழி பெற்ற தொப்புள் சிறந்தது.

(5) மூன்று (சதை) மடிப்புகள் பெற்று, மயிர் இல்லாமல் உள்ள இடை; ஒன்றையொன்று ஒத்து நெருங்கிப் பருத்துக் கடினமாக விளங்கும் கொங்கைகள்; மயிரில்லாமல் மிருதுவான மார்பகம், சங்குபோல் உயர்ந்த கழுத்து; ஆகியவை பெற்ற மங்கையர் சிறந்தவர்கள்; பொருள், இன்பம் ஆகியவற்றை அடைவார்கள்.

(6) செம்பருத்தி மலரை ஒத்துச் சதைப் பற்று மிகுந்து, அழகிய கொவ்வைப் பழத்தின் தோற்றம் வாய்ந்த உதடு; மல்லிகை மொக்கைப் போன்று ஒன்றுக்கொன்று வேறுபாடு இல்லாமல் வரிசையாக உள்ள பற்கள்; இவை பெற்ற பெண் இல்லற இன்பத்தையும் செல்வத்தையும் அடைவாள்.

(7) (நயம்) தாக்ஷிண்யத்துடன் கூடி, வஞ்சனையற்று, குயில், அன்னம் ஆகியவற்றின் குரலைப்போல் அழகான பேச்சை உடையவள் துன்பத்தை அடையமாட்டாள்; குறைவற்ற சௌக்கியத்தை அடைவாள். சமமாக ஒன்றையொன்று ஒத்த பக்கத்தைப் பெற்று நேராகவுள்ள அழகிய மூக்கு, கருநெய்தல் இதழின் காந்தியை வெல்லும் கண் ஆகியவை சிறந்தவை.

(116) எவனுக்குக் களைப்படைந்த சமயம் வாகனமும், பசித்த சமயம் ஆகாரமும், தாகம் எடுத்த வேளையில் தண்ணீரும், பயம் உண்டான போது பாதுகாப்பும் கிட்டுகிறதோ அவனைப் புண்ணியவான் என்று சாமுத்திரிகா லட்சணம் அறிந்தவர் கூறுவர்.

(117) இந்தப் புருஷ லக்ஷணம் மாமுனிவர் கூறியதைக் கொண்டு என்னால் சுருக்கமாக வரையப்பட்டது. இதைப்படித்தவன் அரசனுக்கு வேண்டியவனாகவும் எல்லோருக்கும் பிரியனாகவும் ஆவன.

69-ஆம் அத்தியாயம் சோதிட நூலை அனுசரித்து ஜனன காலத்தில் பலம் பெற்று விளங்கும் கிரக நக்ஷத்திரங்களைக் கொண்டு உருக்கப் பெறும் ஐந்து வித புருஷர்களின் லக்ஷணங்களைக் கூறுகிறது. இவ்விடம் மொழி பெயர்த்துக் கொடுக்கப் பெறவில்லை.

(16) காலின் சுண்டு விரலோ அதை அடுத்த விரலோ பூமியில் பதியாமல் இருந்தாலும், கால் பெரு விரலுக்கு அடுத்த விரல் பெரு விரலைக் காட்டிலும் நீண்டிருந்தாலும் அவள் கற்பில்லாதவள்; மிகுந்த பாபத்தைச் செய்பவள்.

(17) மேல் பாகம் பருத்து, உருண்டையாகவோ சதைப்பற்றுடன் திரண்டோ, நரம்பு தெரியும்படியாகவோ, வற்றியோ, மயிர் நிறைந்தோ, அதிகமான சதைப்பற்றுடனோ உள்ள கணைக்கால்; ஆழ்ந்தோ மிகச் சிறுத்தோ, அப்பிரதக்ஷிணமான சுழியை உடையதாகவோ அமைந்த யோனி, பானைபோன்ற வயிறு ஆகியவை மங்கையருக்குத் துக்கத்தை அளிக்கும்.

(18) பெண்களுக்குக் கழுத்துக் குட்டையாகி, குறுகியிருந்தால் மிகவும் வறுமை; நீண்டிருந்தாலோ குல க்ஷயம்; பருத்திருந்தாலோ அவள் குரூரம் வாய்ந்தவளாக இருப்பாள்.

[குல க்ஷயம் = வம்ச நாசம் அல்லது பரம்பரையாக வருகிற எலும்புருக்கும் நோய்.]

(19) சாய்ந்த (அதாவது ஓரக்கண்) பார்வை பெற்றோ, பொன்னிறமாகவோ, கறுப்பும் மஞ்சளும் கலந்த (சியாவ நீல) நிறம் வாய்ந்ததாகவோ உள்ள கண்களையுடைய பெண் நடத்தை கெட்டவள்; குறுநகை புரியும்போது கன்னங்களில் குழி விழுந்தால் அவள் சந்தேகமில்லாமல் விபசாரி ஆவாள்.

(20) ஒருத்தியின் நெற்றி (தொங்கிக் கொண்டிருந்தால்) தாழ்ந்திருந்தால் அவளுடைய மைத்துனன் மரணம் அடைவான். வயிறு தொங்கினால் மாமனுக்கும், பிருஷ்டபாகம் தொங்குவதானால் கணவனுக்கும் மரணம் நேரும். மயிர் மிகுந்து நெருங்கிக் கூடிய மேல் உதடு கீழ் உதடுகளையுடையவளும் கணவனைக்காட்டிலும் உயரமானவளும் நன்மை பயக்கமாட்டாள்.

(21) மயிருடன்கூடியோ, மாசு நிறைந்தோ, நன்கு ஒளி பெற்றோ, ஒன்றுக்கொன்று சரியில்லாமலோ உள்ள கொங்கைகளும் காதுகளும் மங்கையருக்குக் கிலேசத்தைக் கொடுக்கும். பருத்தோ, கோணலாகவோ, ஒழுங்கில்லாமலோ, கறுத்த சதை மிகுந்தோ காணப்படும் பற்களையுடைய பெண்ணும் கிலேசத்தை அடைவாள்; அவள் திருட்டுத்தனம் உள்ளவளாகவும் இருப்பாள்.

(22) கையில் உள்ள ரேகைகள் விகாரமாகவும், செந்நாய், காக்கை கழுகு, பாம்பு, கோட்டான் இவை போன்றனவாகவும், கைகள் சுருங்கியோ நரம்பு தோன்றியோ உடைய பெண் சுகம், தனம் ஆகியவை இல்லாதவள்.

(23) மேல் உதடு உயர்ந்தும் தலைமயிரின் நுனி வழுவழுப்பாக இல்லாமலும் உடையவள் கலகத்தில் ஆசையுள்ளவளாக இருப்பாள். பார்வைக்கு விகார உருவம் படைத்த பெண்ணிடம் பெரும்பாலும் குறைகள் தோன்றுகின்றன. அதேபோல அழகான உருவம் பெற்றவளிடம் நல்ல குணங்கள் தோன்றுகின்றன.

செய்யுள் முதற் குறிப்பு அகராதி

புருஷ லட்சணம்

செய்யுள் முதற் குறிப்பு அகராதி

புருஷ லட்சணம்

(எண்—செய்யுள் எண்)

ஸ்திரீ லட்சணம்.

(எ—செய்யுள் எண்)

ஸ்திரீ லட்சணம்—தொடர்ச்சி.

நந்தி நூல் (சர நூல்).

நந்தி நூல் (சரநூல்)—தொடர்ச்சி.